CONSTITVTIONVM CANONICORVM REGVLARIVM

ORDINIS DIVI AVGVSTINI,
Congregationis Saluatoris Lateranensis.

PARS PRIMA.

De totius Congregationis vnitate seruanda. Caput I.

QVicunque Deo optimo, ac Saluatore nostro Iesu Christo largiente in sacrum hunc Apostolicumque ordinē Canonicorum Regularium, Diui Patris Augustini Congregationis Saluatoris Lateranensis sumus cooptati, ante omnia ipsius Congregationis vnitatem totis viribus, & ex animo nobis seruandam proponamus; prout in principio Regulæ nostræ scriptum est, vt propter quod in vnum sumus in Monasterio congregati, sit nobis cor vnum, & anima vna, & non dicamus aliquid proprium, sed sint nobis omnia communia: Procul itaque à nobis abscedat, Meum ac Tuum,

n oratione le Sancto Philogonio

frigidum illud verbum, & quidquid est malorum in vitam nostram inuehens (vt Chrysostomus ait) innumeraque gignens bella, vnde nullus contra nostram Regulam, & professionem aliquid suum affirmare audeat.

Multitudo autem, vel diuisio Monasteriorum Congregationis non tollunt vnitatem, quin potius corpus vnum pulcherrimum pluribus insignitum membris constituunt.

Quilibet etiam in eo Monasterio censeatur professus, & de illius existimetur gremio, cui legitimè fuerit per suos superiores deputatus, quamuis alibi professionem emiserit, qua nos non alicui particulari Monasterio, sed toti Cõgregationi obligamur, sicuti in forma eiusdẽ professionis apparet, & prout in priuilegio nobis per Papam Martinum Quintum concesso latè continetur: Meminerint Canonici nostri, tot tantorumque Collegiorum Ordinis nostri, quæ propter Meum ac Tuum, miserrimè exciderunt, ijs tantummodo seruatis collegijs, quæ Congregationis vnitatem seruauerunt.

Volaterra. lib. 21.

Cæterum quoniam tria sunt ex quibus Congregationis vnitas potissimum constat, Regula nimirum, Habitus, & Vitæ ratio, de his tribus, Diuino fauente auxilio, in sequentibus dicemus.

De

De Regula, & Constitutionibus, & earum frequenti lectione, & meditatione. Gap.II.

QVoniam geminata, sed non inani nominis repetitione Canonici Regulares nuncupamur, Regulam vitæ Canonicæ, tamquã ipsius vitæ Regularis speculum, continue ante oculos mentis tenere, ac meditari contendamus.

Quapropter, eadem Regula (sicut etiam in ipsa præcipitur) saltem semel in hebdomada coram omnibus Canonicis conuentualiter congregatis legatur, id autem sexta feria, tempore communis refectionis, nisi festum impediat, omnino fieri debebit; si autem sexta feria festum solẽne occurrat, in prandio vigiliæ eiusdem festi legenda erit; Quæ si in vno prandio minime expleri poterit, quod reliquũ erit, in altero prandio legatur. Et hanc Constitutionem, in omnibus nostris Monasterijs præcipimus obseruari: Patres Visitatores tempore visitationum, de illius obseruatione diligenter inquirant. Prælati eam obseruari non facientes, faciant disciplinam in Refectorio tempore Visitationum: Qui si contumaces & inobedientes adhuc perstiterint, suspendantur à Prælaturis per tres Menses.

Laudabilis etiam consuetudo, nostræ Congregationis, vbique retineatur, vt post dictum Matutinum, in Choro, Canonicis adstantibus, legatur quotidie à Prælato aliquid de eadem Regula Diui

Patris Augustini cum expositione Venerabilis Patris Hugonis nostri de Sancto Victore, quam singuli Prælati in suis Monasterijs habere teneantur.

Quæcunque in ipsa Regula contenta Votorum obseruationem respiciunt, absque vlla prorsus dispensatione, inuiolabiliter seruanda erunt; in reliquis Prælati, prout charitas, & ratio postulabit, cum subditis se gerent.

Studebunt etiam Patres Monasteriorum, ipsas ordinis nostri Constitutiones, tum in primis obseruare, tum vt à subditis seruentur, impensè procurare.

Quæ vt facilius ad singulorum notitiam valeant deuenire, præcipimus, vt quolibet die Sabbati, festo solemni non impedito, tempore communis refectionis legatur aliquid de libro præsentiũ Constitutionum, quem librum Prælati in suis Monasterijs habere teneantur, & Patribus Visitatoribus, tempore visitationum, vnà cum ipsa Regula exhibere.

In omnibus autem nostris Constitutionibus, vbi per summos Põtifices, vel sacros Canones culpa vel pœna spiritualis adiuncta non est, nos illarũ transgressores ad culpam, siuè spiritualem pęnam nunquam intendimus obligare, sicut etiam in Priuilegio Martini Papæ Quinti nobis concesso cauetur. Nullus tamen ex contemptu illas transgrediatur, quia tunc, non solum pœnæ temporali, sed culpæ, & pœnæ spirituali, secundum communem sententiam Doctorum, obnoxius censeri debebit.

De

De Habitu Canonicorum.
Cap. III.

QVemadmodum in vnius Regulæ obseruatione, ita in vno & eodem habitu studeant omnes nostrę Congregationis Canonici conuenire. vt omnino vniformis sit fratrum, & quorumcunque superiorum, statuiq; paupertatis, quam professi sunt conueniat. Dec. Cler PP: VIII de ref. Reg.

Est autem proprius, & essentialis ipsorum habitus Tunica linea, siue superpelliceum, Rochettum vulgò appellatum: Quod quidem Rochettum, nullus Canonicus, siue extra, siue intra Claustra temere dimittat, neque ita occultet, quin facile cuius sit instituti valeat agnosci, ne pœnam excommunicationis latæ sententiæ, per sacros Canones transgressoribus impositam incurrat. C. vt periculosa. Ne Clerici vel Monaci.

Rochettum Canonicorum omnium, siue subditorum, siue etiam Prælatorum, tam in materia, quā in forma sit vniforme, videlicet ex linea Tela, mediocriter subtili, cum manicis mediocriter longis, & amplis, careatq; vanis illis ornamentis, siue circa collum, siue circa manus, siue circa suturas, vel plicaturas, quæ magis leuitatem secularem, quam religiosam honestatem redolent, eiusq; longitudo, subtus genua saltem extendatur.

Deferant etiam Canonici nostri sub Rochetto Tunicam lineam albam longam vsq; ad talos; & si ita videbitur, aliam Tunicam albam, breuiorem, vsq; ad mediam tibiam protensam.

Cami-

Camiſiam quoque laneam, ſiue lineam, prout corporis valetudo, & Prælati arbitrium permiſerit. Quod ſi linea fuerit, eius extremitates circa collum, & manus, nullo modo de foris appareant, immo extremitates ipſæ ſint de Raſcia ſiue Scotto, ita decenter aptatæ, vt nullo modo ſecularem vanitatem, ſed religioſam modeſtiam præſeferant. Thorax autem, ſeu corettum, femoralia, & tibialia, ſint lanea, vel linea albi omnino coloris, ſiue ex pellibus abraſis, & ſimiliter ſubligacula. Sotulares & calcei, ſint coriacei nigri, ſecundum formam religioſo ſtatui conuenientem.

Ferant inſuper Canonici birretum clericale nigrum iuxta formam birreti Clericorum ſecularium, quæ tamen forma ſit modeſta, & in omnibus Canonicis vniformis.

Chirothecas nullus ferat, niſi cum equitabit, aut longum iter conficiet; neque anulos in digitis. Nullus extra Cellam, ſine Tunica talari, & Rochetto exeat, ad religioſam grauitatem, & honeſtatem ſeruandam: ſecus facientes pro qualibet vice, faciãt diſciplinam publicè in Refectorio, tempore communis refectionis.

Et licet Rochettum verè, & propriè ſit habitus Clericalis, neque eſſentialiter à ſuperpelliceo differat, prout Sanctiſſimus Dominus noſter Clemens, Octauus nuper decreuit, nihilominus Canonici noſtri ſacris Altaribus inſeruientes, ſacramenta miniſtrantes, Euchariſtiam ferentes, & alia id genus munera Eccleſiaſtica exercentes, ob maiorem reuerentiam,

[C]lem. PP. [V]III. ann. [1]603. 1. die [S]ept. in ſa[c]. Congr. [E]p. neg. E[p]. & Reg.

tiam, ſuperpelliceum, vulgo Cottam appellatum, ſemper induere debebunt.

Et quia Almutiæ ſub habitu Canonicorum noſtræ Congregationis compræhenduntur, & ex antiquiſſima conſuetudine, intra ſepta Monaſteriorum, certis ſaltem diebus ferri ſolent, præcipitur, vt omnes Prælati, ſaltem diebus feſtiuis, dum Diuinis officijs in Eccleſijs intererunt, ipſis Almutijs vtantur, quæ ſint ex panno, ſiue ex raſcia, nigri prorſus coloris, & non alterius.

caſſian. lib. 1. inſtit. monaſt. cap. 7. Benedictus XII. in bulla Reform. cano. Reg.

Cum ipſi Canonici, è Monaſterio egredientur, ſuper Rochetto, Cappam nigram, vſque ad talos deſcendentem, à parte anteriori apertam, cum Capuccio conſuto, ſemper ferre debebunt; Quæ quidem Cappa ex raſcia lanea, non autem alterius materiæ, nec etiam alterius coloris, erit. Pileum ſimiliter nigrum, formæ, quæ religioſos deceat, ſine floccis ſeu appendicijs ferant.

Vſus autem Mantellorum, omnibus noſtris Canonicis, cum pedeſtres incedent, ſemper & vbique ſit interdictus, exceptis tamen Oeconomis, & Procuratoribus Monaſteriorum, & alijs, quos extra Clauſtra tempore niuium, vel pluuiarũ exire oportebit, cum quibus Prælati tunc diſpenſare poterũt; non tamen alio tempore, neque ob aliam cauſam. Excipitur etiam Monaſterium Sancti Frigdiani de Luca, in quo ſeruetur loci conſuetudo.

Si contingat noſtros Canonicos æquitare, aut alio modo à Monaſterijs longè proficiſci, eorum habitus talis erit; ferent ſub tunica linea, ſiue Ro-

chetto,

chetto, breuem Tunicam laneam albam, ſaltem vſque ſubtus genua protenſam, quæ femorialia omnino valeat operire: ſuper ipſo Rochetto Pallium, ſiue mantellum, aut feltrum nigrum ferent, non tamen alterius coloris, neque cum Manicis, vt habitus noſtræ profeſſionis facile ab omnibus videri poſſit. Poterunt etiam Tunica ſtrictiori, & nigra ſuper Rochetto vti, ſi tamen illa ſine manicis ſit, & talis formæ, per quam habitus noſtræ profeſſionis minimè occultetur.

Ocreas, Chirothecas, & Calcaria Canonicis noſtris iter agentibus, ita permittimus, vt in omnibus religioſam Modeſtiam præſeferant. Ocreæ, & calcaria, ſint nigra, & non alterius coloris.

Vt etiam prædicatores noſtræ Congregationis in Eccleſijs conciones ad populos habentes, in habitu vniformitatẽ ſeruent, præcipitur ne vllus prædicator publicas vnquam cõciones ad populos habeat, niſi Cappa nigra indutus, & capite cum Cappucio cooperto. Vſus verò birreti Clericalis, in concionibus ad Populos habendis omnibus noſtris Canonicis ſit prorſus interdictus.

Quicunque alterius generis, aut coloris, aut formæ, aut materiæ indumentis vſus fuerit, ſiue intus, ſiue extra Clauſtra, ſiue iter agendo, ſiue concionando, voce actiua, & paſſiua, per triennium priuatus exiſtat. Prælati qui has conſtitutiones à ſuis ſubditis, minimè obſeruari fecerint, vacent per annũ, & non poſſit cum eis, niſi à toto Capitulo Generali diſpenſari.

DE

De Habitu Conuerſorum, & Oblatorum. Caput IIII.

HAbitus Conuerſorum noſtræ Congregationis erit primò tunica lanea alba, longitudinis vſque ad m: diam tibiam, non maioris neque minoris, ſuper qua haſtam, ſiuè patientiam lineam eiuſdem longitudinis, cingulo albo, & humili ſuccinctam ferēt, quæ eſt profeſſionis illorum habitus. Corettum autem, femoralia, ac tibialia Conuerſorum ſint lanea, vel linea, vel ex pellibus, ſicut de Canonicis dictum eſt, hoc excepto, quòd tibialia ex pellibus, ipſi Conuerſi nullo modo ferre debebunt. Calceos verò coriaceos nigri coloris ferent iuxta formam Religioſis conuenientem. Vſus autem ſotularium, ſeu planellarum, ipſis Conuerſis ſit omninò interdictus.

Birretum Conuerſorum ſit de panno laneo, coloris taneti, ſeu leonini humile & depreſſum ita, vt nullo modo clericale videatur. Cum autem domo egredientur, pileum nigrum humile, & eorum ſtatui conueniens portabunt, ac etiam pallium de panno, ſeu de raſcia, vſque ad mediam tibiam longū, quod ſimiliter coloris taneti, non autem alterius eſſe debebit.

Si Conuerſos æquitare, contingat; vſus ocrearū, & chirothecarum, eis permittatur, pallium tamen nigrum, aut alterius coloris, præter tanetum nullo modo ferant. Conuerſi, qui alio colore, aut forma, aut materia indumentorum vti auſi fuerint, per an-

num habitu professionis sint priuati.

Habitus Oblatorum, siue Commissorum nostræ Congregationis erit tunica lanea, coloris taneti, vsque ad mediam tibiam descendens, & non vltra: pallium etiam, birretum, & pileum, eiusdem materiæ, formæ, & coloris, quemadmodum Conuersi ferent, ac cætera indumenta, sicut de Conuersis dictum fuit.

De Tonsura clericali. Caput V.

IN omnibus Monasterijs nostris, statutis temporibus fiat Tonsura, omnesq; Canonici, & Conuersi pariter, & vniformiter respectiuè tondeantur.

Tonsura in Estate singulo die quintodecimo, in Hyeme verò quolibet die 21. fieri debebit.

Tonsura Clericorum fiat in modum Coronæ, iuxta vsum, & modum Clericorum primitiuæ Ecclesiæ, hactenus in nostra Congregatione seruatum. Corona Clericalis, nec nimis lata sit, nec nimis stricta, sed decenter composita.

Caueant omnes à capillorum, & barbæ studiosa compositione: Barbæ decenter aptentur, nec nimis longæ ferantur, & per omnes partes, æqualiter tondeantur, non autem iuxta morem secularium personarum ita artificiosè aptentur, vt notari mereantur. Qui alio modo sibi comam, aut barbam aptari fecerit, quamdiu se se ad præscriptũ præsentis Constitutionis, tonderi non fecerit, stet in Claustro per

tres

tres menses; & si contumax perstiterit sit inhabilis per triennium ad omnes dignitates, gradus, & officia in nostra Congregatione obtinenda, & priuetur eisdem dignitatibus, gradibus, & officijs, si quæ assequutus fuerit, ac etiam ab officio prædicationis sit suspensus.

Conuersi, & Oblati circa capillorum, & barbæ tonsuram, eandem Constitutionem inuiolabiliter obseruent, excepto quod Clericalem coronam, cum sint laici, non ferent; sed eius loco in signum religiosæ illorum professionis, partem inferiorem occipitis abrasam vsque ad auricolæ summitatem ferre debebunt. Contrafacientes huic Constitutioni, habitu professionis vsque ad emendationem priuentur, & grauioribus etiam pœnis coerceantur.

De studio perfectionis, & cura interioris hominis. Caput VI.

CVm iuxta sentẽtiam D. Thomæ, communiter à Doctoribus probatam, Religiosus ad perfectionem tendere teneatur, omnes, qui in S. Congregatione vitam regularem professi sumus, constãti animo eniti debemus, vt nihil perfectionis nobis desit, quod in Congregatione cũ Dei gratia consequi possimus, per exactam, & absolutã, non solùm Votorum, sed etiam omnium nostræ Congregationis constitutionum obseruationem. 2.2. q. 1: art.2.

Itaque Prælati monasteriorum sedulò circa vnũquemque illorum curæ cõmissum inuigilare debe-

bunt, vt videant, an, & quantum quiſque in via Dei proficiat. Deſides verbo, & exemplo ad virtutem, & ad perfectionem aſſequendam excitabunt, pro certo habentes, omnium ſubditorum defectus ſibi imputandos, & animarum illis commiſſarum, ſtrictiſſimam rationem ſe eſſe reddituros.

Quiſque apud ſe conſtitutum habeat, in cura interioris hominis & in perfecta virtutum acquiſitione, magis conſiſtere religioſam perfectionem, quã in doctrina, vel alijs ornamentis naturalium donorum, & virtutum.

Licèt Regularis ſecundùm probabilem ſententiam Doctorum, non ita teneatur ad perfectionem aſpirare, vt omittendo aliquid eorum, quæ cadunt ſub conſilio, vel quæ per ordinis conſtitutiones iubentur, ijs exceptis, quæ Votorum obſeruationem reſpiciunt, mortaliter peccet; quiſque tamen pro certo habeat illius ſtatum, qui diù viuens in Congregatione non proficit, & cum ſolitis ſeculi imperfectionibus vitam ducit, valde ſuſpectum habendum eſſe, quemadmodum Sancti Patres vnanimi conſenſu fatentur.

De Abnegatione voluntatis, & perfecta Obedientia. Caput VII.

QVamuis in omnibus votis obſeruandis, & virtutibus adipiſcendis, maxima ſit à nobis adhibenda diligentia, in virtute tamẽ obedientiæ comparanda, & in eius voto ſeruando, maio-

maiori conatu insistendum est. Quilibet ergo in nostra Congregatione suis superioribus, non solùm in ijs, ad quæ ex præcepto, seù voto tenetur, sed etiã in alijs cunctis libenter studeat obedire, eisdem superioribus liberam rerum suarum, & sui ipsius etiã dispositionem relinquens. Nec tantùm in externa exequutione omnium, quæ illi à Prælato iniungentur, sine excusatione, aut murmuratione, cum vera humilitate pareat, licèt difficilia, & secundùm sensum repugnantia illi præcipiantur; sed propriam voluntatem, & proprium iudicium abneget, superiorìsque voluntatem, & iudicium vbi peccatum non appareat, pro regula sibi constituat.

Quascunque siuè per Ordinis Constitutiones, siuè per Prælatum sibi iniunctas pœnitẽtias, vnusquisque alacri humiliq; animo studeat adimplere, non illas modo, quæ propter defectus, negligẽtiasq; culpabiles ipsi imponũtur, sed eas quoque, quas, aut nulla, aut leuissima dumtaxat culpa præcedente, ad humiliationem tantùm ipsi imponi contigerit.

Nullus, cum ex obedientia, ad aliquod officium assumetur, vllo modo resistere præsumat, sed cum vera humilitate superiorum vo untati pareat; quod nisi fecerit, omnibus officijs & gradibus priuetur, & tamdiu ad Reuerendissimi Abbatis Generalis arbitrium, iustæ disciplinæ subiaceat, donec obtemperare proponat.

Qui suis Prælatis veram obedientiam, ex animo exhibere noluerint, non solùm ad habitum nostræ Congregationis admittendi non erunt, sed etiam

recc-

recepti; si secundò, & tertiò admoniti contumaces fuerint, aut carceribus deputentur, aut tanquam morbidæ pecudes, de nostra societate proijciantur.

De Affectu proprietatis abdicando, & communi vita seruanda. Caput VIII.

APostolicam illam in cōmuni absque proprio viuendi rationem, quam coram sacris Altaribus in professione solenniter vouerunt Canonici nostri, atque Conuersi, ardenter diligere, diligenterq; sectari contendant, euangelicum illud
Luc. 14. attendētes, Omnis ex vobis, qui non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus

Nullus sine licentia sui superioris aliquid accipiat, aut teneat, licèt à parentibus, vel amicis donatum, siuè titulo eleemosynæ, aut alio titulo sibi collatum, siuè illud sit pecunia, siuè vestis, siuè quiduis aliud pecunia æstimabile. Neque etiam extra Monasterium, apud quamcunque personam deponat pecunias, vestes, libros aut aliud quodcumque, nec aliquid vendat, donet, mutuet, vel alio modo distrahere audeat.

Dec. clem. P. VIII. de ref. reg. 4. 5. 6. 7. Nullus bona immobilia, vel mobilia, pecunias, prouentus, census, eleemosynas, siuè ex concionibus, siuè ex lectionibus, siuè pro Missis celebrandis, siuè alio quocumque nomine acquisita, etiamsi subsidia consanguineorum sint, tanquam propria, aut etiam nomine Monasterij retinere possit. Eorum

rum

rum verò quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quidquā vt proprium poſſideat, neque vt proprio vtatur. Non liceat enim ſuperioribus alicui bona ſtabilia ad vſumfructum, vel vſum, vel administrationem, aut comendam, aut etiam depoſiti, vel cuſtodiæ nomine concedere, ſicut in Sac. Concil. Trid. ac apoſtolicis decretis de reform. reg. continetur, atque præcipitur. Et qui in præmiſſores aliquo deliquerit, pœnas nedum à d. Conc. Trid. & Apoſtolicis Decretis præſcriptas: ſed alias quoque grauiores ſuperiorū arbitrio imponendas incurrat. Conc. Tri. ſeſſ. 25. de reg. cap. 2.

Prælati Monaſteriorū, ſaltem quater in anno, videlicet in principio anni, iuxta noſtrā cōſuetudinē, & poſt Feſtum Exaltationis S. Crucis, In initio Aduentus, & Quadrageſimæ, ſuos ſubditos capitulariter cōgregatos moneant ſub pœna excommunicationis, ne aliquid pecunia æſtimabile, quāuis minimum, audeant occultare, ſed omnia fideliter, & diſtincte ipſis reuelare debeāt; Ipſi verò Prę̨lati quidquid habuerint prætio æſtimabile, Patribus Viſitatoribus, tēpore viſitationū, manifeſtare teneantur.

Vt autē omnis proprietatis affectus noſtris amputetur, prę̨cipimus, vt omnes, ſiue Prę̨lati, ſiue ſubditi, ſiue Canonici, ſiue Conuerſi, quaſcūque pecunias, quouis modo ipſis obuenientes, cum primum ad illorū manus peruenerint, in manibus Depoſitarij, in quolibet Monaſterio conſtituendi deponere teneantur; in communi capſa Monaſterij ſeruandas iuxta modum in ſecunda parte præſentium conſtitutionum tradendum, in Capitulo de Depoſitario;

ſitario; Vt de dictis pecunijs ad arbitrium Prælati comparētur, quæ ſingulis neceſſaria ipſe in primis iudicauerit, & vnicuique quemadmodum cuique opus fuerit prouideatur, ſicut in noſtra Regula cōtinetur. Superioribus autē, ne Conc. Trid. aut decre-
Dec. Clem. PP. VIII. de ref. reg. 7 15. & 40. ta per fel. rec. Clem. PP. VIII. de ref. reg. edita, declarare, interpretari, diſpenſare, aut relaxare vllo modo poſſint, omnino interdicitur, & prohibetur, prout in decretis prædictis ſancitur.

Et ne ſubditi rebus neceſſarijs deſtituantur, prohibemus, deſtrictèque interdicimus Prælatis Monaſteriorum, ne pecunias depoſitas in alios vſus, quā Canonicorum, & Conuerſorum vtiles, ac neceſſarios, vllo modo valeant conuertere, ſeù implicare; & vt regulas in ſecunda parte in capitulo de Depoſitario traditas, etiam circa huiuſmodi depoſita fideliter obſeruent; Prælati, qui hanc Conſtitutionem de Depoſitis faciendis ipſi in primis non obſeruauerint, & à ſibi ſubditis obſeruari non fecerint, ſuſpendantur à Prælaturis per ſex menſes.

De Caſtitatis, & ſenſuum cuſtodia. Caput VIII.

EA in Religioſis omnibus effulgere debet tum animæ, tum corporis mundities, vt Angelicam puritatē ſi non penitùs æquare, aliqua ſaltèm ex parte æmulari videatur. Cum autem ad internum animæ candorem tutandum, externorū ſenſuum cuſtodia firmiſſimum noſcatur præſidiū, vnuſ-

vnusquisque nostrum, maiori, qua potest, diligentia, sensuum suorum, sed maxime oculorum, auriũ, ac linguæ portas ab omni labe studeat custodire: Quilibet ab illicitis otiosisque locutionibus, & scurrilibus confabulationibus abstineat; Turpiloquia nec nominentur in nobis, sicut decet sanctos: Libri scenici, & alij amores lasciuos redolentes, siuè typis excusi, siuè manu scripti, per quorum lectionum proculdubio animi boníque mores deprauantur, omnibus nostris sint perpetuò interdicti.

Prælati Cellas subditorum sæpius visitando, regulas Indicis, & præsentem Constitutionem diligenter exequantur; neque huiusmodi libros lasciuos etia prætextu cultioris linguæ addiscendæ suis subditis vllo modo permittant.

Quicunque libros lasciuos, res obscęnas, & profanos amores continentes, aut cantilenas, aut Epigrammata vulgari Idiomate, Sonetti, & Madrigali, nuncupata, res turpes, & obscœnas redolentes composuisse, deprehensus fuerit, acriter puniatur iuxta regulas Indicis librorum prohibitorum; Et eodem modo puniantur tenentes (quod absit) Imagines obscœnas, motus inhonestos, & nuda pudenda præseferentes.

In Ecclesia, & in via, & vbicunque fœminæ fuerint, quisque oculos demissos, & castigatos habeat, prout in Regula admonemur. Curiosos, & procaces Prælati corripiant, etiam publicè, si illi publicè delinquere non erubescant.

De Ecclesia, & Oratorio. Caput X.

REgularium omnium Canonicorũ Deo, peculiari quadam ratione, inseruientium, illud præcipuum est, vt diligant decorem Domus Dei, & locum habitationis gloriæ illius: Quapropter quilibet Prçlatus maiori, quo fieri poterit, apparatu, & ornamentorum elegantia, ac varietate Basilicas, sacella, atque oratoria exornanda, atque decentissimè seruanda curabit.

Altaria, in quibus sacra fieri solent, quàm decenter sint ornata, cum mappis mundissimis, Cruce, Candelabris, & pallijs. Super Altaribus, semper tres mappæ mundissimæ teneantur, & totidem aliæ in Sacristia pariter mundæ adseruentur; vt si casu contingat eas, quæ in Altaribus erunt, maculari, illis ablatis, aliæ mundæ loco earum ponantur. Patres Visitatores tempore visitationum inspiciant non solùm, an in quolibet altari sit numerus mapparũ, per Rubricas Missalis Romani præscriptus: sed etiã an in Sacristia aliæ mappæ mundæ, vt præmissum est, seruentur; & Prælatos, hanc constitutionem minimè obseruantes acriter corripiant.

Pallia Altarium, si possibile fuerit, omnia serica esse debebunt, & tot numero varij coloris, pro quolibet Altari, vt quotidie iuxta festorum varietatem, valeant mutari, & saltem circa Altare maius id obseruetur, nec non circa illud, super quo Sanctissimum

mum

mum Eucharistiæ Sacramentum aduersabitur; quæ præ ceteris exornari debebunt.

Tabernaculum, in quo ipsum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum adseruabitur, extra, sit totum auro contectum, intus verò serico rubeo similiter tectum, claui inaurata obseruatũ. Pixides etiã, & Calices sint ex argento, & si fieri potest, etiam vascula, in quibus Chrisma, & Sacrum Oleum seruantur. Ante Altare, super quo Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum seruabitur, lampas purissimi olei oliuarum semper ardere debebit. Prælati, qui alio oleo in suis Ecclesijs vti permiserint, grauiter puniantur tempore visitationum, & insuper faciant publicè disciplinam in Refectorio in Capitulo generali.

Reliquiæ Sanctorum in Thecis argenteis, si fieri poterit, sin autem in vasis deargentatis in loco decentissimo recludãtur, vel in Ecclesia ad latus Altaris, vbi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentũ seruabitur; vbi ad aliud latus o eum infirmorum in fenestrella tenẽdum erit, aut super alio Altari, aut saltem in Sacristia, in loco decenti hæc omnia seruari debebunt. Circa omnia supradicta Rubricæ Missalis, & Ritualis Romani custodiantur, & executioni demandentur.

Ecclesiæ Oratoria, & Sacella quotidie diligẽter euerrantur, Cruces, Candelabra, lampades frequenter tergantur, ab Iconibus, & sacris Imaginibus puluis, & omnes sordes frequenter, ac diligenter excutiantur, & etiam à formicibus telæ Aranea-

rum diligenter auferantur, vt mundities, & decor domus Dei in omnibus resplendeat. Cessent prorsus in Ecclesijs, & Oratorijs confabulationes, deambulationes, ac strepitus, præsertim eo tempore, quo sacra in eis fient, aut diuina officia recitabuntur, aut orationi, ac meditationi vacabitur, quo tempore fores Ecclesiarum omnibus patere debebunt; extra verò illud tempus claudentur, nisi populorum deuotio, & concursus aliter fieri postulauerit.

Ad Vicarios locorum præcipuè pertinebit, saltē singula hebdomada Ecclesias, Altaria, Icones, Cruces, Candelabra, lampades, Altarium mappas, & pallia, & alia id genus visitare, & ea, quæ ad nitorē, & ornatum Ecclesiarum hic præcipiuntur, vt à Sacristia obseruentur, diligenter procurare, qui si negligentes fuerint, ab officio remoueantur. Prælati verò qui in suis Ecclesijs supradicta omnia obseruari pro posse non fecerint, si admoniti neglexerint, vacent à prælaturis, tanquam indigni, quibus cura Domus Dei committatur.

De assiduitate Orationis, & meditationis. Caput XI.

AD regularem perfectionem assequendam, nil validiores hominum subministrat vires, sicut frequētia, & assiduitas orationis ac meditationis, qua mens in Deum elata sacrificium illi summè acceptum offert. Propterea omnes nostræ Congregationis non solùm Canonici, verum etiam

Con-

Conuersi, ad præscriptum regulæ statutis horis, singulis diebus, orationi insistere debebunt. Canonici præter diuina officia, quæ vel in Choro, vel, legitimo impedimento, extrà Chorum detenti, quotidie recitare tenentur, sciant, se ad preces Deo pro suis, deinde pro totius populi peccatis offerendas semper obligari. Conuersi, & Oblati, qui ad Diuinum Officium recitandum minimè tenentur, eius loco singulis diebus hæc deuotè recitabunt, nimirum pro Matutino, & laudibus vigintiquinque vicibus Pater noster, & Aue Maria; pro singulis horis Canonicis Prima, Tertia, Sexta, Nona, & Completorio septem vicibus, pro Missa duodecim, pro Vesperis, item duodecim vicibus Pater noster, & Aue Maria, recitare studebunt. Singulis autem diebus Missæ sacrificio interetunt.

Omnes Canonici, ac etiam, si fieri posśit, Conuersi quotidie in Ecclesia, vel Oratorio simul congregati saltem per integram horam mentali orationi, & meditationi vacent, videlicet per mediam horam post dictum matutinum, & per aliam mediam horam post dictam Nonam, quando Nona post prandium conuentualiter dici consueuit, nimirum à Paschate Resurrectionis vsque ad festum Exaltationis S Crucis, vel post dictum Completorium; & hæc constitutio in omnibus Monasterijs indispensabiliter seruetur.

Qua-

Qualiter Diuinis Officijs in Choro, & in Ecclesia interesse oporteat. Caput XII.

QVia clericalis instituti præcipuus finis est diuinas laudes cum cordis humilitate, ac puritate in Ecclesia persoluere, studeant nostræ Congregationis Canonici, tàm acceptabile sacrificium ipsi Creatori, sicut oportet, exhibere. Igitur quibus horis ad diuina officia recitanda in Ecclesiam cõuenire oportebit, cum aliquibus ictibus campanæ per Sacristam, signum detur omnibus Canonicis, prope esse tempus ad Ecclesiam cõueniendi. Eo signo dato omnes à quibusuis negotijs statim se expediant, & ad Chorum properent, vbi genuflexi in suis locis orantes, mentem colligãt, corda sursum eleuent; & non solum labia, verum multo magis corda mundissima ipsi Creatori offerre nitantur, caueant, nè de illis iustè dici possit: populus hic labijs me honorat; cor autem eorum, longè est à me.

Matt. 15.

Cùm primum per Sacristam eiusmodi signum datum fuerit, Cantores ad libros, quibus in officio, vel Missa decantandis vtendum erit parãdos, & ea, quæ in officio, vel in Missa dicenda erunt, inueniẽda properè contendent. Post factam conuenientem moram, vltimum signum cum campana iterum pulsetur; eo verò audito quilibet vel imperfecta litera relicta, vel alio quouis negotio, statim ad Ecclesiam

clesiam properet. Pulsetur verò tamdiù campana, donec ex singulis locis Monasterij antequam officium inchoetur Canonici valeant simul ad Ecclesiam conuenire.

Nullus prætextu cuiuscunque priuilegij, vel superioritatis à seruitio Chori censeatur immunis, nisi cum quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus, nec etiam prædicatores, & lectores vigore cuiuscunque priuilegij ab huiusmodi Chori seruitio immunes censeantur, nisi cùm actu prædicant, vel legunt: in negligentes, aut inobedientes salutari pœnitentia superiores ità animaduertāt, vt qui absque legitimo impedimento diuinis officijs interesse noluerint, per mensem claustrum habeant. Qui verò ex negligentia tardiùs ad Ecclesiam ierit, post dictum primum versiculum. Gloria patri, &c. tamdiu stet in medio Chori, capite versus Altare inclinato, quamdiu signo aliquo à Patre facto, licentia ei detur ad suam sedem eundi; qui verò ex consuetudinaria negligentia tardiores ad Chorum ierint, seueriori disciplina à prælatis corripiantur. Qui ex causa legitima Choro interesse non poterunt, Prælato per nuntium id significabunt.

Dec. Clem. PP. VIII pro ref. 1 1. & 16.

Canonici Ecclesiam primò intrantes, accepta aqua benedicta, coram Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento genuflectentes humiliter adorent. Facta breui oratione, cum silentio surgentes, in Chorum ad propria loca accedant, in quibus genuflexi tamdiù expectabunt, donec per maiorem in Choro significetur omnibus, diuinum officium esse inchoan-

chôan-

choandum,& tunc omnes surgentes, profundè inclinati dicant Pater noster &c. Hebdomadario verò officium inchoante, omnes sese erigāt, & sic erecti Diuinum Officium cum attentione recitabunt; vt illud versetur in corde, quod profertur in ore, sicut in Regula docemur.

Cum dicetur Versiculus. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, & similiter vltimus cuiusque Hymni versiculus, omnes profundè caput inclinātes incuruentur. Cum in Inuitatorio dicetur, Venite adoremus, & procidamus antè Deum, omnes genuflectant; Cum Sanctissimum nomen Iesu, aut Beatissimæ Virginis Mariæ, aut D. Patris Augustini pronuntiabitur omnes caput discooperiendo humiliter inclinent. Cum Canticum Magnificat, Benedictus, & Nunc dimittis, & Hymnus Te Deum laudamus, & Symbolum D. Athanasij recitabitur, omnes à sedibus distantes, stent erecti, & capite discooperto. In reliquis mos locorum siuè in stando, siuè in sedendo, ità obseruetur, vt in omnibus vniformitas appareat.

In omnibus officijs recitandis, & Missis celebrādis, Rubricæ Breuiarij, Missalis, Cęremonialis, & Directorij Romani, & etiam Calendari rum, quæ ab Ordinarijs locorum annuatim edūtur, exactè seruentur; nisi ob aliquod festum, certo die in nostra Congregatione celebrari consuetum, impediamur, vt cum Calendarijs locorum in officio recitando conformemur. Eiusmodi autem libros, & similiter libellum Officiorum peculiarum Sanctorum nostrę

Con-

Congregationis Prælati in suis Ecclesijs habere teneantur. Qui ex auaritia, vel ex negligentia illos habere non procurauerit, vel alio ritu, modo, aut cæremonijs in recitando Diuinum Officium, vel in Missis celebrandis, in suis Ecclesijs vti permiserit, faciat publicè disciplinam in Capitulo Generali, & grauiùs etiam à Patribus Visitatoribus corripiatur; & si correptus non se emendauerit à Regimine amoueatur. In Monasterio verò Sancti Frigdiani de Luca ipsius loci consuetudo seruari debebit.

Officium dicatur alta voce, clara, & distincta, & ità morosè, vt quælibet dictio facilè ab omnibus intelligi possit; Fiat in medio cuiuslibet versiculi cōueniens pausa, siuè morula; non tamen caudæ versiculorum longiùs protrahantur. In monosyllabis, aut dictionibus græcis, vel hebraicis non fiant vocū inflexiones, aut eleuationes. Minores maioribus aures præbeant, & illos sequantur; si quis in canendo, psallendo, vel legendo errauerit, & Chorum turbauerit, terram manu tangēdo in signum agniti erroris, humiliter veniam petat.

In omnibus Monasterijs, in quibus septem Canonici residere solent, matutinum, & singulæ Horę suis temporibus in Choro conuentualiter dicantur, & illis recitandis omnes Canonici, quicunque sint, assiduè interueniant: & nullo modo permittāt prælati, aliquam partem Diuini Officij, quocunque tēpore per duos Canonicos etiam in Choro recitari. Vicarij locorū in primis studeant, vt hæc constitutio seruetur, & vbi huiusmodi constitutio non seruabitur,

uabitur. Vicariatus ad nullum effectum illis suffragetur. Caueant etiam Prælati, ne suos subditos huc, & illuc vagari, & proprias Ecclesias debitis seruitijs destitui patiantur.

In festis solennioribus cantetur ex Matutino Inuitatorium cum primo nocturno, Te Deum laudamus; & ex Laudibus Capitulum cum sequentibus vsque ad finem; ex Horis Canonicis Tertia, Nona, Vespere, & Completorium. Alijs diebus festiuis ex Matutino cant tur Hymnus; ex laudibus Capitulum cum sequentibus; ex Horis Tertia, & Vespere; alia verò ad libitum superioris.

Quidquid cantandum erit, aut cantu plano, vulgò, Canto fermo, appellato, aut cum Musica formata cantetur.

Dùm Horæ matutinæ, ac vespertinæ recitabũtur super altare luminaria sint accẽsa, duo, vel quatuor, aut plura iuxta officij diuersitatem. Quibus autem horis ad diuina officia Canonici conuocari debebunt, Sacrista in propria tabella in Sacristia manente adnotatum habebit.

Ad Officium Vicarij spectabit curare, vt omnia supradicta, ad modum celebrandi Diuinum Officium spectantia, ad vnguem seruentur. Quare Rubricas, & Cæremonias ad hoc spectantes, & modũ rectè canendi, & psallendi ipse Vicarius in primis scire, & alios docere, & errantes corrigere debebit, quæ qui præstare minimè valebit, ab officio Vicariatus tanquam minus idoneus remouendus erit.

Qui ex legitima causa è Choro discedere voluerit,

rit, in medium Chori procedens versus maiorem de Choro manu pectori admota inclinatus ab eo exeundi licentia petat, & expectet. Qui verò ex rationabili causa Diuinis Officijs in Choro recitandis minimè interesse poterunt, extra Chorum oportuno tempore ipsum Diuinum Officium integrè, & attentè studebunt recitare: cùm non solùm Canonici in sacris constituti, sed etiam alij omnes nostræ Congregationis Clerici professi ratione Canonicæ, & beneficiorum (quæ licèt in communi, verè tamen sicut alij Clerici beneficiati obtinemus) sub pœna peccati mortalis ad Diuinum Officium integrè recitandum, quotidiè obligentur.

De modo terminandi Diuina Officia, & quotidianis Capitulis culparum. Caput XIII.

ABsoluto Diuino Officio, & in eius fine Antiphona in honorem Beatæ Virginis pro tēpore dicenda deuotè recitata, post breuem morulam maior in Choro incipiat Antiphonam, Si iniquitates, &c. statim verò, Cantore incipiente Psalmum, De profundis, &c. omnes surgant, & eundem Psalmum alternatim prosequentes bini, & bini minoribus præcedentibus, oculos modestos, & castigatos tenentes, Ecclesiam exeuntes Capitulum ingrediantur. Expleto Psalmo dicatur in fine, Gloria Patri, &c. repetita Antiphona, Si iniquitates obseruaueris Domine; Domine quis sustinebit? Dica-

tur per Hebdomadarium Pater noster; reliqua verò secretè prosequendo, dicat alta voce, Et ne nos, &c. Resp. Sed libera nos à malo: Versus, Saluos fac seruos tuos. Resp. Deus meus, &c. Vers. Domine exaudi, &c. Resp. Et clamor meus, &c. Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum spiritu tuo. Oratio, Omnipotens sempiterne Deus, qui viuorum dominaris simul, & mortuorum, & in fine, Per Christum Dominum nostrum, & Diuinum auxilium &c.

Si in Capitulo adsit Prælatus, aut Vicarius, omnes finita oratione genuflectant, & minoribus incipientibus, de proprijs culpis, & negligentijs ordinarijs, publicis tamen & notorijs, præsertim quas in Diuinis Officijs recitandis admiserant, humiliter sese acusabunt. Cum quis de suis negligentijs se ipsum est accusaturus, dicat prius genuflexus coram Prælato, aut Vicario, Benedicite, & Resp. Deus, suam accusationem prosequatur. Hic mos terminandi Diuinum Officium semper seruetur, præterquam in Matutino, quo absoluto Psalmus, De profundis, pro animabus Defunctorum, cum oratione, Absolue quæsumus Domine, dicendus erit, & tunc Canonici in Capitulum non progredientur, nec etiam post dictum Completorium,

De

De Antiphona in honorem B. V. quolibet ſero cantanda, & Litanijs quolibet Sabbatho in honorem eiuſdem B. V. ſimiliter cantandis. Caput XIV.

VEtuſtiſsima conſuetudo noſtræ Congregationis vbique retineatur, vt quolibet ſero poſt expletum Completorium Antiphona in honorem B. Virginis Mariæ, quæ iuxta temporum varietatem ſolet in fine Officij recitari, ab omnibus Canonicis noſtris conuentualiter congregatis in Choro, deuotè cantetur, vel ante aliquod Altare in honorem ipſius B V. dicatum. Eidem verò Antiphonæ decantandæ omnes Canonici, & Conuerſi, ac etiam Oblati, ceſſante graui impedimento, intereſſe debebunt. quod vt commodè fieri poſſit paulò antequàm illa ſit inchoanda, Sacriſta, cum Campana ſigno facto, omnes, vt ad Eccleſiam conueniant, oportunè admonebit; qui ex negligentia ad laudandam Beatam Virginem non conuenerit, pro qualibet vice dicat ſuam culpam in Capitulo, vel in Refectorio, & à Patre emendetur.

Singulis ſabbathis in ſero Litaniæ in honorē Beatæ Virginis ab omnibus Canonicis, & Conuerſis in Eccleſia conuentualiter congregatis, & genuflexis ante Altare in honorem eiuſdem Beatæ Virginis dicatum, deuotè cantentur, cum oratione de Beata Vir-

Virgine, pro Illustrissimo Protectore, & pro Prælatis, & Congregationibus illis commissis: id autem fiat post absolutum Completorium, quo faciliùs quisque ad illas valeat conuenire. Interesse autem dictis litanijs, quacunque excusatione remota, teneantur omnes siuè Prædicatores, siuè Lectores, siuè Procuratores, siuè aliò quolibet priuilegio, aut officio insigniti, & si quis die illa domo exierit, studeat omninò tàm maturè domum reuerti, vt possit adesse, cum prædictæ litaniæ decantabuntur. Qui autem non interfuerit, faciat pro qualibet vice disciplinam vnam in Refectorio, nec cum aliquo Prælatus valeat vllo modo dispensare. Demùm meminerint omnes existentes de corpore nostræ Congregationis, ipsam B. Virginem esse eiusdem nostræ Congregationis, præcipuam tutelarem, & ideò sese ad illam colendam totis viribus studeant excitare.

De quibusdam festis in nostra Cōgregatione specialiter celebrandis, & nonnullis commemorationibus faciendis. Caput XV.

3.IV. t.IV. CVm iuxta Apostolica priuilegia omnes Canonici nostræ Congregationis sint verè Canonici Sacrosanctæ Patriarchalis Ecclesiæ Lateranensis, & nostra Congregatio, Saluatoris Lateranensis Congregatio nuncupetur, statuimus, vt quem-

quemadmodum à maioribus nostris hactenus fuit obseruatum, festum Dedicationis eiusdem Basilicæ Saluatoris Lateranensis, quod die nona mensis Nouembris agitur, in tota Congregatione, sub ritu duplicis maioris, cum sua octaua celebretur, & in eius vigilia integrum ieiunium seruetur.

Festum quoque Sanctissimi Patris nostri Augustini die vigesima octaua Augusti occurrens, maiori, qua fieri poterit, deuotione, & solennitate celebretur. Fiat illius proprium Officium ipsa die, & per totam octauam iuxta Apostolica priuilegia nobis indulta. In vigilia eiusdem festi tanquam Patroni, & titularis totius Congregationis ieiunium de præcepto seruari debebit. Quolibet die, quo in Officio, commemorationes, & suffragia fieri consueuerunt, fiat commemoratio de Saluatore, & de D. Patre Augustino, iuxta morem Congregationis. Festa autem Sanctorum Religionis nostræ, fiant sub Officio duplici, iuxta Pij Quinti indultum, & in matutinis Hymnus, Te Deum, decantetur. Pius V.

Quotiescunque aliquod festum titulare alicuius Monasterij nostræ Congregationis occurret, omnes existentes de familia illius Monasterij, in die vigiliæ eiusdem festi integrum ieiunium seruabũt. De Sanctis verò titularibus Ecclesiarum, & Monasteriorum nostræ Cõgregationis, fiat Officium sub ritu semiduplici in tota Congregatione, nisi aliter secundùm Rubricas Breuiarij, fieri contingat. Et si verò dies festi titularium Sanctorum, cuiusque Monasterij solenniter sint celebrandi; Patres tamen

Monasteriorum à superfluis sumptibus, tàm in musicis ex locis distantibus aduocandis, quàm in conuiuijs omninò cauebunt.

De Sacramentorum Pœnitentiæ, & Eucharistiæ frequenti susceptione. Caput XVI.

PAtres Monasteriorum diligenter inuigilent, vt illorum subditi saltem semel in hebdomada, per Sacramentalem Confessionem, proprias conscientias à peccatis expurgent. Sacerdotes, qui quot die sacrum faciunt, meminerint decreti Sacri Concilij Tridentini, quo cauetur, vt nullus sibi conscius peccati mortalis, quantumcunque sibi contritus videatur, absque præmissa Sacramentali confessione ad Sacram Eucharistiam accedere debeat, quod à Christianis omnibus etiam ab ijs sacerdotibus, quibus ex officio incumbit celebrare, Sancta Synodus seruandum esse decreuit: modò non desit illis copia Confessoris. Quòd si necessitate vrgente Sacerdos absque præuia confessione celebrauerit, quamprimum poterit, confiteatur.

nc. Tri. . 13. c 7.

Statuatur à quolibet Prælato certus numerus Sacerdotum, qui sufficiant ad subditorum confessiones commodè audiendas, qui sint prudentes, docti, & charitate præditi, qui à non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur, quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius iudicauerit,

uerit, prout in decreto Clementis Papæ Octaui cõtinetur: quod Decretum circa reseruationem casuum, & facultatem absoluendi à casibus reseruatis tàm Prælati, quàm Confessarij diligenter obseruēt. Clem. VIII ann. 1553. die 26. Ma.

Nullus Sacerdos confessiones etiam eorum, qui sunt de corpore nostræ Cõgregationis, audire præsumat, nisi ex speciali licentia sui Prælati, nullus etiã subditus alicui confiteatur, nisi ijs, qui à suo Prælato illi fuerint in Confessarios deputati; aliòquin absolutionem Sacramentalem non consequatur. Ipsius autem Prælati partes erunt, scire, cui Sacerdoti quisque subditorum confiteatur, & curare, vt quilibet suum ordinarium Confessarium habeat, nec liceat eum sæpius mutare.

Cum quis ex nostris de loco ad locum mittetur, nisi sit Prælatus, illis tantùm Sacerdotibus poterit confiteri, qui in singulis locis per Patres Monasteriorum erunt in Confessarios deputati; excepto si quis sit cum proprio Prælato, cui si voluerit, poterit confiteri: si autem noluerit, de illius licentia alicui ex deputatis à Prælatis locorum confiteatur. Prælati omnes quem maluerint ex Canonicis nostræ Congregationis sibi in Confessarium possint eligere. Similiter Canonicis nostris in Villis extra Claustra degẽtibus Prȩlati ex aliqua rationabili causa possint concedere facultatem cõfitendi alicui Sacerdoti extra Cõgregationem ex approbatis ab illorum Ordinarijs, quod etiam Abbas Generalis, & Visitatores tempore visitationum cuilibet ex Canonicis, & Cõuersis nostris rationabili causa concedere poterunt.

Iter agentes si ob sacrum faciendum confiteri voluerint, & Sacerdotem nostri Ordinis nō habuerint, cuiuis Sacerdoti honesto confiteri valebunt, approbato tamen à suó Ordinario, nisi ex malitia vsque in illud tempus, quod desit illis copia Sacerdotum nostræ Congregationis, ipsam confessionem distulerint; quia tunc beneficium Sacramentalis absolutionis (nisi fortè in casu vrgentis necessitatis) non consequentur. Extra prædictum casum nullus ex nostra Congregatione, siuè subditus, siuè Prælatus alicui Sacerdoti, qui non sit de gremio nostræ Congregationis, confiteatur, aliàs non sit verè absolutus.

Illud etiam Prælati diligenter curabunt, vt saltē qualibet die quintadecima singuli de illorum familijs, qui Sacerdotes non erunt, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum deuotè suscipiant, nec non in festis Natiuitatis D.N. Iesu Christi, Circuncisionis, Epiphaniæ, in Cœna Domini, in festo Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, in festo Corporis Domini, in festis Natiuitatis, Conceptionis, Purificationis, Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, Natiuitatis Sancti Ioannis Baptistæ, Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & D. Patris Augustini, omnium Sanctorum, & Dedicationis Basilicæ Saluatoris, & in omnibus Dominicis Aduentus, & Quadragesimæ: in quibus omnibus diebus generalis Communio fieri debebit in Missa Conuentuali, ad quam omnes Clerici, Conuersi, & Oblati simul conueniant; illud aduertētes, vt iuxtà

Rubri-

Rubricas Cœremonialis Romani, maiores prius communicent, deinde minores.

De Missarum celebratione. Caput XVII.

IN omnibus Monasterijs, in quibus decem Canonici solent residere, quotidie Missa conuentualiter cantetur: vbi verò saltem septem Canonici adsunt, singulis diebus Dominicis, & festis de præcepto eadē Missa cōuentualiter cantetur, vbi verò fuerint duodecim Canonici, in festis solennioribus eadem Missa cum Diacono, & Subdiacono solenniter indutis celebretur, quolibet sabbatho non impedito aliquo festo de præcepto cantetur Missa de Beata Virgine, etiamsi septem tantùm Canonici ibi adsint.

In Missarum celebratione, & cæremonijs, quæ fieri debent in Missis solennibus, & alijs similibus Rubricæ Missalis, & Cæremonialis Romani seruentur; studeantque locorum Vicarij, vt eædem Rubricæ, & Cęremoniæ exactè ab omnibus seruentur.

Abbates, & alij Prælati vsum Pontificalium habentes, saltem semel singulo triennio Missas solennes cum pontificalibus insignibus celebrare debebunt; in Ecclesijs autem insignioribus saltem semel quolibet anno id fieri conueniet.

Inuigilent etiam Patres Monasteriorum, & illorum Vicarij, vt singulis diebus dicantur Missæ, ad

quas dicendas, vel ex antiqua conuentione, vel ex recenti eleemoſynarum perceptione illorum Monaſteria obligantur. Sacerdotes omnes, legitimo impedimento minimè impediti, quotidie ſacrum facere debebunt, iuxta ſuperioris arbitrium: In quolibet loco libellus à Sacriſta teneatur, in quo notetur Miſſæ, quas ſinguli Sacerdotes quolibet die celebrabunt, adnotato etiam nomine cuiuſlibet Sacerdotis celebrantis; quem librum Patres Viſitatores tempore viſitationum diligenter examinare debebunt; Prælati non obſeruantes, nec obſeruari facientes hanc conſtitutionem grauiter puniantur.

Nullus Sacerdos ob mercedem, vel eleemoſynas extra noſtras Eccleſias Miſſam audeat celebrare, ſub pœna priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ per annũ, exceptis Sacerdotibus, qui animarum curæ extra Clauſtra erunt deputati.

De Catalogo obligationum, & frequenti commemoratione Benefactorum noſtræ Congregationis. Caput XVIII.

NE noſtræ Congregationis benefactores ſpe ſuffragiorum, quæ ex nobis iure poſtulant, defraudentur, habeatur in qualibet Sacriſtia in loco conſpicuo tabella, in qua adnotatus ſit Catalogus omnium Miſſarum, vel Officiorum, ad quæ dicenda quocunque modo ſingula monaſteria,

& Ec-

& Ecclesiæ nostræ Congregationis obligantur. Sitque in ipsa tabella distinctè adnotatum, quo die quælibet Missa, vel Officium, & ad quod Altare, & pro quibus dici debeat, & an ritu solenni, vel priuato; & dicta tabella in ipsa Sacristia perpetuò seruetur iuxta morem antiquum nostræ Cõgregationis.

Si ob festum aliquo die occurrens, Missa, vel Officium pro aliquo defuncto eo die, quo dicenda esset, minimè dici posset, id per Sacristam adnotetur, & die sequenti similiter non impedito aliquo festo dici debebunt. Quolibet anno fiant Anniuersaria pro animabus Summorum Pontificum benefactorum nostræ Congregationis Martini Papæ Quinti, Eugenij Quarti, Sixti Quarti, & Pij Quarti.

Vbi quotidianæ, aut saltem frequentiores eleemosynæ percipiuntur pro Missis celebrandis, sit in Sacristia liber ad hoc specialiter præparatus, in quo singulæ Missæ dicendæ distinctè adnotentur; quæ cum dictæ fuerint, in eodem libro, aut in alio similiter ad hoc præparato distinctè id adnotetur: non autem maiores eleemosynæ pro Missis dicendis à populis percipiantur, quàm sit numerus Missarum, vel per nostros Sacerdotes, vel per externos, in nostris tamen Ecclesijs verosimiliter dicendarum.

Patres Monasteriorum, & in eorum absentia Vicarij cum Canonicis nostris conuentualiter cõgregatis faciant frequenter commemorationem omnium, & singulorum nostræ Congregationis Benefactorum, illorum præsertim, qui Monasteria fundauerunt, vel redditibus donauerunt; quos oratio-

nibus

nibus fratrum cum multo affectu plurimum commendabunt. Eorum verò ſinguli fratres in ſuis apud Deum orationibus ex animo meminerint, illud recolentes, quòd Sacerdotes peccata populorum comedunt, ſcilicet oblationes populorum, vt pro peccatis illorum apud Deum ſuis precibus intercedant.

De Valetudinario, & cura Infirmorum. Caput XIX.

:. Clem. VIII. ref. reg.

SIcut in Regula præcipitur, ægrotantium diligens cura haberi debet. In omni *M*onaſterio, ſi loci amplitudo id permiſerit, ſit Valetudinarium in loco ſalubri, & oportuno à Dormitorio ſeparatum, in quo omnes Fratres, ſiuè Canonici, ſiuè etiam Conuerſi, cum ægrotabunt, curari debebunt; nec indè niſi recuperata ſanitate abire permittentur. Cura infirmorum vni, vel pluribus iuxta exigentiam à Patre demandetur, qui omni charitate, & ſedulitate operam præſtabunt, ne quid ægrotis deſit, quod ad ſanitatem recuperandam eos valeat iuuare.

Qui malè ſe habere ſenſerit, Superiori, vel Infirmario ſtatim id nuntiabit, qui curabunt, vt in loco Infirmariæ ponatur, & de conſilio medicorum diligens cura recuperandæ illius ſanitatis habeatur. Nemo tamen, inſcio Superiore, vel Præfecto Infirmorum, Medicum aduocet, vel medicamentum accipiat.

Ne

Ne quid ægrotis omnino desit, quod ad eos solandos, & ad sanitatem recuperandam prodesse posit; ipsi Prælati saltem semel quolibet die illos visitabunt, & sæpiùs id facient Vicarij. Si Prælati, aut Vicarij, aut Oeconomi ex odio, vel auaritia, vel ex alia causa curam Infirmorum neglexerint, & pro posse non curauerint, vt cum omni solicitudine, & charitate illis inseruiatur, & non procurauerint, ea illis ministrari, quæ de consilio medicorum danda erunt, & non fecerint, quod in ipsis erit, vt Infirmi adiuuentur medicamentis, solatio, & precibus Fratrum illis iugiter assistentium, tempore visitationum Patres Visitatores de hoc diligenter inquirant, & illos ab officijs per annum suspendant & grauioribus etiam pœnis irremissibiliter puniantur.

Et quia prius animæ, quàm corporis saluti semper studere debemus, cũ primùm aliquis ægrotare cœperit per Prælatum, aut Vicarium, vel maiorem ex Canonicis admoneatur, vt per Sacramentalem confessionem propriam conscientiam expurget, & animæ sanitatem à Deo per Sacramenta humiliter procuret, & sic præmissa confessione Sacramentali à medicis curetur. Dabitque operam Prælatus, & Vicarius, vt ægrotus integram pecuniarum, si quas habet, creditorum, rerumque omnium, quæ reuelandæ sunt, reuelationem faciat, ne ipse tanquam proprietarius moriatur, & Monasterium pecuniarum, rerumque illarum, iacturam patiatur. Hæc etiam Prælati cum ægrotabunt in primis obseruare stude-

ſtudebunt. Ægrotantes patientiam,& humilitatem præſeferant verbis pijs , & ad ædificationem vtantur. quæ oſtendant, ægritudinem ab ipſis, vt donũ de manu Creatoris acceptari, cuius eſt donum non minus ægritudo, quàm ſanitas. Quia verò infirmi ſæpè noxia appetunt, ſuccurratur eis ad præſcriptũ regulæ de conſilio Medicorum.

Si morbus ingraueſcat,& mortis periculum imminere timeatur, iterum per Sacramentalem confeſſionem, cum vera cordis contritione, & humilitate infirmus propriam conſcientiam expurgare nitatur, deinde congregatis ſimul omnibus Fratribus Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum illi deferatur per modum viatici, quo contra Dęmonum inſidias,& tentationes muniatur, ac deinde morbo excreſcente, Sacramentum extremæ vnctionis deuotè ſuſcipiat.

Cùm quis morti propinquus eſſe videbitur, Pater Monaſterij omninò efficiat, vt ſaltem duo ex noſtris Canonicis, quorum alter ſit Sacerdos, die, noctùque illi aſſiſtant: hi de rebus ad animæ ſalutem ſpectantibus cum illo loquentes, eum in diuina miſericordia optimè ſperare hortabuntur, & illis auxilijs, quibus eo tempore maximè indigebit, totis viribus iuuare conabuntur; ſic verò ægrotantem Pater Monaſterij peculiaribus orationibus omnium domeſticorum ſedulò adiuuari procuret. Si contingat ægrotum diutiùs etiam ſine vitæ periculo decumbere, curabit tamen Prælatus,vt frequenter ſua peccata confiteatur, & quo frequentius fieri pote-

poterit, etiam Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento reficiatur.

Cum quis ex nostris infirmabitur, nullo modo permittatur ad domos secularium etiam consanguineorum, & propinquorum accedere, vt ibi curetur. Si tamen contingat, dum aliquis de loco ad locum mittetur, in itinere infirmari; in omnibus Monasterijs nostris cum humanitate, & charitate tractetur; & Monasterium ex quo discesserat, omnibus expensis, quas causa huiusmodi ægritudinis fieri continget, subiacebit. Similiter si contingat Abbatem Generalem, Patres Visitatores, eorum socios, Conuersos, & famulos extra loca illorum residentiæ ægrotare, cum omni humanitate, & charitate tractentur, & Monasteria, quorum familijs erunt adscripti, expensis, quæ fient causa huiusmodi ægritudinis, subiacebunt.

De sepultura, & suffragijs Fratrum defunctorum. Caput XX.

QVia non debemus ab illis post mortẽ officijs charitatis disiungi, quibus in hac vita per religiosam conuersationem iungebamur, cum aliquis ex nostris, Deo disponente, ex hac vita decesserit, ablutum de more illius cadauer, & religioso habitu indutum cum solenni processione, cui omnes de familia omninò intersint cum Cruce, luminaribus, & alijs requisitis iuxta

formam Ritualis Romani deferatur ad Ecclesiam, vbi tamdiù insepultus maneat, donec inter eius obitum, & sepulturam, nisi iusta causa impediat, integer dies naturalis intercedat. Interim per Canonicos loci integrum Officium Defunctorum cũ Missa solenni cum Diacono, & Subdiacono pro eius anima decantetur. Et similiter die 3. 7. & 30. Missa Defunctorum pro eadem anima conuentualiter cãtetur, cum Responsorio in fine super Defuncti tumulum iuxta morem Congregationis. Quilibet Sacerdos existens de familia loci, in quo quis decedet, dicat pro illius anima triginta vicibus Missam Defunctorum, vel toties memoriam de eius anima in sacrificio peragant. Clerici integrum psalterium cũ versu Requiem æternam, in fine cuiuslibet psalmi; Conuersi, & oblati tercenties Pater noster, & Aue Maria similiter deuotè recitabunt.

Vt primùm in aliquo Monasterio quis decesserit, Prælatus, vel eo absente, Vicarius per literas Abbatem Generalem, ac etiã Visitatores de illius obitu certiores faciet; qui similiter omnes locorum Prælatos de eiusdem interitu admonebunt, & illi proprios subditos; & sic prima die non impedita in quolibet Monasterio vna Missa pro eius anima cantari debebit cum Vesperis, & vno nocturno, & laudibus Defunctorum. Quilibet Sacerdos pro eius anima tribus vicibus sacrum faciat. Clerici tribus vicibus Psalmos Pœnitentiales, vel Officium Defunctorum: Conuersi, & oblati centies Pater noster, & Aue Maria deuotè dicant. Quæ omnia vt exactè obser-

obſeruentur, curent Patres locorum, & illorum Vicarij, vt in ſingulis Monaſterijs in Choro, & in Sacriſtia teneatur Catalogus ſingulorum quolibet anno in noſtra Congregatione Defunctorum.

Antiqua etiam conſuetudo retineatur, vt qualibet prima die menſis non impedita dicantur in Choro Veſpere cum vno nocturno, & laudibus Defunctorum, & die immediatè ſequenti Miſſa pro animabus fratrum propinquorum, & benefactorũ noſtræ Congregationis cantetur. Suffragia verò, ſiuè Miſſarum, ſiuè Officiorum, quæ in ſingulis locis pro animabus Benefactorum noſtræ Congregationis fieri debebunt, integrè, & quamprimùm fiat, ſicut dictum eſt in Capitulo de Catalogo obligationum.

Nulli ſeculari etiam benefectori noſtræ Congregationis concedatur, vt cum habitu noſtro ſepeliatur ſine expreſſo conſenſu totius Capituli. Nulli etiam concedatur in noſtris Eccleſijs ius perpetuæ ſepulturæ ſine expreſſa licentia Abbatis Generalis, & expreſſo conſenſu Capituli Monaſterij, in quo eiuſmodi ſepultura eligenda erit.

De Silentio. Caput XXI.

CVm ſcriptum ſit, In multiloquio non deerit peccatum, volumus vt extra tempora religioſæ recreationis in noſtris Monaſterijs certis locis, & temporibus, ſilentium ita inuiolabiliter ſeruetur, vt nemo alterum alloquatur, niſi obi- Prou. 10.

ter, & submissa voce, & paucissimis verbis, ac de rebus tantùm necessarijs. In Choro, Ecclesia, & Sacristia perpetuò silentium seruetur, præsertim cum diuina officia recitabuntur, & cum Missa cantabitur, aut priuatim dicetur, vel conciones, & sermones ad populos habebuntur, & similiter in Refectorio, cum Fratres communi refectione interuenient. Si nonnullis diebus videbitur Patri, causa honestæ recreationis, silentium in Refectorio esse dispēsandum, id non fiat nisi raro, & postquam de Sacra Scriptura, vel alio libro spirituali de more aliquid lectum fuerit, in Refectorio omnes submissa voce, & modestissimè loquantur: Prælati, qui frequentiores fuerint in dispensando silentium in Refectorio, à Patribus Visitatoribus corripiantur.

In Dormitorio similiter silentium seruetur, præsertim signo silentij, & dormitionis, per Sacristam pulsato, donec alio signo facto, omnes excitentur: nimirum in nocte post signum serotinæ dormitionis vsque ad signum surgendi ad matutinum, & in die à signo post prandium facto vsque ad horā nonam; quæ signa statutis horis idem Sacrista cum cāpanula, cum qua Capitulum conuocari solet, quotidie dare debebit. Qui iuxta præsentes Constitutiones silentium non seruauerit, pro qualibet vice dicat suam culpam in Refectorio, & Miserere brachijs extensis tempore communis refectionis.

In cęteris locis, & temporibus, in quibus loqui conceditur, ita loquendum erit, vt verba scurrilia, otiosa, & risum mouentia perpetua clausura à nostris

ſtris Monaſterijs, arceantur. Turpitudines ſtultiloquia, maledicta, & murmurationes, & ſimilia, nec nominentur in nobis, vt Apoſtolus præcipit, contrauenientes pęnis in 2. parte ſtatutis puniantur. Ad Eph.

Cum Frater Fratrem alloquetur, præmittat, Deo gratias; cum Inferior Superiorem, præmittat, Benedicite. Omnes demiſſa voce loquantur; nemo cum altero contendat, ſed ſi ſit de aliqua re inter Fratres diuerſa ſententia, quemadmodum in diſputationibus ſolet euenire, nullus vocem attollat, nec acrioribus verbis propriā ſententiam tueatur; ſed rationes ſic modeſtè afferat, & eo animo, vt veritati ſit locus, non vt cęteris in ea re ſuperior videri velit.

Cum ægrotos ex debito charitatis inuiſere oportebit, non ſolùm ita loquēdum erit, vt illis minimè moleſti ſimus; ſed de ijs dumtaxat, quibus ægrotum conſolari, & ædificare in Domino valeamus. In locis verò, in quibus ægroti manebunt, nullius de rebus, quæ ad profectum animæ non conferant, vllo modo loquatur.

De Reuerentia ad inuicem exhibenda, & modeſtia in omnibus ſeruanda. Caput XXII.

IN omni conuerſatione tàm cum noſtris, quàm cum externis, præceptum Apoſtolicū ſeruetur, Modeſtia veſtra nota ſit oībus hominibus. In omnibus actionibus appareat humilitas; caput non leuiter moueatur; oculi vt plurimū ſint demiſſi, ve- Ad Ph

ſtes

ſtes mundæ cum religioſa decentia; inceſſus moderatus, omnes motus,& geſtus ita compoſiti, vt cum maturitate,& grauitate apud omnes ædificationem pariant. Cum frater fratrem alloquuturus erit, vel de aliqua re tractaturus,ſtudeant ſe ſe honore ad inuicem præuenire. Quiſque omninò caueat,nè conuitio, vel ſupranomine alterum in loquendo offendat, & ad iracundiam prouocet. Conuerſi vocentur fratres, Clerici Domni, Sacerdotes Patres. Nullus ſiuè Conuerſum, ſiuè Clericum, ſiuè Sacerdotẽ alloquendo pronomine, tu, vtatur, vt ſplendor regularis diſciplinæ in omnibus effulgeat.

Omnes cum ſuos maiores obuios habuerint, caput illis retergant. Sacerdotibus ij, qui Sacerdotes non erunt, & Sacerdotes ad inuicem, & diſcipuli Magiſtris.Subditi coram Prælato ſurgant,& ſimiliter Cõuerſi,& Clerici coram Sacerdotibus, nec iniuſsi ſedeant: vnuſquiſque ſuos Superiores alloquatur cum magna reuerentia, ille,quem Superior reprehenderit, audiat humiliter ſine interpellatione.

Cum Fratres gratia honeſtæ, ac religioſæ recreationis aliquando conuenerint intus, vel extra Clauſtra,à clamoribus,& omni ſpecie diſſolutionis prorſus cauebunt; non ſe manibus per iocum tangent, non contendẽt verbis,neque aliquid,quod religioſæ modeſtiæ fines tranſcendat, admittent. Contrafacientes comedant pro qualibet vice in medio refectorij panem, & aquam tempore communis refectionis.

Nè ſub ſpecie virtutis, aut honeſtæ recreationis diſſo-

dissolutiones in Claustris nutriantur, nullus Canes, qui ad delitias teneri solent, in nostris Monasterijs teneat, sub pœna vnius disciplinæ in Refectorio faciendæ, & Canes ab illo statim auferantur. Comediarum recitationes in nostris Claustris omninò interdicuntur, sacræ autem repræsentationes, in quibus Domini nostri Iesu Christi vita, & mors, aut Beatæ Virginis, aut aliorum Sanctorum publicæ repræsentantur, si videbitur Superioribus, ita permittantur, vt superflui sumptus, qui ad pompã, vel ostentationem, aut oblectationem in eiusmodi solent interuenire, omninò euitentur.

De Refectorio, & communi refectione. Caput XXIII.

SIt in quolibet Monasterio commune Refectorium decens, & mũdum, vbi omnes tàm Prælati, quàm subditi, cessante legitimo impedimento, statutis horis ad refectionem cum benedictione, & gratiarum actione percipiendam simul conueniant. Cum hora communis refectionis aderit, per eum, qui refectorio præerit, signo facto cum parua campanula, omnes admoneantur, vt sese à negotijs expedientes ad communem refectionem simul studeant conuenire. Omnibus verò paratis, & altero signo facto cum campanula, omnes statim conueniant, manus abluant, & cum silentio in Refectorium ad propria loca vadant; in quibus stantes tamdiù expectabunt, donec per patrem, aut maio-

rem

rem ex Canonicis mensæ benedictio inchoetur. Dũ autem ad mensam conuenient, interim paruum tintinnabulum, quod super mẽsam Prælati pendere solet, morosè pulsetur, vt singuli intelligant, se ad communem refectionem expectari.

Facta benedictione Lector mensæ dicto, Iube Domne benedicere, tamdiù stet genuflexus, donec signum surgendi à maiori ex Canonicis illi fiat; & tunc vadat ad pulpitum, lecturus quidquid eo die, & hora legendum erit. Interim Canonici in suis sedibus secundùm ordinem maioritatis, & minoritatis inter eos seruandum, de quo in tertia parte dicẽdum erit, se sistent, & non prius sedebunt, quàm dicta Salutatione Angelica, signum sedendi à Prælato eius fiat. Postquam etiam ad mensam sederint, nihil cibi, vel potus percipiant; nisi postquam aliquid de Sacra lectione auscultauerint, & tunc demùm licentiæ comedendi omnibus per patrem detur.

In mensa siuè prima, siuè secunda sacra lectio semper habeatur: vt non solùm fauces sumant cibũ, sed & aures esuriant Dei verbum. In prima mensa legatur aliquid de Sacra Scriptura, vel de Homilijs Euangeliorum occurrentium, vel de regula, vel de libro præsentium Constitutionum; in secunda verò mensa de aliquo libro vulgari idiomate scripto, quod ad vitæ regularis perfectionem conferat, legendum erit.

In Refectorio silentium seruetur, cesset in eo omnis strepitus. Si quid petendum sit nutu, vel signo petatur, vel ita submissa voce, vt circumstantes ab audien-

audienda ſacra lection enon impediantur. Omnes in Refectorio ſtent cum modeſtia, oculos demiſſos teneant, ea ſolùm proſpicientes, quæ illis appoſita fuerint. Qui vinum in menſa effuderit vel aliquod inconueniens admiſerit, ſurgens tamdiù ſtet inclinatus, donec ſigno facto per Patrem, licentia ſedendi ei detur.

Externi ſiuè Seculares, ſiuè etiã Religioſi, in Refectorium ad veſcendum nobiſcum minimè introducantur; niſi ſint domeſtici noſtri & ita probatæ vitæ, vt meritò ab omnibus introducendi videãtur: ſi contingat aliquem exterorum in Refectorio nobiſcum comedere, nullus ibi faciat aliquam pœnitentiam, niſi fortaſſe in eius præſentia deliquerit; nomine verò exterorum illi intelliguntur, qui non ſunt de gremio noſtræ Congregationis.

Omnes etiam Superiores quicũque illi ſint, eodẽ pane, eodem vino, eodem obſonio, ſiuè eadem, vt aiunt, pitantia in communi menſa, niſi cauſa infirmitatis impediti fuerint veſcantur, nec quiſquam ſingulare aliquid, quo priuatim in cibum vtatur, in Refectorium afferre poſsit, præſertim diebus ieiuniorum. Victus, & potus à Prælato, & miniſtris, quibus id incumbet, omnibus ſufficienter prouideatur, prout cuique opus fuerit. Cum carnibus veſci licebit, ſingulo die cuilibet Canonico duodecim vnciæ carnis ad minus diſtribuantur, & hæc quantitas augeri poſsit, & non minui; Reliquis diebus proportionabiliter ad prędictam quantitatem obſonium, ſiuè pitantia, ſingulis diſpenſetur.

Dec Clem. PP. VIII. de Refor. Reg. 10.

Facta refectione fiat signum à patre, vel maiore ex Canonicis cum tintinabulo super mensam Prælati pendente, post breuẽ deinde morulam cum viderit nullum aliquid cibi, aut potus amplius sumere, cum eodem tintinabulo signum surgendi omnibus faciat. Cum autem omnes surrexerint, gratijs de more inchoatis, recitantes Psalmum, Miserere, vel alium iuxta temporum varietatem, bini, & bini minoribus præcedentibus per ordinẽ vadant ad Ecclesiam, si commodè fieri id possit, & nisi tunc seculares sint in Ecclesia, vbi gratiarum actiones expleant. Postea verò antiphonam in honorem Beatæ Mariæ Virginis, quæ in fine Officij dici solet, cum sequenti oratione deuotè dicant, tandemque post breuem moram Cantore incipiente Psalmum, Ad te leuaui oculos meos, eodem ordine exibunt, & Capitulum ingredientur, & facta commemoratione pro nostris Benefactoribus iuxta morem Congregationis, omnes cum silentio discedent. Hic autem mos perficiendi gratiarum actiones semper seruetur in mane post prãdium. Verùm in sero post cœnam gratiarum actiones in Refectorio fient iuxta formam in Breuiario præscriptam. Quando autem ieiunium seruabitur, post collationem serotinam dicto per lectorem, Tu autem Domine miserere nobis, Dicatur Psalmus, De profundis, cum versu, Requiem æternam in fine, & dicto per Patrẽ, Requiescant in pace, & responso, Amen, omnes cum silentio discedant, minoribus præcedentibus, & maioribus sequentibus.

Quili-

Quilibet cessante legitimo impedimento ad cō-munem refectionem cum cæteris conueniat; qui domo egredientur, ita properè reuertantur, vt cum cęteris ad communem refectionem conuenire possint, secus facientes habeant Claustrum per mensē.

De Ieiunijs, & consuetis abstinentijs nostræ Congregationis. Caput XXIV.

QVoniam ieiunium omnium virtutum est fundamentum, & abstinentia regularis disciplinæ est nutrix, & conseruatrix, vt D. Hieronymus ait, præcipimus, vt consueta nostrę Congregationis ieiunia, & abstinentias tàm Prælati, quàm subditi pro viribus studeant obseruare. Omnes degentes sub obedientia Congregationis, præter ieiunia de præcepto Ecclesiæ, hæc quoque iuxta laudabilem consuetudinem nostræ Congregationis obseruabunt. Singulis quartis ferijs omnes ab esu carnium abstinebunt, qualibet sexta feria in memoriam Dominicæ passionis vnica refectione contenti, perfectum ieiunium seruabunt, excepto eo tempore, quod inter Dominicam Resurrectionis, & Pentecostes intercedit; excepto etiam si festum solenne ipsa sexta feria occurrat. Toto tempore Aduentus Domini, vsque ad vigiliam Dominicæ Natiuitatis perfectum ieiunium, sicut in Quadragesima similiter seruabunt. Prædictis autem diebus ieiuniorum, si aliquid in sero causa valetu-

dinis cum potu tribuendum erit, id sit quid minimum, & in ea quantitate, quæ ieiunium de præcepto Ecclesiæ frangere non posſit. Contrafacientes faciant vnam diſciplinam in Refectorio pro qualibet vice. Prælati verò hanc constitutionem obſeruari non facientes, & ipſi in primis non obſeruantes, ſuſpendantur per tres menſes.

A festo Exaltationis S. Crucis vſque ad festum Dominicæ Reſurrectionis, feria ſecunda, & quarta, & in Sabbatho omnes ita ieiunabunt, vt ſit in poteſtate Prælati in ſero præter panẽ, & vinum aliquid aliud illis tribuere comedendum, excepto ſi in prędictis diebus aliquod festum de præcepto Eccleſiæ, vel populare, vel in noſtra Congregatione celebrari ſolitum occurrat; quia tunc propter festum, ieiunium diſpenſandum erit. In Vigilia verò D. Patris Auguſtini, quia patronus, & titularis est noſtræ Cõgregationis, ieiunium de præcepto ſeruetur, ſimiliter in Paraſceue nihil cocti edatur præter panem, & omnes ſuper nuda menſa in memoriam Dominicæ paſsionis veſcantur.

Cum ægrotis autem, debilibus, ſenio confectis, & iter agentibus Patres Monaſteriorum, prout Charitas requiret diſpenſabunt. In reliquis omnes ita ſtudebunt carnem domare ieiunijs, & abſtinentia eſcę, & potus, quantum valetudo permiſerit, quemadmodum in Regula iubetur, & dictum Magni Baſilij pro certo habeant, omnes quotquot Deo placuerunt Sancti, ad vitam Deo dicatam per ieiunium inſtitutos fuiſſe.

om. 1. de id. ieiu-

De

De disciplina in sero Conuentualiter, facienda Caput XXV.

IN omnibus nostris Monasterijs post expletum Completoriũ, & orationem mentalem eo tempore, quo oratio mentalis fiet post Cõpletoriũ, in loco couenienti clausis ianuis, & fenestris ad honestatem seruandam, ab omnibus conuentualiter congregatis fiat disciplina iuxta morem nostræ Cõgregationis, ad quam disciplinam faciẽdam omnes conuenient, nisi causa necessitatis, vel exercendi aliquod opus charitatis, fuerint legitimè impediti.

Hoc autẽ pacto ipsa disciplina fieri debebit, maiore incipiente Psalmum, Miserere, vel aliũ ex pœnitentialibus, & cæteris Canonicis prosequentibus eundem, & alios Psalmos ad illius arbitrium, omnes flagello in nostra Congregatione consueto, cum vera cordis humilitate, & contritione sese super renibus verberabunt. Nullus tamen alio flagello ad disciplinam faciendam vtatur, præter consuetũ in nostra Congregatione. Si quis secus fecerit, non merito, & virtuti, sed superbiæ id tribuatur, & à Patre corripiatur. Terminetur verò disciplina, Patre, vel maiore ex Canonicis inchoante Antiphonam, Da pacem Domine, & reliquis prosequẽtibus, cum versiculo, & oratione consuetis, & post conuenientem moram facto signo per eũdem, apertisque fenestris, & ianua omnes cum silentio discedant. Super hac constitutione Pater Monasterij in festis solennibus,

ac nonnullis alijs diebus causa lætitiæ spiritualis, vel religiosæ recreationis poterit dispensare.

De Vestiario. Caput XXVI.

IVxta Regulam nostram sit in Monasterio commune Vestiarium, in quo vestes omnes, siuè lineæ, siuè laneæ, omnisque alia supellex pro vestitu, & accubitu necessaria seruetur sub communibus custodibus, vt inde ad Patris arbitrium, prout vnicuique opus fuerit, valeat omnibus subministrari. Nullusque vestes, aut aliam quamcunque supellectilem, præter ea, quibus actu vti cōtigerit, in cella apud se retineat; sed omnia in commune Vestiarium cōferantur, etiamsi quis hoc ipsum sit recepturus, quod antea deposuerat, vt in Regula continetur. Præficiantur verò ipsi Vestiario vnus, vel duo, vel quot sufficere possint non solùm ad vestes seruandas, sed etiam à tineis excutiendas; quod cum omni diligentia efficere debebunt. Omnium autem vestitus, & supellex ex communi pecunia comparari debebit, vnicuique decenter, & conuenienter, prout cuique opus fuerit.

:. clem. VIII. Refor. 59.

Nullus Prælatus det subditis pecunias loco indumentorum, nec subditi à Prælatis dare volentibus eas accipiant. Prælati secus facientes priuentur prælaturis per annum, subditi verò voce actiua, & passiua similiter per annum. Teneantur nihilominus Prælati pro Vestiario cuiuslibet Canonici, & Conuersi, eam pecuniæ quantitatem quolibet anno expendi

pendi facere, quæ in quolibet Capitulo Generali fuerit taxata. Vltra eam verò quantitatem, non sit in potestate Prælatorum plus expendi facere, siuè pro se ipsis, siuè pro Oeconomis, siuè pro quouis alio: Secus facientes à Patribus Visitatoribus tempore visitationum iuxta excessus qualitatem grauiter puniantur. Teneantur etiam Prælati in singulis Monasterijs de conuenienti supellectili tàm pro cellis,& accubitu,quàm pro Refectorio,& alijs officinis, prouidere. Et Visitatores tempore visitationum super hoc diligenter inquirant; & in non obseruantes grauiter animaduertant, nè Monasteria conuenienti, & necessaria supellectili destituta remaneant.

Nullus vestimenta, aut aliam supellectilem illius vsui concessam sine licentia Superioris vendat, donet, aut alio quouis modo distrahat, siuè extraneis, siuè domesticis, contrafacientes pro prima vice faciant disciplinam publicè in Refectorio. Si relapsi fuerint priuentur habitu professionis per sex menses,nec cum eis dispensari possit.Qui rem venditam emerit, si sit Canonicus, priuetur voce actiua, & passiua per annum, si Conuersus priuetur patientia per annum, & tàm emens, quàm vendens ipsis rebus sint priuati.

De

De communi Dormitorio. Caput XXVII.

Decr. Clem. P. VIII. de Refor. Reg. 24. 25. 26. 27. 28. 29.

IN quolibet Monasterio sit commune Dormitorium, in quo omnes Canonici, Conuersi, ac etiam ipsi Prælati in Cellis separatis dormiāt. Nullus etiam Superior Cellas separatas à communi Dormitorio habeat, nisi numerus familiæ aliter fieri cogat. In priuatis cellis nulli camini permittantur, cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

Supellex cellarum siuè Superiorum, siuè subditorum quorumcunque sit vniformis, humilis, & status paupertatis conueniens, parietes sint nudi. Vasa argentea, vel aura pretiosa, Cruces etiam, & Imagines magni valoris quamuis Sanctorum sint, nulli in priuatis cellis permittantur, nè sub prætextu deuotionis, affectus proprietatis tegatur: de ipsa verò supellectili cellarum conuenienter omnibus à Patre prouideatur.

Vnusquisque singillatim in suo lectulo cubet, nūquam nudus, vt honestas seruetur, nemo extra proprium lectulum dormiat; secus facientes faciant pro qualibet vice disciplinam publicè in Refectorio. Nullus cellā ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri. Nullus alterius cellam ingrediatur; sed si quid dicendū sit, super ianua breuiter, & submissa voce dicatur. Nullus ex alterius cella quidquam auferat sine licentia Superioris, neque supel-

lecti-

lectilem aliorum vsui deputatam, suo vsui appropriet, nec quæ illius vsui erunt deputata, sine licentia Superioris alteri tradat.

Cellæ omnes saltem bis in anno per Prælatos visitentur; qui diligenter caueant, ne quid necessarium subditis desit, aut superfluum ab illis teneatur: curentque ne subditi in cellis teneant libros, vel scripta, per Indicem librorum prohibitorum, vel per Edicta Sanctæ Inquisitionis, prohibita, vel statui religionis (esto nominatim prohibita non sint) parum conuenientia, & ad honestatem, & bonos mores deprauandos conducentia.

In medio dormitorij tota nocte lampas accensa teneatur. In priuatis cellis propter valetudinem Canonici alio oleo non vtantur pro vsu lucernarũ, nisi oleo oliuæ, de quo sufficienter per Oeconomũ iubente Prælato omnibus prouideri debebit. Cauebunt autem omnes, ne candelas accensas lectisternijs, ligneis columnis, Oratorijs, vel similibus rebus adiungant, ne Dæmone operante dormitoria comburantur. Singuli cum mane surgent, lectulum cooperiant, & componant; cubicula euerrant. Munditiesquæ & ad valetudinem, & ad aliorum ædificationem confert, omnibus curæ sit.

In dormitorio, & priuatis cellis nemo cantet, aut musicum instrumentum pulset, aut alio modo strepitum faciat, quo fraterna quies turbetur; sed silentium ibi semper seruetur. Nemo etiam personas seculares, vel regulares alterius Ordinis illuc conducat nisi familiarissimas nostræ Congregationis.

Facto per Sacristam signo serotinæ dormitionis, quilibet ad suam cellam properet, vbi facta oratione, & examine propriæ conscientiæ diligenter præmisso, vel se in suo lectulo ponat, vel orationi, meditationi, & Sacræ lectioni vacet, neque cellâ exeat, nisi necessitate cogente, donec mane sequēti ad horas matutinas iterum excitetur. Inter signum verò serotinæ dormitionis, & matutinum, saltem septem horæ integræ intercedant.

De exercitijs Canonicorum. Caput XXVIII.

Hieron. in epist. ad Rusticū c. Nunquā mēte confec. l. 5.

IVxta auream D. Hieronymi sentētiam, semper aliquid boni faciamus, ne Diabolus otiosos nos inueniat; est enim otium origo omnium vitiorum, & virtutum rubigo. Præter illas horas, quibus ad diuina Officia, atque orationem mentalem conueniendum erit, Canonici omnes siuè in cellis, siuè extra semper aliquid boni facient. In cellis Orationi, meditationi & Sacræ lectioni, aut etiam libris scribendis, vel quid simile boni peragendo, ad Patris arbitrium operam dabunt. Nullum tamē opus lucrosum sine eiusdem Patris licentia exercebunt, neque absolutum absque eiusdem licentia alienabunt, vt affectus proprietatis vitetur. Magistri, Prędicatores, & alij in scientijs versati, si aliquod nouū opus composuerint, quod dignum æstimetur, vt ad publicam vtilitatem in lucem edatur, nullo tamen pacto id faciant sine licentia Superiorum nostræ

Con-

Congregationis ad præscriptum Decreti Conc. Lateran. & Tridentini sub pœnis in eisdem contentis.

Ad seruandam corporis valetudinem vacabunt etiam Canonici aliquando exercitijs corporalibus, prout Prælatus iusserit, aut permiserit. Nunquam tamen propter quoduis opus clericalem habitum dimittent, siuè intra Monasterium, siuè extra. Si ad aliquod commune exercitium Canonici vocabuntur, libenter conueniant, & cum hilaritate, & promptitudine illud faciant maiori studio, & frequentiori alacritate, quàm si quisq; propria sibi faceret. Ante inceptionem cuiuslibet exercitij, omnes genuflectentes Angelicam salutationem, semper deuotè præmittere studeant. Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo Conuentus, in qua distinctè adnotetur, quid singulis horis cuiusque diei quilibet Frater præstare debeat, vt certo quoque signo præmonitus, maiore animi præparatione suo muneri satisfacere posit.

Dec. clei PP. VII de Refo Reg. 39.

De exercitijs Conuersorum, & oblatorum, & de famulis secularibus. Caput XXIX.

COnuersi quamuis in ijs, quæ ad Regulæ, & votorum obseruationem spectant, à consortio Canonicorum non debeant disiungi; tamen quia est diuersa illorum, & Clericorum instituti ratio, quippè qui vt corporalia obsequia Canonicis præstent, principaliter ad Congregationẽ

admittuntur, ideò ad corporalia exercitia per Patrẽ Monasterij principaliter deputari debent. Nullus ex nostris Conuersis Officium magnum, quod à Clericis dicitur, audeat recitare, nisi ex speciali licentia Capituli Generalis id ei concedatur. Poterunt tamen ipsi Conuersi, ac etiam oblati Officium Beatæ Mariæ Virginis paruum, & alia in eodem Officio paruo contenta, quæ laici recitare solent, postquam exercitia absoluerint, sibi à Patribus iniuncta, si tẽpus superfuerit, cum deuotione recitare. Nullus Conuersus, vel commissus Grammaticam addiscat, sed nec vllus Canonicus, illos Grammaticam doceat sub pœna vnius disciplinæ tàm docenti, quàm addiscenti, quæ pro qualibet vice in Refectorio fieri debebit. Cõuersi, & oblati etsi alicuius particularis Canonici obsequio sint deputati, nullo tamen pacto à communibus obsequijs cæteris Canonicis præstãdis ita absoluti censeantur, vt si eis vacauerit, non etiam cuilibet Canonicorum debeant cum charitate inseruire. at huiusmodi socius, & ministes ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, ex eodẽ nostro Ordine, & qui vigesimum quintum agat annum, concedendus erit.

[...]c. Clem. [...]. VIII. Refor. [...]g. 17.

Famulos seculares in nostris Monasterijs tenere omninò prohibemus, ijs exceptis, qui pro seruitijs equorum, & equitiorum, vel coquinæ, aut similium officinarum tenendi erunt. Particulares autem famulos seculares nullus siuè subditus, siuè etiã Prælatus teneat. In villis verò propter operum multitudinem, famuli seculares haberi possint.

De

De quibuſdam officijs per Patrem diſtribuendis. Caput XXX.

RE tineatur conſuetudo noſtræ Cõgregationis circa nonnulla officia ſingulo menſe vel hebdomada per Prælatum Canonicis diſtribuenda, cuiuſmodi ſunt Hebdomadaria, Cantatio Miſſæ Conuentualis, & quarumdam Miſſarũ ſtatutis diebus, & horis celebratio. Cantoria, lectio ad menſam, officium inſeruiendi in menſa, vel infirmis, vel hoſpitibus, euerrendi domum, & ſimilia, in quibus diſtribuendis Patres Monaſteriorum ſingulorum conditiones, & poſſibilitatem attendant, vt quiſque officium ſibi commiſſum cum humilitate, & ſolicitudine valeat implere. Ab ijs exercitijs, quæ ad ſeruitium Chori, & Eccleſiæ ſpectant, nemo immunis cẽſeatur, præſertim ab hebdomadaria, ad quam omnes etiam Vicarij teneantur; exceptis Prælatis, & Prædicatoribus, ac Lectoribus, cum in proprijs officijs actu fuerint occupati; cum ſenibus tamen, Prælati ad arbitrium diſpenſabunt.

Cum alicui officium ex obedientia iniungetur, cum omni humilitate, & hilaritate ſtudeat illud implere, etiamſi vile in eius oculis videatur, recogitans, religioſã perfectionem humilitate cõprobari. Si quis officium ex obedientia ſibi iniũctum recuſauerit, faciat publicè diſciplinam in Refectorio, & ſi contumax fuerit, pœnis inobedientiũ in ſecunda parte ſtatutis puniatur. Si tamen officiũ ſibi iniungatur,

gatur, quod putet se minimè adimplere posse, suam impossibilitatem Prælato humiliter patefaciat.

Distributio officiorum fiat à Prælato in principio hebdomadę post finem Capituli singula hebdomada congregandi. In alterius verò officium nemo se ingerat, & in alienas officinas nullus ingrediatur sine licentia Superioris. Et, vt omnia ordinatè peragantur, appendatur in loco conspicuo tabella, in qua distinctè sit adnotatum quidquid singulo die, vel hebdomada, vel mense quisque ex officio sibi iniuncto præstare debebit, præsertim in Sacristia, vbi tabella semper teneri debebit, in qua adnotetur quibus horis quilibet Sacerdos Missam celebrare debebit, vt præmonitus maiori animi pręparatione suo muneri satisfaciat. Ad Vicarium pręsertim spectabit, huiusmodi tabellam conficere, & curare, vt quisque officium sibi iniunctum diligenter exequatur.

De modo conueniendi ad communem calefactionem. Caput XXXI.

CVm frigore compellente ad ignem accedere necesse erit, sit præparatus in quolibet Monasterio locus decens, & idoneus, vbi omnes Canonici statutis horis ad calefactionem simul conueniant. In priuatis autem cellis camini nõ permittantur, ijs exceptis, quibus causa senectutis, vel ægritudinis necessarij erunt, exceptis etiam cellis Ab-

lis Abbatis Generalis, Prælati, & alicuius Prædicatoris, aut Lectoris. Cum Canonici ad ignem conuenient, cauebunt prorsus à vanis confabulationibus, & verbis inutilibus; quod vt fiat curabunt Patres, vt interim sermo habeatur, vel de Sacra Scriptura, vel de casibus conscientiæ, vel de regulari disciplina, & in locis studiorum, de rebus ad quotidianas lectiones spectantibus, cum modestia religiosa cessante omni strepitu, & clamore.

Facto per Sacristam signo serotinæ dormitionis omnes ab igne discedant, & cum silētio in proprias cellas se recipiant: Qui in loco communis calefactionis, post signum dormitionis silentium fregerit, vel ad alium locum causa calefaciendi, vel potius conuenticula fouendi sese recepisse deprehensus fuerit, comedat in terra in Refectorio.

De Claustri, & Ianuæ custodia. Caput XXXII.

QVia iuxta præceptum Apostolicum cauere debemus non solùm à malo, sed etiam à specie, & occasione mali, præcipitur, vt in omnibus nostræ Cōgregationis Monasterijs clausura perpetua seruetur, quam nullus ex nostris sine licentia egredi, nullus extraneus ingredi vllo modo possit. Sint intra clausuram Dormitoria, Refectorium, omnia cellaria, officinæ, & habitationes vsibus Canonicorum, & Conuersorum deputatæ; Dec. cle. PP. VI de Ref. Reg. 18.

neque

neque alicui habitationem extra clausuram habere permittatur.

Ianua clausuræ semper clausa teneatur, cui à patre ianitor ex conuersis deputetur, qui eidem custodiendæ semper assistat, & neminem ingredi, vel egredi sine licentia permittat, qui propterea illam semper clausam tenere debebit.

Sit iuxta ianuam locus decẽs, in quo externi nostros Canonicos alloquuturi detineantur, donec id Prælato per Ianitorem significetur, & de eius licentia ipsi Canonici ad loquendum aduocentur, vbi etiam Canonici ipsi, cum secularibus loqui debebunt, neque passim in claustrum interius, vel dormitorium, vel cellas Canonicorum introducendi erunt. In Monasterijs, in quibus duo erunt claustra, interius claustrum, quod habitationi Canonicorũ magis erit propinquum, semper clausum teneatur, nec alicui, qui non sit de familia Monasterij ingressus in illud permittatur præsertim diebus religiosę recreationis, quibus ianua Monasterij ita clausa teneri debebit, vt extranei quicunque ab ingressu arceantur.

De vitanda familiaritate personarum secularium, & vt nostri secularibus negotijs se non immisceant. Caput XXXIII.

VEriſsimum est prouerbium, conuersatio laicorum corruptio Clericorum, ideó vt splẽdor

dor regularis diſciplinæ in noſtris ſemper fulgeat, præcipimus, illos à conuerſatione, & familiaritate perſonarum ſecularium abſtinere, exceptis probatis, & notiſsimis Dei ſeruis familiaribus noſtræ Congregationis.

A conuerſatione verò perſonarum ſecularium, quarum vita ſuſpecta eſſe poteſt, omnes abſtineant. Inuigilentque Patres Monaſteriorum, vt ſciant, an aliquis cum huiuſmodi collocutiones habeat, & regulari diſciplina ſtatim coercere ſtudeant, ab omni fœminarum, quantumcunque perfectæ, & ſpirituales videantur, familiaritate, & conſuetudine quilibet abſtineat, ad exemplum D. Patris Auguſtini, nam vt Baſilius rectiſsimè ait, Amor fœminarum quantumcunque ſpiritualis ex diuturna familiaritate conuertitur in carnalem.

Nullus noſtrorum ſeù Canonicorum, ſeù etiam Conuerſorum ſecularibus negocijs, quæ nobis per Sacros Canones interdicuntur ſeſe immiſceat, nullus mercaturā, aut illicitam negociationē exerceat, neque medicinam, nullus venationibus incumbat; nullus bona ſecularium, aut etiam religioſorum alterius Ordinis proprio nomine, aut alterius præterquam nomine Monaſterij cōducat; nullus patrociniū alicuius perſonæ ſecularis ſuſcipiat; neque illius procurator fiat. ſi perſonę ſeculares alicuius noſtrum auxilium, vel opem requirant ad pacem componēdam, vel ad ſimilia pietatis, & charitatis officia præſtanda, id non ſine Prælati conſilio, & voluntate fiat. Nullus etiam Compater fiat, excepto cum Sa-

cramenta miniſtrabit. Omnes demùm meminerint ſententiæ Apoſtoli dicentis; nemo militans Deo implicat ſe negocijs ſecularibus. Qui eiuſmodi negocijs nobis interdictis ſe implicauerint, pœnis in ſecunda parte ſtatutis puniantur.

Qualiter extra Clauſtra Canonici ſtatim reuerſuri incedere debeant. Caput XXXIV.

CAnonici noſtri domo egredientes illud ſemper ante oculos mentis habere debebunt, quod in noſtra Regula dicitur, in inceſſu, ſtatu, habitu, & in omnibus motibus veſtris nihil fiat, quod cuiuſquam offendat aſpectum, ſed quod veſtram deceat ſanctitatem. Ex Monaſterio egreſſuri, primò Superiorem adibunt, cauſam exeundi aperient, & licentiam expectabunt; & cum quibus Pater iuſſerit, ibunt: Nullus ſine Patris licentia, nec ſine ſocio è Monaſterio exeat; neque poſtquam egreſſus fuerit, à ſocio ſeſe diſiungat, ſub pœna habendi clauſtrum per tres menſes, & etiam carceris ad Superioris arbitrium, cui pęnæ ſubiaceat Ianitor, qui ſcienter alicui ſine licentia exeundi facultatem fecerit. Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus; qui à ſocio itineris rationem, & quid rei actum ſit diligenter perquirat.

ec. Clem. ?. VIII. : Refor. eg. 19. 20.

Prælati non ſint faciles in permittendo, ſuos ſubditos exire à Monaſterijs; neque frequenter licen-

tias

tias concedant, præſertim Clericis, quibus licentia exeundi non niſi ex vrgenti neceſſitate concedenda erit, & præſertim diebus feſtiuis, & temporibus, quibus publici concurſus, & ſpectacula fieri ſolent, quibus ſpectaculis ſubditos intereſſe nullo modo permittent.

Nullum etiam Canonicum, aut Conuerſum, vbi erunt Monaſteria noſtri Ordinis extra Clauſtra pernoctare permittent, ſub quouis prætextu. Pernoctantes extra Clauſtra pro prima vice faciant diſciplinam publicè in Refectorio, & habeant Clauſtrum per menſem, quòd ſi ſecundò, & tertiò id fecerint, pœna eis duplicetur, & triplicetur. In Diuerſorijs, & Cauponis nullus noſtrum comedat, vel bibat, vbi erunt Monaſteria noſtri Ordinis. Et licèt apud parentes, & perſonas religioſas, ac ſeruos Dei comedere non prohibeamur; id tamen abſque Patris licentia non fiat, & ſine ſocio proprij Ordinis.

Nullus abſque decenti habitu, neque ſine cappa nigra, & longa vſque ad talos, & decenter aptata è Monaſterio egrediatur, ſicut ſupra dictum eſt in Capitulo de habitu Canonicorum, neque comedijs haſtiludijs, & alijs ſimilibus interſit, ſiuè in plateis, ſiuè alibi, quibus intereſſe per Sacros Canones prohibemur. Contrafacientes ieiunent ter in pane, & aqua.

C.cleri. de vita hon.Cle corum.

In inceſſu grauitas, & religioſa modeſtia ſeruetur, cum autem in Monaſterium quiſque reuertetur, Superiorem adibit, benedictionem ab eo accepturus, curabitque ſemper tàm citò domum reuerti, vt

ti, vt cum cæteris valeat ad communem refectionem conuenire.

Qualiter incedere debeant Canonici cum longiùs proficiſcuntur. Caput XXXV.

CVm noſtros longiùs proficiſci contigerit, licentiam à Superioribus in literis patentibus accipere debebunt, quas literas,vt primùm ad aliquod Monaſterium peruenerint, Prælato, aut Vicario exhibebunt: aliòquin carceribus ſtatim deputentur,& ibi per mensẽ detenti,ad proprios deinde Prælatos remittãtur;præter quod poterunt iuxta Decretũ Conc.Tri. ab Ordinarijs locorũ incarcerari. Prælati hanc Conſtitutionem cõtra vagantes ſine literis patentibus Superiorum non exequentes ſuſpendantur à regimine per tres menſes.

eſſ. 25. de ꝛgul.c.4.

Licentias eundi extra Diœceſim ſolus Abbas Generalis,& Viſitatores tempore viſitationum concedere poſsint; Sed nec etiam intra Diœceſim Prælati ſuos ſubditos per Villas, aut Ciuitates,aut oppida apud parentes, ſiuè domeſticos diù morari permittant.Nullus etiam abſque licentia Illuſtriſsimi Protectoris, aut Abbatis Generalis, aut Viſitatoris Prouinciæ,pro cauſa tamen communi totius Prouinciȩ dumtaxat, Romam adire præſumat,ſub pœna priuationis vocis actiuæ,& paſsiuæ per biennium.

ꝺec. clem. P. VIII. e Refor. .eg. 22.

Cum quis peruenerit ad aliquem locum, vbi ſit Monaſterium noſtræ Congregationis, ſtatim illud

adibit,

adibit, & loci Prælato, seù Vicario sese præsentabit. In alienis verò Monasterijs, per quæ nostros trãsire continget, vltra duos, vel tres dies ad summum nõ morentur. Si propter aliqua negocia Monasteriorum tractanda, quemquam in alieno Monasterio, diutiùs commorari oportuerit, Patres Monasteriorum, ex quibus talis mittetur, alteri Monasterio, in quo morabitur, expensas alimentorum soluat.

Nullus prætextu cuiuscũque causæ agitãdæ maneat extra Monasteria in locis, in quibus monasteria nostri Ordinis reperientur. Cum in itinere ad Diuersoria ire, & ibi comedere, vel etiam dormire oportuerit, id fiat cum omni modestia, & si possibile fuerit, nostri separati ab alijs hospitibus, præsertim secularibus, dormiant. Ineatur ratio, qua sublatis licentijs, ac facultatibus hactenus quibuscunque concessis, degentes extra Conuentus Claustra ad ea, quamprimum reuocentur, nec de cętero nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica probanda huiusmodi facultates concedi possint. Dec. cle PP. VII de Ref. Reg. 32.

Circa habitum itinerantium seruentur ea, quæ superiùs in Cap. De Habitu dicta sunt. Quæ verò seruari debeant, cum quis de loco ad locum transmittetur, ibidem permansurus in tertia parte, in proprio Capite, dicenda erunt.

De

De Hoſpitibus recipiendis. Caput XXXVI.

QVia iuxtà Apoſtoli ſententiam Clericos præſertim regulares hoſpitales eſſe oportet, hoſpites, qui ad loca noſtræ Congregationis diuertent, benignè, & humaniter à Patribus excipiantur, & iuxta perſonarum conditiones, & locorum poſsibilitatem honorificè tractentur, ſiuè ſint noſtri, ſiuè alterius Ordinis, ſiuè etiam perſonæ ſeculares: dummodo non ſint Apoſtatæ, aut fugitiui, aut taliter criminoſi, vt illorum receptio ſit nobis per Sacros Canones interdicta.

Sint in quolibet Monaſterio hoſpitia decenter præparata quemadmodum Religioſos decet. Cura etiam excipiẽdorum hoſpitum vni, vel pluribus Canonicis à Patre committatur iuxta numerum hoſpitum, & eorum conditionem. Hi tales ſint, qui non ſolùm valeant cum charitate, & ſolicitudine hoſpitia præparare, menſas & lectulos conueniẽter ſternere, & ipſis hoſpitibus iuxta Patris voluntatem in omnibus miniſtrare; ſed etiam morum grauitate, & modeſtia ſermonis aduenientes ædificare.

Cum hoſpes ex noſtra Cógregatione aduenerit, Ianitor cum campanula ſigno facto hoſpitalarium de illius aduentu admonebit, vt ad illum excipiendum oportunè valeat adeſſe; deinde ad Eccleſiam ipſum

ipſum hoſpitem ducet, in qua poſt factam adorationem coram Sanctiſsimo Euchariſtiæ Sacramẽto ad cellam Prælati, vel Vicarij benedictionem acceptutus accedet, niſi fuerit Prælatus, aut Viſitator, & literas patentes ſuorum Superiorum quemadmodum dictum eſt in Capitulo præcedenti, illi exhibebit; demùm ad hoſpitium ducetur, & illi cum charitate, & hilaritate in omnibus ſedulò miniſtrabitur.

Si alterius Ordinis hoſpites, vel Clerici ſeculares, vel laici legitima cauſà poſcente ad domos noſtras diuerterint, benignè à ianitore excipiantur, & propè ianuam in loco collocutionum, aut alio viciniori ſiſtantur, donec Prælato id renũtietur, & ſciatur illius voluntas. Qui quidẽ Prælatus, an ſint Apoſtatæ, vel excommunicati, fugitiui, aut criminoſi, ſecretò, & prudenter inueſtigabit: & ſi annuat illos recipi, hoſpitalario cum ſolito ſigno campanulæ aduocato, ad Eccleſiam prius, deinde ad hoſpitia ducantur, interim vel ipſe Prælatus, vel Vicarius, vel aliquis de ſenioribus, prout illorum conditio requiret, benignè illis occurrat, illos comitetur, & cum humanitate, & religioſitate illis in omnibus curet miniſtrari. Præparetur illis in hoſpitio cibus, & lectulus, in commune verò Refectorium ad veſcendum nobiſcum nõ ducantur, niſi ſint religioſi, modeſti, & probati, aut laici bonæ famę, & domeſtici noſtræ Congregationis: nulluſq; cum illis comedat, ſine patris licentia: & ſi contingat, noſtros in hoſpitio cum illis de licentia Prælati comedere, ſaltèm

tèm in principio mensæ legatur aliquid de Diuina Scriptura, vel de alio libro, qui ad spiritualem ædificationem valeat conferre.

Illud summoperè in recipiendis hospitibus curandum erit, vt erga Christi pauperes, & peregrinos obsequium hospitalitatis præsertim exerceatur; quia in illis magis suscipitur, & honoratur Dominus noster Iesus Christus, qui de huiusmodi principaliter dicit, hospes fui, & collegistis me. Nullus, qui non sit de nostra Congregatione, aut illius Benefactor, aut notissimus seruus Dei, in nostris Monasterijs vltra duos, aut tres dies detineatur; neque sine consensu Capituli eiusdem Monasterij, nisi ob negocia, quæ vel publicum Congregationis, vel priuatum alicuius Monasterij cõmodum, vel interesse respiciant. Ad longum verò tempus nullus, qui non sit de gremio Congregationis sine licentia Abbatis Generalis in scriptis obtenta in nostris domibus teneatur cuiuscunque sit gradus, vel cõditionis etiam ob aliquam spem, vel mercedem: cum experimento compertum fuerit, Monasteria ex diutina habitatione personarum secularium etiam Ecclesiasticarum, multa grauissima damna spiritualia, & temporalia sustinere; Prælati, qui absque huiusmodi licentia quascunque personas de nostra Congregatione non existentes in Monasterijs, aut eorum domibus, exceptis solitis locari, vltra tres dies detinuerint, grauiter ad arbitrium Abbatis Generalis, puniantur. Curent Superiores, vt Constitutio interdicens largitionem munerum, & præscribens hospi-

Dec. Clem. P. VIII. de Refor. Reg. 34.

hoſpitalitatis formam ab omnibus in quolibet Cõuentu inuiolabiliter obſeruetur.

De Eleemoſyna. Caput XXXVII.

CVm omnes Chriſtifideles erga pauperes miſericordes eſſe oporteat, multò magis à Clericis in ſortem Domini adſcriptis id præſtari debet. Omnes igitur locorum patres in eleemoſynis Chriſti pauperibus diſtribuendis, quãtum poterunt liberales eſſe ſtudeant, illud pro certo habentes, eleemoſynam eſſe, qua peccata delentur, Dei miſericordia conciliatur, & aduerſa, quæ iuſtè pro peccatis noſtris patimur, à nobis auertuntur, pro qua non ſolùm in altera vita, ſed etiam in hoc ſeculo menſuram bonam, & confertam temporalium bonorum à Deo recipiemus.

In quibus Monaſterijs viget conſuetudo, vt ſtatutis diebus ſingulis pauperibus ad ianuam venientibus, certa portio panis, aut vini erogetur, ea inuiolabiliter à Patribus ſeruetur; nullus erga Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, qui in pauperibus ſuis mendicat, auarus, & crudelis eſſe velit. Qui ob auaritiam huiuſmodi laudabilem conſuetudinem ſeruare noluerint, tempore viſitationum acriter puniantur. Viſitatores ſpecialiter ſuper hoc inquirant, præſertim vbi ex ſpeciali obligatione Monaſteria ad hoc tenentur.

Ciborũ, & vini reliquiæ, quæ ſingulis diebus ſupererunt, malè perire non permittãtur, neque à fa-

mulis diripi, & ad personas, quæ verè Christi pauperes non sint, asportari; sed cum omni diligentia seruentur, & Ianitori tribuantur, qui eas pauperibus benignissimè dispenset. Benefactores autem nostræ Congregationis, si casu illos ad inopiam deuenire contigerit, meminerimus non solùm ex charitate, sed etiam ex debito iustitiæ ad vicem eis rependendam, nos obligari.

De ijs, qui insolitum austerioris vitæ genus eligere voluerint. Caput XXXVIII.

PRæter ea, quæ in Regula, & præsentibus Constitutionibus continentur, nullus absque licentia Superiorum audeat quoduis austerioris vitæ genus in se ipso experiri. Nullus sub specie maioris pœnitentiæ à consueto victu, & potu abstineat, nec extra cubile dormiat, nec aliquid insolitũ faciat, præter communem modum viuendi in nostra Congregatione consuetum; quod si fecerit non virtuti, sed superbiæ adscribatur, & digna correctione animaduertatur.

Nullus siuè subditus, siuè Prælatus, sed nec etiam Abbas Generalis aliquam singularitatem, vel nouitatem in victu, vestitu, & alijs moribus, præter modum viuendi in Congregatione consuetum audeat introducere, absque Capituli Generalis diffinitione certissima. Corporis etiã castigatio minimè sit immoderata, nec indiscreta in vigilijs, abstinentijs, &

alijs

alijs pœnitentijs, ac laboribus externis, quæ notabile nocumentum afferre, & maiora bona valeant impedire.

Si quis ex nostris desiderio arctioris vitæ aliã religionẽ ingredi postulauerit, probetur prius, quonàm spiritu ducatur, an ex leuitate, vel diabolica fraude, & suggestione, an verò ex zelo melioris, & perfectioris vitæ. Et tunc demùm licentia illi concedatur, si tamen prius inuenerit benignos receptores, & si in ea Religione vigeat regularis obseruantia, ne tàm ipse, quàm receptores iuxta nostra priuilegia excommunicationem incurrant. Sixt. IV ann. 1477

De Capitulo culparum singula hebdomada congregando. Caput XXXIX.

VT ea, quæ in Regula, & Ordinis Constitutionibus præcipiuntur, inuiolabiliter seruentur, & si quid seruatum minus fuerit non negligenter prætereatur, sed emendandum, corrigendumque curetur, semel in hebdomada, nimirum die dominico, si commodè fieri possit, Generale Capitulum per Patrem Monasterij congregetur, cui omnes Canonici, & Conuersi professi, & etiam Nouitij non professi intersint, in quo Capitulo ad virtutem exercendam omnes subditi corã Prælato genuflexi de proprijs culpis quotidianis, & manifestis, humiliter sese accusabunt, incipiendo à Nouitijs non professis, deinde ad Conuersos pro-

fessos, Clericos, & tandem Sacerdotes procedendo.

Cum professi de suis culpis se accusaturi erunt, Nouitij non professi è Capitulo exibunt, quod etiã in Capitulis quotidianis seruandum erit, vt nunquã non professi professorum culpas audiant: postea verò signo facto in Capitulum etiam non professi reuocari poterunt. Nullus cum à Prælato corripietur, suos defectus audeat excusare: sed cum patientia, & humilitate ferat, cum verò emendationis, & profectus spiritualis desiderio, etiamsi pro defectu non culpabili reprehendatur. Nemo cùm à Prælato similiter arguitur siuè in Capitulo, siuè extra, audeat temerè illi respondere, & qui hoc fecerit, pro qualibet vice faciat disciplinam publicè in Refectorio, & grauiùs iuxta excessus qualitatem puniatur.

Omnium culpis auditis, & iniunctis vnicuique salutaribus pœnitentijs, prout ad spiritualem vniuscuiusque profectum magis expedire ipse Prælatus iudicauerit, omnes coram illo genuflexi faciant generalem confessionem, ac deinde facta per illum generali absolutione, iuxta morem Congregationis, cunctisque sedentibus, habeatur ab illo breuis sermo de regulari disciplina, de profectu spirituali, & perseuerantia in timore Domini. Fiat deinde singulorum officiorum distributio, prout supra dictũ fuit: Demùm status S. R. E. omnesque illius ordines, religiosorum cœtus, Principes Catholici, præsertim illi, in quorum ditionibus sunt nostri Ordinis Mona-

naste-

nasteria, deinde propinqui, & Benefactores nostræ Congregationis viui, ac defuncti, & quicunque spiritualia subsidia à nobis expectant, orationibus Fratrum, ab ipso Prælato plurimum commendentur.

De Admittendis ad habitum probationis. Caput XL.

QVemadmodum nemini, qui in nostra Cõgregatione verè, & ex corde Deo seruire velit, ingressus est præcludẽdus; ita nullus facilè admitti debet, sed vt Ioannes Apostolus monet, probandi erunt spiritus, an ex Deo sint. Qui ad habitum Clericorum admitti postulauerit, priùs per Patrem Monasterij, aut Vicarium, aut Magistrũ Nouitiorum, cum duobus, vel tribus Sacerdotibus senioribus, & prudentioribus diligenter interrogãdus erit, quonàm spiritu ductus Religionem ingredi velit, & quanto tempore in proposito boni perman erit. Inquirendũ etiam erit de illius vita, & de moribus anteactis: nullus enim criminosus, aut alieno ære grauatus, aut reddendæ rationi alicuius administrationis obnoxius, vel qui pro alijs fideiusserit, vel qui matrimoniũ cõtraxerit, & consũmauerit, viuẽte vxore, nullus etiam, qui mala corporis valetudine ita laborare deprehensus fuerit, vt obseruãtias, & onera Congregationis ferre nõ valeat, nullus, qui mẽtis deliquio patiatur, vel aliquãdo passus fuerit (quia tales raro, aut nunquã verè sanant) nullus, 1 Ioan. 4.

qui

qui parentes ita pauperes, & egentes habeat, vt propter illius ingressum in religionem, ope, & auxilio valde destituti relinquantur; nullus etiam, qui alterius Religionis, aut Congregationis etiam Canonicorum Regularium habitum susceperit, siuè professus, siuè non professus, siuè spontè egressus, siuè dimissus, ad habitum Clericorum, aut etiam Conuersorum nostræ Congregationis vllo modo posſit admitti; sed etiam admissus ante profesſionem statim ad seculum ablato habitu Religionis, dimittendus erit. Nullus Bigamus, aut alio quouis modo irregularis inter Clericos admittatur, nullus, qui non sit de legitimo matrimonio natus; cum iuxta antiquam Ordinis Constitutionem illegitimi ad habitum Clericorum nostræ Cógregationis recipi prohibeantur. Nullus etiam, qui non sit in Grammatica, & literis humanis ita instructus, vt rectè legere, & scribere, & linguam latinam rectè intelligere, & loqui nouerit, ad habitum Clericorum similiter admittatur; sed etiam admiſsi ante profeſsionem ablato habitu probationis, ad seculum statim dimittantur.

Qui annum ætatis quadragesimum excesserint in nostram Congregationem nullo modo suscipiātur sine expresso consensu totius Capituli Generalis. Pueri verò non ante quintumdecimum completum annum recipiātur, ita vt expleto anno probationis iuxta Decretum Concilij Tridentini solennem profeſsionem emittere valeant.

: 25. de gul. c. 15

Si quis cum supradictis requisitis, & cessantibus

simi-

ſimiliter ſupradictis impedimentis, ad habitum noſtræ Congregationis admitti poſtulauerit, antequã patribus diffinitoribus in Capitulo Generali, vel in Dietis acceptandus proponatur, prius Prælato monaſterij ſuæ originariæ habitationis, vel nationis præſentari debebit, & ab illo cum duobus, vel tribus Canonicis eiuſdem Monaſterij diligenter examinatus, & idoneus repertus toti Capitulo eiuſdem Monaſterij proponi, à quo Capitulo ſi acceptatus fuerit, tunc Prælatus, & Capitulum literas teſtimoniales ſuper ſufficientia, & requiſitis ipſius admittendi conficient, quas patribus viſitatoribus tempore viſitationum cum ipſo admittendo præſentabũt, & ſic præſentatus cum prædictis literis in Capitulo Generali, vel Dieta toti Diffinitorio proponendus erit; &, ſi Diffinitores illum acceptandum iudicauerint, tunc demùm de licentia Abbatis Generalis, & de illius mandato ad habitum Religionis recipiatur. Si quis contra formam huius Conſtitutionis fuerit admiſſus ante profeſſionem ad ſeculũ ſtatim remittatur. Prælati, qui ſine licentia patrum Diffinitorum aliquem ad habitum probationis admiſerint, vel in literis teſtimonialibus falſitatẽ fecerint, vel ab alijs factam ſciuerint, & nõ detexerint, Prælatura priuentur, & ad illam inhabiles exiſtant.

Antequam aliquis n noſtra Congregatione ſuſcipiatur per Pralatum, vel Magiſtrum Nouitiorum, vel alios graues, & idoneos Sacerdotes diligenter inſtruendus erit, de Regula, & tribus votis, & alijspeculiaribus inſtitutis, & obſeruantijs noſtræ

ſtræ Congregationis, proponenda erunt illi dura, & aſpera, per quæ itur ad Regnum Dei. Et tunc demùm recipi poterit, ſi ſpes ſit, illum in propoſito boni in ſancta Religione firmiter manſurum.

Et quamuis in ijs, qui ad habitum Conuerſorũ admitti poſtulabunt, non omnes ſupradictæ conditiones ſint requirendæ, nullus tamen ad habitum Conuerſorum admittatur, qui annum ætatis vigeſimum non expleuerit, & bona corporis habitudine aptus non ſit ad exercitia, & labores corporales, propter quos præſertim ipſi in noſtram Congregationem inducuntur. Probandus etiam erit an zelo perfectionis vitæ, & Deo liberiùs in Sancta Congregatione ſeruiendi, an potiùs leuitate, aut neceſſitate, aut alio fine inordinato ductus, poſtulet admitti, quod vt faciliùs valeat dignoſci, nullus ad habitũ probationis recipiatur, niſi priùs per annum alicui Monaſterio Congregationis cum habitu ſeculari ſeruierit, & niſi de Regulæ, votorum, & Conſtitutionum noſtri Ordinis ſubſtantia, & pondere ſufficienter pro eius capto fuerit inſtructus, & niſi omnia, & ſingula quæ ſunt neceſſaria ad rectè ſeruiendum, & reſpondendum in Miſſa, & alia rudimenta Chriſtianæ Religionis optimè didicerit. Demùm nullus quantumuis idoneus ad habitum Clericorũ, aut Conuerſorum admitti poterit, neque profiteri, niſi in certis domibus probationis, iuxta Apoſtolica Decreta, ſpecialiter ad hæc deputatis, vel in poſterum deputandis, iuxta facultatem à Sede Apoſtolica nobis factam, de qua in actis Dietæ celebratæ

)ec. clem. P. VIII. e Refor. .eg. 33.

Romæ

Romæ anno 1610. ſub pœnis in dec. fel. record. Clementis PP. VIII. contentis contra recipientes, & receptos extra domos ſic deputatas. Pro locis verò & domibus probationis ea Monaſteria deputari debebunt, in quibus maior numerus familiæ teneri ſolet.

Dec. Clem PP. VIII. de Nouitijs.

Caueant autem omnes Patres, ne quid accipiant à volentibus ingredi Religionem pro ipſo ingreſſu vel vt ad profeſſionem admittantur, neque ab ipſiſmet in Nouitiatu conſtitutis, vel etiam ab eorum parentibus, excepto victu, & veſtitu eorundem Nouitiorum, ſub pœnis per Sacros Canones, & Concilium Tridentinum tranſgreſſoribus decretis.

c. non ſati de ſimonia

ſeſſ. 25. d Regul. c. 1

Regulæ inſtituendorum Nouitiorum. Caput XLI.

QVia non ſufficit circa admittendos diligentiam adhibere; ſed multò magis curandũ eſt, vt admiſſi optimè inſtituantur, ideò circa illorum inſtitutionem, hæc in primis obſeruanda monemus. Cum quis ad habitum probationis admittendus erit, in ingreſſu Religionis, vel ante habitum ſuſceptum, vel ſtatim poſt ſuſceptionem generalem confeſſionem omnium peccatorũ præmittere debebit, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumere, & ſic ſexto quoque menſe generaliter confiteri, ab vltima confeſſione ſemper inchoando: Cũ dabitur Nouitio habitus probationis fiat illi proteſtatio, quòd nunquam cenſebitur

professus etiam transacto anno probationis, nisi expressam professionem emiserit. Habitus Nouitiorum nondum professorum ab habitu Professorum, quoad Clericos, hoc signo distinguetur, quod non Professi rochettum sine manicis gerent; Professi verò cum manicis. Conuersorum autem habitus professionis erit hasta, seù patientia linea, quam non ferent Conuersi non professi.

Statim vt aliquis habitũ probationis sumpserit, ad locum Nouitiatus ducatur; qui locus ab ea parte Monasterij, in qua degẽt Professi, propria clausura separatus esse debebit; in quo sint tot numero cellæ distinctæ, quot numero Nouitij in eo teneri debebunt, ac etiam cella, & determinatus locus, pro Magistro Nouitiorum. In eodem loco Nouitiatus, præter alias communes commoditates, sit etiam locus aptus ad spirituales colloquutiones, nec non lectiones & instructiones audiendas, &, si fieri possit, cõmune Oratorium, hortus quoque, & camera, ad quam tempore hyemis Nouitij ad se calefaciẽdum communiter conueniant, sit is locus claue obseratus, quæ semper apud Magistrum Nouitiorum maneat. Ipsum locum Nouitiatus nullus ingrediatur excepto Prælato, & Magistro Nouitiorum, aut eiusdem Magistri socio. Si verò ex causa necessaria, & à Prælato, ac Magistro Nouitiorum probanda ingressus alicui permittatur, is non, nisi præsente Magistro, vel socio, Nouitios alloquatur, idque semper seruetur, cum Nouitios cũ aliquo loqui contigerit. Nullus verò excepto Prælato, & Magistro, ac eius

socio

ſocio cum Nouitijs loquatur, neque eis literas, aut aliquid aliud mittere audeat. Si ſecus fecerit, pro prima vice faciat diſciplinam publicè in Refectorio, pro ſecunda ſtet in clauſtro per menſem, pro tertia per tres menſes, &, ſi contumax adhuc fuerit, carceri per ſex menſes mancipetur.

Curabit diligenter Magiſter Nouitiorum, vt in Regula, & Ordinis Conſtitutionibus, & alijs omnibus, quæ ad regularem diſciplinam ſpectabunt, exactè inſtruantur, & exerceantur. Diſcant diuinæ vocationis præſtantiam, neceſſitatem obſeruationis ſolennium votorum, obedientiam, humilitatem, abſtinentiam, caſtigationem carnis, cuſtodiam ſenſuum. Exerceantur in oratione mentali, in examine, ac diſcuſſione propriæ conſcientiæ, cuius puritatem vt meliùs valeant cuſtodire, frequenter Sacramenta pœnitentiæ, & Euchariſtiæ ſuſcipere debebunt.

Quilibet Nouitius ſaltem ſemel ſingula hebdomada confiteatur, & Euchariſtiam ſumat. Soli autem Magiſtro Nouitiorum confeſſiones audire permittatur; poterit tamen Prælatus, ſi ita viderit expedire, bis, aut ter in anno, alium præter Magiſtrũ ad illorum confeſſiones audiendas deputare. Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint, bis quotidie mentali orationi vacent, nocturnis, & diurnis Officijs ſemper aſſiſtant. Non tamen durante anno probationis cum Profeſſis niſi in Choro, Eccleſia, communibus proceſſionibus, & communi Refectorio commorẽtur, neque illos domo egredientes comitentur.

Instruantur etiam accuratè in cęremonijs, & functionibus Ecclesiasticis ad formam Missalis, & cæremonialis Romani; Rubricas Breuiarij, & cantum Ecclesiasticum optimè doceantur; vt valeant Ecclesiæ iuxta Clericalia instituta, tùm in Choro diuina Officia decantando, tùm ad Altare ministrando rectè, & decenter seruire. Et licèt nullus ad habitum Clericorum, nisi sufficienter in Grammatica, & literis humanioribus instructus admitti debeat; tamen quia difficilè erit, omnes perfectè eruditos recipi, & pueri, nisi quotidiana exercitatione teneantur, quæ in seculo didicerunt, facilè obliuiscentur, curandum erit, vt etiam literis humanis per Magistrum Nouitiorum diligenter incumbāt. In corporalibus quoque exercitijs ad valetudinem seruandam ad Magistri arbitrium exerceantur, & honestæ, ac religiosæ recreationes certis diebus, semper tamen præsente Magistro illis concedantur.

Quamuis præcipua cura Magistri circa Clericos benè instituendos esse debeat; non tamen prætermittenda est Conuersorum religiosa institutio. Qui quidem annum probationis non, nisi in Nouitiatu sub disciplina Magistri transigere debebunt, & non solùm circa corporalia obsequia, exercendi, ac probandi erunt, sed etiam circa spiritualia, præsertim circa orationem mentalem, ac examen propriæ cōscientiæ pro illorum capacitate. Doceantur etiam modum rectè seruiēdi sacerdotibus in Missa, & qui ea, quæ ad rectè seruiendum, & respondendum in

Missa

Missa non didicerint, ad professionem nullo modo admittantur.

Indumenta Nouitiorum, quæ ex seculo detulerunt, & alia illorum bona, nullo pacto ante factam professionem distrahantur; sed in loco tuto seruentur, vsque ad emissam professionem, ijs exceptis, quę quis ante ingressum Religionis Monasterio, aut Congregationi donauerit per liberam donationem inter viuos, nō autem intuitu ingressus Religionis.

De solenni professione. Caput XLII.

TEmpore probationis expleto; qui religiosæ perfectionis capaces, & regularibus institutis apti reperti fuerint, si in ea sint ætate constituti, in qua professionē emittere possint, quæ iuxta Concilium Tridentinū est post annum sextumdecimum expletum, & quoad Conuersos ex Decreto Clementis Octaui, post annum vigesimūprimum similiter expletum, hoc modo ad professionem admittendi erunt. Prælatus congregabit Capitulū Monasterij, cui omnes in sacris existentes interesse debebunt. Capitulo congregato exponet illi desiderium Nouitij, qui ad professionē admitti postulabit; & si ipsi Capitulo admittēdus videatur, fiat secretum scrutiniū iuxta formam tradendam in secunda parte in Capitulo, de congregādo Capitulo Monasterij, & si plura vota sint collata pro parte affirmatiua, aut etiam si sint paria vota, admittatur,

quia

quia gratiæ ſunt ampliandæ, & iuxta auream D. Ioannis Chryſoſtomi ſententiam, magis in miſericordia abundare debemus, quàm in iuſtitia. Si autem plura vota ſint collata pro parte negatiua, ablato habitu probationis ad ſeculum dimittatur. Eum verò, qui fuerit ad ſeculum dimiſſus, aut etiam ſpontè egreſſus, nullus iterum recipiat ad habitum noſtræ Congregationis, ſine expreſſa licentia Capituli Generalis. Caueant tamen omnes ne aliquem Religioni idoneum, odio, vel malo zelo à Congregatione eijciant, alióquin ſciant, ſe pro eius anima, qui illorum cauſa ad ſeculum fuerit reuerſus, coram Deo ſtrictiſſimam rationem eſſe redditurOS. Ipſa profeſſio non in loco priuato, ſed publicè in Eccleſia inter Miſſarum ſolemnia fieri debebit coram Prælato, aut Vicario, ex ſpeciali tamen commiſſione ipſius Prælati, & Canonicis Monaſterij, & publico Notario, vbi viget cõſuetudo, vt profeſſio fiat coram Notario. Si autem ob infirmitatem cum aliquo diſpenſabitur, vt extra Eccleſiam profiteatur: id tamen non aliter fiat, quàm præſente Prælato, vel Vicario, & Capitulo, & publico Notario rogato.

13 Profeſſiones Nouitiorum in libro particulari ſcribantur; & regiſtrentur, vel per manus profitentium, vel per manum Notarij, cum ſubſcriptione tamen eorumdem profitentium, & duorum teſtium, qui fuerint præſentes ipſi profeſſioni. Si verò Nouitij ſint Conuerſi, & ſcribere neſciant, teſtes ipſi ſubſcribant, & Nouitij loco ſubſcriptionis

coram

coram eiſdem teſtibus ſignum Crucis apponant. Huiuſmodi autem liber in Archiuo ſcripturarum Monaſterij perpetuò ſeruetur.

Poſt emiſſam profeſſionem nullus de Clerico fiat Conuerſus, vel de Conuerſo Clericus, ſed nec etiam intra annum probationis, vel in actu profeſſionis.

Vt Nouitij profeſſi in timore Domini,& Regulari diſciplina magis firmētur ſaltèm per duos annos integros poſt emiſſam profeſſionem ſub diſciplina Magiſtri Nouitiorum indiſpenſabiliter manebunt, ſiuè in eodem Monaſterio, ſiuè alibi à conuerſatione tùm perſonarum ſecularium, tùm etiam aliorum Profeſſorum ſeparati degent, & negotijs Monaſteriorum, & publicis, communibuſque tractatibus non intererunt. Poterunt tamen intra illud tempus ſtudijs literarum vacare.

Vt autem omnium Canonicorum, & Conuerſorum profeſſio reſpectiuè vniformiter fiat,ſequens modus,& forma profitendi ab omnibus ſeruari debebit. Qui profiteri voluerit,inter Miſſarum ſolennia genibus flexis ante Altare conſtitutus,dictis per Prælatum, vel Vicarium conſuetis orationibus, dicat alta, & intelligibili voce. Adiutorium noſtrum in nomine Domini, & reſponſo per Chorum. Ex hoc nunc, & vſque in ſeculum, legat ſuam profeſſionem hoc pacto.

Anno Domini &c. Die &c. Menſis, &c. Ego Domnus N. in ſeculo vocatus N. Filius

N. de

N. de tali loco, vel Patria voueo, profiteor, & promitto Deo, Beatæ Mariæ Virgini, et Beato Augustino, et tibi Patri Domino N. de tali loco, Abbati, seu Priori, seu Vicario huius Monasterij Sancti N. Ordinis Canonicorum Regularium Sancti Augustini Congregationis Saluatoris Lateranensis recipienti nomine, & vice Reuerendissimi Patris D. N. de tali loco, vel Patria eiusdem Congregationis Abbatis Generalis, ac successorum eius canonicè intrantium obedientiam, castitatem, & viuere in communi sine proprio, vsque ad mortem, secundùm Regulam Sancti Augustini. Et quod nunquam absque licentia Capituli Generalis dictæ Congregationis, vel eius auctoritate fungentis aliquod cum cura, vel sine cura beneficium acceptabo intus, vel extra Ordinem nostrum, renunciando omnibus iuribus, priuilegijs, & consuetudinibus in contrarium mihi competentibus, vel quomodolibet competituris. Ego Dominus N. suprascriptus manu propria scripsi, & ore proprio pronunciaui.

Conuersi, si scribere nesciant, dicant in fine [Ego Frater N. suprascriptus, manu aliena scripsi, & ore proprio pronunciaui] omittant etiam illa verba [& quod nunquam absque licentia Capituli Generalis &c.] cum sint laici, & beneficiorũ incapaces.

De

De Oblatis. Caput XLIII.

QVia ex antiqua Ordinis consuetudine præter Conuersos, nonnullas personas seculares ad corporalia obsequia, & seruitia Canonicis præstanda in nostris Monasterijs recipere solemus, sub nomine oblatorum, seu donatorũ, & commissorum, quæ personæ licèt solenniter nõ profiteantur, castitatem tamen, & obedientiam, & communem vitam, quamdiu nobiscum in Monasterijs manserint, seruare debebunt, probamus, vt hæc consuetudo, quantum fieri poterit, vbique retineatur. Permittimusque vt huiusmodi oblati à Prælatis, cum consensu tamen suorum Capitulorum, in proprijs Monasterijs recipiantur, qui vt præmittitur obedientiam, castitatem, & vitam communem nobiscum seruent, vestiantque iuxta formam traditam in Capitulo de habitu Conuersorum, & Oblatorum. Nulla tamen mulier siuè nupta, siuè virgo, siuè vidua quantacunque sanctitate, aut nobilitate fulgeat, recipiatur pro Olata absque speciali licentia, & diffinitione Capituli Generalis.

Ipsi Oblati postquam per biennium in nostris Monasterijs steterint, si præmissa obseruauerint, & Prælato, & Capitulo Monasterij ità expedire videatur, in manibus Prælati obedientiam, castitatem, & cõmunem vitam iterum promittant, absque tñ vlla solennitate, ne solennis professionis rationẽ in-

duere videatur; & tunc fiat illis ſcriptura receptionis ſub tali forma.

N. de tali loco, vel Patria Abbas, ſiuè Prior Monaſterij Sancti N. talis loci, tibi honeſto viro N. de tali parentela, et de tali loco ſalutem, & illam, quam mundus dare non poteſt, pacem.

Oblationi tuæ, qua te Omnipotenti Deo, et noſtræ Religioni in perpetuum obtuliſti, pietatis intuitu morem gerere volentes, tenore præſentiũ, auctoritate, qua fungimur, ac de conſenſu Capituli noſtri, te in hoc Monaſterio noſtro ad viuendum in communi ſpontè donatum, in numero donatorum noſtrorum vnanimiter acceptamus. Ita tamen, quòd iuxta formam Ordinationum noſtrarum obedientiam, caſtitatem, & vitam communem ſine proprio, quam promittis, vſque ad mortem fideliter ſerues. Quibus omnibus obſeruatis, vt nemo te de Monaſterio quouis pacto poſſit expellere, de Dei munere, & noſtri regiminis poteſtate libenter impartimur. In quorum fidem præſentes fieri, & noſtri Monaſterij ſigilli impreſſione muniri mandauimus. Datum in noſtro Monaſterio Sancti N. Die tali, Menſis, Anni, &c.

Ego Dominus N. ſcriba de mandato.

Eiuſ-

Eiuſmodi verò conceſſionis pagina illis facta à Monaſterio expelli non poſſint, niſi ſcandalum notorium, aut graue aliquod delictum admiſerint; idque ſine conſenſu expreſſo Abbatis Generalis, & Capituli proprij Monaſterij omnino fieri non poſſit.

CONSTITVTIONVM CANONICORVM REGVLARIVM ORDINIS SANCTI AVGVSTINI, *Congregationis Saluatoris Lateranensis.*

PARS SECVNDA.

De Abbate, siuè Rectore Generali. Caput I.

Vemadmodum omnes in Sancta Congregatione regulariter professi vnũ corpus sumus, ita omnes vnũ Caput agnoscere debemus, & vnum Abbatem Generalem, ac Rectorem totius Congregationis, cui per omnia secundùm Deum subijciamur, & ex corde humiliter obediamus:

Abbas Generalis in tota Congregatione tanquã Pater, & Caput ab omnibus suscipiendus, & venerandus erit, in omnibus locis nostræ Congregationis primum locum, & sedem super omnes de Congregatione existentes tenebit; & tanquam ordinarius

rius Iudex in omnibus cauſis ciuilibus, & criminalibus in foro interiori, & exteriori poteſtatem habebit ſuper omnes, & ſingulos de noſtra Congregatione ſiuè ſubditos, ſiuè etiam Prælatos, & ſuam iuriſdictionem, vel per ſe ipſum exercere, vel alijs delegare, prout illi videbitur expediens, liberè valebit; poterit etiam proceſſus, contra delinquentes formare, reos conuenire, capi facere, incarcerari, conſtituere, ad quæſtiones (ſi opus fuerit) ponere, ſuſpendere ab officio, & regimine, excommunicare, de loco ad locum tranferre, & alia oportuna facere, iuxta moderationem tamen præſentium Conſtitutionum, & priuilegij Martini Papæ V. quo cauetur vt Rector Generalis, ac etiam Viſitatores, ſeù Diffinitores per Capitulum deputati illam tantùm auctoritatem habeant, & poteſtatem ſuper Canonicis, & ſubditis, & eorum Monaſterijs, & locis, & ſuper tota Congregatione in ſpiritualibus, & temporalibus, quam ipſum Capitulum ſaniùs, & vtiliùs pro communi omnium pace, & conſeruatione regularis obſeruantiæ, ac eorum humilitate ſeruanda, dignum fore cenſebit.

Abbas Generalis in tota Congregatione, & in ſingulis Monaſterijs, & ſupra ſingulas perſonas in ſpiritualibus, ea poſſit auctoritate vti, ac ſi ſinguli Monaſterij Prælatus eſſet. Circa regimen verò, & adminiſtrationem bonorum temporalium particularium Monaſteriorum, in quolibet Monaſterio, cui præſens erit, vocem in Capitulo habebit conſul-

ſultiuam, & deliberatiuam. Poterit etiam, immo debebit de adminiſtratione temporalium bonorũ cuiuſque Monaſterij diligenter inquirere; Prælatos, & cæteros temporalium bonorum adminiſtratores ad reddendam rationem illorum adminiſtrationis compellere; libros computorum examinare, & ſi quos infideles, vel negligentes, vel imperitos, in notabile detrimentum alicuius Monaſterij inuenerit, ab officio,& regimine ſuſpendere, & alios idoneos, & Monaſterijs vtiles loco illorum ſubſtituere. Si etiam ex adminiſtratione bonorum temporalium in aliquo Monaſterio ſcandalum, vel ſpirituale detrimentum oriatur, cum conſilio Prælati, & loci Capitulo modum adhibebit, vel cum conſilio Patrum Viſitatorum, ſi Prælatus, & Capitulum prouiſioni per ipſum factæ nollent aſſentire.

Circa adminiſtrationem æris publici diligentiſſimè inuigilabit; & pro viribus efficiet,vt Congregatio non ſolùm ære alieno minimè grauetur; ſed multo magis ſi quod aderit ſubleuetur. Publicum æs in vſus priuatos cuiuſuis loci, aut perſonæ conuerti non permittet, aut etiam ſui ipſius, Viſitatorum vel aliorum Officialium ſub quouis prætextu, etiam in parua quantitate; licebit nihilominus ipſi Abbati Generali, ac Diffinitoribus cum participatione Illuſtriſſimi Cardinalis Protectoris, & dummodo nouum æs alienum non contrahatur,particularibus quibuſlibet Congregationis Monaſterijs legitima cauſa indigentibus, ex ærario publico ſubuenire, Ex Conſt. Pauli V edita anno 1608.

uenire, iuxta formam breuis Sanctissimi D.N. Pauli Quinti super hoc editi anno 1608. ad quod habeatur relatio.

Ciuiles etiam controuersias, quæ nonnunquam inter Monasterium, & Monasterium, vel inter Monasteria, & personas oriuntur, ad pacem, & iustitiã in Congregatione seruandam, iudicialiter cognoscere, ac debito fine terminare valebit cum consilio, & assensu Patrum Visitatorum. Poterit etiam Canonicos, & Conuersos quoscunque de loco ad locum transferre; Prædicatoribus in Capitulo Generali probatis, & electis licentiam prædicandi concedere, & Canonicis nostris facultatem audiendi confessiones personarum secularium vtriusque sexus, & Clericis nostræ Congregationis, vt ad sacros Ordines promoueri possit similiter facultatem tribuere, & alia omnia facere, quæ de iure, vel de consuetudine illi conuenire dignoscuntur.

Difficilia tamen, & grauia negocia cum consilio, & assensu Patrum Visitatorum, qui ei tanquam socij à Capitulo Generali adiungentur, definire debebit; neque aliquid agere poterit supra id, quod à præfato Capitulo illi concessum fuerit; neque aliquid contrarium nostris Constitutionibus factis, vel, quas inposterum fieri continget, attentare, neque nomine Congregationis supplicare pro impetrando aliquid in præiudicium Congregationis, vel contrarium nostris Constitutionibus, & consuetudinibus à quocunque Principe, siuè seculari, siuè Ecclesiastico. Cauebit etiam amore Dei, nę alio-

aliorum Prælatorum auctoritatem, & iurisdictionem sibi vsurpet, vel eos ab officio, & regimine suspendat, aut incarcerari faciat, aut de loco ad locum transferat, nisi ob necessitatem ita vrgentem, vt nō possit alio modo remedium adhiberi; & tunc de consilio saltèm vnius, vel duorum Visitatorum id faciat, nisi periculum sit in mora: sed omnes Prælatos suis officijs liberè vti, & fungi permittet.

Ad officium Abbatis Generalis præcipuè spectabit Regulam, & Ordinis Constitutiones tùm in primis seruare; tùm vt ab alijs obseruentur diligentissimè curare. Et ideò non erit adstrictus in certo loco nostræ Congregationis residere; sed ibi morabitur, vbi suam præsentiam magis viderit esse necessariam. Ab omni etiam regimine cuiusuis particularis Monasterij, durante triennio sui Generalatus absolutus manebit; quo liberiùs suum officiū valeat exercere. Demùm socium ex nostris Canonicis, quem maluerit, poterit diligere, qui ei in officio Secretarij inseruiat, qui socius in Monasterio, cuius familiæ erit adscriptus, vocem actiuam, & passiuam habebit.

De quatuor socijs Abbatis Generalis Visitatoribus Congregationis. Caput II.

QVo faciliùs, & vtiliùs ipse Abbas Generalis proprij officij munus valeat exerçere, ex Canonicis nostrę Congregationis proue-

N ctio-

ctioribus, ac dignioribus, rerumque vſu magis peritis, quatuor ſocij eidem Abbati Generali per Capitulum Generale adiungendi erunt, quorum conſilio, & adiutorio difficilia, & grauia negocia pro tempore occurrentia tractare, & definire debebit. Hi erunt etiam Viſitatores Generales totius Congregationis.

Eorum præcipuum officium erit, Abbati Generali in grauioribus negocijs Congregationis tractandis adiumento eſſe; quod vt faciliùs exequantur toto triennio illorum Viſitatoratus, ab omni regimine particularium Monaſteriorum liberi, & abſoluti erunt; & etiam ab officio prædicationis, nec poterunt ſeſe alicui perſonæ, Ciuitati, vel Vniuerſitati ita obligare, quin ſemper ad nutum Abbatis Generalis ipſi adeſſe, & ad quæuis loca Congregationis ſine vlla mora mitti poſsint, & proficiſci. Poterit tamen Abbas Generalis, ſi ipſe prædicare noluerit, vni ex Viſitatoribus tantùm licentiam concedere, vt prædicare poſsit.

Ad ipſos ſpectabit, omnia Monaſteria, & loca Congregationis viſitare. Dum autem Officium Viſitationis, actualiter exercebunt, in ſingulis Monaſterijs viſitationi illorum ſubiectis primum locum tenebunt ſuper quoſcunque Prælatos etiam in proprijs Monaſterijs ipſorum Prælatorum. In omni Capitulo vocem habebunt, præterquam in electione ſocij Capitularis, in qua tãtum in Capitulo propriæ reſidentiæ vocem habere poterunt. Eandem quoque poteſtatem, & iuriſdictionem habebunt in

omnes

omnes de gremio nostræ Congregationis, siuè subditos, siuè Prælatos; quam habet Abbas Generalis. Quare dum actuales visitationes exercebunt, poterunt quoscunque delinquentium excessus corrigere, processus formare, delinquentes iudicialiter cōuenire, capi facere, & incarcerari, torturæ, si opus sit, exponere, Prælatos ab officio, & regimine suspēdere, excommunicare, & processus confectos per sententiam diffinitiuam terminare, ijs exceptis, quæ non nisi per totum diffinitorium iudicialiter terminari possunt, sicut in priuilegio Pij Papæ Quarti nobis facto cauetur. In quibus tamen processus informatiuos conficere, & causarum merita ipsi diffinitorio terminanda, referre debebunt.

In liter. directis R. ctori Gen. Ann. 1561 die 28. Iunij.

Poterunt etiam actualem visitationem exercentes, Canonicos, & Conuersos de loco ad locum trāsferre, facultates audiendi confessiones suspendere, & Confessarios pro audiendis subditorum confessionibus deputare, vel si subditi maluerint, illorum etiam confessiones audire; non tamen illos compellere poterunt, vt si nolint, illis confiteantur, iuxta Decretum Clementis Papæ Octaui. Poterūt etiam, & debebunt diligenter inquirere, an bona temporalia Monasteriorum fideliter ab illorum administratoribus tractentur, sicut infra in Capitulo de visitationibus specialiter dicetur.

Grauiora tamen negocia, iuxta antiquas Ordinis Constitutiones sine Abbatis Generalis consilio, & auctoritate diffinire minimè debebunt. Si verò dum Abbas Generalis, & Visitatores inter se distan

tes erunt, graue aliquod negotium emergat, illud per literas, vel fidos nuncios ad inuicem significent, vt ad arbitrium Abbatis Generalis, vel omnes, vel saltèm propinquiores conueniant, vel aliter oportunè remedium adhibeant.

Extra actuales visitationes, in illis Monasterijs morabuntur, in quibus Abbas Generalis illorum præsentiam magis necessariam iudicabit. Ibi verò sicut Prælati forenses erũt: neque Prælato loci subijcientur, & poterunt quemcunque ex nostris Sacerdotibus in confessarium deligere, & aliorum siuè Canonicorum, siuè Conuersorum confessiones audire, si ipsi eis voluerint confiteri; & in suos socios ordinariam iurisdictionem, tanquam illorum Prælati exercebunt. Supra omnes Canonicos etiã Prælatos primum locum, & sedem tenebunt, excepto Prælato Monasterij, in quo erunt; culpas etiam omnium tàm publicè, quàm priuatè poterunt audire, & corrigere, non tamen Capitulum congregare: In quolibet Monasterio absente Prælato benedictionem in mensa faciẽt, & alia signa, quæ ad præeminentiam spectant, siuè in Refectorio, siuè in Ecclesia, siuè alibi.

Non poterunt tamen in messem alienam manũ mittendo, iurisdictionem Prælatorum, aut Vicariorum, absentibus Prælatis, exercere, nisi (quod absit) notabile scandalũ occurrat, aut aliquid, quod graue detrimentum spirituale, vel temporale toti Congregationi, vel alicui particulari Monasterio, aut personæ possit afferre; nam in similibus casibus nõ

solùm

ſolum cum ſunt in actuali exercitio viſitationũ;ſed etiam extra illas,non ſolùm in locis ſubiectis illorũ viſitationi, ſed extra illa , in quibuſcunque locis,& perſonis de noſtra Cõgregatione ſuam iuriſdictionem exercere valebunt,tanquam ſi eſſent in actuali exercitio viſitationum , quia in ſimilibus caſibus ſemper cenſentur eſſe in actuali viſitatione, admonito tamen ſtatim Abbate Generali , cuius conſiliũ in ſimilibus debebunt expectare .

De Procuratore Generali . Caput III.

OB graues cauſas in dies occurrentes,propter quas neceſsè habemus ad Sedem Apoſtolicã , & ad Romanã Curiam ſæpiùs accedere , eligatur per Capitulũ Generale iuxta antiquã Ordinis cõſuetudinẽ aliquis Canonicus noſtræ Cõgregationis prudens ſani conſilij,& rerum gerundarum vſu expertus, in Procuratorem Generalem totius Congregationis apud Romanam Curiam,cũ pleno mandato ad omnes cauſas ipſi Congregationi,vel particularibus locis,vel perſonis dictæ noſtræ Congregationis pro tempore occurrẽtes,& ad alia, quæ Capitulũ Generale illis ſpecialiter committet , in Romana Curia tractanda . Ipſe verò Procurator Generalis in Monaſterio noſtro Romano S. Mariæ de Pace,ſuam ordinariam reſidentiam habebit;& ſi Congregationi videbitur,eiuſdem Monaſterij Abbas eſſe poterit. Sed & ſi non fuerit Prælatus, nihilominus

lominus in omnibus locis nostræ Congregationis supra locorum Vicarios sedebit, neque aliter quàm Prælati, erit alicui subiectus. Ad Generale Capitulum semper accedere debebit, officio suo renunciaturus, & etiam ad dietas, & in eodem Capitulo Generali sicut cæteri Prælati vocem habebit; poterit etiam cui voluerit ex nostris Canonicis confiteri. Ad illius officium spectabit, Congregationis, & singulorum eius locorum, & personarum iura, & priuilegia in Romana Curia pro viribus tueri; & eiusdem Congregationis, ac particularium locorũ, & personarum causas diligenter, & fideliter tractare, coram quibuscunque Iudicibus, & Tribunalibus; Quæcunque edicta Congregationem nostrã, vel particularium eius loca, & personas quomodolibet tangentia in Romana Curia promulgabũtur, ad singula loca, & personas statim transmittere; & ijs, qui falsis narrationibus etiam nomine Congregationis aliquid contra illius immunitatem, libertatem, priuilegia, statuta, & laudabiles consuetudines impetrare procurauerint, viriliter secundùm Deum sese pro Congregatione opponere; & si quid tale impetrauerint, cum primùm poterit, Sanctissimum D. nostrum de subreptione, & falsitate narratorum certiorem facere, & vt malè impetrata per eundem Sãctissimum D. nostrum abrogentur, impensè procurare. Quare ipse in primis cauere debebit, ne prætextu Generalis mandati sibi facti aliquid contra Congregationis priuilegia, statuta, immunitates, laudabilesque consuetudines etiam nomine

mine Congregationis audeat procurare.

Breuium quoque Apostolicorum, Literarum, vel Edictorum, quæ à Sancta Sede Apostolica ad Capitulum Generale, vel ad totam Congregationem transmittentur, vel nomine Congregationis impetrari contigerit, & similiter aliorum Decretorum, quæ à Sacris Congregationibus Illustrissimorum DD. Cardinalium fient, publicum Congregationis interesse tangentium, ipse Procurator Generalis, & Abbas Generalis, vel Scriba totius Capituli Generalis teneantur in primo quoque Generali Capitulo, vel dieta, postquam eiusmodi emanauerint, integras, & veras copias ad valuas diffinitorij affigere, easque ibi relinquere, ita vt ab omnibus in dieta, vel in Capitulo Generali existentibus legi, considerari, & transcribi possint. Spectabit etiam ad officium Procuratoris Generalis, fugitiuos, & apostatas, præsertim Romæ degentes, ad Congregationem reuocare, cum pleno mandato, & potestate eos capi faciendi, incarcerandi, & puniendi iuxta Canonicas sanctiones, ne huc, & illuc cum nostræ Congregationis dedecore, & populorum scandalo vagentur.

De Prælatis locorum. Caput IV.

QVemadmodum tota Congregatio vnum Caput habet; ita quodlibet Monasterium suum peculiarem Prælatum habere debet, quem omnes, & singuli de familia Monasterij exi-

rius Iudex in omnibus causis ciuilibus, & criminalibus in foro interiori, & exteriori potestatem habebit super omnes, & singulos de nostra Congregatione siuè subditos, siuè etiam Prælatos, & suam iurisdictionem, vel per se ipsum exercere, vel alijs delegare, prout illi videbitur expediens, liberè valebit; poterit etiam processus, contra delinquentes formare, reos conuenire, capi facere, incarcerari, constituere, ad quæstiones (si opus fuerit) ponere, suspendere ab officio, & regimine, excommunicare, de loco ad locum tranferre, & alia oportuna facere, iuxta moderationem tamen præsentium Constitutionum, & priuilegij Martini Papæ V. quo cauetur vt Rector Generalis, ac etiam Visitatores, seù Diffinitores per Capitulum deputati illam tantùm auctoritatem habeant, & potestatem super Canonicis, & subditis, & eorum Monasterijs, & locis, & super tota Congregatione in spiritualibus, & temporalibus, quam ipsum Capitulum saniùs, & vtiliùs pro communi omnium pace, & conseruatione regularis obseruantiæ, ac eorum humilitate seruanda, dignum fore censebit.

Abbas Generalis in tota Congregatione, & in singulis Monasterijs, & supra singulas personas in spiritualibus, ea possit auctoritate vti, ac si singuli Monasterij Prælatus esset. Circa regimen verò, & administrationem bonorum temporalium particularium Monasteriorum, in quolibet Monasterio, cui præsens erit, vocem in Capitulo habebit consul-

ſultiuam, & deliberatiuam. Poterit etiam, immo debebit de adminiſtratione temporalium bonorũ cuiuſque Monaſterij diligenter inquirere; Prælatos, & cæteros temporalium bonorum adminiſtratores ad reddendam rationem illorum adminiſtrationis compellere; libros computorum examinare, & ſi quos infideles, vel negligentes, vel imperitos, in notabile detrimentum alicuius Monaſterij inuenerit, ab officio, & regimine ſuſpendere, & alios idoneos, & Monaſterijs vtiles loco illorum ſubſtituere. Si etiam ex adminiſtratione bonorum temporalium in aliquo Monaſterio ſcandalum, vel ſpirituale detrimentum oriatur, cum conſilio Prælati, & loci Capitulo modum adhibebit, vel cum conſilio Patrum Viſitatorum, ſi Prælatus, & Capitulum prouiſioni per ipſum factæ nollent aſſentire.

Circa adminiſtrationem æris publici diligentiſſimè inuigilabit; & pro viribus efficiet, vt Congregatio non ſolùm ære alieno minimè grauetur, ſed multo magis ſi quod aderit ſubleuetur. Publicum æs in vſus priuatos cuiuſuis loci, aut perſonæ conuerti non permittet, aut etiam ſui ipſius, Viſitatorum vel aliorum Officialium ſub quouis prætextu, etiam in parua quantitate; licebit nihilominus ipſi Abbati Generali, ac Diffinitoribus cum participatione Illuſtriſſimi Cardinalis Protectoris, & dummodo nouum æs alienum non contrahatur, particularibus quibuſlibet Congregationis Monaſterijs legitima cauſa indigentibus, ex ærario publico ſubuenire, Ex Con Pauli edita an 1608.

uenire, iuxta formam breuis Sanctissimi D.N. Pauli Quinti super hoc editi anno 1608. ad quod habeatur relatio.

Ciuiles etiam controuersias, quæ nonnunquam inter Monasterium, & Monasterium, vel inter Monasteria, & personas oriuntur, ad pacem, & iustitiã in Congregatione seruandam, iudicialiter cognoscere, ac debito fine terminare valebit cum consilio, & assensu Patrum Visitatorum. Poterit etiam Canonicos, & Conuersos quoscunque de loco ad locum transferre; Prædicatoribus in Capitulo Generali probatis, & electis licentiam prædicandi concedere, & Canonicis nostris facultatem audiendi confessiones personarum secularium vtriusque sexus, & Clericis nostræ Congregationis, vt ad sacros Ordines promoueri possit similiter facultatem tribuere, & alia omnia facere, quæ de iure, vel de consuetudine illi conuenire dignoscuntur.

Difficilia tamen, & grauia negocia cum consilio, & assensu Patrum Visitatorum, qui ei tanquam socij à Capitulo Generali adiungentur, definire debebit; neque aliquid agere poterit supra id, quod à præfato Capitulo illi concessum fuerit; neque aliquid contrarium nostris Constitutionibus factis, vel, quas inposterum fieri continget, attentare, neque nomine Congregationis supplicare pro impetrando aliquid in præiudicium Congregationis, vel contrarium nostris Constitutionibus, & consuetudinibus à quocunque Principe, siuè seculari, siuè Ecclesiastico. Cauebit etiam amore Dei, ne alio-

aliorum Prælatorum auctoritatem, & iurisdictionem sibi vsurpet, vel eos ab officio, & regimine suspendat, aut incarcerari faciat, aut de loco ad locum transferat, nisi ob necessitatem ita vrgentem, vt nō possit alio modo remedium adhiberi; & tunc de consilio saltèm vnius, vel duorum Visitatorum id faciat, nisi periculum sit in mora: sed omnes Prælatos suis officijs liberè vti, & fungi permittet.

Ad officium Abbatis Generalis præcipuè spectabit Regulam, & Ordinis Constitutiones tùm in primis seruare; tùm vt ab alijs obseruentur diligentissimè curare. Et ideò non erit adstrictus in certo loco nostræ Congregationis residere; sed ibi morabitur, vbi suam præsentiam magis viderit esse necessariam. Ab omni etiam regimine cuiusuis particularis Monasterij, durante triennio sui Generalatus absolutus manebit; quo liberiùs suum officiū valeat exercere. Demùm socium ex nostris Canonicis, quem maluerit, poterit diligere, qui ei in officio Secretarij inseruiat, qui socius in Monasterio, cuius familiæ erit adscriptus, vocem actiuam, & passiuam habebit.

De quatuor socijs Abbatis Generalis Visitatoribus Congregationis. Caput II.

Quo faciliùs, & vtiliùs ipse Abbas Generalis proprij officij munus valeat exercere, ex Canonicis nostrę Congregationis proue-

ctioribus, ac dignioribus, rerumque vſu magis peritis, quatuor ſocij eidem Abbati Generali per Capitulum Generale adiungendi erunt, quorum conſilio, & adiutorio difficilia, & grauia negocia pro tempore occurrentia tractare, & definire debebit. Hi erunt etiam Viſitatores Generales totius Congregationis.

Eorum præcipuum officium erit, Abbati Generali in grauioribus negocijs Congregationis tractandis adiumento eſſe; quod vt faciliùs exequantur toto triennio illorum Viſitatoratus, ab omni regimine particularium Monaſteriorum liberi, & abſoluti erunt; & etiam ab officio prædicationis, nec poterunt ſeſe alicui perſonæ, Ciuitati, vel Vniuerſitati ita obligare, quin ſemper ad nutum Abbatis Generalis ipſi adeſſe, & ad quæuis loca Congregationis ſine vlla mora mitti poſsint, & proficiſci. Poterit tamen Abbas Generalis, ſi ipſe prædicare noluerit, vni ex Viſitatoribus tantùm licentiam concedere, vt prædicare poſsit.

Ad ipſos ſpectabit, omnia Monaſteria, & loca Congregationis viſitare. Dum autem Officium Viſitationis, actualiter exercebunt, in ſingulis Monaſterijs viſitationi illorum ſubiectis primum locum tenebunt ſuper quoſcunque Prælatos etiam in proprijs Monaſterijs ipſorum Prælatorum. In omni Capitulo vocem habebunt, præterquam in electione ſocij Capitularis, in qua tãtum in Capitulo propriæ reſidentiæ vocem habere poterunt. Eandem quoque poteſtatem, & iuriſdictionem habebunt in

omnes

omnes de gremio nostræ Congregationis, siuè subditos, siuè Prælatos; quam habet Abbas Generalis. Quare dum actuales visitationes exercebunt, poterunt quoscunque delinquentium excessus corrigere, processus formare, delinquentes iudicialiter cõuenire, capi facere, & incarcerari, torturæ, si opus sit, exponere, Prælatos ab officio, & regimine suspẽdere, excommunicare, & processus confectos per sententiam diffinitiuam terminare, ijs exceptis, quæ non nisi per totum diffinitorium iudicialiter terminari possunt, sicut in priuilegio Pij Papæ Quarti nobis facto cauetur. In quibus tamen processus informatiuos conficere, & causarum merita ipsi diffinitorio terminanda, referre debebunt.

In literis directis Rectori Gen. Ann. 1561. die 28. Iunij.

Poterunt etiam actualem visitationem exercentes, Canonicos, & Conuersos de loco ad locum trãsferre, facultates audiendi confessiones suspendere, & Confessarios pro audiendis subditorum confessionibus deputare, vel si subditi maluerint, illorum etiam confessiones audire; non tamen illos compellere poterunt, vt si nolint, illis confiteantur, iuxta Decretum Clementis Papæ Octaui. Poterũt etiam, & debebunt diligenter inquirere, an bona temporalia Monasteriorum fideliter ab illorum administratoribus tractentur, sicut infra in Capitulo de visitationibus specialiter dicetur.

Grauiora tamen negocia, iuxta antiquas Ordinis Constitutiones sine Abbatis Generalis consilio, & auctoritate diffinire minimè debebunt. Si verò dum Abbas Generalis, & Visitatores inter se distan

tes erunt, graue aliquod negotium emergat, illud per literas, vel fidos nuncios ad inuicem significent, vt ad arbitrium Abbatis Generalis, vel omnes, vel saltèm propinquiores conueniant, vel aliter oportunè remedium adhibeant.

Extra actuales visitationes, in illis Monasterijs morabuntur, in quibus Abbas Generalis illorum præsentiam magis necessariam iudicabit. Ibi verò sicut Prælati forenses erũt: neque Prælato loci subijcientur, & poterunt quemcunque ex nostris Sacerdotibus in confessarium deligere, & aliorum siuè Canonicorum, siuè Conuersorum confessiones audire, si ipsi eis voluerint confiteri; & in suos socios ordinariam iurisdictionem, tanquam illorum Prælati exercebunt. Supra omnes Canonicos etiã Prælatos primum locum, & sedem tenebunt, excepto Prælato Monasterij, in quo erunt; culpas etiam omnium tàm publicè, quàm priuatè poterunt audire, & corrigere, non tamen Capitulum congregare: In quolibet Monasterio absente Prælato benedictionem in mensa faciẽt, & alia signa, quæ ad præeminentiam spectant, siuè in Refectorio, siuè in Ecclesia, siuè alibi.

Non poterunt tamen in messem alienam manũ mittendo, iurisdictionem Prælatorum, aut Vicariorum, absentibus Prælatis, exercere, nisi (quod absit) notabile scandalũ occurrat, aut aliquid, quod graue detrimentum spirituale, vel temporale toti Congregationi, vel alicui particulari Monasterio, aut personæ possit afferre; nam in similibus casibus nõ

solùm

ſolum cum ſunt in actuali exercitio viſitationũ;ſed etiam extra illas,non ſolùm in locis ſubiectis illorũ viſitationi, ſed extra illa , in quibuſcunque locis,& perſonis de noſtra Cõgregatione ſuam iuriſdictionem exercere valebunt,tanquam ſi eſſent in actuali exercitio viſitationum , quia in ſimilibus caſibus ſemper cenſentur eſſe in actuali viſitatione, admonito tamen ſtatim Abbate Generali , cuius conſiliũ in ſimilibus debebunt expectare.

De Procuratore Generali. Caput III.

OB graues cauſas in dies occurrentes,propter quas neceſsè habemus ad Sedem Apoſtolicã , & ad Romanã Curiam ſæpiùs accedere, eligatur per Capitulũ Generale iuxta antiquã Ordinis cõſuetudinẽ aliquis Canonicus noſtræ Cõgregationis prudens ſani conſilij,& rerum gerundarum vſu expertus, in Procuratorem Generalem totius Congregationis apud Romanam Curiam,cũ pleno mandato ad omnes cauſas ipſi Congregationi,vel particularibus locis,vel perſonis dictæ noſtræ Congregationis pro tempore occurrẽtes,& ad alia, quæ Capitulũ Generale illis ſpecialiter committet, in Romana Curia tractanda. Ipſe verò Procurator Generalis in Monaſterio noſtro Romano S. Mariæ de Pace,ſuam ordinariam reſidentiam habebit;& ſi Congregationi videbitur,eiuſdem Monaſterij Abbas eſſe poterit. Sed & ſi non fuerit Prælatus, nihilominus

mine Congregationis audeat procurare .

Breuium quoque Apostolicorum , Literarum , vel Edictorum , quæ à Sancta Sede Apostolica ad Capitulum Generale , vel ad totam Congregationem transmittentur , vel nomine Congregationis impetrari contigerit, & similiter aliorum Decretorum, quæ à Sacris Congregationibus Illustrissimorum DD.Cardinalium fient, publicum Congregationis interesse tangentium, ipse Procurator Generalis,& Abbas Generalis , vel Scriba totius Capituli Generalis teneantur in primo quoque Generali Capitulo, vel dieta,postquam eiusmodi emanauerint, integras , & veras copias ad valuas diffinitorij affigere , easque ibi relinquere , ita vt ab omnibus in dieta , vel in Capitulo Generali existentibus legi , considerari, & transcribi possint . Spectabit etiam ad officium Procuratoris Generalis , fugitiuos , & apostatas, præsertim Romæ degentes , ad Congregationem reuocare , cum pleno mandato , & potestate eos capi faciendi , incarcerandi , & puniendi iuxta Canonicas sanctiones , ne huc , & illuc cum nostræ Congregationis dedecore , & populorum scandalo vagentur .

De Prælatis locorum . Caput IV.

QVemadmodum tota Congregatio vnum Caput habet ; ita quodlibet Monasterium suum peculiarem Prælatum habere debet, quem omnes, & singuli de familia Monasterij exi-

existentes, tanquam patrem suscipere, venerari, & illi per omnia secundùm Deum debent obedire, siuè ille Abbas sit, siuè Prior, siuè Præpositus, siuè Archipresbyter: nam quocunque titulo nuncupentur, quo ad prærogatiuas, & præeminentias, intra Cógregationem pares erunt, & quique in suis Monasterijs parem auctoritatem habebunt. Prælati omni studio nitantur tales suis familijs se ipsos exhibere, quales Apostolus requirit, irreprehensibiles, sobrios, prudentes, moribus ornatos, pudicos, hospitales; qui potentes sint subditos exhortari in patientia, & doctrina, non dominantes in Cleris, & vt in Regula scriptum est, qui magis amari appetant, quàm timeri, & non se existiment potestate dominante, sed charitate seruientes felices. Conditiones verò eligendorum ad Prælaturas in tertia parte in Cap. De electione Prælatorum dicentur.

Quilibet Prælatus suorum subditorum culpas, & defectus corrigere poterit, & debebit, iuxta Regulam charitatis, sacrorum Canonum, & præsentiũ Constitutionum, cum sit ordinarius illorum Iudex, in vtroque foro, habens facultatem ligandi, & soluendi, casus reseruandi, censuras infligendi, delinquentes corrigendi, processus formandi, reos iudicialiter conueniendi, constituendi, carceribus deputandi, & iudicialiter condemnandi, exceptis grauioribus causis, in quibus sententia diffinitiua, à Reuerendissimo Abbate Generali, vel à Patribus Visitatoribus, siuè à toto diffinitorio erit expectanda, & alia omnia faciendi, quæ ad regularis disci-

plinæ

plinæ obſeruationem, & regimen propriæ familiæ neceſſaria videbuntur, iuxta modum per Sacros Cānones, & Ordinis Priuilegia, & ſtatuta illi præſcriptum. Quare in primis curabit quilibet Prælatus Regulam, & Ordinis Conſtitutiones exactè ſeruare, & vt à ſibi ſubditis ſeruentur pro poſſe efficere, ſubditorum defectus per ſe ipſum corrigere, nec Abbati Generali, aut Patribus Viſitatoribus, & Diffinitoribus corrigendos differre. Qui in erroribus ſubditorum corrigendis negligentes erunt, corrigantur ipſi à maioribus, & ſi opus ſit, iuxta antiquas Ordinis Cōſtitutiones à regimine amoueātur.

Et ſi verò Prælati in virtute obedientiæ, & ſub pœna ſuſpenſionis, & excommunicationis iubere poſſint, non tamen niſi rariſſimè, & ex grauiſſima, & vrgentiſſima cauſa id facere debebunt.

Illud porrò Superiores omnes in Dño admonemus, vt memores ſint rationis, quā in nouiſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi cōmiſſo, ac propterea omni ſtudio inuigilent, vt quæ in Regula, & conſtit. noſtris de oratione mentali, ſilētio, ieiunijs, capitulo culparū, alijſq; ſpiritualibus exercitijs prudēter, ac piè ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad vnguem obſeruētur, intelligantq; ſuper his veluti fundamentis Religionis ædificanda, conſtruenda, & amplianda eſſe, quæ vt faciliorem exitum ſortiantur, & fructus vberiores in animis Fratrum producant, valdè oportunum erit, ſi in quolibet Conuentu ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regularique obſeruantia.

De Prælatorum facultate circa administrationem bonorum mobilium. Cap. V.

PRælati administrationem bonorum mobiliũ suorum Monasteriorum, ita illis concessam esse intelligant, vt nullus administrationem talium bonorum, aut aliarum rerum; dispensationemque pecuniarum, & redditũum sui Conuentus per se ipsum habere, siuè exercere possit; sed vniuersum id onus œconomo, vel Procuratori, vel Depositario committere, & demandare debebit. Nullus Prælatus, aut alius quiuis administrator præter ordinarios, & necessarios sumptus pro victu, & vestitu familiæ, & alias ordinarias expensas in Sacristia, Dormitorio, & alijs officinis, quotidie fieri solitas, aliquos extraordinarios sumptus faciat; sed quidquid ex redditibus Monasterij vltra prædictos sumptus superent, fideliter seruet, in extinctionem debitorum Monasterij, si quæ aderunt, statim conuertendum, & implicandum, sub pœna suspensionis à Prælatura ipsi Prælato, & carceris alijs ministris contrafacientibus, ad arbitrium Abbatis Generalis.

ec, Clem. ?, VIII. : Refor, eg. 12.

Quod si casus contingat, quo necessè sit, præter ordinarios sumptus aliquam expensam facere, ea nõ fiat sinè expressa licentia Abbatis Generalis in scriptis obtenta, & expresso consensu Capituli proprij

Mona-

Monasterij per vota secreta præstando. Si etiam casus grandinis, pruinæ, incendij, vel eruptionis fluminum contingant, Prælatus Visitatori Prouinciæ id statim denunciabit, qui Visitator ad damnum inspiciendum illico sese transferre debebit; eòque inspecto, & adnotato, de huiusmodi Abbatem Generalem admonere, vt remedium oportunum valeat adhiberi.

Nullus Prælatus equos, aut famulos seculares in suo Monasterio teneat præter eos, qui erunt cuilibet Monasterio necessarij. Sumptus etiam, qui in nonnullis diebus festiuis locorum, vel in musicis, vel in Monasteriorum domesticis conuitãdis fieri solent, sint moderati; & musici ex locis extra Diœcesim existentibus non aduocentur. Nullus Prælatus supellectilem domus, vel Ecclesiæ magni valoris vendere possit, aut aliquo modo alienare sine licentia Abbatis Generalis, vel Visitatoris Prouinciæ, & expresso consensu proprij Capituli. Minima tamen, & parui momenti ex causa rationabili vẽdere possit, & in meliora permutare. Nullus quoque siluas seù nemora incidi faciat, exceptis consuetis incisionibus, quæ statutis annis fieri consueuerunt, quæ omninò anticipari non possint: qui absque licentia Abbatis Generalis, aut Visitatorum Prouinciæ, & expresso consensu proprij Capituli huiusmodi vetitas incisiones fieri fecerit, sit suspensus à Prælatura per duos menses, & iuxta excessus qualitatem grauiùs vsque ad depositionem puniri debebit. Nullus etiam subsidiarias pecunias, quæ vulgò scortæ Mo-

nasteriorum appellantur, à suis Prædecessoribus sibi relictas minuere possit, quin expleto proprio regimine illas in eadem qualitate, & quantitate in pecunia numerata, in manu Depositarij actualiter resignet, sub pęna priuationis officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad gradus, officia, & dignitates, prout dicetur in Capitulo de Depositario.

Spolia Defunctorum nullus Prælatus, vel administrator, aut quisuis alius sibi audeat appropriare, sed illa omnia inter redditus, & prouentus Monasterij, de cuius familia defunctus extiterat, integrè, fideliter, & veraciter incorporentur, & in libris cōputorum Monasterij inter illius redditus scribātur, sub pœnis impositis administratoribus bonorum temporalium fideliter non scribentibus in libris Monasteriorum omnes illorum redditus, & prouētus, de quibus infra dicetur.

Si quis missus de Monasterio ad Monasterium in itinere ex hac vita decesserit, illius spolia sint Monasterij, ex quo discesserat: quia illud Monasterium onus expensarum, quas circa ipsum defunctum, fieri continget, siuè in ægritudine, siuè etiam in funeralibus sustinere debebit.

Si quis Prælatus in administratione bonorum temporalium Monasterij infideliter egisse, aut de eius bonis sibi aliquid occultè, & fraudulenter vsurpasse conuictus fuerit (præter alias pœnas contentas in literis fel. rec. Pauli PP. III. quæ incipiunt: (Graue gerimus) & in fine huius libri sunt appositæ ab Abbate Generali cum consilio duorum Visita-

torum

torum statim à regimine deponatur, & grauius etiá iuxta qualitatem, & quantitatem delicti puniatur.

Quolibet anno saltèm bis omnia bona mobiliá Monasteriorum per Prælatos, vnà cum ratiocinatoribus, & inuentarijs visitentur, & cum ipsis inuētaris conferantur, & illorum status, cum visitabuntur, in inuentarijs notetur.

De Prælatorum facultate circa administrationem bonorum immobilium. Caput VI.

NVllus Prælatus bona aliqua Monasterij immobilia, vel iura, vel census perpetuos, & similia vendere, permutare, aut alio modo, seù titulo, alienare, vel hypothecare, vel Monasterium, aut aliquod eius membrum, aut partem cuiuis personæ Collegio, vel Vniuersitati valeat obligare, sine expressa licentia Abbatis, vel Capituli Generalis, & etiá Capituli sui Monasterij, sub pœna priuationis omnium dignitatum, & omnium officiorum, quæ obtinebit ipso facto incurrendi, & perpetuæ inhabilitatis ad hæc inposterum obtinenda, præter alias pœnas per sacros Canones contra alienatores bonorum Ecclesiasticorum promulgatas.

Nullus Prælatus absque licentia Sedis Apostolicæ, & Abbatis Generalis, aliquam partem bonorū immobilium, etiam minimam, alicui personę, Collegio, vel Vniuersitati in emphyteusim, siuè ad cen-

censum perpetuum concedat, ijs exceptis, quæ aliàs solita essent in emphyteusim tradi, & nōdum essent Monasterio incorporata. Imò cum de cætero contigerit, aliquam inuestituram bonorum emphyteuticorum renouari, id minimè fiat sine notitia, & consensu Abbatis Generalis, vel Visitatorum Prouinciæ. Bona verò, quæ ob lineam finitam ad Monasteria reuertentur, statim ipsis Monasterijs incorporentur; neque deinceps personæ sęculares de eiusmodi bonis inuestiantur; nisi de communi consensu totius definitorij, & cum hac conditione, vt accipientes inuestituram, soluant duas ex tribus partibus valoris dictorum bonorum. Inuestituræ absque huiusmodi cōsensu factæ sint nullæ, & Prælati sic inuestientes, ipso facto Prælaturis priuati existant, saltèm per annum.

Locationes bonorum immobilium vltra triennium non fiant sine licentia Sedis Apostolicæ exceptis casibus in Breui Sanctissimi D. N. Pauli V. anno 1608. editi expressis, in quibus cōceditur nobis facultas locandi bona immobilia ad longum tēpus, ad quod habeatur relatio. Nec possint Prælati eorundem bonorum locationes anticipare, sed in vltimo anno primæ locationis secunda fiat. Non possint etiam fructus, siuè affictus anni sequentis anticipatò præaccipere, quòd si aliquid præacceperint, illud in fine anni apud Depositarios fideliter, & integrè deponere inter redditus anni sequentis computandum, & Prælato anni sequentis resignandum teneantur. Contrafacientes careant voce actiua, &

ua, &

ua,& passiua per annum, & grauiùs iuxta excessus qualitatem puniantur.

Locationes bonorum immobilium, quorum annui fructus, seù affictus summam centum aureorū excedent, Prælati nullo modo facere possint sine tractatu,& expresso consensu Capitulorum suorum Monasteriorum, aliter locationes sint nullæ. Nō liceat etiā bona Monasteriorū nostris Canonicis, vel Conuersis in affictum cōcedere; si autem concessa fuerint, ipsi Canonici, vel Cōuersi ab eiusmodi administrationibus statim remoueantur, & grauissimè tàm locatores, quàm Conductores puniantur.

Laudemia, quæ pro renouatione inuestiturarum bonorum emphyteuticorum à Prelatis accipientur, & pecunias, quas in initio cuiuslibet locationis iuxta morem, & consuetudinem locorum titulo donationis perceperint, teneantur inter redditus Monasteriorū fideliter incorporare, & in libris cōputorū scribi facere; sub pœnis impositis ministris fideliter non scribentibus bona, & redditus Monasteriorum.

Bona immobilia saltèm semel in anno per quēlibet Prælatum visitentur cum Inuentario, in quo singulis vicibus illorum status describatur.

De Vicarijs. Caput VII.

Vicarij locorum à proprijs Prælatis eligendi erunt ex Canonicis familiæ suorum subditorum, quibus ipsi Prælati vices suas cōmittant, & ipsos Prælatos adiuuent in proprij offi-

cij muneribus exequendis. Sic autem electi, Abbati Generali, & Diffinitoribus tempore Generalis Capituli, vel Dietæ proponendi erunt, ab ipsis vel approbandi, vel reprobandi. Vicarij locorum in Monasterijs, in quibus Prælati sunt Abbates, vocabuntur Priores Claustrales: vbi autem Prælati non sunt, Abbates vocabuntur Vicarij. In proprijs Monasterijs, in quibus erunt Vicarij, primum locum, & sedem habebunt post Prælatos Monasteriorum, & & Visitatores, & alios Prælatos. Ipsis neque Visitatores, neque cæteri Prælati cum domo egredientur, vel cum reuertentur genuflectent, imò in omnibus in quibus attenditur dignitas, & præeminētia, ipsos Vicarios etiam in proprijs Monasterijs illorum residentiæ præcedere debebunt; non tñ aliquam iurisdictionē ibidem exercebūt. Cùm Vicarij fuerint extra loca propriæ residentiæ iuxta priorem, vel posteriorem susceptionem habitus Religionis in proprijs locis apud cæteros Canonicos manebunt cum Vicariatus sit officium, & non dignitas.

Auctoritas, & iurisdictio Vicariorum tanta erit, quantam Prælati locorum illis tribuendam esse oportunum iudicabunt. In absentia propriorum Prælatorum spiritualem iurisdictionem in subditos exercebunt subditis: licētiam confitendi, & domo exeundi tribuent; qui subditi domo exeuntes ab eis licentiam petere debebunt, & genuflexi benedictionem accipere, & similiter cum domum regredientur; si tamen contingat aliquem Prælatum forensem adesse cum aliquo suorum subditorum;

ille

ille non à Vicario loci, sed à proprio Prælato huiusmodi licentias petere debebit, sub cuius obedientia, & iurisdictione etiam in tali casu intelligitur esse constitutus. Poterunt Vicarij culpas subditorũ, etiam Nouitiorum audire, & pœnitentijs in Congregatione consuetis corrigere. Administrationem verò bonorum temporalium siuè mobilium, siuè immobilium nullo modo exercebunt, neque bona Monasteriorum commodabunt, aut locabunt, nec alio modo alienabunt, nec aliquem Nouitium, siuè Canonicum, siuè Conuersum ad habitum probationis, aut professionis recipère poterunt, neque de Monasterio eijcere, nisi ex speciali commissione propriorum Prælatorum; aut nisi Prælati ab initio omnem iurisdictionem in spiritualibus, & temporalibus ipsis Vicarijs tribuerint, & delegauerint.

Ad officium Vicariorum spectabit primùm quidem Ordinis Constitutiones seruare, deinde vt à subditis obseruentur impensè curare, pręsertim quę spectabunt ad silentium in Ecclesia, & Dormitorio, & Refectorio, & ad modestiam in conuersatione seruandam, ad curam infirmorum, & hospitum, & ad seruitium Chori, & Ecclesiæ, cui die noctuq; assistere studebunt. Quare ipsi Vicarij inprimis curare debebunt vt diuina officia statutis horis siuè cũ cantu, siuè absque illo in Choro conuentualiter dicantur, & vt in officijs recitandis, & Missis cantãdis, & in oĩbus alijs ecclesiasticis fũctionibus Rubricæ Missalis, cęremonialis, & Breuiarij, & Directorij Romani, & Calendariorũ, quæ ab Ordinarijs locorũ

edi solent, exactè obseruentur. Curabunt etiam vt Altarium ornamenta, mappæ, Candelabra, Cruces, Icones, & similia mundissimè, & decentissimè per Sacristam teneantur, quæ omnia saltèm semel in hebdomada visitare debebunt. Peculiarem etiam habebunt diligentiam, & curam, vt domus nostræ mundæ sint, & saltèm semel in hebdomada per eos, quibus iniunctum id fuerit, euerrantur: & vt hi, qui infirmorum curæ, vel hospitum deputabuntur, suo muneri diligenter satisfaciant. Cùm autem illi, qui hospitiorum curæ erunt deputati, ab officijs amouebuntur, curabunt ipsi Vicarij, vt omnis hospitiorum supellex ijs, qui in officio succedent, integrè per inuentarium resignetur.

Officium Vicarij etiam vacante Prælato, cuius erit Vicarius, non vacabit, nisi Abbati Generali videatur aliter expedire. Non poterit tamen Vicarius duo officia simul incompatibilia vllo pacto exercere, vt officiũ Vicarij, & œconomi, vel Procuratoris, vel Curati animarum, aliàs Vicariatus ad nullum effectum illi valeat prodesse. Nullus etiam Vicarius ab officio hebdomadariæ, & Missæ cantandæ pro vice illum tangente, immunis censeatur.

Et quia assumendi ad officia tales esse debẽt, qui per se ipsos propria munera dignè, & laudabiliter valeant exercere, præsertim ea, quæ ad seruitium Chori, & Ecclesiæ spectabunt, iuxta Constitutioné nostram aliàs factam, quam nũc innouamus; statuimus, vt nullus ad officium Vicariatus sit eligibilis, qui cantum Ecclesiasticum, & cæremonias Eccle-

siasti-

ſiaſticas ita rectè non didicerit, vt valeat Chorum regere, Miſſas cùm opus fuerit, cantare, & alia ad ſuum officium ſpectantia per ſe ipſum laudabiliter exercere. Quicunque contra formam huius Conſtitutionis fuerit electus, ab officio remoueatur, & Vicariatus ad nullum effectum ei proſit, ſiuè ad Prælaturas obtinendas, ſiuè ad quiduis aliud.

Nullus etiam in Vicarium eligi poſſit, qui ea ſcientia, & prudentia præditus non ſit, qua propriæ iuriſdictionis munera rectè valeat exercere & aptus ſit ad curam animarum exercendam, & hoc præcipuè ſeruetur in locis ſtudiorum, necnon in Monaſterijs, quæ habent adiunctum regimen ſanctimonialium, cum longa experientia docuerit, abſentibus Prælatis ob imperitiam Vicariorum non læuia inconuenientia multoties euenire. Quare eligendi in Vicarios, debebunt eſſe vel Prædicatores confirmati, vel ſaltèm ab examinatoribus deputatis corã Abbate Generali, aut Viſitatoribus diligenter examinati, & taliter probati, vt propriæ ſufficientiæ habeant teſtimonium per ſcripturam eorundem examinatorum manu, & iuramẽto firmatam, aliàs ſint ineligibiles, & etiam electi ab officijs amoueantur. Nullus quoque in Vicarium eligi poſſit, qui non ſteterit ſaltèm per duodecim annos in noſtra Congregatione, & quadriennium in Sacerdotio nõ expleuerit, nullus priuatus voce actiua, & paſſiua, nullus de aliquo crimine, ex quo incurritur infamia, vel conuictus, vel inditiatus, niſi canonicè prius ſe

ipſum purgauerit, quia infamibus ianuæ dignitatum patère non debent.

Et vti ipſi Vicarij ad propria munera obeunda idonei liberiùs, & libentiùs ſua officia poſſint exercere, non licebit Prælatis locorum, præter ipſos Vicarios, alios Viceprælatos in proprijs Monaſterijs creare, niſi ob cauſam grauiſſimam abſentiæ, aut ægritudinis ipſorum Prælatorum, aut Vicariorum, vel ob aliam cauſam ab Abbate Generali probandam, & ſi contra formam huius Conſtitutionis aliqui Viceprælati in quibuſuis Monaſterijs reperiantur, Patres Viſitatores illos remoueant, & in Ordinem ſtatim redigant. Si autem Vicarij minus ſint idonei proprijs muneribus exercendis, ab officijs remoueantur, & alij loco eorum conſtituantur.

Demùm iuxta antiquas Ordinis Conſtitutiones Vicariatus ipſæ nulli ſuffragetur ad aliquem effectum niſi fuerit abſolutus in aliquo Monaſterio, vbi ſaltèm ſit ſeptenarius numerus Canonicorum, & vbi Horæ canonicæ conuentualiter recitentur.

De Magiſtris Nouitiorum. Caput VIII.

MAgiſtri Nouitiorum in Capitulo Generali, vel in Dieta ſaltèm per tres annos duraturi à toto Diffinitorio eligendi erunt; neque licebit Prælatis locorum, in quibus Nouitiatus exiſtent, propria auctoritate, abſque certa notitia, & aſſen-

& aſſenſu Diffinitorii Magiſtros Nouitiorũ creare, niſi caſus contingat, vt propter infirmitatem, aut aliud legitimum impedimentum Magiſter à Diffinitorio creatus in proprio officio minimè durare poſſit, quo caſu Abbas alterum eius loco vſque ad proximum inde habendum Capitulum, vel Dietam ſubſtituet: maximè enim refert, vt huic officio non niſi perſonæ laudatæ, & probatæ vitæ deputentur.

Magiſtri Nouitiorum Sacerdotes ſaltèm per decem annos in noſtra Congregatione profeſſi, qui trigeſimum ætatis annum exceſſerint, eſſe debebũt: doctrinæ, & vitæ anteactæ exemplo præſtantes, orationis, & mortificationis operibus addicti, prudentes, & cum affabilitate graues, zelum Dei cum manſuetudine coniunctum habentes, & ab omni animi perturbatione, præſertim ira, & indignatione alieni, & tales, qui in omnibus ſe ipſos bonorum operum præbeant exempla. Et ſi fieri poterit, erunt etiam in ſcientiis optimè eruditi, vt valeant, non ſolùm Grammaticam, verùm etiam Logicam, & principia naturalis Philoſophiæ Nouitios docere, quæ ſaltèm poſt emiſſam profeſſionem Nouitii diſcere debebunt.

Præcipuũ officium Magiſtri Nouitiorũ erit curam diligentem adhibere, vt Nouitii in regulari diſciplina rectè inſtituantur, & exerceantur, necnõ in cantu, & cęremoniis eccleſiaſticis, & aliis functionibus obſeruãtiis, exercitiis, & cõſuetudinibus noſtræ Congregationis tũ ſpiritualibus, tũ corporalibus, ſicut

cut dictum est in fine primæ partis præsentium Constitutionum. Quare absolutam, & plenam potestatem habebit circa regimen Nouitiatus, & ipsorum Nouitiorum institutionem, nullusque præter illum, exceptis Abbate Generali, Visitatoribus, & loci Prælato, in regimine, & institutione Nouitiorum sese intromittere vllo pacto audebit.

Quo faciliùs Magistri Nouitiorum suis muneribus incũbere possint, & plures personæ ad hæc munera idoneæ in nostra Congregatione habeantur, primùm quidem statuimus, illas ab omnibus alijs officijs, & oneribus, quæ regimen, & curam Nouitiorum impediant, omninò vacare debere. Deinde vt Magistri à Diffinitorio in Capitulo Generali, vel in Dieta electi si per tres annos integros officium Magisterij laudabiliter exercuerint, & alia requisita habuerint, quibus in Vicarios eligi possint, Magisterium Nouitiorum eis valeat pro tribus annis Vicariatus, ita vt absque aliquo Vicariatu eligi possint ad omnes dignitates, gradus, & officia nostræ Congregationis.

De literarum studijs.
Caput IX.

QVia nostri instituti ratio expostulat, vt non solùm propriæ saluti, & perfectioni insistamus, sed populos docendo, etiam illorum

rum

rum salutem cum Dei gratia procuremus, quippè qui sumus per essentiam Clerici, quibus ex officio incumbit non solùm propria peccata plangere, sed etiam populos legem Domini docere vt S. Hieronymus, & D. Thomas docent. Abbas Generalis, Visitatores, ac cæteri omnes Congregationis Patres totis viribus studere debebunt, vt nostri Canonici in Diuina Scriptura, in facultate casuum conscientiæ, necnon in Sacra Theologia, & alijs scientijs liberalibus, quæ ad eandem Sacram Theologiam addiscendam disponunt, diligentissimè, & exactissimè, quantum fieri poterit, erudiantur. Hoc autem, quo rectiùs fieri possit, in Capitulo Generali, vel in Dieta per Diffinitorium certa Monasteria pro locis studiorum designanda erunt, in quibus studia sciẽtiarum ita inter se distincta sint, vt in aliquibus sint studia Logicæ, in alijs Philosophiæ, in alijs verò Theologiæ, & nunquam in eodem loco discipuli diuersis studijs simul vacent, neque simul sit studium duarum facultatum, excepto quod in studijs Logicæ, ad Nouitiorum mutationes vitandas; etiam principia naturalis Philosophiæ legi poterunt.

c. Alia 1 q. 3. 2. 2 183. art.

Ipsis Monasterijs pro literarum studijs designatis, non nisi personæ morum grauitate, & doctrinę eruditione conspicuæ præficiantur, quæ in scientiis scholasticis sint versatæ, & tales, vt non solùm vitæ exemplo, & auctoritate feruẽtem adolescẽtiam valeant coercere; sed quantum quisque in scientiis proficiat, cognoscere, & negligentes redarguere: quare vt tales Prælati in locis studiorũ haberi possint,

ſint, abſque vlla perſonarum, vel nationum exceptione, aut acceptione perſonæ virtute, & meritis præſtantes ad prælaturas dictorum Monaſteriorum aſſumantur:

Prælati locorum ſtudiorum quo frequentiùs poterũt publicis lectionibus, repetitionibus, & diſputationibus intereſſe debebunt; obſeruabuntque diligenter, an tàm Lectores, quàm Scholares ſua munera obire ſtudeãt; an ſint aliqui ad facultates, quibus incumbent, addiſcendas minùs apti, vel qui quotidianis lectionibus, & diſputationibus ſine legitimo impedimento non interſint, vt valeant non ſolùm negligentes diſciplinis, & obiurgationibus ad ſtudia literarum excitare; ſed etiam de ſingulorum ſtudentium profectu Abbatem Generalem, Viſitatores, & ſtudiorum Reformatores certiores facere; quod tum ipſi Prælati, tùm etiam Lectores tempore viſitationum, Dietæ, & Capituli Generalis, aut viua voce, aut per literas omninò facere debebunt.

In quibuſlibet ſtudijs noſtræ Congregationis, ſi fieri poſſit, Lectores ex noſtris Canonicis, præſertim in ſtudijs Sacræ Theologiæ conſtituantur; quia maximè refert plures in hac facultate optimè verſatos in Congregatione habere. Si tamen non omnes Lectores ex noſtris aſſumi poſſint, ex alijs Ordinibus præſertim ex D. Dominici Ordine aſſumantur: Laici verò non niſi probatæ vitæ, & doctrinæ, ad quamcunque facultatem in noſtris ſtudijs profitendam conducantur.

Qui-

Quibus temporibus generales vacationes non erunt, quilibet Lector singula hebdomada saltèm quatuor lectiones ordinarias habebit; nisi plura festa intra eandem hebdomadam occurrentia impediãt; quo casu in die vacationis ordinariæ, lectio haberi debebit. Singulis diebus, quibus ordinariæ lectiones habebuntur, fiant repetitiones illarum, ad quas cum Prælato, vel Vicario Prælato absente, ac Lectoribus omnes scholares conuenire debebunt, ex quibus vnus, Prælato, aut Lectore iubente, lectionẽ replicabit, absoluta verò repetitione duo, aut tres contra dicta in lectione, dubia mouendo disputabunt.

Singulis, aut saltèm alternis sabbathis, fiant publicæ disputationes in scholis, aliquo ex scholaribus proponente ad disputandum themata ex ordinarijs lectionibus habitis deprompta, alijs verò duobus, vel tribus contra arguentibus; quibus disputationibus cum scholaribus, & Lectoribus, Prelati, nisi grauissimo impedimento detenti, intersint.

In studijs Philosophiæ, & Theologiæ, saltèm quater in anno proponantur à nostris aliqua themata publicè disputanda; fiantque publicæ disputationes inuitatis Religiosis aliorum Ordinum, & alijs scholasticis doctis ad argumentandum. Eiusmodi verò disputationes tunc commodè fieri poterunt, cum vacationes erunt ab ordinarijs lectionibus.

Lectiones ordinariæ habebuntur Feria secunda, tertia, quarta, & sexta: feria quinta semper vacabit,

nisi sit dies vigiliæ, vel nisi plura festa intra hebdomadam occurrant. A festo exaltationis S. Crucis vsque ad festum Præsentationis B.M.V. à Dominica prima Aduentus, vsque ad Dominicam Septuagesimæ. A Dominica prima Quadragesimæ, vsque ad Dominicam Palmarum; à Dominica in Albis, vsque ad festum Pentecostes; à Dominica Sanctissimæ Trinitatis vsque ad Calendas Augusti ordinariæ lectiones hebebuntur: cæteris diebus vacationes erunt.

Dec. Clem. PP. VIII. pro Refor. Reg. 2.

In omnibus studijs saltèm semel in hebdomada, nempè die dominico, vel alio festo intra hebdomadam occurrēte habebitur lectio de diuina Scriptura, vel de iure canonico, aut de casibus conscientię, ad quam non solùm studentes, sed cęteri omnes Canonici conuenire teneantur. Die verò sabbathi collatio circa eosdem casus conscientiæ fieri debebit; cui collationi similiter omnes Canonici intersint, parati ad dicendum circa ea, de quibus per Prælatū, aut Lectorem fuerint interrogati. In alijs verò Monasterijs extra loca studiorum, eadem lectio casuum conscientię saltèm bis in hebdomada habenda erit, per Lectorem, qui sit in re benè versatus, & difficultatibus propositis tum domi, tum foris satisfacere possit. Ipsis autem lectionibus Canonici omnes cum Prælato intersint, & post lectiones collationes faciant circa casus, & dubia in lectionibus proposita. Canonici, qui lectionibus, & collationibus non intererunt, pro qualibet vice, habeant claustrum per quindecim dies; & Prælati hanc Constitutionē

in

in ſuis Monaſterijs ſeruari minimè facientes, faciãt ipſi diſciplinam publicè tempore viſitationum.

Et quia non ſunt æqualia omnium ingenia, & plures inuenientur ad diſcendas ſcientias ſpeculatiuas minus idonei; ne eiuſmodi Canonici otioſi abſque diſciplina per clauſtra vagari permittantur, in Capitulo Generali, vel Dieta primo quoque tempore celebrandis, Abbas Generalis cum Diffinitoribus vnum, vel plura Monaſteria deputabunt, in quibus Clerici ad diſcendas ſcientias ſpeculatiuas minus apti, ea doceantur, quæ ſaltèm ad ſacros Ordines ſuſcipiendos, & omnibus Sacerdotibus ſunt ſcitu neceſſaria. Prouidebiturque eiuſmodi Clericis de Magiſtro idoneo, vel ex noſtris, vel ex alio Ordine ſecundùm illorum indigentiam, iuxta antiquã Ordinis Conſtitutionem, quam modò innouamus. Si verò extra prędicta loca Pręlati ob ſeruitium Eccleſiarũ voluerint Clericos in ſuis Monaſterijs habere, teneantur de idoneo Magiſtro illis prouidere; aliàs Patres Viſitatores, tempore viſitationum, aut de idoneo Magiſtro illis prouideãt, aut ad alia Monaſteria tranſmittant, in quibus adſint Magiſtri ad illos erudiendos, idque fiat expenſis Prælatorum, à quorum Monaſterijs amouebuntur, & hæc Conſtitutio indiſpenſabiliter ſeruetur.

Tandem curabunt Abbates Generales, Viſitatores, & cæteri Patres, vt ſtudiorum Vniuerſitates, & Nouitiatus optimè regantur, & in dictis locis regularis diſciplina minimè relaxetur.

Qualiter Canonici nostri ad studia scientiarum sint admittendi. Caput X.

CAnonici nostri ad literarum studia sine delectu non admittantur. Post emissam professionẽ Clerici omnes per studiorum Reformatores examinentur, & qui scientijs speculatiuis addiscendis idonei reperientur, Logicæ facultati statim opera dare incipient; alij verò, qui vel ob ætatem, vel ingenij debilitatem minus apti fuerint, casibus conscientiæ similiter discendis deputabuntur.

Logicæ cursus integro anno absoluendus erit. Nullus tamen post huiusmodi cursum absolutum ad studium Philosophiæ admittendus erit, nisi prę-uio examine per Reformatores studiorum in logica facultate, & præsertim in arte argumentandi, & disputandi sufficienter instructus repertus fuerit. Quod si ad Philosophiam discendam nodum aptus videbitur, iterum per annum Logicæ facultati operam dabit. Si autem post secundum annum minus idoneus repertus fuerit, à studio scientiarum scholasticarum remouendus erit, & ad discendos casus conscientiæ transmittendus.

Naturalis Philosophiæ cursus integro biennio explendus erit, binis quolibet die lectionibus matutinis scilicet, ac vespertinis. Qui cursus postquam ab-

absolutus fuerit, non tamen scholares ad Theologiã admittentur, nisi iterum examinati, in Philosophia sufficienter eruditi reperti fuerint; si autem in ea minus rectè fuerint instructi, iterum per annum ipsi Philosophiæ operam dabunt.

Theologiæ cursus binis quolibet die lectionibus matutinis, & vespertinis integro quadriennio perficiatur, cui studio tanquam fini aliorum studiorum principaliter incumbere debebunt. Nullus autem à studio ipsius Theologiæ licentiari poterit, qui integro quadriennio huic facultati addiscendæ operam non dederit, & per examen rigorosum idoneus repertus fuerit, qui possit, ac debeat licentiari. Si autẽ ob aliquam causam, ante absolutum cursum studiorum, aliquis à quouis loco remouendus erit, ad alium locum transmitti debebit, in quo studiorum suorum cursum vsque ad finẽ ordinatè prosequatur, nisi ob graue delictum aliter cum eo sit agendum.

Cum quis absoluto cursu studiorum à scholis licentiari postulabit, hoc pacto ad illi concedatur; Proponantur ei per illos, ad quos spectabit, duo themata explicãda, vel ex primo, & tertio sententiarũ, vel ex secũdo, & quarto: quæ licentiãdus ipse intra spatiũ viginti quatuor horarũ in schola publicè explicabit, & defendet, Lectoribus, vel alijs ad libitum Reformatorũ, contra eadem themata dubitantibus, & arguentibus. Et tunc demùm si Reformatoribus studiorũ, ac ipsis Lectoribus videbitur, poterit licẽtiari. Publicas tamen Conclusiones ex Sacra Theologia, saltèm in fine studiorum, quisque publicè defen-

fendere teneatur. Idem seruetur in fine studiorum Philosophiæ, & Logicæ.

Prælati studiorum, scholares quos desides, & negligentes viderint, adhortationibus, & increpationibus ad studia excitabunt, etiam ad vtiliora exercitia, si opus fuerit, illos deputando, & in loco infimo inter condiscipulos constituendo.

De Lectoribus. Caput XI.

c Clem. VIII. Refor. g. 37.

LEctores in nostris studijs per Abbatem Generalem, & Reformatores studiorum prius examinati, & approbati ad huiusmodi munus deputentur: nec liceat Prælatis locorum studiorum, aliquem siuè ex nostris Canonicis, siuè extraneum ad legendum quamcunque facultatem propria auctoritate aduocare.

Qui ad legendum facultates deputabuntur, tales esse debebunt, qui non solùm doctrina, sed etiam moribus, & vitæ exemplo discipulos doceant; qui simultates in Monasterijs non foueant, nec conuenticula scholarium faciant, sed pacem, & concordiã, & obedientiam, ac reuerentiam erga Superiores ipsos discipulos instruant: & qui tales non fuerint, ad lecturas non admittantur, & admissi statim remoueantur, & si ex nostris fuerint, grauiter à Superioribus corripiantur, non solùm priuatione officij Lecturæ, verùm etiam Prædicatoratus, & alijs pœnis ad arbitrium Superiorum. Nullus ex nostris nisi absoluto cursu studiorum, & præcedentibus

exa-

examine, & alijs, de quibus in capitulo præcedenti, idoneus repertus, & licentiatus, & in Capitulo Generali Prædicator electus ad legendas ſcientias ſpeculatiuas in noſtris ſtudijs poſſit deputari, etiam ad legẽdum Logicam, quæ vt à Lectoribus in ea optimè verſatis, & eruditis legatur, impensè curari debebit, tum propter graues difficultates, quibus illa vndique ſcatet, tum propter debilitatem ingeniorũ quæ illi addiſcendæ operam dare primò incipient. Quapropter Abbas Generalis, & alij Patres diligentiſſimè curabunt, vt ad Logicam legendam, & principia naturalis Philoſophiæ Lectores idonei ex noſtra Congregatione habeantur, quia maximi intereſt tyrones in principijs optimè erudiri, & paruus error in principio, eſt maximus in progreſſu.

In ſtudijs Philoſophiæ duo Lectores ordinarij, ſi fieri poſſit, in quolibet loco erunt, quorum alter matutinis, alter veſpertinis horis profitebitur: ſin autem, vnus & idem Lector binas quolibet die lectiones matutinas, & veſpertinas habere debebit. In quolibet verò ſtudio Sacræ Theologiæ duo diſtincti Lectores ſemper erunt, quorum a ter mane, alter veſpere profiteatur: cum per vnum Lectorem integer curſus Theologiæ quadriennij ſpatio minimè expleri poſſit. Si tamen ambo Theologi ex noſtris haberi non poterunt, ſaltem alter ſit ex noſtris, alter verò ex Ordine D. Dominici, vel ex alio, qui viam D. Thomæ Aquinatis ſequatur, quam in noſtris ſcholis ſequendam fore mandamus.

Vt autem omnis occaſio altercandi de primatu

inter

inter nostros Lectores tollatur, primùm præcipimus vt nullus in messem alienam manum mittat, alterius doctrinam siuè publicè, siuè priuatim notando, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ per annum, sed si inter illos sit diuersitas opinionum, quilibet cum modestia suam opinionem proferre debebit, & alterum honore semper præuenire; deinde statuimus, inter ipsos Lectores eiusdem facultatis nullam rationem maioritatis habendam esse, præter eam, quæ vel ex anterioritate susceptionis habitus, vel ex priuilegio, vel ex aliqua dignitate habenda erit.

Porrò vt Lectores certam methodum in legendo obseruent; in primis in Sacra Theologia viam D. Thomæ sequendã præcipimus, quæ cæteris scholasticorum vijs ordine doctrinæ, facilitate, integritate, & soliditate meritò præferri debet. In ijs verò, quæ ad naturalem Philosophiam spectãt, à via Aristotelis minimè recedendum erit; nec nouæ sectæ in nostras scholas erunt introducẽdæ, per quas sæpè ingenia sine fructu discruciantur, & latenter ad errores sternitur via. In ijs tamen, in quibus sententia Aristotelis discrepat à catholica veritate, non solùm ab illo recedendum erit; sed illius sententia solidis argumentis confutari, & eius rationes solui debebũt iuxta Decretum Concilij Lateranensis. Quod etiam in aliorum Philosophorum placitis cum Fide Catholica pugnantibus, pro viribus semper efficiendum erit.

[.] 8 sub [...]ne X.

De

De Reformatoribus ſtudiorum, & publicis Examinatoribus. Caput XII.

VT ea, quæ pro ſtudiorum inſtitutione, ac reformatione in præcedentibus ſtatuta fuerũt, inuiolabiliter ſeruẽtur, & exequutioni quãprimũ mandentur, præter Abbatem Generalẽ, & Viſitatores, qui ſemper ſtudiorum Reformatores erunt, eligantur per Diffinitorium in Capitulo Generali, vel Dieta aliquot graues, & periti ex noſtris Canonicis, quibus ſtudiorum Reformatio committatur, qui omnes, ac ſingulos tum ſcholares, tũ etiam Lectores intimè valeant cognoſcere, & ſcire, quid quolibet anno in quouis ſtudio legi contigerit, & quantum quiſque in ſtudijs proficiat, vſque ad abſolutum curſum ipſorum ſtudiorum. Eligendorum autem in Reformatores hæ potiſſimum cõditiones eſſe debebunt; erunt enim non ſolùm ætate graues, & omnes, ſi poſſibile fuerit, Prælati; ſed in ſcientijs ſcholaſticis optimè etiam verſati, quorum ſaltèm aliqui curſum Theologiæ profitendo expleuerint.

Ad illorum officium ſpectabit diligenter curare, vt Conſtitutiones Ordinis circa ſtudiorũ Reformationẽ editæ, vel in poſterum edendæ executioni demandentur, tàm circa Lectores, quã circa ſcholares; Quoties aliquis deputandus erit alicui facultati

addiſcendæ priùs à duobus Reformatoribus, vel ſaltèm ab vno illorum, & tunc coram Abbate Generali, vel aliquo ex Viſitatoribus, & loci Prælato examinari debebit: ipſum autem examen in particulari libello, quem ad hoc deſtinatum quilibet Reformator habebit, adnotandum erit, quod ſemper obſeruabitur, quotieſcunque continget, Reformatores aliquem examinare. Quotieſcunque aliquis à ſtudijs licentiari poſtulabit, vel in Prædicatorem eligendus erit, priùs à duobus Reformatoribus, vel ſaltèm ab aliquo illorum coram Abbate Generali, vel aliquo ex Viſitatoribus, & loci Prælato examinari debebit.

Nullus alicui ſcientiæ addiſcendæ poterit deputari, niſi priùs à Reformatoribus ſtudiorum per præuium examen idoneus repertus de ſua ſufficientia, & idoneitate ab eiſdem Reformatoribus literas teſtimoniales illorum manu ſubſcriptas, & iuramẽto firmatas obtinuerit.

Cum primùm poterunt curabũt Reformatores, omnes, & ſingulos ſcholares in quibuſuis ſtudijs exiſtentes, & cuiuis facultati vacantes examinare. Idque vel duo illorum ſimul, vel quiſque per ſe efficiat, cum aſſiſtentia tamen Prælati cuiuſlibet loci ſtudiorum, aut etiam Abbatis Generalis, ſi commodè id fieri poſſit. Examen verò deſuper confectum ſcribere, & Catalogum omnium, & ſingulorum ſtudiorum conficere debebunt, in quo diſtinctè ſint adnotata nomina ſingulorum Lectorum, & ſcholariũ, qui in quouis ſtudio exiſtent, & cui quiſ-
que

que ſcientiæ vel legendæ, vel addiſcendæ ſit deputatus, & quantum in ea valeat, vel proficiat, quem Catalogum poſtea alter alteri mittet, vt quilibet illorum integrum Catalogum habeat, & ſtatum omnium, & ſingulorum ſtudiorum intelligat: quem integrum Catalogum Abbati Generali, & Patribus Viſitatoribus exhibere debebunt.

Eligantur etiam in Capitulo Generali, vel Dieta ex qualibet Prouincia ſaltem tres ætate graues, docti, & periti, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confeſſiones, etiam ipſorum Canonicorum, ac Lectores publicos ſimul examinent, priuſquam probentur, & ad huiuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiam munus erit probare quoad doctrinam, promouendos ad quoſcunque Ordines.

Dec Cl[illegible] PP. V[illegible] de Ref[illegible] Reg. 37.

De nonnullis Priuilegijs Lectorum. Caput XIII.

VT libentiùs, ac faciliùs Lectores noſtri ſtudiorum labores ſubeant, & maiori ſolicitudine in profectum diſcipulorum inſudent, dum actu in ſtudijs noſtris lectiones habebunt, à ſeruitio Chori, & alijs communibus exercitijs immunes erunt, & cum honore à Prælatis, & alijs omnibus tractari debebunt. Qui per ſex annos in ſtudijs noſtris per Abbatem Generalem, & Diffinitores deſignatis, aliquam facultatem, vel plures earũ

 lege-

legerit, siuè cursu continuato, siuè etiam non continuato, dummodo per sex integros annos professus fuerit, & ad id per Abbatem Generalem, & alios, ad quos spectabit, deputatus fuerit, lectura sex annorum erit illi pro Vicariatu trium annorũ; si tamen alia requisita habuerit, & impedimenta cessauerint, de quibus dictum est in Capitulo de Vicarijs.

Quicunque ex nostris Canonicis in locis studiorum sic, vt præmissum est, designatis, vel inposterum designandis, per quindecim integros annos logicam facultatem, aut Philosophiam, aut Sacram Theologiam, aut omnes huiusmodi facultates, aut plures illarum successiuè, professus fuerit, & in suo munere laudabiliter se gesserit, & ad munus legendi per Abbatem Generalem, & alios, ad quos spectabit iuxta formam nostrarum Constitutionum, fuerit deputatus, in proxima Dieta, vel Capitulo Generali, postquam integrũ cursum eiusmodi Lecturę quindecim annorum expleuerit, eligatur in Prælatũ titularem ab ijs, ad quos spectabit. Sic verò electus omnibus priuilegijs, & præeminéntijs verorũ Prælatorum nostræ Congregationis gaudebit; vestietur sicut vestiuntur cæteri Prælati ex cõmunibus pecunijs Monasterij; deputabitur illi vnus Conuersus, qui in suis necessitatibus, & oportunitatibus illi inseruiat, vocem actiuam, & passiuã in omnibus Capitulis Generalibus, & in omnibus actionibus habebit, quã regulariter habent cæteri omnes veri Prælati nostræ Cõgregationis; & ad omnia munera, gra

dus,

dus, & officia, ad quæ cæteri Prælati nostræ Congregationis sunt eligibiles, similiter eligi poterit, tanquam si actualem administrationem exercuisset, quo priuilegio, & prælatura minimè priuari poterit, nisi ob graue delictum, propter quod aliquis à prælatura deponi mereretur. Et ne illi, qui hactenus in nostris studijs facultates legerũt, fructu laborum suorum priuentur, statuimus, vt hi, qui antea in nostris publicis studijs de mãdato Abbatum Generalium ordinarias lectiones habuerunt, & dictum cursum quindecim annorum expleuerũt, eodem priuilegio statim gaudere possint. Si autem ipsum cursum nondum expleuerunt, dummodo in studijs designatis, vel designandis easdem facultates vsque ad expletum integrum cursum quindecim annorum professi fuerint, eodem priuilegio similiter gaudere valebunt; cessantibus tamen alijs priuilegijs, quæ illis hoc intuitu aliàs concessa fuissent. Eiusmodi verò priuilegio nullus inposterum decorari poterit, nisi ob similia, & alia publica seruitia toti Congregationi præstita, ne præmia virtutum personis minus dignis, & sine meritis conferantur.

Et quia hæc omnia ideò Lectoribus concedũtur, vt maior illorũ copia in Congregatione habeatur, pręcipimus, vt personę ad legendum habiles, cũ per Abbatem Generalem, & Reformatores studiorum ad legẽdum requisitæ fuerint, cessante vero, & legitimo impedimento munus legendi assumant; aliòquin omni, & quocunque priuilegio, etiamque prædicandi officio priuati existant, & alijs grauiori bus

bus pœnis ad arbitrium Abbatis Generalis puniantur. Non poterunt etiam Lectores extra tempora vacationum à proprijs studijs abesse, nisi ex aliqua grauissima causa, & ad breue tempus, nec etiam tempore Aduentus, & Quadragesimæ, prædicare, ne studia Lectoribus destituta cum graui detrimento, remanere contingat.

De Prædicatoribus. Caput XIV.

QVia maximè interest, munus prædicationis à personis idoneis, & probatæ vitæ, ac doctrinæ exerceri, statuimus, vt nullus ex nostris Canonicis publicè conciones ad populos in pulpitis habeat, nisi per Diffinitorium in Capitulo Generali, vel in Dieta de consensu Capituli Generalis, fuerit pro idoneo ad hoc munus probatus, & electus, sine qua probatione, & electione nec etiam Abbas Generalis, nec Visitatores licentiam prædicandi alicui concedere poterunt; & qui non probatus, & electus, & sine licentia in scriptis obtenta publicè prædicare ausus fuerit, voce actiua, & passiua per tres annos, & spe prædicandi in perpetuum careat.

Nullus in prædicatorem eligi possit, nisi Sacerdos, qui absoluto cursu Theologiæ, & factis tentatiuis per recitationem thematum sibi propositorũ, & propositis ad disputandum publicè aliquibus cõclusionibus, à Reformatoribus studiorum fuerit à studijs licentiatus, & tanquam idoneus ad hoc mu-

Clem. VIII. Refor. 37.

nus

nus obeundum approbatus, & qui suæ approbationis literas testimoniales manu eorũdem Reformatorum, & illorum iuramento firmatas obtinuerit, & Diffinitorio præsentauerit, & insuper alias literas testimoniales proprij Prælati circa illius vitam, & mores, eiusdem Prælati manu, & iuramento firmatas similiter obtinuerit, & Diffinitorio præsentauerit. Qui verò sine huiusmodi literis testimonialibus tàm circa doctrinam, quàm circa vitam, & mores in prædicatorem electus fuerit, non censeatur verè electus, & electio ad nullum effectum illi suffragetur.

Electio Prædicatorum in hunc modum fieri debebit. Exhibitis Diffinitorio, veris, & legitimis attestationibus de sufficientia doctrinæ, & probitate vitæ eligendorum, & per Scribam, seù publicum Notarium Congregationis diligenter visis, & consideratis, Diffinitores singulos eligant per vota secreta iuxta formam electionis canonicæ in tertia parte tradendam, Abbate Generali singulos proponente, & singulis Diffinitoribus propria vota ferentibus per fabas, seù calculos nigros, & albos. Sic verò per Diffinitores electi toti Capitulo Generali proponendi erunt, & si Capitulo videbitur, pro verè electis habebuntur, sufficietque consensus ab ipso Capitulo viua voce præstitus sine scrutinio secreto. Prædicatores tamen sic in Capitulo Generali electi, prædicare non poterunt absque speciali licentia Abbatis Generalis, aut Visitatorum tempore visitationum in scriptis obtinenda, nec non etiam proprij

prij Prælati, cui ſubiecti erunt.

Prædicatores ſic electi, non permittentur publicè prædicare in aliqua Ciuitate, vel Diœceſi, niſi ab Ordinarijs locorum, in quibus prædicabunt, vel in quibus erunt de familia, ad confeſſiones perſonarum ſecularium audiendas admiſſi, vt maior copia Confeſſariorum in noſtris Eccleſijs habeatur.

Vt etiam ipſis Prædicatoribus occaſiones vagandi amputentur, nullus ad quemcunque locum vltra tres dietas à loco propriæ reſidentiæ diſtantem, cauſa prædicandi proficiſci poſſit, exceptis Prædicatoribus inſignioribus, quos ſi ad loca diſtantia cauſa prædicandi ire oportuerit, licentiam ſpecialem ab Abbate Generali, aut Viſitatoribus tempore viſitationum ſuper hoc obtinere debebunt. Cauebunt inſuper locorum Prælati ne à proprijs Monaſterijs, tot Prædicatores diſcedere permittant, vt propter illorum abſentiam Eccleſiæ deſtituantur, prçſertim in Quadrageſima; quas ſi per abſentiam Prædicatorum ſolitis ſeruitijs Miſſarum, vel Diuinorum Officiorum deſtitui contingat, ipſi Prælati acriter corripiantur, nullus etiam in aliqua Ciuitate, aut Oppido, aut Diœceſi audeat prædicare ſine licentia Prælatorum exiſtentium in huiuſmodi Ciuitate, aut Oppido, aut Diœceſi.

Prædicatores electi in Prælatos nullo modo per Villas, & pagos prædicare permittantur tempore Aduentus, & Quadrageſimæ; neque etiam in Ciuitatibus, vel Oppidis, extra quæ illorum Monaſteria erunt, ne prætextu prædicationis, abſint à proprijs

Mona-

Monasterijs, in quibus de iure diuino debent residere. Si ob publicam vtilitatem Fidelium videbitur Abbati Generali, aut Visitatoribus tempore visitationum super hoc, cum aliquo dispensandum, id non fiat; nisi causa diligenter inspecta, & ex occasione prædicandi in Ecclesijs Ciuitatũ insignibus, & cum hac conditione, vt propter illius absentiam Monasterium, cui præerit, nullum detrimentum in spiritualibus, vel temporalibus patiatur.

Canonici nostri non permittantur in Quadragesima alicubi prædicare, nisi eis conueniẽter prouisum fuerit de domo, in qua toto tempore Quadragesimæ commorentur, ac etiam de expensis, ne victum ostiatim mendicare cogantur, & si de huiusmodi domo, & expensis illis conuenienter prouisum non fuerit, ad propria Monasteria redeant. Non etiam faciant collectas eleemosynarum, quæ in nonnullis locis pro Prædicatoribus fieri consueuerunt per se ipsos immediatè, siuè in Quadragesima, siuè postea quocunque tempore, ne dignitas habitus nostri vilescat; sub pœna priuationis officij prædicationis per tres annos ipso facto incurrenda. Habeant etiam nostri Prædicatores, si fieri poterit, cum actu prædicabunt, socium nostri Ordinis, vel Canonicũ, vel Conuersum, & hoc saltèm à Prædicatoribus, qui in Ciuitatibus prædicabunt seruari prorsus debebit. In ipsos autem socios tẽpore prædicationis, Prædicatores eam auctoritatem habebũt, quam in subditos habent proprij illorum Prælati.

Et quia magis exemplo, quàm verbo prædicare

debemus, si quis ex nostris talis, quod absit, esse dignoscatur, qui verbo, vel facto populis scandalo esse possit, nullo pacto licentia prædicandi illi concedatur, & si in tantum progressus fuerit malum, vt actualiter prædicando, vel eundo ad prædicationẽ, vel redeundo scandalum admiserit, officio prædicandi perpetuò priuatus existat, neque possit cum illo nisi per Generale Capitulum dispensari. Prædicatores non ante à proprijs Monasterijs discedant quam vt commodè ad loca, in quibus prædicare debebunt accedere possint, peracta verò prædicatione ad propria Monasteria statim reuertantur sub pœna contrafacientibus priuationis officij prædicationis per biennium, si qui tardiores ad propria Monasteria redierint, illorum Prælati de huiusmodi tarditate Abbatem Generalem, aut Visitatores certiores facere teneantur.

Vt autem Prædicatores, qui laudabiliter in suo munere se gerẽt, officio prædicationis liberiùs possint vacare, cum in officio prædicandi actualiter erunt occupati, à seruitio Chori, & Ecclesiæ, à communi refectione, & alijs omnibus communibus officijs, & exercitijs absoluti erunt. Cùm autem quibusdam tantùm diebus prædicabunt, ijs diebus, & nocte sequente, ac etiam antecedẽte à seruitio Chori, & communi refectione absoluti erunt; cæteris diebus horis matutinis, & vespertinis, & Missæ conuentuali, & communi refectioni interesse, & suis vicibus hebdomadariam facere debebunt, & legere in mensa, cessante legitimo impedimento. Ab alijs

verò

verò communibus exercitijs exempti erunt.

Qui per quindecim integras Quadragesimas conciones habuerint in Ciuitatibus, in Ecclesijs insignioribus, & laudabiliter se gesserint, iuxta antiquam Constitutionem primum locum habeant super omnes Canonicos nostræ Congregationis, exceptis Prælatis, & eorum Vicarijs, & amplioribus priuilegijs per Capitulum Generale decorentur, prout illorum virtutis, & laudabilis vitæ merita postulare videbuntur.

De mittendis ad Sacros Ordines. Caput XV.

Clerici nostræ Congregationis vbi professionem emiserint, per proprium Prælatum si fuerit Abbas, vel alius habens vsum Pontificalium Clericali tonsura initiari debebũt, cum simus per essentiam Clerici, & iuxta sententiam Pij Quarti cum primam professionem emittimus Clericali dignitate insignitos nos esse oporteat. Exinde quatuor ordines minores, vel ab eodem Abbate, vel ab alio vsum pontificalium habente suscipere poterunt Sacerdotibus tamen proprii Monasterii saltèm pro maiori parte assentientibus.

Circa mittendos ad Sacros Ordines primò seruetur Decretum Sacrę Congregationis Concilii Tridentini interpretum, ad Subdiaconatus autem Ordinem nullus mittatur nisi per quatuor annos ex-

pletos in nostra Congregatione professus, & de licentia expressa Abbatis Generalis, aut Visitatorum tempore visitationum concedenda; qui eam concedere non possint, nisi is, qui ad Ordines promoueri voluerit, ab Examinatoribus deputatis priùs fuerit idoneus repertus, & suæ idoneitatis literas testimoniales illorum manu, & iuramento firmatas obtinuerit, & eisdem Abbati Generali, aut Visitatoribus præsentauerit.

c.Clem. VIII. Refor. §. 37.

Nullus ad Sacros Ordines suscipiẽdos mitti possit, nisi de licentia Sacerdotum Capituli proprij Monasterij, saltèm maiori parte eorundem Sacerdotum consentiente: Qui sine prædictis requisitis Sacrum Ordinem susceperit ab illius exercitio sit ipso facto suspensus, prout de iure, & grauioribus pœnis puniatur. Ad Sacerdotium nullus accedere permittatur, qui vltra prædicta requisita per octo integros annos in nostra Congregatione non steterit. Poterit tamen Abbas Generalis in aliquibus casibus ex causa rationabili super hoc dispensare.

De admittendis ad exercendam curam animarum. Caput XVI.

AD exercendam curam animarum personarum secularium in Ecclesijs nostræ Congregationi vnitis, ac subiectis nullus ex nostris constituatur, nisi prius ab Examinatoribus deputatis

putatis præuio examine idoneus repertus ab Abbate Generale, aut Visitatoribus tempore visitationũ specialem licentiam ad hoc obtinuerit, & similiter ab Ordinario loci examinatus, vel alio modo approbatus fuerit, cui Ordinario in ijs tantùm, quæ ad curam animarum exercendam spectabunt, subijci debebit. Si casus contingat, ob quem sit necesse aliquem ex nostris curæ animarum exercendę in aliquo loco statim assignare, nec possit super hoc licẽtia Abbatis Generalis, vel Visitatorum expectari, Prælatus Monasterij, cui hoc incumbet, de Sacerdote idoneo prouidebit, & loci ordinario approbandum proponet, & sic approbatum ipsi curæ exercendæ statim deputabit; postea tamen de ea re Abbatem Generalem, vel Visitatores certiores facere debebit.

Qui causa exercendi curam animarũ extra claustra manebunt, habeant socium nostri Ordinis, si commodè fieri possit, & si redditus beneficiorum ad vtrũque alendum sufficiant; iuxta dispositionem Capituli, Quod Dei timorẽ. Et in omnibus Regulã, & Cõstitutiones Ordinis obseruent. Abstineãt prorsus ab omni illicita negociatione, & conuersatione, habitum professionis nunquam temerè aut dimittant, aut ita occultent, quin facilè cuius sint instituti valeant agnosci. Si pedestres incedent, tunicam albã saltèm vsque ad mediã tibiã longam semper deferãt neque vestibus alterius coloris, aut formæ, aut materiæ vtantur, quàm permissis per Ordinis Cõstitutiones, vt dictum est in prima parte in Capitulo de habitu

cap. Q Dei ti rem, de tu Mo

bitu

bitu Canonicorum. Ad curam animarum in locis forensibus exercendam non nisi personæ probatæ vitæ deputentur, & si contingat per ignorantiam aliter fieri, quia fortasse Prælati eorum vitam non satis exploratam habuerunt, statim à locis remoueantur.

Curent etiam diligenter Prælati, habere copiam Sacerdotum, qui in suis Ecclesiis ad audiendas confessiones secularium deputari possint; neque ipsas Ecclesias eiusmodi confessarijs destitui patiantur. Qui confessionibus secularium audiendis erunt assignandi, ætate graues, & eruditi in ijs præsertim, quæ spectant ad casus conscientiæ, & probati non solùm ab examinatoribus nostræ Congregationis, sed etiam ab ordinarijs locorum esse debebunt.

ec. Clem. P. VIII. e Refor. eg. 37.

Expositi ad audiendas confessiones personarum secularium habeant tabellam casuum reseruatorum ab ordinariis locorum, & Bullam in Cœna Domini publicari solitam, vt sciant quid soluere possint, & quid non possint.

De Confessarijs sanctimonialium. Caput XVII.

QVia regimen Sanctimonialium difficillimum est, & magnam tùm prudentiam tũ scientiam requirit, præcipimus iuxta antiquam Ordinis Constitutionem, vt nullus sine licentia Capituli Generalis audeat curam Sanctimonia-

monialium cuiuſcunque Ordinis à quocunque ſibi oblatam, acceptare ſiuè ſubditus, ſiuè etiam Prælatus. Monialium verò noſtræ Congregationis regimini ſubiectarum confeſſiones nullus poſſit audire, niſi à toto Diffinitorio in Capitulo Generali, vel Dieta ad hoc ſpecialiter electus, & deputatus. Nullus poſſit eligi in Confeſſarium Monialium, qui annum ætatis quadrageſimum non attigerit, & ab examinatoribus deputatis per præuiũ examen idoneus repertus, literas teſtimoniales ſuæ idoneitatis eorundem ſubſcriptione, & iuramento firmatas nõ habuerit, & Patribus Diffinitoribus præſentauerit; & non fuerit in his, quæ ad regimen Monialium ſpectant, præſertim in Decretis Pontificijs ad hoc ſpectantibus optimè inſtructus. Dec. Clem. PP. VIII. de Refor. Reg 37.

Deputandi in Confeſſores extraordinarios Monialium ſint etiam ipſi, ætate graues, & periti, ac probatæ vitæ, & præuio examine, vt præmittitur idonei reperti. Neque huiuſmodi Confeſſarios extraordinarios niſi temporibus à Sacro Cõcilio Tridentino ſtatutis Prælati locorum valeant alicui Monaſterio Monialium deputare. seſſ. 25. de Reg. c. 10.

Electi in Confeſſarios Monialium ordinarios nõ poſſint tempore Aduentus, & Quadrageſimæ extra illarum Eccleſias prædicare; neque in eodem loco vltra triennium confirmari.

De

De Sacriſtis. Caput XVIII.

IN ſingulis locis, vbi commodum fuerit, præſiciatur Sacriſtiæ aliquis Canonicus Sacerdos, vel ſaltèm in Sacris conſtitutus, eique ad corporalia, & laborioſa exercitia, ſi opus ſit, aliquis Conuerſus in coadiutorem deputetur, qui in ijs, quæ ad ſeruitium Eccleſiæ, & Sacriſtiæ ſpectabunt illi ſubſit, & pareat. Qui verò Sacriſtiæ præficietur, talem ſe ipſum ſtudeat in omnibus exhibere, vt dignus iudicetur, cui cura domus Dei ſit demandata. Curet quantum poterit, vt Eccleſia, & Sacriſtia, & omnis earum ſupellex decenter, & mundiſſimè ſeruetur. Singulis ſabbathis in propria tabella adnotabit, quemadmodum in hebdomada ſequenti qualibet die, & quo ordine, Miſſæ ſint dicendæ. Det operam, vt in Eccleſijs, in quibus erit frequens populi concurſus, & copioſus numerus Sacerdotum, nunquam non dicantur Miſſæ; quod vt commodè fiat, nunquam plures Miſſæ ſimul inchoare permittet; ſed ſuis ſpatijs altera poſt alteram incipiat.

Tabellam in Sacriſtia permanentem habeat cũ Catalogo diſtincto ſingulorum Officiorum, & Miſſarum pro viuis, & defunctis, ad quæ dicenda ſingulis diebus obligamur; curetque vt tàm Officia, quàm Miſſæ ſtatutis diebus dicantur.

Teneat etiam in Sacriſtia aliam tabellam, in qua adnotatum ſit, quibus temporibus per anni circulum Canonici ad diuina Officia dicenda in Chorũ

voca-

vocari debebunt, eosque statutis horis signo dato cum Campana, semper aduocari satagat. Det operam, vt Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in propria custodia decentissimè seruetur, & ante illud lampas olei purissimi semper ardeat, & saltèm quolibet die quintodecimo renouetur, & tabernaculum claui obseratum maneat. Oleum etiam Infirmorum annis singulis renouari procuret, ac decenter seruari, quod munus, vbi aderunt Parochi, ad ipsos etiã spectare debebit. Sanctorũ quoque reliquias, quæ mobiles erunt, in tabernaculis, & vasculis ad id deputatis honorificẽtissimè custodiẽdas curabit; quæ si aliquãdo gratia deuotionis ostendẽtur, sẽper duo cerei ad min⁹ ante illas accẽdi debebũt.

Altarium, & Sacerdotum ornamenta, & Sacras vestes, habita temporum, & festorum ratione mutari faciet, iuxta ritum Romanæ Ecclesiæ. Pannos lineos semper mundos seruabit: vestes quoque sacras, & libros vetustate consumptos, si resarciri poterũt, statim resarcienda curabit; sin autem, Prælato id renunciabit, vt noua emantur, maximè quæ quotidianis vsibus solent deseruire.

Externos Sacerdotes ad Sacrum faciendum non sine delectu admittet, nisi priùs sciat, an legitimam licentiam celebrandi à suis Superioribus habeãt, ac etiam tonsuram clericalem decenter aptatã: Neque illos in nostris Ecclesijs sacrũ facere permittet, quos dubium sit, an in Missa dicenda ædificationi populorum sint futuri, an potiùs scandalo, vtpotè si benè legere, vel cæremonias ecclesiasticas ignorent. Mis-

ſas, quæ ſingulis diebus dicentur, & à quibus, & pro quibus, & quot quolibet die dici continget, in libro ad hoc ſpecialiter præparato adnotabit.

Habebit etiam librum, in quo diſtinctè per ſingulos dies ſcribet eleemoſynas, quas, vel pro Miſſis celebrandis, vel pro vſibus Eccleſiæ, vel alio quocũque titulo percipiet, adnotatis etiam Miſſis, vel Officijs, pro quibus dicendis ipſæ eleemoſynæ dabuntur, quæ ſtatim dicenda curabit, & cum dicta fuerint facto aliquo ſigno in eodem libro, aut in alio diſtincto ſimiliter adnotabit. Omnes quoque expenſas, quas pro vſibus Eccleſiæ, vel Sacriſtiæ per eum fieri continget, in libro diſtinctè, ac fideliter deſcribet; & tàm de eleemoſynis perceptis, quàm de expenſis, vt præmittitur, factis, quas fideliter, integrè, & diſtinctè in libris adnotare debebit, ſub pœnis impoſitis aliis miniſtris fideliter non ſcribentibus introitus, & expenſas Monaſteriorum, proprio Prælato rationem reddere debebit.

Duo etiam diſtincta Inuentaria habebit, alterũ rerum pretioſarum Eccleſiæ, & Sacriſtiæ, cuiuſmodi ſunt Cruces, Candelabra, Calices, Euchariſtię Cuſtodia, Pixides, Lãpades, Paropſides, Vrcei, Pelluuia, Ampullæ, Thecæ reliquiarum Sanctarum aureæ, vel argenteæ, & alia id genus; alterum vniuerſæ ſupellectilis quotidianis vſibus deſeruientis, cuiuſmodi ſunt pallæ, ſeu pallij altarium, pluuialia, planetę, mappæ, & ſimilia, quorũ Inuentariorum copias in manibus Prælati relinquet, & cum dictis Inuentarijs omnem ſupellectilem Eccleſiæ, & Sacriſtiæ cuſtodien-

ſtodiendam accipiet, & acceptam reſignabit. Et ſi quid de nouo pro vſibus Eccleſiæ, vel Sacriſtiæ fieri continget, in eiſdem Inuentarijs adnotandum curabit. Demùm ad eius officium ſpectabit, vt quolibet ſero in Dormitorio lampas accendatur, & non ſolùm Eccleſia, ſed etiam Sacriſtia, & Capitulum quoties opus fuerit, euerrantur curare, necnon vaſa, & calculos ad ſecreta ſcrutinia in Capitulis facienda præparare, & ſeruare.

De Bibliothecarijs. Caput XIX.

BIbliothecæ, quæ in quouis Monaſterio exiſtunt, diligenti cuſtodia ſeruentur, & quantum fieri poterit per Prælatos Monaſteriorũ reparentur, & pręſertim in locis ſtudiorum. In quibus autem locis Bibliothecæ, extructæ non ſunt, ſaltèm aliquis locus idoneus pro cuſtodia librorum deputetur, vbi omnes libri ſub diligenti cuſtodia ſeruentur. Cùm aliquem ex noſtris Canonicis ex hac vita decedere continget, omnes libri, qui erant illius vſibus conceſſi, ſtatim in Bibliotheca eius loci, in quo erit de familia, reponantur, & in Inuentario cum cæteris libris eiuſdem Bibliothecæ notentur; nec poſſint Prælati, aut quiuis alij huiuſmodi libros vendere, aut donare, aut alio modo diſtrahere, vel alienare: ſecùs facientes furti iudicio, & pœnis condemnentur. Si tamen multi adeſſent eiuſdem

generis libri, poterũt, & debebũt in alios alterius generis, qui in Bibliotheca non reperiũtur, cõmutare.

In quolibet Monasterio præficiatur Bibliothecæ vnus Canonicus, eiq; omnes libri per Inuentariũ custodiendi tribuantur. Eius officium erit omnes libros in Bibliotheca sic disponere, vt suus cuique facultati sit locus proprio titulo inscriptus, necnon Bibliothecã clausam tenere, nec permittere, aliquẽ sine licẽtia Prælati libros ex ipsa Bibliotheca asportare. Et si concedatur alicui licentia librum aliquẽ auferendi ex ipsa Bibliotheca, eum, qui auferet propria manu in libro ad id præparato scribere faciet, quod talis, tali die, talem, aut talẽ librum ex Bibliotheca abstrahit, quem librum cum ipsi Bibliothecę reddiderit, ex eodem libro delebit.

Habebit etiam Indicem omnium librorum, qui in Bibliotheca seruabuntur, necnon Indicem librorum prohibitorum, vt scire possit, an in Bibliotheca sit aliquis liber vel prohibitus, vel suspensus, vel talis, cuius vsus communis esse non possit. Curabit denique, vt Bibliotheca munda sit, & puluis sæpius ex libris excutiatur, & ne humiditate, vel alio pacto lædantur.

Prælatis locorum studiorũ in Bibliothecis suorũ Monasteriorum quam maximam poterunt librorũ copiam, qui nostris studentibus vsui sit, asseruandã curabunt. Nullus verò siuè subditus, siuè Prælatus libros vnius Monasterij ad aliud transferat, aut vendat, aut alio quouis modo distrahat; qui contrafecerit furti iudicio condemnetur.

De

De Infirmarijs. Caput XX.

IN omnibus Monasterijs, in quibus familiæ copiosæ erunt, præficiatur Infirmis curandis aliquis Sacerdos discretus, & patiẽs, qui cum humilitate, & charitate Infirmorum solicitudinem gerat, & curam cui ab ipso Prælato deputentur coadiutores Conuersi, vel oblati, prout ægrotantium numerus postulabit.

Qui Infirmariæ præficietur in primis studebit, vt ea omnia, quæ circa curam ægrotantium habendam in prima parte statuta sunt, ad vnguem seruentur. Cùm quis in morbum inciderit, ipse ad Medicum mittat, & Medico ægrotum visitanti adsit; vt intelligat, quæ ab ipso præscribentur, & caueat ne aliquid illorum aut prætermittatur, aut mutetur, aut extra tempora statuta ægrotis detur.

Curet etiam, vt quæ ægrotantibus danda erunt, & bona sint, & benè præparata ministrentur; vt ægrotantium cubicula sint munda, & ne quid desit, quod ad illos exhilarãdos, & iuuandos conferat: Patienter ferat molestias, & difficultates, quas interdũ in curãdis infirmis sustinere oportet, recogitãs apud se, quod cura Infirmorum inter pręcipua misericordiæ opera cõnumeretur, cui si ex charitate exerceatur. stat præparata merces, de qua scriptũ est, Venite benedicti Patris mei, possidete paratũ vobis regnũ à constitutione mundi, quia infirmus fui, & visitastis me. Omnia verò circa curã infirmorũ cum con- Matt. 25.

silio

filio Prælati, & Medici ægrotos visitantis dispo-
nantur.

De Oeconomis Monasteriorum. Caput XXI.

QVia Oeconomis Monasteriorum non solũ administrandorum bonorum temporalium, sed etiam seruandæ, & augendæ apud personas seculares existimationis Monasteriorũ, & totius Cõgregationis onus potissimũ incumbit, ad eiusmodi officia, non nisi personæ valdè prudentes, fideles, probatæ vitæ, & Deum timentes eligi debebunt, quare electio Oeconomorum singulorum Monasteriorum nostræ Congregationis non ad locorum Prælatos pro eorum libito spectabit, sed ad totum Diffinitorium in Capitulo Generali, aut in qualibet Dieta, & illi quibuscunque Monasterijs in Oeconomos, erunt deputandi, quos Patres Diffinitores eisdem Monasterijs magis viderint expedire, attenta tamen in omnibus debita reuerentia, & obedientia, quam Oeconomi proprijs Prælatis exhibere debebunt.

Nullus eligi possit in Oeconomum alicuius Monasterij, qui saltèm trigesimum ætatis annum non expleuerit, & in nostra Congregatione non vixerit saltèm per nouem annos integros professus, sub pęna Prælatis, qui contra hanc Constitutionem aliquẽ ad hoc officium constituerint, vacationis à Prælatu-

ris

ris per annum, & Canonicis qui contra eandẽ Constitutionem fuerint in eiuſmodi officijs intruſi priuationis officiorum, & vocis actiuæ, & paſſiuæ per annum.

Ad officium Oeconomi ſpectabit, introitus, ſeù prouentus Monaſteriorum fideliter ſeruare: & administrare Prælato, Canonicis, & toti familiæ victum, veſtitum, & alia neceſſaria iuxta patris arbitrium, & Ordinis Conſtitutiones diligenter prouidere, & miniſtrare, in quibus miniſtrandis iuxta Regulam charitatis ita benignus, patiens, humilis, & liberalis eſſe debebit; vt in primis nihil neceſſarium alicui denegetur, & cum aliquid ex rebus minimè neceſſarijs negandum erit, abſque omni prorſus ſuperbia id fiat, cum manſuetudine, & religioſa modeſtia. Ad eundem œconomum pertinebit redditus, & fructus, ſeù bona quælibet Monaſterij annuatim colligere, vbi procurator ad hæc ſpecialiter deputatus ab œconomo diſtinctus non erit; Collecta ſeruare, & vendenda debito tempore vendere, & emenda emere: mercedes quoque ſtipendiarijs ſoluere, & omnium tàm exactorum, quàm exigendorum redditu um, & expenſarum exactam, & diſtinctam rationem tenere. Quapropter tres libros diſtinctos conficere debebit manu Prælati in principio anni per ſingula folia ſignatos, qui in factoria perpetuò maneant, ita vt Prælatus quotieſcunque voluerit, illos videre, & examinare poſsit, quam ob cauſam ipſe Prælatus alteram clauem factoriæ habere debebit. Horum librorum in primo;

Dec. Clem PP. VIII de Refor. Reg. 12.

ipſe

ipse Oeconomus per singulos dies distinctè notabit omnes, & singulos redditus, seù prouentus, quos de die in diem percipiet, & similiter expensas, quas singulis diebus faciet. Qui liber apud nos Squarciafolium, rectiùs, Diurnale vocari debebit. In altero libro similiter omnes introitus Monasterij, & expensas ex primo libro extracta sub proprijs distinctis titulis adnotabit, qui liber apud nos Diurnale, rectiùs, liber Magistralis reddituum, & expensarum Monasterij vocabitur. In tertio autem libro singula credita, & debita Monasterij notabuntur; cum singulis circunstantijs personarum, temporis, causę, & quantitatis ipsorum creditorum, & debitorum, qui propterea liber creditorum, & debitorum vocandus erit.

Porrò in eisdem libris omnes, & singulos redditus, & prouentus sui Monasterij, loci, & officij, & similiter omnes, & singulos exitus, & expensas distinctè, & sub proprijs titulis integrè, fideliter, & veraciter nec plus, nec minus adnotabit, & hoc sub pœnis contentis in Decreto super hoc facto à Reu. DD. Conrado Tartarino Episcopo Forol. Auth. Apost. Præsid. in Cap. Gen. celebrato Rauennæ anno Domini 1600. tenoris sequentis.

ec. Reuendiss. Efc. Conr. art. Præs. post. ann. 600.

Quilibet Prælatus, et administrator, tàm vrbanus, quàm forensis debeat veraciter, et fideliter scribere, et adnotare redditus, et prouentus sui Monasterijs loci, et Officij, et pariter exitus, et expensas, necplus, nec minus, quàm veritas postulet, sub pœna excommunicationis, cuius absolutionem ipsimèt

Re-

Reuerendissimo Generali reseruemus, necnon cõtrauenientes voce actiua, & passiua, & officio priuati existant ipso facto: Et si Conuersi, vel Oblati fuerint, vltra excommunicationem, & priuationem officij, carcere plectantur. Magistri computorum, & eorũ Reuisores si in reuisione repererint dictos Prælatos, & Administratores fideliter non adnotasse redditus & prouentus, exitus & expensas, teneãtur, & obligati sint sub ijsdem pœnis eisdem inuiolabiliter infligendis id notificare Commissario, seù Visitatori eiusdem Prouinciæ, & sub eisdem pœnis teneantur Computistæ Monasteriorum, & Locorũ facere, & calculare, & superfluas expensas, ac contra has Constitutiones, seù Decreta aliàs emanata, & facta, adnotare, & eas denunciare Commissario, seù Visitatori Prouinciali, vt supra.

Oeconomi nihil largiantur, vendant, emant, neque pecunias mutuo dent, vel accipiant, neque aliquid agãt sine consilio, & licentia suorum Prælatorum, quibus in omnibus reuerentiam, & obedientiam præstare debebunt. Cæteri verò ministri, qui cellæ vinariæ, coquinæ, pistrino, vestiario, & alijs officinis deputabuntur, ipsis Oeconomis obedire, & rationem reddere debebunt. Ipsi autem Oeconomi saltèm semel in mense coram proprijs Prælatis, & duobus Canonicis cuiuslibet Monasterij senioribus, & rerum vsu peritioribus ad computa Monasteriorum specialiter examinãda deputatis, & electis, suæ administrationis tã quoad redditus perceptos, quã quoad expensas factas reddere teneãtur; Prælati ve-

V rò

rò quolibet mēſe, rationem huiuſmodi administrationis coram dictorum computorum examinatoribus, & reuiſoribus ſibi ab Oeconomis reddi facere, ſub pœna faciendi diſciplinam in Refectorio tempore viſitationum.

De Oeconomis forenſibus. Caput XXII.

ADminiſtratores bonorum Monaſteriorum extra Clauſtra in villis degētes, libros diurnales, & Magiſtrales ipſi quoque conficere teneantur, in quibus omnes, & ſingulos redditus, & prouentus, necnon etiam exitus, & expenſas ſuæ ipſorum adminiſtrationis veraciter, diſtinctè, & fideliter ſcribere debebunt, & omnia ſub proprijs titulis, ſub pœnis impoſitis miniſtris veraciter, & fideliter non ſcribentibus redditus, & expenſas propriæ illorum adminiſtrationis, de quibus dictum eſt in Capitulo præcedenti. Eiuſmodi autem libros in fine cuiuſlibet anni proprijs Prælatis deferent, ab illis, & computorum Reuiſoribus examinandos, & ſubſcribendos, & ſæpiùs etiam id facient, ſi Prælatis ita videbitur expedire, qui libri poſtea in factoria Monaſterij ſeruari debebunt.

Ipſi autem Adminiſtratores extra Clauſtra degentes Regulam, & Ordinis Conſtitutiones, præſertim quoad habitum, & cōuerſationem omninò ſeruent; ſemper tunicam albam ſaltèm vſque ad mediā tibiam

tibiam longam deferant, &, si fieri possit, cum socio proprij Ordinis maneant; Ancillas verò nullo pacto domi teneant, sed famulis secularibus vtantur. Illicitas Clerici negociationes penitùs nõ exerceant, & nihil omnino nomine proprio, sed tantũ suorum Monasteriorum pertractabunt; non Societates cum Laicis contrahẽt, siuè de animalibus, siuè de alijs rebus; non fient Procuratores personarum secularium, neque illarum ministri, neque illarum prædia, aut etiam Regularium alterius Ordinis proprio nomine conducent; non vacabunt venationibus, nec arma deferent; non ludent cum personis secularibus, neque spectatores ludorum præsertim illicitorum erunt; sub pœnis per Sacros Canones, & Ordinis Constitutiones trãsgressoribus inflictis. Demùm ab omni illicita conuersatione ita abstinebunt, vt populis non solùm scandalo non sint; sed illos potiùs valeant ædificare. Qui tales non erunt, statim ab administratione remoueantur, & Prælati circa hoc maximè inuigilare teneantur.

De Ratiocinatoribus, siuè Reuìsoribus computorum. Caput XXIII.

IN quolibet Monasterio per Diffinitorium duo saltèm ex nostris Canonicis probatæ vitæ, rerũ vsu periti, & in computis faciendis experti deputari debebũt, ad computa ipsius Monasterij exa- *Dec Clem. PP. VIII. de Refor. Reg. 13.*

 minan-

minanda. Hi saltèm quolibet mense coram Prælato, & Oeconomo libros rationum, & computorum, & singulos introitus, & etiam expensas factas diligenter examinabunt; & omnes alij bonorum temporalium Administratores coram Prælato, et ipsis ratiocinatoribus propriæ administrationis rationē reddere, et libros propriæ administrationis ipsis examinandos exhibere debebunt. Ad ipsos ratiocinatores spectabit, non solùm libros administratorū bonorum temporalium diligēter examinare, et obseruare, an omnes redditus, et expensæ ab illis factæ integrè, et veraciter sub proprijs titulis distinctis sint adnotatæ; sed etiam animaduertere, an ijdem administratores superfluos aliquos sumptus fecerint, vel per Ordinis Constitutiones interdictos; an pecunias mutuo acceperint, vel debita contraxerint; quæ si repererint, sciant se ad illa quamprimùm Abbati Generali, aut Visitatoribus, siuè Commissarijs Prouinciæ notificanda obligari sub pœna priuationis, et inhabilitatis ad omnes gradus, dignitates, et officia obtinenda ad arbitrium Diffinitorij, et sub alijs pœnis contentis in Decreto Reu. DD. Episcopi Conradi Tartarini superiùs in Cap. 21. huius secundæ partis adnotato.

Dec. Reu. DD. Episc. Conr. Tart. Præf. Apos. ann. 1603.

Ad ipsos etiam spectabit in fine cuiuslibet anni omnes libros administratorum bonorum temporalium videre, summas cōputorum, vulgò Capsas nūcupatas, examinare, et cum ipsis libris conferre, et si cum Diurnalibus, et libris magistralibus rationum cōcordare inuenerint, propria manu subscribere, vt

ad

ad Dietam, vel Generale Capitulum transmitti possint; libros etiam computorum eorumdem administratorum si fideliter scriptos inuenerint, subscribere debebunt, qui in factoria, & alijs eorumdem administratorum officinis perpetuò manebunt. Inspicient etiam an in fine cuiuslibet anni deposita realiter à Prælatis facta fuerint in pecunia numerata & in debita quantitate boni põderis, & valoris realiter in manibus Depositarij resignata, & relicta; ac etiã omnia alia, quæ à Prælato in fine cuiusque anni erunt relinquenda, & in annũ sequentẽ seruanda, vt sunt frumentum, vinum, oleum, sal, caseum, & similia diligenter inspicient; & animaduertent illarum mensuram, qualitatem, & quantitatem, an verè, & realiter à Prælato res eiusmodi in Monasterio relinquantur in subsidium anni sequentis, an verò fictè, & solùm secundùm apparentiam. Inquirent etiam an mercatores, apothecarij, ac cæteri, qui suas merces, vel operas Monasterijs vendere solent, & salaria percipere, in fine anni integra pretia, salaria, & mercedes suarum mercium, & operarum acceperint, de quibus omnibus, Patres Diffinitores tempore Generalis Capituli, vel Dietæ certiores facere debebunt.

Si videbitur Abbati Generali, aut Visitatoribus, vel Commissarijs Prouinciarum ita expedire, poterunt ijdem ratiocinatores, vel aliquis illorum in aliquibus Monasterijs tempore messis, aut vindemiæ, ad villas exire, & informationes capere super veris quantitatibus frumenti, vini, & aliorum bladorum,

& fru-

& fructuum collectorum, etiam cum delatione iuramenti ipsis Administratoribus forensibus, & alia oportuna facere, & omnia in scriptis redigere, vt de vera, legitima, & integra quantitate redditum Monasteriorum valeat constare.

De Monasteriorum Depositarijs, & depositis faciendis. Caput XXIV.

ec.Clem. P. VIII. : Refor. eg.12.

IN quolibet Monasterio erit vnus Depositarius, vel à Capitulo Monasterij electus, vel ab Abbate Generali deputatus, apud quem omnes pecuniæ Monasterij quocunque titulo in manus eius peruenientes, seruari debebunt in communi Capsa duabus seris, & clauibus diuersis obserata, quarum clauium alteram Prælatus loci, alteram Depositarius tenebit: Capsa verò in cubiculo ipsius Prælati semper manebit. Depositarius peculiarem librum habeat, in quo summam omnium pecuniarum, quas custodiendas recipiet, adnotari curabit, scribendo quo die, & à quibus ipsas pecunias receperit, vt similiter omnes pecunias, quas Oeconomo, aut cuilibet de mandato Prælati per singulos dies expendendas tradet, eodem modo in eodem libro adnotari curabit. Non tamen deposita per quamcunque personam recipiet, nisi cum scientia, & licētia proprij Prælati, & vt fideliùs omnes pecuniæ tàm à Depositario receptæ, quàm ab illo cuiuis traditæ in dicto

dicto libro adnotentur, in altera pagina ipsius libri videlicet sinistra notabuntur pecuniæ, quas Depositarius per singulos dies recipiet, in altera verò pagina è regione à dextris opposita, notabuntur similiter omnes pecuniæ, quas Depositarius per singulos dies alijs expendendas tradet. Singuli verò tàm deponentes ipsas pecunias, quàm recipientes priùs quam illas deponant, scribant in eodem libro in suis locis propria manu eam quantitatem pecuniæ, quā deponent, vel recipient, adnotando etiam personā, & diem: ita vt liber ipse non manu Depositarij, sed deponentium, vel recipiētium pecunias sit scriptus. Et si Deponentes, vel Recipientes pecunias sint Cōuersi, vel Oblati, qui scribere nesciant, alios pro se scribere faciant. Huiusmodi autem liber semper in Capsa cum ipsis pecunijs depositis seruari debebit.

Deposita quæcunque siuè annatarum, siuè quindenniorum, siuè ex bonis immobilibus venditis, siuè aliàs quouis modo facta Prælati: omnes antequā è Monasterijs discedant, vel Prælaturis renuntient, realiter, & integraliter in pecunia numerata boni pōderis, & valoris apud Depositarios resignare, & illis modo, & forma supradictis tradere teneantur, quæ Prælati subsequentes inueniant in aliquos vsus Monasterij minimè consumpta, & ea etiam, quæ ipsi Prælati ex redditibus propriç administrationis similiter deponere debebunt, præter inuenta apud Depositarios, & hoc sub pœna vacationis à Prælaturis. Nullus Prælatus subsidia pecuniarum, vulgò scortæ Monasteriorum appellata, à suis Prædecessoribus

ribus relicta, possit in toto, vel in parte alienare, cõsumere, vel diminuere, sed huiusmodi subsidia, & scortas teneatur Prælato, qui illi in regimine succedet, integra relinquere, vel consumpta reintegrare in pecunia boni ponderis, & valoris, vel saltèm in rebus vendibilibus, vel creditis realibus, & exigibilibus, per ratiocinatores Monasterij recognitis, & probatis, sub pœna vacationis à Prælatura, & perpetuæ inhabilitatis ad omnes dignitates, officia, & gradus in Congregatione obtinenda.

Prælati omnes curent habere formã faciendi depositum quindenniorum pro rata quolibet anno illos tangente, & iuxta eamdem formam ipsum depositum integrare, si diminutum fuerit; & ipsum depositum quindenniale, faciant in pecunia boni ponderis, & valoris sub pœna suspensionis à Prælaturis per annum; formam autem faciendi eiusmodi depositum in factoria in loco conspicuo affigant, et ibi semper maneat, vt facilè videri possit.

Depositarij realiter deposita non resignantes, careant voce actiua, et passiua per annum, et grauiùs iuxta delicti qualitatem à Patribus Diffinitoribus puniantur.

De Procuratoribus Monasteriorum. Caput XXV.

PRocuratores tales esse debebunt, qui non solùm iura Monasteriorum tueri possint, sed

etiam

etiam omnes, cum quibus tractare oportebit verbo, & exemplo ædificare. Si procurator Monasterij ab Oeconomo distinctus erit, à loci Prælato, & Capitulo eligi poterit; si verò propter paucitatem Canonicorum idem fuerit Oeconomus, & procurator in Capitulo Generali, vel Dieta per Diffinitorium eligi debebit. Eligendus in procuratorem saltèm trigesimum ætatis annum; & decimum in nostra Congregatione attigisse debebit, aliàs erit ineligibilis, sicut de Oeconomo supra dictum est.

Præcipuum officium Procuratoris erit, creditorum exigendorum, iurium, & bonorum immobilium Monasterij curam gerere; agros, villas, prata, siluas, aquas, molendina, domos, & omnem Monasterij possessionem, & omnia iura distinctè scire, visitare, defendere, ac seruare; Quæ omnia in proprijs libris distinctè adnotata habere debebit, cum proprijs circumstantijs, quantitatis, & qualitatis dictorum bonorum, & quo iure à Monasterio teneantur, & possideantur. Ad ipsum etiam spectabit scire conductores bonorum Monasterij, colonos, emphyteutas, censum, siue liuellum annuũ soluentes, inquilinos, quinam sint, quæ bona Monasterij teneant, quo tempore, quo titulo, cuius quantitatis, & qualitatis, & quo tempore solutiones Monasterio fieri debebunt.

Et nè iura Monasterij, census, credita, locationes, & similia obliuioni tradantur, ea omnia vel in eodem libro, vel in duobus distinctis, altero censuũ, & liuellorum, altero locationum clarè, distinctè, &

per ordinem adnotari curabit. Inſtrumenta verò originalia, nec non titulos, quibus conſtat de iure eorum, quæ à Monaſterio poſsidentur, ſuis locis repoſita in Archiuo monaſterij diligenter ſeruanda curabit; quæ omnia in forma authentica publici Notarij manu ſubſcripta, vel in libro particulari regiſtrata, vel ſaltèm diſtinctè in ſuis locis collocata ſeruari debebunt. Curabit etiam librum confici, in quo ſumma eorumdem inſtrumentorum, & titulorum, & omnium ſcripturarum, quæ in Archiuo ſeruabuntur per ordinem Alphabeti, aut alium ordinem diſpoſita, contineatur, vt facilè ipſæ ſcripturæ, cum opus fuerit, valeant reperiri.

Si contractus magni momenti præſertim rerum perpetuarum fient, eorum authentica exempla ſtatim conficienda, & ad publica Congregationis Archiua, ſicut dicetur in Capitulo de publicis Archiuis, tranſmittenda curabit. Cum autem aliquas ſcripturas ex Archiuo monaſterij accipiet, earum memoriam in libello in Archiuo ſemper manēte, ſtatim adnotabit, ſcripto die, menſe, anno, & ijs, quibus ipſæ ſcripturæ tradentur, quas ſcripturas cū receperit, & ſuis in locis repoſuerit, memoriam ex libro delebit.

Cauebit omninò, nè aliquid, quoad locationes, contractus, debita contrahenda, nouas lites inchoādas, & alia huiuſmodi negotia faciat abſque ſcientia, & voluntate Prælati, & etiam Capituli monaſterij, ſi res tractanda id poſtulabit: nouas verò lites de rebus grauioribus, præſertim quæ publicum intereſſe

tereſſe Congregationis tangent, abſque expreſſa ſcientia, & conſenſu Abbatis Generalis minimè inchoabit, niſi in re neceſſaria, in qua illius reſponſum nequeat expectari; de qua re nihilominus ipsũ Abbatem Generalem poſtea certiorem facere debebit.

Quando lites, & cauſæ terminãdæ erunt, curabit, vt rectè, & ſolidè fiant expeditiones, & vt tales fiant, Iuriſperitos ſuper rebus agendis diligenter conſulere debebit. Nullius perſonæ extraneæ præſertim ſecularis procurationem accipiet, niſi fortaſſe ob piam cauſam (quod Sacri Canones nobis permittunt, abſque tamen alicuius mercedis interuentu) idque de conſilio, & licentia Prælati fieri debebit. Demùm ipſe Procurator omnes ſui officij prouentus, & expenſas in libro particulari fideliter, & diſtinctè adnotare debebit, & coram Prælato, ac Reuiſoribus computorum propriæ adminiſtrationis rationem reddere, ſub pœnis impoſitis adminiſtratoribus fideliter non ſcribentibus redditus, & expenſas propriæ adminiſtrationis, de quibus dictum eſt in Capitulo de Oeconomis. c. obſeruadum. 15. q.

De Archiuìs, & regiſtris ſcripturarum. Caput XXVI.

VT bona, & Iura monaſteriorum illæſa ſeruentur, ſit in quolibet monaſterio locus aptus, & tutus ab omni periculo incendij,

vel humiditatis, vel rapinæ, in quo scripturæ Monasterij, originalia instrumenta, priuilegia, iura, & tituli, quibus constat de iure omnium eorum, quæ per Monasterium possidentur, diligētissimè custodiantur, quod Archiuum duabus clauibus sit obseratum, quarum altera apud Prælatum, altera apud Procuratorem maneat.

Instrumenta, & aliæ scripturæ, quibus constat de iure eorum, quæ à Monasterio possidentur, manu alicuius Notarij publici sint subscripta, & similiter exempla omnium contractuum alicuius momenti, præsertim rerum perpetuarum, quos in dies fieri continget, quæ omnia in Archiuo suis quæque locis distincta reponenda erunt. Vt autem facilè omnes scripturæ, quæ erunt in Archiuo, possint reperiri, conficiatur illarum inuentarium per ordinem Alphabeti dispositum; & iuxta eundem ordinem inuentarii ipsæ scripturæ in Archiuo in locis distinctis reponantur. Sit etiam in Archiuo liber, in quo adnotentur scripturæ, quas Procurator, vel quilibet alius ex eodem Archiuo auferet, adnotato die, mense, & anno, & iis, quibus ipsæ scripturæ tradentur, quas cum restitui continget, ex eodem libro delebuntur.

Et nè deinceps authentica exemplaria scripturarum, quæ totius Cogregationis, aut alicuius particularis Monasterii, iura, priuilegia, fundationes, dotationes, bonorum acquisitiones, & contractus magni momenti, & rerum perpetuarum continēt, casu aliquo incendii, hostilis incursionis, & direptionis, aut

aut alio ſimili amittantur, præcipitur omnibus, & ſingulis Prælatis Monaſteriorum, vt quamprimùm exempla huiuſmodi ſcripturarũ ſaltèm ad propria Monaſteria ſpectantium fieri procurent in forma authentica, ita vt in iudicio eis plena fides valeat adhiberi; quæ ad publicum Archiuum per Generale Capitulum deputandum tranſmittenda erunt.

Archiuum Romanum quamprimùm diligenter reformandum erit, & omnium ſcripturarum publicarum, priuilegiorum, indultorum, Breuium Apoſtolicorum, Bullarum, & aliarum omnium, quæ publicum intereſſe Congregationis tangunt, vel originalia, vel ſaltèm authẽtica exempla in ipſo reponenda erunt, per ordinem cum inuentario diſpoſita, ita vt Procurator Generalis, cum opus fuerit, illa præ manibus habere poſsit Omnium etiã Bullarum, Breuium, Reſcriptorum, & Decretorum Apoſtolicorum, vel alicuius Congregationis Illuſtriſsimorum DD. Cardinalium intereſſe Congregationis tangentium, quæ deinceps emanabunt, Abbates, Procuratores, ſeu Vicarij Generales pro tempore exiſtentes, vel originalia, vel ſaltèm exempla authentica in eodem Archiuo Romano, relinquere teneantur.

De Inuentarijs. Caput XXVII.

QVilibet Prælatus tria inuentaria bonorum ſui Monaſterij, vbi confecta non erunt, ſtatim conficienda curabit; in quorũ primo bo-

mo bona omnia immobilia monasterij, Iura, Census, liuellariæ pensiones, agri, vineæ, nemora, prata, flumina, stagna, molëdina, ędificia, domus, & similia sub proprijs, & distinctis nominibus, quibus appellari consueuerunt distinctè notabuntur, scribendo territoria, in quibus illa existent, illorum cohærentias, quantitates, & qualitates, quo Iure, & à quibus Monasterium illa obtineat; vbi sint Instrumenta, per quæ de legitima illorum possessione, & acquisitione doceri possit; & etiam Colonos, seu affictuarios emphyteutas, et liuellarios, qui eiusmodi bona successiuè tenebunt. Hoc autem Inuentarium in Archiuo Monasterij, vel apud Procuratorem manebit.

In altero Inuentario dèscribentur omnia bona mobilia monasterij, et tota illius supellex, quod quidem Inuentarium generale ex particularibus Inuentarijs Sacristiæ, Dormitorij, & aliarum officinarum monasterij conficiendum erit, distinctè tamen, ita vt sub suis titulis distinctis ponantur spectantia ad Sacristiam, Dormitorium, & ad alias officinas: hoc autem Inuentarium apud Prælatum, vel eo absente apud Vicarium manebit. Porrò ipsa Sacristia, Dormitorium, Factoria, Coquina, Refectorium, Vestiarium, Hospitia, & cæteræ monasterij officinæ sua quæque Inuentaria distincta habebunt, itaut cum quis ab officio remouendus erit, & alius loco eius subrogandus, per Inuentarium fiat resignatio totius supellectilis officinæ, cui præficietur.

In

In tertio Inuentario notabuntur omnia bona mobilia monasterij existentia in domibus ruralibus, scribendo distinctè quid in vnaquaque domo reperiatur, tàm de spectantibus ad vsualem supellectilem Canonicorum, & Conuersorum, quàm de spectantibus ad seruitia Agriculturæ, horreorum, & cellarum vinariarum. In eodem libro notabuntur omnia bona Monasterij semouentia, vt sunt Equi, Boues, Pecudes, Bubali, Sues, Capræ, & spectantia ad illa, vt sunt supellectiles equitiorum, currus, & plaustra, & similia; quod Inuentarium apud Oeconomum, vel Procuratorem manere debebit.

Præter hæc fiat quolibet anno Inuentarium peculiare, in quo adnotetur tota supellex, quæ vnicuique Canonico, siuè Conuersò pro illius vsu tribuetur, vt si contingat aliquem aliò mitti, supradicta supellex cum Inuẽtario ab illo resignetur. Optimum etiam erit; libellum in Camera Oeconomi, vel saltèm Ianitoris semper teneri, in quo ea per singulos dies notentur, quæ nos alijs commodabimus, vel illis nobis commodabunt, nè ex obliuione perdantur.

De Ianitoribus Monasteriorum. Caput XXVIII.

QVia non est dubium, Ianitorem vniuersam domum repræsentare; ideo Prælati nullũ Ianuæ custodiendæ præficere debebunt, quem

Dec Clem. PP. VIII. de Refor. Reg 12.

quem probabiliter talem futurum non existiment, qui non solùm ianuam valeat, custodire, sed etiam laicos, & quascunque personas ad nostra Monasteria accedentes, verbo, & exemplo sit ædificaturus. Qui Ianuæ custodiendæ fuerit deputatus, eam semper clausam teneat, eìque iugiter assistat; neque aliquem ex nostris exire permittat, nisi prius à Superiore licentia obtenta. Cum Canonici erunt, in Choro, vel communi refectioni, Capitulo, lectionibus, repetitionibus, in oratione mentali, occupari, & similibus, nihil cuiquam nuntiabit, neque vllum inde auocabit, nisi ob causam necessariam, vel ob conditionem personæ requirentis; idque de licentia Prælati, vel Vicarij. Neque eo tempore, vel etiam tempore silentij aliquem extraneum per monasterium vagari patietur. Portas Monasterij ante noctem semper claudet, & post datum signum angelicæ salutationis nulli sine licentia Prælati eas aperiet. Quolibet sero claues Monasterij Prælato deferet, & si qui de familia foris manserint, renuntiabit.

Cum tintinabulum pulsabitur ad ianuam festinabit, ne pulsantes diutius faciat expectare; & si fieri poterit ianua non aperta, per fenestrellam expediet. Si quis externus aliquem ex nostris alloqui velit, illum in loco propè ianuam ad hoc deputato sisti faciet, aut saltèm in Claustro ipsi ianuæ, propinquiore, donec illum, qui quæretur, vocet; nullum verò in Dormitorium adducet, ac etiam in Claustrum interius, & alia omnia tradita in prima parte
in

in Capitulo de Ianuæ custodia, diligenter obseruabit.

Cum Hospites aduenerint, aut Medici ad ægrotos visitandos, signo facto cum campanula præfectos hospitiorum, & infirmarios statim aduocabit, vt ad illos recipiendos, & associandos oportunè adsint. Pauperibus eleemosynam petentibus benignè respondere studebit; & quæret quid de Patris licentia illis valeat distribuere: in eleemosynarum distributione regulam charitatis sequetur, neque humano affectu ad tribuendum potius vni, quàm alteri seipsum duci sinet. Ab externis nihil in Monasterio custodiendum recipiet, sine patris licentia, neque bona Monasterij foras portari vllo modo permittet; Mulieres ad ianuam accedentes paucis expediet, ac dimittet; neque ibi aliquem ex nostris cum illis collocutiones habere patietur.

De Fabricis construendis, vel reparandis. Caput XXIX.

NVllus siuè Prælatus, siuè Oeconomus, vel administrator forensis, de redditibus Monasterij aliquid expendere possit in fabricis construendis absque licentia Abbatis Generalis in scriptis obtenta, & Monasterij Capituli consensu: exceptis tamen reparationibus necessarijs, in quibus mora dari non potest. Qui contrafecerit, omni Prælatura, regimine, & officio priuatus existat, & nullo modo dispensetur cum eo.

In nouis fabricis exercendis non inscribantur nomina, neque ponantur stemmata eorum, qui ipsas fabricas extruxerint; nisi sint benefactores Monasteriorum non existentes de gremio Congregationis, qui suis expensis ipsas fabricas extruxerint. Nullus etiam Prælatus fabricas à suis prædecessoribus extructas audeat demoliri sine expresso consensu Abbatis Generalis, & Capituli sui Monasterij.

Fabricas collabentes, vel ruinam minantes Prælati, & cæteri Administratores statim studeant reparare, & similiter fluminum irruptiones; re tamẽ cum proprijs Capitulis prius communicata. Si quis ob auaritiam, vel culpabilem negligentiam huiusmodi reparationes necessarias non fecerit, & graue aliquod damnum ex tali omissione Monasterijs euenerit, suspendatur à Prælatura, & alijs officijs per annum, & iuxta damni grauitatem, & illius culpam grauiùs puniatur.

De Monasterijs acceptandis, vel dimittendis. Caput XXX.

NVllus Prælatus, sed nec etiam Abbas Generalis sine speciali licentia, & mandato Capituli Generalis, possit aliquod Monasterium nostræ Congregationi oblatum acceptare, siuè iam extructum, siuè de nouo extruendum. Si aliquod Monasterium titulo Abbatiali decoratum de nouo acceptari contingat, sub titulo Abbatiæ recipia-

cipiatur, ſicut in literis Sixti Papæ Quarti iubetur. 1480. die 30. Maij.
Si recipiatur aliquod Monaſterium, id conſultiſsimè fiat, & cum tali, at tanta præparatione, vt regularis diſciplina ibi retineri valeat.

Nullus abſque licētia Abbatis Generalis aliquod beneficium cum cura, vel ſine cura alicui Monaſterio noſtræ Cōgregationis valeat vnire. Nullus Prælatus, nec etiam Abbas Generalis, aut alius quicunque de noſtra Congregatione aliquod Monaſteriū, membrum Monaſterij, vel beneficium alicui Monaſterio quouis modo vnitum poſsit à Congregatione ſeparare, aut renuntiare, aut alio modo alienare, aut ab vno Monaſterio ſeparare, & alteri Monaſterio noſtræ Congregationis vnire ſine Capituli Generalis diffinitione certiſsima.

De modo congregandi Capitulum ad grauia negotia Monaſteriorum tractanda. Caput XXXI.

QVia grauia negocia Monaſteriorum non debent à Prælatis ſine conſenſu ſuorum Capitulorum iuxta Canonicas ſanctiones definiri, præcipimus, vt nullus huiuſmodi negocia ſui Monaſterij qualia ſunt bonorum immobilium, alienationes, permutationes, locationes, grauium litium conteſtationes, & bonorum etiam mobilium magni valoris diſtractiones, & alia, quæ per Ordinis Conſtitutiones prohibentur, audeat ſine

c. Quando De ijs. qu fiunt à Pr lat. ſine cō ſenſu Ca

ne consensu proprij Capituli definire, etiamsi in principio anni generale mandatum procurationis ab ipso Capitulo receperit.

Cum ad negotia tractanda Capitulum congregari debebit, cum sono campanulæ secundùm antiquam consuetudinem nostræ Congregationis id fiat. Vt autem quisque scire posit quando Capitulum ad negocia tractanda conuocabitur, & quando ob alias causas: cum pro negocijs tractandis Capitulum congregandum erit, sacrista in principio, & fine pulsationis campanulæ aliquot ictibus campanulam ipsam, vnum tantum eius latus tangendo, pulsabit, & hoc signo monstrabitur, eos solos vocari, qui in Capitulo votum consueuerunt. Quilibet Canonicus in sacris constitutus, nec voce actiua, & passiua priuatus, in eo Capitulo vocem habebit, cuius Monasterio erit per Superiores legitimè deputatus, etiamsi alibi professionem emiserit. Clerici verò nondum in sacris constituti, & Conuersi quamuis ad Capitulum vocari possint, votum tamen, seu suffragium in eodem Capitulo non habebunt. Nullus ad Capitulum vocatus, accedere recuset, cessante legitimo impedimento, de quo, si occurrat, ipsum Capitulum certius facere debebit. Nullus etiam Prælatus aliquem, qui in Capitulo votum habeat ex industria vocare omittat, aut in id tempus differat ipsum Capitulum congregare quãdo quis à Monasterio absens fuerit, itaut Capitulo adesse non possit; aliòquin vnus solus malitiosè omissus, & contemptus, acta totius Capituli iuxta Cano-

onc. Trid. ess. 22. de efor. c. 4.

ap. Bonæ nem. de lectio.

Canonicas ſanctiones vitiare poterit.

Vt quiſque valeat circa res ſibi propoſitas liberè ſecundùm Deum abſque vllo metu, vel humano reſpectu in Capitulo votum ſuum ferre, præcipimus, vt poſteaquam de re propoſita habita fuerit in Capitulo conueniens tractatio, ſemper fiat ſecretum ſcrutinium votorum in hunc modum. Datis vnicuique Canonico calculis, ſeu ſignis albis, & nigris ſiuè fabarum, ſiuè alterius materiæ, quorum ſignorum album dabitur pro parte affirmatiua, nigrum verò pro parte negatiua, minor de gremio Capituli, cum vaſculo per Sacriſtam adhoc præparato colliget à ſingulis Canonicis proprium votũ, & ſignũ, quod quilibet per ſe ponet in vaſculo ſecretè itaut à nemine videatur: collectis auté omnibus votis, aperto vaſe coram Prælato, & tribus ſenioribus de gremio Capituli, numerabuntur ſigna tàm alba, quàm nigra; & ſi plura fuerint ſigna alba, quàm nigra, intelligatur cõſenſus affirmatiuus, circa rem propoſitã ab ipſo Capitulo præſtitus; ſi verò plura fuerint ſigna nigra, quã alba, aut ſi fuerint paria, intelligatur eiuſmodi cõſenſus circa rem propoſitam negatus, exceptis caſibus, in quibus ad validitaté alicuius actus, vel cõtractus requiritur, vt duæ partes ex tribus totius Capituli conſentiant, excepto etiam cum de electione tractabitur, quia tũc forma conſtitutionis Sanctiſsimi D.N. Pauli V. nuper editæ, & etiam noſtrarum Conſtitutionum ſeruari debebit, ſicut in tertia parte dicetur. Hic autem modus deliberandi, & definiendi de quibuſcũque rebus in quouis Capitulo Ann. 1

tulo

tulo propositis, ita necessario seruandus erit, vt nullus actus, siuè contractus ad cuius validitatem Capituli consensus erit necessarius, inposterum pro valido haberi posit, nisi præstito consensu ab ipso Capitulo per vota secreta iuxta modum prędictum; Et ne quis plura conferat suffragia, vel alio modo fraudes in scrutinijs faciendis contingant, numerentur prius Canonici, deinde numerentur suffragia, & si minor fuerit numerus suffragiorum, quàm personarum votantium, & actus aliàs sit legitimus, ex hoc etiam capite vitiari non debebit; quia quilibet potest iuri suo renuntiare. Si autem maior sit numerus suffragiorum collatorum, quàm personarum, & nihilominus vltrà illum numerum, vel duę partes Capituli conueniant, vel saltèm maior pars in casibus, in quibus consensus maioris partis Capituli sufficiet, etiam tunc actus erit validus; quia vtile per inutile vitiari non debet, si autem propter vota excedentia numerum personarum votãtium, incertum sit in quam partem maior pars Capituli consentiat; actus erit nullus, & scrutinium de nouo fieri debebit: Si quis verò in duobus Monasterijs, & Capitulis simul erit deputatus, & registratus in neutro Capitulo vocem habere poterit.

Vtile de g. iu. in 6

In grauioribus negocijs terminandis cuiusmodi sunt alienationes bonorum immobilium, aut venditiones, aut concessiones bonorum in emphyteusim tres tractatus distincti habeantur, inter quos saltèm duo dies singulis vicibus excurrant. De tractatibus verò in Capitulo habitis nullus extra

Capi-

Capitulum loquatur, præsertim ex quorum reuelatione quies, & pax fraterna turbari, vel scandalum generari possit, & hoc sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ per annum ipso facto, & sine aliqua declaratione incurrendæ. Eligatur etiam à quolibet Capitulo vnus Canonicus, qui omnes actus ipsius Capituli in libro perpetuò in Monasterio seruando diligenter scribat, nè obliuioni illos tradi contingat.

De excessibus corrigendis, & facultate per Sedem Apostolicam Congregationi ad hæc specialiter attributa. Caput XXXII.

QVamuis pręcipua cura eorum, qui alijs pręsunt, eò sit dirigenda, vt magis amore Dei ac desiderio ęternę salutis, quã timore pęnarũ regularis disciplina custodiatur, & ipsi Prælati magis amari, quàm timeri appetere debeant, quẽadmodum in regula cauetur; tamen ne prætextu clementiæ, & pietatis delicta maneant impunita, & quos Dei amor, & propriæ salutis desiderium ab excessibus non continet, saltèm imminentis pœnæ timor refrœnet, studebunt locorum Prælati, & imprimis Patres visitatores, & Abbates Generales, qui totius Congregationis vniuersalem curam gerunt, nè subditorum culpæ inultæ remaneant; sed vnicuique iuxta eius qualitatẽ, & grauitatem cum miséricor-

ſericordia, & iuſtitia conueniens adhibeatur medicina, ſecundùm facultatem per Martinum Papam Quintum, & Pium Quartum ad hæc ſpecialiter nobis conceſſam, prout in ſequentibus priuilegijs per hæc verba formalia continetur.

Priuilegium Martini Papæ Quinti incipiens. Solicitudinis paſtoralis officium, quod ſuper omnes orbis Eccleſias. Et infrà. Vniuerſos quoque Cõgregationis Religionis eiuſdem Prælatos, Priores, Rectores, & ſubditos pro eorum exceſsibus, & delictis corrigere poſsint, prout eidem Capitulo, ſeu regimini principali eorum melius, & vtilius ſecundùm Deum Religioniſque debitum videbitur expedire.

Literæ Pij Papæ Quarti Rectori Generali Congregationis directæ incipientes. Cum ſicut nos non ſine animi noſtri diſplicentia accepimus. Et infrà. Nos, ad quos talibus, nè deteriora parturiant, debitam adhibere diligentiam, pertinet, ſuper ijs prouidendum eſſe cenſentes diſcretioni tuæ, de cuius, & inſtitutorum diffinitorum fiducia in noſtra plurimum confidimus, & pro tempore exiſtenti Rectori Generali dicti Ordinis, vt quoſcunque dicti Ordinis Canonicos, & perſonas errantes, vel delinquentes, ac irregularitatem contrahentes, tempore Capituli per vos celebrari ſoliti vnà cum toto Diffinitorio eiuſdem Ordinis, per te, & ipſius Ordinis Canonicos ipſo tempore deputatos ad te euocandi, ac eos iuxta illorum exceſſus errores, & crimina per te, & eoſdem Diffinitores, nemine eorum diſcrepante

pante

pante corrigēdi, puniēdi, & mulctandi, nec non in rebelles, & inobedientes excōmunicationis, & irregularitatis, ac alias sentētias, censuras, & pœnas promulgandi, facta illorum, qui si in seculo essent, vltimo supplicio damnarentur, prius degradatione, si supradicto Rectori Ordinis, & octo Diffinitoribus incorrigibiles visi fuerint, aut sine graui scandalo diutius sustineri in Religione non posse dijudicauerint, illos perpetuò, vel ad tempus ad triremes mittendi, & condemnandi, eosque in manus exequutorum secularium consignandi; ac contra non parentes, seù inobedientes ad declarationem incursus censurarum, ac pœnarum huiusmodi, illarumq; aggrauationem, ac aliàs, prout necessarium fuerit donec paruerint procedendi, omniaque, & singula alia in præmissis, & circa illa necessaria, & quomodolibet oportuna faciendi, & exequendi, quacunque appellatione remota Apostolica auctoritate tenore præsentium liberam licentiam, & facultatem concedimus, tibique pariter indulgemus.

Habeatur itaque in quolibet Monasterio locus tutus, & aptus pro carcere, in quo delinquentes, cum opus fuerit, valeant sub custodia detineri. Nouitijs tamē, nisi periculum fugæ immineat, cella pro carcere assignari poterit, &, si opus fuerit, verberibus emendabuntur; cauebunt tamen prælati, nè si nouitius siuè Clericus, siuè etiam Cōuersus fuerit verberandus, per laicum id fiat, nè iuxta sacros Canones tàm præcipientes, quàm exequentes sententiam excommunicationis ipso facto incurrant. c. Vniuersitatis de sent. excō.

In leuibus culpis puniendis prælati iuxta regulas charitatis, & discretionis proprio arbitrio vtantur, prout saluti suorum subditorum magis viderint expedire, salua manente dispositione præsentium Constitutionum. In grauioribus tamen delictis, quando ad pœnam spiritualem, aut grauem pœnã corporalem agere oportebit, substantialia iudiciorum seruari debebunt. Quibus delictis certa pœna per Ordinis constitutiones statuta erit, constito de delicto, & de delinquente per legitimas probationes, ipsa pœna à proprijs, ordinarijsque Prælatis delinquentium statim sine mora infligi poterit, vel à Visitatoribus Prouinciarum; vel ab Abbate Generali; nam in similibus casibus sententia à toto Capitulo Generali iam lata esse intelligitur.

Cum autem ob grauius crimen, cui non est per Ordinis Constitutiones aliqua pœna præscripta, quis puniendus erit, Prælatus delinquentis, aut Visitatores, aut Abbas Generalis, aut alij, quibus Abbas Generalis vices suas committet, processum informatiuum conficiant; sententia verò diffinitiua à toto Diffinitorio ferri debebit. In absentes tamen, & non auditos sententia diffinitiua nunquam feratur, præsertim in ijs, in quibus ad grauem pœnã procedendum erit, vel fama delinquentis denigrabitur, tunc enim ordo iudicij, quoad substantialia, seruandus erit.

Si quis Prælatus crimen admiserit, ob quod suspendi mereatur, non tamen à gradu deijciatur, sed Vicarius loco illius constituatur vsque ad expletũ

tem-

tempus sui regiminis, nisi crimen tale esset, quod non solùm impediret promouendum, sed etiam deijceret promotum.

A pœnitentijs, seu pœnis per Diffinitorium ob delictum statutis nullus valeat dispensare, neque etiam Abbas Generalis, præter ipsum Diffinitoriũ. Prælati sententias contra suos subditos latas irrefragabiliter faciant executioni demandari, sub pœna faciendi disciplinam publicè tempore visitationũ. Si contingat, aliquem subditum ante expletam pœnitentiam illi impositã de vno Monasterio ad aliud mitti, Prælatus loci, ex quo mittetur teneatur alteri Prælato, ad quem mittetur, ac etiam Abbati Generali, & Visitatoribus prouinciæ id per suas literas significare.

Si quis in aliquo Monasterio ita deliquerit, vt necesse sit processum desuper formari, hoc fiat à Prælato loci, aut Visitatoribus, aut alio, cui Abbas Generalis committet quantum fieri poterit secretè, nè delicta extraneis innotescant; nec vllo modo in processu conficiẽdo notario seculari vtantur, neque causæ criminales eorum, qui sunt de nostra Congregatione ad personas seculares vllo pacto deferantur, nec illis imprudenter, vel per malitiam processus desuper confecti tradantur, nec permittantur Iudices seculares in causis criminalibus personarũ de nostra Congregatione existentium se intromittere quouis pacto. Si quis malitiosè, vel per imprudentiam crimina eorum, qui sunt de nostra Congregatione ad Tribunalia extranea ab ipsa Có-

gregatione, vel ad Principes ſeculares, vel eccleſiaſticos, aut alias perſonas extraneas detulerit, ſit ſuſpenſus à Prælatura per tres menſes; & ſi illius exceſſus ita poſtulauerit, pœnis contra reuelantes ſecreta Religionis inferiùs in proprio capite ſtatutis ſubiaceat. Si tamen ob delicti grauitatem Iuriſperitos conſulere oportuerit, Aduocati, & Procuratores Monaſteriorum, & aliæ perſonæ erga Congregationem affectum dilectionis gerentes cum prudentia, & ſobrietate conſulantur. Non etiam interdicitur reo, quin poſsit in cauſis grauioribus aliquẽ Aduocatum ſecularem patronum in propria cauſa ſibi eligere.

De Culparum diuerſitate. Caput XXXIII.

QVia omnia delicta paria non ſunt, vt, iuxta menſurã cuiuſq; delicti, ſit modus, & quãtitas pœnarum, primò omnia culparum genera ad quatuor poterunt reduci: quædam enim culpæ leues, aliæ graues, aliæ grauiores, & aliæ grauiſsimæ cenſeri debebunt. Culpa leuis æſtimabitur, quã aliquis per inaduertentiã, vel ignorantiã, aut ex lapſu linguæ abſque perfecta animi deliberatione in rebus non magni momenti admittet, vt ſilentium loco, & tempore ſtatutis non ſeruare, comedere, vel bibere ſine licentia, ridere in Choro, oculis curioſè vagari, fratres deridere, de otioſis, & inuti-

inutilibus loqui, in ſcholis, vel circulis ſtrepitum facere, vas frangere, aliquid in menſa indecenter effundere; quæ tamen culpæ accedente expreſſa prohibitione, & præcepto Prælati, aut ſi quis pluries de huiuſmodi à Superioribus correptus emendare neglexerit, graues fient.

Pro culpa graui habenda erit, præceptum expreſſum tranſgredi, ac etiã ea, quæ in Regula præcipiuntur, non tamen ad ſubſtantialem votorum obſeruantiam ſpectantia, aut quæ ſcãdalum proximis generare poſsit, etiamſi de ſe minimè lethalis fuerit, vt ſine licẽtia Prælati literas, vel aliquod munus accipere, res ex Cella alterius auferre, cum quis domo egreditur etiam de licentia Prælati à ſocio diſiungi, colore, aut forma veſtibus prohibitis vti, comam, vel barbam nutrire, cum ſecularibus nimia familiaritate vti, vel cum eis ludere, arma occultè ferre, nouitios alloqui ſine licentia Prælati, vel Magiſtri, & alia ſimilia, quæ prudentiæ patrum ponderanda, & æſtimanda relinquuntur.

Inter grauiores culpas numarabuntur quæ manifeſtũ ſcandalum proximis præbebunt, & quæ ex ſuo genere ab omnibus peccata lethalia reputantur, & quæ per Sacros Canones ſub grauibus pœnis præſertim excommunicationis, & depoſitionis Clericis ſunt interdicta, vt illicita negociatio, ludus alearum, lapſus carnis, vitium proprietatis, furtum, aperta inobedientia, apoſtaſia, rebellio, blaſphemia, & aliæ pro quibus aliquis ſecundùm Canones deponi, vel excommunicari mereretur.

Culpæ

Culpæ grauissimæ censebuntur illæ omnes, pro quibus secundùm leges seculi aliquis vltimo supplicio afficiendus esset, nec non propriæ Religionis proditio, & incorrigibilitas.

Leuium, & etiam grauium culparum pœna, quæ per Ordinis Constitutiones statuta non est, Superiorum arbitrio relinquatur. Culpæ grauissimæ pro quibus aliquis vltimo supplicio afficiendus esset, perpetuo carcere, vel deputatione ad perpetuas triremes à Diffinitoribus, seruato ordine iudicij, puniantur. Reliquæ secundùm dispositionem Sacrorum Canonum, & sequentium Constitutionum ita puniri debebunt, vt sit in potestate Patrum Diffinitorum, omnes, & singulas pœnas pro quouis delicto impositas, vel imponendas augere, vel minuere, ijs exceptis, quæ specialiter per Ordinis Constitutiones illis prohibentur.

De pœnis vagantium, & Prælatorum non residentium. Caput XXXIV.

VT tollatur subditis occasio vagandi, studeat in primis ipsi locorum Prælati in proprijs Monasterijs residere, nec sub quocunque prætextu huc, & illuc vagentur, cum residentia sit de Iure diuino; si quis Prælatus non resederit in suo Monasterio, acriter corripiatur ab Abbate Generali; si correptus residere neglexerit, à Prælatura remo-

remoueatur; & super residẽtia nec ipse Abbas Generalis, nisi in casibus à Iure permissis, valeat cum aliquo dispensare. Nullus autem Prælatus sine licentia ab Abbate Generali, vel à Visitatoribus Prouinciæ in scriptis obtinenda vltrà duas Dietas valeat proficisci, sub pœnis ad arbitrium ipsius Abbatis Generalis infligendis; neque sine licentia in scriptis obtenta ab ijs, ad quos spectabit, permittat, suos subditos extra Diœcesim proficisci, sub pœna suspensionis ab officio per tres menses.

Subditi sine licentia in scriptis, vt præmissum est, obtenta à proprijs Monasterijs discedere non audeant, etiam sub prætextu adeundi Abbatem Generalem, aut aliquem ex Visitatoribus, excepto aliquo casu vrgentissimæ necessitatis; qui secus fecerint carceribus mancipentur, & puniantur ad præscriptum Constitutionis positæ in prima parte Capitulo trigesimoquinto.

Nullus Prælatus, aut Visitator, aut etiam Abbas Generalis in posterum concedere possit licẽtias alicui ex nostris siuè Canonico, siuè etiam Conuerso, vt maneat extra loca nostræ Congregationis in seruitio, vel ministerio alicuius personæ, quæ non sit de nostra Congregatione, siuè secularis, siuè etiã Regularis alterius Ordinis, siuè in eorum villis, ruribus, casalibus, siuè etiam oppidis, & Ciuitatibus, neque vt conducat bona personarum, Collegiorũ, aut etiam Religiosorum non existentium de nostra Congregatione ad firmam, siuè ad affictum; nisi habuerit aliquod beneficium in titulum, vel specia-
lem

lem licētiam à Sede Apostolica, & in omnibus seruetur Decretum Sanctissimi D.N. Pauli Quinti, & Sacræ Congregationis super negotijs Regularium nuper editum, quo Regulares extra Claustra degētes, ad illa quamprimum reuocari iubentur.

Dec Clem. P.P. VIII. de Ref. reg. 12.23

Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetrauerint: si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiua biennio priuatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant. Quod quidem Decretum Sanctissimus D.N. Clemens PP. VIII. fel. rec. declarauit extendi etiam ad Prouincialem, ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciæ dumtaxat facultatem huiusmodi facere valeat, declarauitq; pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus inflictam Sanctitati suæ reseruatam esse, interdicta omninò eorum Superioribus singulis, etiam Generali, & Protectori facultate illam moderandi, & relaxandi sub Dat. Romæ die 20. Martij 1601.

De

De pœnis ludentium. Caput XXXV.

NE ſub honeſtæ recreationis nomine Canonici, & Conuerſi noſtri, quos ſumma decet ſanctitas, criminoſa ſectentur, ea propter qui cartis luſiſſe conuictus fuerit, pro prima vice priuetur voce actiua, & paſsiua per annum, & faciat diſciplinam in Refectorio tempore communis refectionis. Prælati ludentes, aut ludum ſcienter in ſuis Monaſterijs permittentes, vacent per annũ: ſi ſecundò id fecerint, pœna eis duplicetur: ſi tertiò, ſubditis habitus profeſsionis auferatur, Prælati à prælaturis deponantur, & ſint inhabiles ad illas obtinendas quouſque per Generale Capitulum cũ eis diſpenſetur. Quia verò ludus alearum Clericis ſub pœna excommunicationis, & deiectionis à gradu proprij Ordinis eſt interdictus, quicunque aleis luſiſſe deprehenſus fuerit, ſi ſit Canonicus, pro prima vice priuetur voce actiua, & paſsiua per annum & habitu profeſsionis per menſem; ſi Conuerſus, habeat Clauſtrum per ſex menſes, & priuetur patientia per menſem. Si Prælatus ipſe luſerit, aut ludere permiſerit, aut ludentes non caſtigauerit, vacet à Prælatura per annum: Si ſecundò relapſi fuerint, pœna illis duplicetur: Si tertiò, Canonici priuentur voce actiua, & paſsiua per decem annos, & habitu profeſsionis per annũ, & qualibet ſexta feria faciant

c. inter dilectos de exceſ. prçl. Bened. xij. in Decreto reform. canon. Reg.

disciplinam; Conuersi stent in carcere per tres mẽses, priuentur habitu professionis per biennium, & singulis sextis ferijs faciant disciplinam publicè in refectorio. Prælati verò priuentur Prælaturis in perpetuum. Spectatores ludi alearum stent in Claustro per sex menses.

Ludi, qui causa exercitij, vel honestæ, ac religiosæ recreationis Clericis permittuntur, nostris ea lege concedantur, vt pecuniæ non interueniant, nec in diebus pœnitentiæ ludatur, nec etiam magnam temporis iacturam expendant ludentes, & tandem vt nullus absque licentia Prælati ludere audeat; secùs facientes, pro qualibet vice faciant disciplinam publicè in Refectorio. Nullus etiam ludat cum secularibus, exceptis domesticis, ac familiarissimis nostræ Congregationis siuè extra, siuè etiam intra Claustra, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ per annum.

De pœnis exercentium illicitam negociationem, & alias quasdam, artes. Caput XXXVI.

QVicunque mercaturam, & omnem illicitam negociationem Clericis, & Regularibus interdictam exercuerit, pro prima vice, si sit Prælatus, vacet ab omni regimine per tres annos: si Canonicus, aut Conuersus claustrum habeat per annum; & omnes, pecunijs, & rebus, in quibus

quibus mercaturam exercuerunt, ſtatim priuentur. Nomine verò illicitæ negociationis illa omnis intelligatur, quam quis nomine proprio, non autem Monaſterij exercuerit, & ex qua lucrum principaliter intendet, vt res emere, & cariùs vendere, pecunias lucri cauſa in ſocietatem conferre, animalia quæque ad ſocietatem alijs dare, prædia, & alia bona in affictum conducere, & pecunias ſub vſuris mutuare. Quòd ſi Canonici ſecundò, aut tertiò admoniti ab huiuſmodi negociationibus non deſtiterint voce actiua, & paſsiua in perpetuum priuati exiſtant, & ad omnia officia, gradus, & Prælaturas inhabiles: & ſciant etiam ſe iuxta ſacros Canones, debere excommunicationi ſubiacere: Conuerſi verò carceribus per annum deputentur, & habitu profeſsionis in perpetuum priuentur. c. ſecundi inſtituta. Ne cleric vel mon.

Quicunque artem Alchimiæ, quæ per Sacros Canones prohibetur, & quam exercentes pro infamibus habentur, exercuiſſe conuictus fuerit, tanquam infamiæ notatus ad omnia officia, gradus, ac dignitates perpetuò inhabilis exiſtat, & ſi ſit Conuerſus, pœna carceris ad arbitrium Superioris punietur. Extra de crimine falſi.

De pœnis ſcribentium literas ſine licentia, & aperientium, aut detinentium, aut etiam falſificantium literas aliorum. Caput XXXVII.

Literas ſine licentia Prælati nemo ſcribat, excepto ad Superiores; neque ab alijs ſibi ſcriptas recipiat, vel legat: ſi ſecùs fecerit pro prima vice dicat, Miſerere, brachijs extenſis in Refectorio; pro ſecunda comedat in terra ſine ferculo; pro tertia faciat diſciplinam publicè in Refectorio: ſi contumax fuerit, ad arbitrium Prælati grauiùs corripiatur.

Nemo cuiuſcunque gradus literas aliorum audeat intercipere, vel aperire, exceptis literis ſuorum ſubditorum, ſub pœna priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ per annum, præter alias pœnas per ſacros Canones, & Bullas Pontificum contra huiuſmodi delinquentes ſtatutas. Qui verò literas à Superioribus ad ſubditos, vel à ſubditis ad Superiores directas intercipere, aut legere, aut detinere ita, vt ad illos peruenire non poſsint, auſus fuerit, ſi ſit Prælatus, vacet à prælatura per annum; ſi Canonicus ſubditus priuetur voce actiua, & paſſiua per bienniũ; ſi Conuerſus priuetur habitu profeſsionis per ſex menſes, & alijs grauioribus pœnis ad arbitrium Abbatis Generalis plectantur. Nullus literas infamatorias, niſi proprio nomine ſubſcriptas, ſcribat, vel

Vide Practicã crimin. Bern. Diaz c. 104

vel ſcribi faciat, ſub pœna Canonicis, ſiuè Prælatis, ſiuè ſubditis priuationis vocis actiuæ, & paſsiuæ per quinquennium; Conuerſis verò priuationis habitus profeſsionis per quinquennium ipſo facto, ſi conuicti fuerint incurrendæ. Nemo etiam accuſatorias; & infamatorias literas contra quemcunque ſiuè Canonicum, ſiuè Conuerſum Capitulo Generali, vel Diffinitoribus, vel Abbati Generali, vel alijs quibuſcunque ſcribat, niſi valeat per teſtes idoneos, aut per veriſimiles coniecturas narrata comprobare. Aliòquin ad pœnam talionis teneatur; niſi calore inſtantis iracundiæ ſe id feciſſe publicè fateatur; quo caſu mentitum ſe fuiſſe fateri debebit, & pedes Fratrum oſculando humiliter veniam ſui erroris petere, & nihilominus Clauſtrum cum ſilentio per ſex menſes habeat.

Si quis literas Superiorum, aut Officialium Monaſterij, aut alterius perſonæ, vel ſigillum Monaſterij, vel alterius falſificauerit, pœna criminis falſi puniatur.

De pœnis Calumniatorum. Caput XXXVIII.

SI quis fratri ſuo, etiam verum crimen obiecerit, de quo per condignam emendationem iam ſatisfecerit, vel ſe canonicè purgauerit, ſiuè is ſit Prælatus, ſiuè ſubditus, quoties id fecerit, tres

tres disciplinas coram omnibus faciat, ter in pane, & aqua ieiunet, ter Psalmos Pœnitentiales cum Litanijs dicat. Similiter si verum crimen obiecerit, non seruata fraternæ charitatis forma, stet in Claustro per sex menses. Si quis in aliquem delicta protulerit, aut quempiam voce, vel scriptis infamauerit, etiam prætextu quòd ab alijs audierit, nec probauerit, quod dixit, aut scripsit; vel dixerit, à quo audiuit, & probauerit, pœnam talionis subeat; & si talis sit, qui pro maledictis pari pœna affici nõ possit, maneat in carcere per tres mẽses, & voce actiua, & passiua per decennium sit priuatus, nisi calore instantis iracundiæ id fecisse confessus fuerit; in quo casu mentitum se fateri debebit, & fratrum pedes osculari, & veniam humiliter petere, & ad arbitriũ Superioris puniri. Si tamen famoso libello alterius famam læserit ad famæ restitutionem teneatur, voce actiua, & passiua per decennium priuatus existat, & per annum carceri mancipetur; Eandem pœnam subeat, qui eiusmodi famosos libellos, etiam si à se minimè compositos fateatur, inuulgare ausus fuerit.

Si quis per viam accusationis falsum crimen alicui obiecerit, teneatur statim ad famæ restitutionẽ: quod si facere noluerit, & actione iniuriarum condemnatus fuerit, stet ad pœnam talionis; & propter notam infamiæ, quam incurret, perpetuò sit inhabilis ad omnes dignitates. Si autem verum crimen obiecerit, sed in probatione defecerit, donec suam innocentiam probauerit, voce actiua, & passiua priuatus

. cũ se. de
ɜntentia,
t re iudic.

. 2. de ca-
ımniator.

uatus existat. Si quis in iudicio falsum testimonium contra aliquem dixerit, ad famæ restitutionem teneatur, etsi falsi testimonij conuictus fuerit, omni officio, ac dignitate, & voce actiua, & passiua in perpetuum priuatus existat, & iuxta grauitatem delicti pœna carceris puniatur. c.si Episcopus.50.d

Super prædictis pœnis dispensari non possit, nisi toto Diffinitorio consentiente: & in omnibus similibus casibus, præceptum regulæ seruetur, vt quicunque conuitio, vel maledicto, vel criminis obiectu aliquem læserit, pro iniuria illata fratri satisfacere teneatur, etiam publicè, si iniuria publicè fuerit irrogata.

De maledicis, & seminantibus discordias. Caput XXXIX.

MAledici, & qui mala solent imprecari, seuerè à Superioribus corripiantur: pro prima vice faciant disciplinam publicè in Refectorio; si correpti murmurare, & maledicere non destiterint, ab aliorum consortio separentur, silentium habeant ad arbitrium Prælati, nemo cum eis audeat loqui. Qui seditiones in Monasterijs excitare solent, & omnes carpere, linguam suam sursum deorsum vibrantes, & omnia perturbantes, eadem pœna puniantur; & si secundò, aut tertiò correpti emendare, & linguam refrœnare noluerint, in carcerem ad Patris arbitrium conijciantur.

Si quis

Si quis de Ecclesiasticorum, vel etiam laicorum Principum personis ausu temerario oblocutus fuerit, grauissima pœna iuxta delicti grauitatem, ad arbitrium Superiorum corripiatur. Quicunque alterius facta, vel dicta alijs retulerit, per quæ scandalum in animis audientium generari possit, aut discordias inter fratres disseminauerit, pro qualibet vice ieiunet in pane, & aqua in terra tempore communis refectionis; si secundò, aut tertiò relapsus fuerit, grauiùs ad Patris arbitrium puniatur Eidem pœnæ subiaceat qui verba turpia, vel scãdalosa protulerit, & qui bella Principum, & nationum cum studio partium in colloquio adduxerit, vnde sæpè tumultus, & contentiones perperam excitantur. Debemus enim de omnibus nationibus, in quibus nomen Domini laudatur, benè sentire, & loqui.

De pœnis blasphemantium. Caput XL.

SI quis (quod Deus auertat) in tantum progressus fuerit malum, vt Deum, aut Beatam Virginem blasphemare ausus fuerit, si blasphemiæ hæreticales erunt, Inquisitoribus hæreticæ prauitatis denuntiari debebit; illæ verò blasphemiæ hæreticales censentur, quæ aut nefandam infidelitatis significationem habent, aut fidei cofessioni directè opponuntur, vt abnegare Deum, Fidem, Crucem, Sacramenta, integritatem B. V. & similia: si quis etiam

etiam verba, quæ hæresim saperent protulisse verbo, aut scripto, aut maleficijs, incantationibus, & similibus operam dedisse reperiretur, ne contagione pestifera, alios posset inficere, Inquisitoribus hæreticæ priuitatis statim denuntiari deberet.

Si autem alias blasphemias non tamen hæreticales in Deum, aut Beatam Virginem quis protulisse conuictus fuerit, per Prælatos nostræ Congregationis tanquam ordinarios Iudices puniendus erit. Pro prima vice, si sit Prælatus per annum ab officio, & regimine sit suspensus; si subditus, careat voce actiua, & pasiua per annum: pro secunda vice pœna ei duplicetur: si tertiò relapsus fuerit omnibus officijs, & dignitatib⁹, & voce actiua, & passiua ipso facto in perpetuum priuatus existat. Conuersi pœnis corporalibus carceris, & similibus proportionabiliter puniantur. Qui verò nomen Domini, aut B. Virginis, aut Sanctorum irreuerenter, & indecẽter vsurpauerit iurando per Deum, vel Sanctos, vel ad corpus, & sanguinem, &c. & alia similia protulerit, quæ blasphemiæ vulgariter nuncupantur, pro prima vice faciat tres disciplinas publicè in Refectorio & comedat ter in terra in pane, & aqua: pro secũda habeat Claustrum per sex menses: si tertiò relapsus fuerit, puniatur pœna Canonis, in Cap. si quis per capillum 22. quæst. 1. & in cap. 2. de maledicis. Prælati verò teneantur subditos delinquentes ad præscriptam præsentiam Constitutionum, admonere, & castigare.

Demùm Constitutio Sacri Concilij Trid. ser-

 uetur,

uetur, quæ ſic habet, poſt hæc temeritatem illam reprimere volens, qua ad profana quæque conuertuntur,& torquentur verba,& ſententiæ Sacræ Scripturæ, ad ſcurrilia ſcilicet, fabuloſa, vana, adulationes, detractiones, ſuperſtitiones, impias,& diabolicas incantationes, diuinationes, ſortes, libellos etiam famoſos, mandat, & præcipit ad tollendam huiuſmodi irreuerentiam, & contemptum, ne de cætero quiſquam quomodolibet verba Sacræ Scripturæ ad hæc, & ſimilia audeat vſurpare, vt omnes huius generis homines temeratores, & violatores verbi Dei iuris, & arbitrij pœnis per ordinarios coerceantur.

De pœnis proprietariorum, & furum. Caput XLI.

SI quis pecunias,veſtes,libros, aut quodcunque aliud pecunia æſtimabile occultè apud ſe, vel apud perſonas extra Congregationem exiſtentes abſque licentia tenuerit, nec Prælato reuelauerit ſaltem poſt factas generales admonitiones iuxta morem, & conſuetudinem Congregationis, tanquam voti tranſgreſſor, acriter puniatur; ipſis rebus ſtatim priuetur, & per annum habeat Clauſtrum cum ſilentio. Ipſi Prælati tempore viſitationum quidquid pecuniarum, aut aliud pretio æſtimabile habuerint apud ſe, vel apud alios, Patribus Viſitatoribus tempore viſitationum veraciter reue-

lare

lare teneantur sub pœna priuationis officiorum, & prælaturarum per tres annos. Si autem aliquis in sua nequitia obduratus tempore mortis inuentus fuerit, pecunias, aut aliud pretio æstimabile tenuisse, nec suis Superioribus reuelasse, iuxta canonicas sanctiones sepultura ecclesiastica priuatus existat.

cap. supe quodam c statu Mo nac.

Si quis pretium ducati vnius furatus fuisse sit conuictus, stet in carcere per mensem: si pretiũ ducatorũ duorũ, stet similiter in carcere per duos mẽses, & trium per tres menses: si verò tale furtum admiserit, ob quod secundum leges seculi vltimum supplicium mereretur, carceri perpetuo, vel ad triremes deputetur. Prælati hanc constitutionem contra subditos delinquentes irrefragabiliter exequantur; & ne delicta iudiciorum collusione tegantur, & impunita maneant, quotiescunque in suis Monasterijs, aliquod furtum admissum fuerit, processus desuper conficere, & de eiusmodi Abbatem Generalem, & Visitatores certiores facere teneantur.

Quicunque de crimine furti conuicti fuerint, vel de eo accusati, & grauiter inditiati, nisi se ipsos canonicè purgauerint, sciant se iuxta canonicas sanctiones infamiæ notam incurrisse, & ideo inhabiles esse ad omnia officia, gradus, & dignitates in Congregatione obtinenda.

De pœnis incontinentium, & laborantium vitio luxuriæ. Caput XLII.

SI quis ex nostris Canonicis hoc vitio laborare cõuictus fuerit, omni regimine, & voce actiua, & passiua per decennium sit priuatus, per duos menses carceri mancipetur, & per annum ieiunet semel in hebdomada in pane, & aqua. Conuersi stent in carcere per duos menses, priuentur habitu professionis per decem annos, & per annum similiter ieiunent semel in hebdomada in pane, & aqua. Si autem aliquis de hoc crimine grauiter fuerit diffamatus, non tamen conuictus, canonica purgatio ei indicenda erit, in qua si defecerit, pro conuicto habeatur, & prædictis pœnis puniatur. Si quis in hoc genere delicti taliter deliquerit, vt secundũ leges seculi vltimum supplicium mereretur, perpetuò carcerari, vel triremibus ad arbitrium Patrum Diffinitorum deputetur. Super prædictis pœnis dispensari non posit, nisi à toto Diffinitorio, nemine discrepante. Accusanti tamen se ipsum sponte, ad arbitrium proprij Prælati, & etiam Abbatis Generalis pœna ex aliqua parte relaxari, & alleuiari posit.

De

De pœnis percutientium Fratres. Caput XLIII.

SI quis aliquem ſubditum de noſtra Congregatione percutere comminatus fuerit, ſtet in carcere per menſem: ſi percuſſerit leui percuſſione, pugno, alapa, aut calce, ſtet in carcere per tres menſes: ſi cum lapide, vel ligno, ſtet in carcere per ſex menſes, & ſingulis ſextis ferijs ieiunet cum pane, & aqua: ſi autem cum armis percutere comminatus fuerit, & ad hoc arma ipſa detulerit, ſtet in carcere per ſex menſes: ſi cum armis percuſſerit, ſtet in carcere per annum. Et ſi percuſsio grauis, & enormis fuerit grauiùs ſecundũ iuris diſpoſitionem puniatur. Si verò Prælatũ percutere comminatus fuerit, vel etiam percuſſerit, iuxta prædictum modum pœna illi duplicetur.

Qui ſubditum, vel Prælatum occultè percuſſerit, ſi de crimine per vero ſimiles coniecturas fuerit diffamatus, canonica purgatio illi indicatur per tres teſtes ſui Ordinis bonæ vocis & famæ; in qua ſi defecerit, tanquam de crimine conuictus puniatur. Qui laicum ſecularem percuſſerit, iuxta qualitatem delicti, & modum percuſsionis puniatur pœna duplo minori proportionabiliter ad ſupradictas pœnas.

De contumacibus, & appellantibus à correctione. Caput XLIV.

SI quis proprio Prælato, aut etiam Vicario, dum ab eo corripitur, temerè respōdere ausus fuerit, faciat pro qualibet vice disciplinā publicè in Refectorio, & si assuescat temerè suis Superioribus respondere, ita corripiatur, vt religiosā discat humilitatem. Cum ad leuem culpam corrigendam, aut ad virtutem humilitatis, & patientiæ probandam, & exercendam alicui pœnitentia iniungetur, nullus etiamsi culpæ, ob quam eiusmodi pœnitentia illi iniungetur, innoxius sibi videatur, audeat à correctione appellare, quod si quis fecerit, ieiunet per annum singulis sextis ferijs in pane, & aqua, & careat voce actiua, & passiua per decem annos.

Si tamen grauis pœna ei pro delicto imponatur, ob quam illius fama denigretur, & grauari se sentiat, non interdicitur illi recursus ad Superiores, si debito modo fiat; & cum debita humilitate, aliàs si quis cum proteruia, & indebitis modis ad Superiorem appellauerit, prædictæ pœnæ subiacebit. Vt verò subditorum indemnitati, qui se à Prælatis grauari sentient, oportunè prouideatur: statuimus, vt quicunque grauatum se senserit, & à proprio Prælato ad maiores Superiores recurrere voluerit, lite-

ras ipsis maioribus Superioribus directas, in quibus suum grauamen illis humiliter exponet, ipsi Prælato corã duobus, vel tribus testibus præbeat, & Prælatus ipse teneatur, easdem literas maioribus Superioribus statim recta via fideliter transmittere; interim verò contra talem subditum nihil innouetur.

Et quoniam Diabolo operante nonnunquam reperiuntur in Monasterijs, qui non solùm obedientiam, & regularẽ correctionem refugiant, sed etiã contra Superiores simultates excitent, & nutriant: si quis alicui, ne suo Prælato humiliter obediat, cõsilium, vel auxilium, vel fauorem præbuerit, & de hoc fuerit conuictus; si fuerit Prælatus, vacet à prælatura per triennium; si subditus Canonicus, priuetur voce actiua, & passiua per triennium; si Conuersus, priuetur patientia per annum, & habeat Claustrum cum silentio per sex menses.

De fugitiuis, & Apostatis. Caput XLV.

SI quis leuitatis causa, vel indignationis, vel vitandi correctionis rigorem sine licentia è Monasterio aufugerit, & infra tres dies reuersus, proprij erroris veniam postulauerit, recipiatur, & ad arbitrium Prælati ieiunijs, & disciplinis, uel etiam sequestratione à consortio aliorum castigetur; si autem ad aliud Monasterium infra idem

tem-

tempus confugerit, recipiatur in carceribus, & de illius aduentu Abbas Generalis, vel propinquior ex Visitatoribus admoneatur, & eius responsum expectetur. Idem seruetur, si quis ob delictum aufugerit, & ad proprium, vel alienum Monasterium infra idem tempus reuersus fuerit; excepto quod pœna illi ob delictum aggrauari debebit.

Si verò vltra tres dies steterit extra Congregationem, & habitum professionis non dimiserit, & infra mensem reuersus fuerit, recipiatur, & pro sui erroris emendatione stet in carcere per tres menses, & si fuerit Canonicus voce actiua, & passiua per triennium priuatus existat, & toto illo tempore vltimus inter Canonicos sui Ordinis in locis publicis maneat; si autem sit Conuersus, habitu professionis per annum sit priuatus, & per tres menses singulis sextis ferijs ieiunet in pane, & aqua.

Si autem vltra mensem extra Congregationem habitu retento steterit, nullus illum recipere possit nisi de consensu Abbatis Generalis, & Diffinitorũ omnium tempore Capituli Generalis, vel Dietæ, & receptus stet in carcere per tres menses, & si sit Canonicus vltimus stet in Choro, & alijs locis publicis inter Canonicos sui Ordinis, voce actiua, & passiua priuetur per decem annos: si autem sit Conuersus priuetur patientia per decem annos, & bis in hebdomada ieiunet in pane, & aqua.

Si verò animo apostatandi habitu relicto è Monasterio discesserit, & extra Congregationem vltra mensem similiter steterit, eidem pœnæ subiacebit,

& si

& si fuerit Canonicus, præter dictam pœnam decẽ annorum, ad omnia officia, gradus, & dignitates in perpetuum inhabilis erit, & tempus, quod extra Congregationem consumpserit, ei non computabitur inter annos Religionis, & si in seculo scandalosè vixisse deprehensus fuerit, manebit in carcere per annum, & grauioribus pœnis iuxta criminum grauitatem, puniri debebit. Conuersi verò loco priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad officia, & dignitates, habitu professionis priuari, & colore taneto, sicut oblati, perpetuò vestiri debebunt. Super hoc nec etiam Abbas Generalis, nisi toto Diffinitorio consentiente, valeat dispensare.

Et nihilominus ne huiusmodi fugitiui, & apostatæ extra claustra cum dedecore Congregationis vagentur, Abbas, & Procurator Generales, & Visitatores ex proprio officio, & alij locorum Prælati, illos diligenter inquirere, & capi facere debebunt, & in carceribus sine habitu detinere, donec per Diffinitorium in Capitulo Generali, vel dietà quid de huiusmodi fieri debeat, decernatur. Apostatæ verò ad Congregationẽ ter recepti, si vltra apostatauerint pro incorrigibilibus habeantur, & amplius ad Congregationẽ non admittantur. Si tamen postulauerint aliam ingredi Religionem Abbas Generalis id eis concedere poterit, cũ hac tamen conditione, vt infra tres mẽses à die habitæ huiusmodi cõcessionis, teneãtur ingredi aliquã Religionẽ, in qua regularis vigeat obseruantia, & illũ de suo ingressu cer-

tiorem facere sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, si infra illud tempus, legitimo impedimento cessante, ipsam Religionem ingressi non fuerint.

Fugitiuos, aut apostatas, aut eiectos, seu licentiatos à Congregatione nullus contra formam præsentis Constitutionis recipiat in nostris Monasterijs ad manendum, comedendum, vel loquendum; sed si quid eis dicendum fuerit, ad ianuam Monasterij, vel in Ecclesia breuissimè dicatur.

De pœnis reuelantium secreta Congregationis, vel defectus personarum in ipsa existentium. Caput XLVI.

CVm nihil tàm impium sit, quàm patris, aut matris turpitudinem reuelare, si quis occultos defectus alicuius ex nostris personis quibuscunque extra Congregationem existentibus manifestauerit, vel crimina alicuius personæ de nostra Congregatione ad Tribunalia personarum siuè secularium, siuè ecclesiasticarum iurisdictionem in ipsam nostram Congregationem non habentiũ directè, aut indirectè detulerit, vel processus contra personas de nostra Congregatione existentes formatos, vel illorum copias eis dederit, vel dari fecerit, aut alio quouis modo fuerit in causa, vt personæ in nostram Congregationem iurisdictionem

non

non habentes, in causis eorum, qui sunt de Congregatione se intromittant, de illorum excessibus informationes capiendo, vel cognoscendo, aut illos ad sua Tribunalia quouis modo trahendo: talis omni officio, dignitate, & regimine in perpetuum priuatus existat, & cum eo non possit, nisi à toto Capitulo per vota secreta dispensari.

Qui occulta negocia Congregationis, præsertim quæ tractantur in Capitulis Generalibus, vel Dietis, vel in Capitulis Monasteriorum, alicui personæ de gremio Congregationis non existenti in damnum, & præiudicium Congregationis reuelauerit, voce actiua, & passiua per annum sit priuatus, & iuxta excessus qualitatem grauius puniatur.

De ijs, qui Congregationem extraneis subiugare tentauerint, vel contra illam impetrauerint. Caput XLVII.

QVicunque nostram Congregationem Potestatibus quibuscunque, aut personis de gremio Congregationis non existêtibus in toto, aut in parte, subiugare tentauerit, perpetuò, dum vixerit, carceri mancipetur.

Qui falsis narrationibus nomine Congregationis aliquid nostris Constitutionibus, & consuetudinibus contrarium à Sede Apostolica imperrare têtauerit, cum iuxta canonicas sanctiones taliter impetrata

c. ex parte c. cum dilectus de

lect. c. cũ olim de sent. & re iudicata.

petrata tanquam per subreptionem obtenta, nullũ robur habeant; omni gradu, & officio, ac dignitate, voce actiua, & passiua in perpetuum priuatus existat, & carceri deputetur, quamdiu per Capitulũ Generale cum illo fuerit dispensatum. Abbas verò Generalis, & similiter Procurator Generalis, & Visitatores Sanctissimum D.N. de huiusmodi subreptione, & falsitate narratorum quamprimum certiorem facere teneantur.

De incorrigibilibus. Caput XLVIII.

QVia sapientis est Medici putrida membra, quæ omnibus medicamentis adhibitis nõ conualescunt, sed in peius deficiunt, ne reliqua membra inficiant, ferro abscindere; idcircò inhærendo Regulæ nostræ, & antiquæ Ordinis cõstitutioni, statuimus, vt quicunque ex nostris sæpius de grauioribus, & grauissimis culpis cõuictus, & punitus, vitam emendare noluerit, excommunicetur, & ab omnium Fratrũ conuersatione separatus maneat; & si hoc nihil prodesse visum fuerit, & à toto Diffinitorio incorrigibilis iudicabitur, ablato illi habitu professionis, aut perpetuo carceri, aut triremibus deputetur, ne contagione pestifera alios inficere possit, sicut etiam in priuilegio Pij Quarti nobis conceditur. Si autẽ illius delicta sint notoria non solùm nostris, sed etiã personis secularibus, itaut scandali-

Ann. 1561. 28. Iunij.

dalizentur extranei, & nostri ex eius conuersatione inficiantur, & à toto Diffinitorio incorrigibilis iudicatus fuerit, ablato similiter habitu Religionis, de nostra Congregatione expellatur, vt sic nostri timeant, & extranei scandalizari desinant, ita verò licentiatus, & expulsus in nostris domibus non recipiatur ad edendum, manendum, vel loquendum, vt in Capitulo præcedenti dictum fuit. Illi pro incorrigibilibus habeantur, qui de grauiori, aut grauissimo delicto ter conuicti, & puniti vitam emendare noluerint, cuiusmodi sunt crimen apostasiæ, percussionis Fratrum, furti, concubinatus, proprietatis, atrocis blasphemiæ, rebellionis, proditionis, & similium.

Circa verò apostatas & eiectos seruentur Decreta à Sac. Cong. Conc. ex peculiari facultate. S. D. N. Vrbani PP. VIII. edita.

Dec. sa Cong. C de Reg. post & ei ctis. an 1624

In illis verò Capitibus, in quibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur.

De .Cle PP. VIII refor. Re cap. 40.

De Generali Visitatione Congregationis. Caput XLIX.

CVm ad Catholicam, & orthodoxam Fidem seruandam ad errores tollendos, vitia estirpanda, mores reformandos, & regularem disciplinam in Congregationibus statuendam, maximo adiumento semper visa, & reperta fuerit ipsarum

c. in singu lis de sta Monac.

rum Congregationum frequens, & diligens visitatio; idcirco iuxta sacrorum Canonum Constitutiones, & antiquam nostri Ordinis consuetudinem, præcipimus, vt tota Cōgregatio quolibet anno per Visitatores ad hoc specialiter deputatos visitetur. Erunt autem Visitatores Congregationis in primis Abbas Generalis, qui saltèm semel spatio triennij sui Generalatus, cessante legitimo impedimento, totam Congregationem visitare debebit; nec non quattuor socij eidem Abbati Generali per Generale Capitulnm adiuncti, quibus hoc munus specialiter incumbit, vnde & Visitatores Congregationis appellantur. Qui quidem singulo anno bini, & bini totam Congregationem visitabunt: videlicet bini dimidiam Congregationem, & bini alteram dimidiam. Cum autem Abbas Generalis visitationes peragere voluerit, in optione illius erit, quibus voluerit se adiungere; si verò vrgenti aliqua necessitate aliquis ex Visitatoribus detineatur, ne possit peragere visitationes, ipse Abbas Generalis alteri ex Visitatoribus adiunctus, cum illo visitationes perficiet, itaut semper duo simul visitent, ob maiorem huius muneris reuerentiam, & auctoritatem. Si autem etiam ipse Abbas Generalis ex causa necessaria impediatur, ne posit visitationes obire, cum consilio Visitatoris, cui socius erit adiungendus, aliquem Prælatum, vel subditum idoneum eligat, qui Visitatoris sic (vt præfertur) impediti suppleat vicem. Quibus autem Monasterijs visitandis quisque sit deputandus, Abbas Generalis determinabit.

Visita-

Visitationes eo tempore agãtur, quod ipsis peragendis magis videbitur oportunũ, itaut ante Quadragesimam omninò absoluantur: ne Visitatores sacro illo tempore peccatis per pœnitentiam redimendis destinato, huc, & illuc discurrentes, spiritualem quietem, & deuotionem aliorum perturbent. Acta visitationum exactè, & diligenter scribantur, præsertim Decreta, quæ pro reformatione cuiuslibet, loci, vel personæ fieri continget; quorum exempla Visitatores anni præcedentis sequentibus semper exhibebunt, vt videre posint ea, quæ pro reformatione sanctè ordinata fuerunt, an sint executioni demandata.

Visitatores hæc præsertim ante oculos habeant, ad quæ principaliter visitationes fuerunt institutæ, nimirum Fidem orthodoxam, puram, & synceram in Cõgregatione seruare, errores extirpare, regularẽ disciplinã sm̃ regulam, & Ordinis Cõstitutiones in Congregatione instaurare, rebelles cohibere, negligentes ad virtutem excitare, debiles fouere, oppressos subleuare, paterna charitate omnes complecti, & spirituales singulorum ægritudines pro viribus curare. Cum ad aliquod Monasterium visitandum accedent, cum omni honore, & charitate suscipiantur, & ad Ecclesiam statim accedentes, sanctisimum Eucharistiæ Sacramentum prius humiliter adorent, & post orationem factam se se ad hospitia recipiant. Interim Capitulum cum sono cãpanulæ de more congregetur; eo verò congregato maior ex Visitatoribus breui sermone causam, &

finem

De contumacibus, & appellantibus à correctione. Caput XLIV.

SI quis proprio Prælato, aut etiam Vicario, dum ab eo corripitur, temerè respōdere ausus fuerit, faciat pro qualibet vice disciplinā publicè in Refectorio, & si assuescat temerè suis Superioribus respondere, ita corripiatur, vt religiosā discat humilitatem. Cum ad leuem culpam corrigendam, aut ad virtutem humilitatis, & patientiæ probandam, & exercendam alicui pœnitentia iniungetur, nullus etiamsi culpæ, ob quam eiusmodi pœnitentia illi iniungetur, innoxius sibi videatur, audeat à correctione appellare, quod si quis fecerit, ieiunet per annum singulis sextis ferijs in pane, & aqua, & careat voce actiua, & passiua per decem annos.

Si tamen grauis pœna ei pro delicto imponatur, ob quam illius fama denigretur, & grauari se sentiat, non interdicitur illi recursus ad Superiores, si debito modo fiat; & cum debita humilitate, aliàs si quis cum proteruia, & indebitis modis ad Superiorem appellauerit, prædictæ pœnæ subiacebit. Vt verò subditorum indemnitati, qui se à Prælatis grauari sentient, oportunè prouideatur: statuimus, vt quicunque grauatum se senserit, & à proprio Prælato ad maiores Superiores recurrere voluerit, lite-

ras

ras ipsis maioribus Superioribus directas, in quibus suum grauamen illis humiliter exponet, ipsi Prælato corã duobus, vel tribus testibus præbeat, & Prælatus ipse teneatur, easdem literas maioribus Superioribus statim recta via fideliter transmittere; interim verò contra talem subditum nihil innouetur.

Et quoniam Diabolo operante nonnunquam reperiuntur in Monasterijs, qui non solùm obedientiam, & regularẽ correctionem refugiant, sed etiã contra Superiores simultates excitent, & nutriant: si quis alicui, ne suo Prælato humiliter obediat, cõsilium, vel auxilium, vel fauorem præbuerit, & de hoc fuerit conuictus; si fuerit Prælatus, vacet à prælatura per triennium; si subditus Canonicus, priuetur voce actiua, & passiua per triennium; si Conuersus, priuetur patientia per annum, & habeat Claustrum cum silentio per sex menses.

De fugitiuis, & Apostatis. Caput XLV.

SI quis leuitatis causa, vel indignationis, vel vitandi correctionis rigorem sine licentia è Monasterio aufugerit, & infra tres dies reuersus, proprij erroris veniam postulauerit, recipiatur, & ad arbitrium Prælati ieiunijs, & disciplinis, uel etiam sequestratione à consortio aliorum castigetur; si autem ad aliud Monasterium infra idem

tem-

tempus confugerit, recipiatur in carceribus, & de illius aduentu Abbas Generalis, vel propinquior ex Visitatoribus admoneatur, & eius responsum expectetur. Idem seruetur, si quis ob delictum aufugerit, & ad proprium, vel alienum Monasterium infra idem tempus reuersus fuerit; excepto quod pœna illi ob delictum aggrauari debebit.

Si verò vltra tres dies steterit extra Congregationem, & habitum professionis non dimiserit, & infra mensem reuersus fuerit, recipiatur, & pro sui erroris emendatione stet in carcere per tres menses, & si fuerit Canonicus voce actiua, & passiua per triennium priuatus existat, & toto illo tempore vltimus inter Canonicos sui Ordinis in locis publicis maneat; si autem sit Conuersus, habitu professionis per annum sit priuatus, & per tres menses singulis sextis ferijs ieiunet in pane, & aqua.

Si autem vltra mensem extra Congregationem habitu retento steterit, nullus illum recipere possit nisi de consensu Abbatis Generalis, & Diffinitorũ omnium tempore Capituli Generalis, vel Dietæ, & receptus stet in carcere per tres menses, & si sit Canonicus vltimus stet in Choro, & alijs locis publicis inter Canonicos sui Ordinis, voce actiua, & passiua priuetur per decem annos: si autem sit Conuersus priuetur patientia per decem annos, & bis in hebdomada ieiunet in pane, & aqua.

Si verò animo apostatandi habitu relicto è Monasterio discesserit, & extra Congregationem vltra mensem similiter steterit, eidem pœnæ subiacebit,

& si

& si fuerit Canonicus, præter dictam pœnam decẽ annorum, ad omnia officia, gradus, & dignitates in perpetuum inhabilis erit, & tempus, quod extra Congregationem consumpserit, ei non computabitur inter annos Religionis, & si in seculo scandalosè vixisse deprehensus fuerit, manebit in carcere per annum, & grauioribus pœnis iuxta criminum grauitatem, puniri debebit. Conuersi verò loco priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad officia, & dignitates, habitu professionis priuari, & colore taneto, sicut oblati, perpetuò vestiri debebunt. Super hoc nec etiam Abbas Generalis, nisi toto Diffinitorio consentiente, valeat dispensare.

Et nihilominus ne huiusmodi fugitiui, & apostatæ extra claustra cum dedecore Congregationis vagentur, Abbas, & Procurator Generales, & Visitatores ex proprio officio, & alij locorum Prælati, illos diligenter inquirere, & capi facere debebunt, & in carceribus sine habitu detinere, donec per Diffinitorium in Capitulo Generali, vel dieta quid de huiusmodi fieri debeat, decernatur. Apostatæ verò ad Congregationẽ ter recepti, si vltra apostatauerint pro incorrigibilibus habeantur, & amplius ad Congregationẽ non admittantur. Si tamen postulauerint aliam ingredi Religionem Abbas Generalis id eis concedere poterit, cũ hac tamen conditione, vt infra tres mẽses à die habitæ huiusmodi cõcessionis, teneãtur ingredi aliquã Religionẽ, in qua regularis vigeat obseruantia, & illũ de suo ingressu cer-

 tiorem

tiorem facere sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, si infra illud tempus, legitimo impedimento cessante, ipsam Religionem ingressi non fuerint.

Fugitiuos, aut apostatas, aut eiectos, seu licentiatos à Congregatione nullus contra formam præsentis Constitutionis recipiat in nostris Monasterijs ad manendum, comedendum, vel loquendum; sed si quid eis dicendum fuerit, ad ianuam Monasterij, vel in Ecclesia breuissimè dicatur.

De pœnis reuelantium secreta Congregationis, vel defectus personarum in ipsa existentium. Caput XLVI.

CVm nihil tàm impium sit, quàm patris, aut matris turpitudinem reuelare, si quis occultos defectus alicuius ex nostris personis quibuscunque extra Congregationem existentibus manifestauerit, vel crimina alicuius personæ de nostra Congregatione ad Tribunalia personarum siuè secularium, siuè ecclesiasticarum iurisdictionem in ipsam nostram Congregationem non habentiũ directè, aut indirectè detulerit, vel processus contra personas de nostra Congregatione existentes formatos, vel illorum copias eis dederit, vel dari fecerit, aut alio quouis modo fuerit in causa, vt personæ in nostram Congregationem iurisdictionem

non

non habentes, in causis eorum, qui sunt de Congregatione se intromittant, de illorum excessibus informationes capiendo, vel cognoscendo, aut illos ad sua Tribunalia quouis modo trahendo: talis omni officio, dignitate, & regimine in perpetuum priuatus existat, & cum eo non possit, nisi à toto Capitulo per vota secreta dispensari.

Qui occulta negocia Congregationis, præsertim quæ tractantur in Capitulis Generalibus, vel Dietis, vel in Capitulis Monasteriorum, alicui personæ de gremio Congregationis non existenti in damnum, & præiudicium Congregationis reuelauerit, voce actiua, & passiua per annum sit priuatus, & iuxta excessus qualitatem grauius puniatur.

De ijs, qui Congregationem extraneis subiugare tentauerint, vel contra illam impetrauerint. Caput XLVII.

QVicunque nostram Congregationem Potestatibus quibuscunque, aut personis de gremio Congregationis non existētibus in toto, aut in parte, subiugare tentauerit, perpetuò, dum vixerit, carceri mancipetur.

Qui falsis narrationibus nomine Congregationis aliquid nostris Constitutionibus, & consuetudinibus contrarium à Sede Apostolica impetrare tētauerit, cum iuxta canonicas sanctiones taliter im- c. ex parte c. cum dilectus de

elect. c. cũ olim de sent. & re iudicata.

petrata tanquam per subreptionem obtenta, nullũ robur habeant; omni gradu, & officio, ac dignitate, voce actiua, & passiua in perpetuum priuatus existat, & carceri deputetur, quamdiu per Capitulũ Generale cum illo fuerit dispensatum. Abbas verò Generalis, & similiter Procurator Generalis, & Visitatores Sanctissimum D.N. de huiusmodi subreptione, & falsitate narratorum quamprimum certiorem facere teneantur.

De incorrigibilibus. Caput XLVIII.

QVia sapientis est Medici putrida membra, quæ omnibus medicamentis adhibitis nõ conualescunt, sed in peius deficiunt, ne reliqua membra inficiant, ferro abscindere; idcircò inhærendo Regulæ nostræ, & antiquæ Ordinis cõstitutioni, statuimus, vt quicunque ex nostris sæpius de grauioribus, & grauissimis culpis cõuictus, & punitus, vitam emendare noluerit, excommunicetur, & ab omnium Fratrũ conuersatione separatus maneat; & si hoc nihil prodesse visum fuerit, & à toto Diffinitorio incorrigibilis iudicabitur, ablato illi habitu professionis, aut perpetuo carceri, aut triremibus deputetur, ne contagione pestifera alios inficere possit, sicut etiam in priuilegio Pij Quarti nobis conceditur. Si autẽ illius delicta sint notoria non solùm nostris, sed etiã personis secularibus, itaut scandali-

Ann. 1561. 28. Iunij.

dalizentur extranei, & nostri ex eius conuersatione inficiantur, & à toto Diffinitorio incorrigibilis iudicatus fuerit, ablato similiter habitu Religionis, de nostra Congregatione expellatur, vt sic nostri timeant, & extranei scandalizari desinant, ita verò licentiatus, & expulsus in nostris domibus non recipiatur ad edendum, manendum, vel loquendum, vt in Capitulo præcedenti dictum fuit. Illi pro incorrigibilibus habeantur, qui de grauiori, aut grauissimo delicto ter conuicti, & puniti vitam emendare noluerint, cuiusmodi sunt crimen apostasiæ, percussionis Fratrum, furti, concubinatus, proprietatis, atrocis blasphemiæ, rebellionis, proditionis, & similium.

Circa verò apostatas & eiectos seruentur Decreta à Sac. Cong. Conc. ex peculiari facultate. S. D. N. Vrbani PP. VIII. edita.

Dec. sac Cong. Cō de Reg. A post & eie ctis. ann 1624

In illis verò Capitibus, in quibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur.

De .Clen PP. VIII d refor. Re cap. 40.

De Generali Visitatione Congregationis. Caput XLIX.

CVm ad Catholicam, & orthodoxam Fidem seruandam ad errores tollendos, vitia estirpanda, mores reformandos, & regularem disciplinam in Congregationibus statuendam, maximo adiumento semper visa, & reperta fuerit ipsarum

c. in singu lis de stat Monac.

rum Congregationum frequens, & diligens visitatio; idcirco iuxta sacrorum Canonum Constitutiones, & antiquam nostri Ordinis consuetudinem, præcipimus, vt tota Cógregatio quolibet anno per Visitatores ad hoc specialiter deputatos visitetur. Erunt autem Visitatores Congregationis in primis Abbas Generalis, qui saltèm semel spatio triennij sui Generalatus, cessante legitimo impedimento, totam Congregationem visitare debebit; nec non quattuor socij eidem Abbati Generali per Generale Capitulnm adiuncti, quibus hoc munus specialiter incumbit, vnde & Visitatores Congregationis appellantur. Qui quidem singulo anno bini, & bini totam Congregationem visitabunt: videlicet bini dimidiam Congregationem, & bini alteram dimidiam. Cum autem Abbas Generalis visitationes peragere voluerit, in optione illius erit, quibus voluerit se adiungere; si verò vrgenti aliqua necessitate aliquis ex Visitatoribus detineatur, ne possit peragere visitationes, ipse Abbas Generalis alteri ex Visitatoribus adiunctus, cum illo visitationes perficiet, itaut semper duo simul visitent, ob maiorem huius muneris reuerentiam, & auctoritatem. Si autem etiam ipse Abbas Generalis ex causa necessaria impediatur, ne possit visitationes obire, cum consilio Visitatoris, cui socius erit adiungendus, aliquem Prælatum, vel subditum idoneum eligat, qui Visitatoris sic (vt præfertur) impediti suppleat vicem. Quibus autem Monasterijs visitandis quisque sit deputandus, Abbas Generalis determinabit.

Visita-

Visitationes eo tempore agãtur, quod ipsis peragendis magis videbitur oportunũ, itaut ante Quadragesimam omninò absoluantur: ne Visitatores sacro illo tempore peccatis per pœnitentiam redimendis destinato, huc, & illuc discurrentes, spiritualem quietem, & deuotionem aliorum perturbent. Acta visitationum exactè, & diligenter scribantur, præsertim Decreta, quæ pro reformatione cuiuslibet, loci, vel personæ fieri continget; quorum exempla Visitatores anni præcedentis sequentibus semper exhibebunt, vt videre possint ea, quæ pro reformatione sanctè ordinata fuerunt, an sint executioni demandata.

Visitatores hæc præsertim ante oculos habeant, ad quæ principaliter visitationes fuerunt institutæ, nimirum Fidem orthodoxam, puram, & synceram in Cõgregatione seruare, errores extirpare, regularẽ disciplinã sm̃ regulam, & Ordinis Cõstitutiones in Congregatione instaurare, rebelles cohibere, negligentes ad virtutem excitare, debiles fouere, oppressos subleuare, paterna charitate omnes complecti, & spirituales singulorum ægritudines pro viribus curare. Cum ad aliquod Monasterium visitandum accedent, cum omni honore, & charitate suscipiantur, & ad Ecclesiam statim accedentes, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum prius humiliter adorent, & post orationem factam se se ad hospitia recipiant. Interim Capitulum cum sono cãpanulæ de more congregetur; eo verò congregato maior ex Visitatoribus breui sermone causam, & finem

finem illorum accessus significabit, & vt omnes,& singuli de his rebus, de quibus fuerint secundùm Deum interrogati circa res, & personas Monasterij veritatem dicant, similiter videbunt, aut si quid prauum, aut corrigendum in capite, vel in membris eiusdem Monasterij, vel in rebus, vel bonis spiritualibus, vel temporalibus occurrat, omni odio, & mala voluntate semotis ipsis Visitatoribus confidenter aperiant. Promittentque nullo pacto, quæ interrogati respondebunt, verbis, aut scriptis se alicui reuelaturos.

Postea ad Ecclesiam visitandam proficiscentur à sanctissimo Sacramento Eucharistiæ visitationes inchoando, quod facta prius adoratione, & incensatione cum superpelliceo, & stola, cantatoq; versiculo, Tantum ergo Sacramentum, cum oratione cõsueta, summa cum diligentia inspicient cum pixide, custodia, & tabernaculo obseruantes, an decenter (vt oportet) singula teneantur exinde ad visitationem aliarum rerum ad Ecclesiam spectantium procedent, vt sunt Sanctorum reliquiæ, altaria, Icones, & Imagines, & si Ecclesia parochialis sit, fons baptismalis, oleum catechumenorum, & infirmorum, & Chrisma, postea ad cœmeterium procedẽt, cuiusque rei statum, & qualitatem prospicientes, & in actis visitationum describentes, & quæcunque reformatione opus habuerint, animaduertentes, & in eisdem actis notantes, & cum actis visitationum anni præcedentis conferrentes, vt videre possint, an Decreta in visitationibus præcedentibus facta executioni

cutioni fuerint demandata; deindè ad Sacristiam visitandam accedent, & sacrorum vasorum, & librorum, & sacrarum vestium rationes exquirent; catalogos etiam perpetuarum obligationum sibi exhiberi facient, & nam ipsis obligationibus tempore conuenienti, & integrè satisfiat; diligenter inquirent de eleemosynis etiam quotidianis, quæ pro Missis celebrandis recipiuntur, in quos vsus illæ cõuertantur, & vtrum Missæ, pro quibus dicendis cõferuntur, re vera dicantur: librum quoque inspicient, in quo singulæ Missæ, quæ quotidie in Ecclesia celebrantur, describi solent; quorum omniũ statum in actis visitationum similiter notabunt.

Demùm in Monasterium reuersi, Dormitoriũ, Vestiarium, & singulas Monasterij officinas, & particulares omnium siuè subditorum, siuè Prælatorũ cellas, & omnem supellectilem, tàm communibus, quàm particularibus, & priuatis personarũ vsibus deputatam similiter visitabunt. Libros etiam computorum, introituum, & expensarum Monasterij, & totam temporalem administrationem tàm extra, quàm intra Monasterium diligenter examinabunt, aduocatis etiam Administratoribus forensibus, & inspectis cuiusque Monasterij redditibus non solũ certis, sed etiam verosimilibus cuiusque anni instãtis, & præcedentis; inspectis etiam libellis, seu inuentarijs bonorum, tùm mobilium, cùm immobilium, quorum omnium statum, qualitatem, & quantitatem in actis visitationum similiter adnotabunt.

De generali examine familiæ. Caput L.

Visitata Ecclesia, & Sacristia, cũ officinis Monasterij Visitatores in sua hospitia se recipientes toti familiæ examinandæ operam dare incipient, per viam Generalis Inquisitionis procedentes, delato cuique iuramento de veritate dicenda super ijs, de quibus fuerit legitimè secundum Deum interrogatus, adnotato cuiusque examine, vt posit Abbati Generali, aut alijs Visitatoribus, cum opus fuerit exhiberi. Quod examen vt ordinatè, & vtiliter fiat, tàm circa res, quàm circa personas, duæ series, altera rerum, altera personarũ constituendæ erunt, circa quas suo ordine interrogationes fieri debebunt.

Prima series rerum continebit in primis Decreta, quæ pro reformatione à Visitatoribus anni anteacti facta fuerunt, circa quæ inquirent, an in Visitationibus anni præcedẽtis facta fuerint aliqua Decreta; an illorum copia in Monasterio habeatur; an illa in totum, vel in parte sint executioni demandata.

Secundò Regulam, & Ordinis Constitutiones, circa quas inuestigabũt, an in Monasterio habeatur ipsa Regula, & Constitutiones; an statutis temporibus, & diebus legantur; an ab omnibus obseruentur.

Tertiò

Tertiò votorum obſeruationem, circa quæ perquirent. an ſit aliquis in Monaſterio parum obediens, temerariè Superioribus reſpondens, ſeditiones excitans, & fouens; an aliquis turpiloquus, vel de incontinentia diffamatus; an aliquis proprietatis vitio infectus; an aliquis habeat apud ſe, vel apud alios pecunias, aut aliquid pecunia æſtimabile, & illarum quantitatem.

Quartò Diuina officia, & Miſſarũ celebrationẽ, circa quæ interrogabunt, an quolibet die in Choro ſtatutis horis Diuina officia conuentualiter dicãtur; an ſit in Monaſterio aliquis Canonicus ſuſpectus, quod Diuinum Officium minimè dicat; an quotidie Miſſa conuentualis cantetur; an ſinguli Sacerdotes frequenter ſacrum faciant; an officia, & Miſſæ, quibus dicendis Monaſterium obligatur, re vera dicantur; an aliquis Sacerdos in Miſſa dicenda talẽ ſe præbeat, qui populis ſcandalum, vel admirationem generare poſsit.

Quintò frequentiam Sacramentorum pœnitentiæ, & Euchariſtiæ, circa quæ inquirent, an ſaltèm decimoquinto quoque die fiat generalis cõmunio; an aliqui Clerici, aut Conuerſi, aut oblati ex conſuetudine ipſi communioni generali minimè interſint; an ſit aliquis diffamatus, quòd raròſacramentaliter confiteatur.

Sextò curam ægrotantium, & ſenum; circa hæc examinabunt, an ſit in Monaſterio certus locus curandis infirmis aſſignatus; an ſint aliquæ perſonæ ipſorum infirmorum curæ ſpirituali deputatæ; an

illorum diligens cura habeatur; an aliquid illis desit circa spiritualia, & corporalia seruitia, an medicamenta necessaria de consilio Medicorũ illis præbeantur; an sint Medici, qui statutis horis, illos visitent, & curent; an eorum, qui senio erunt confecti diligens cura habeatur.

Septimò literarum studia, circa quæ perquirent; an in studijs lectiones ordinariæ iuxta locorũ exigentiam habeantur, & à quibus; an fiant quotidianæ repetitiones, & disputationes in Sabbathis; an Prælati lectionibus repetitionibus, ac disputationibus ipsis frequenter intersint; an habeatur in singulis locis lectio casuum conscientiæ; an singuli Canonici eiusmodi lectioni adsint; an fiant collationes casuum conscientiæ; an in locis, in quibus sunt Clerici, extra studia sint aliquæ lectiones, quibus erudiantur in ijs, quæ ad illorum officia erunt scitu necessaria.

Octauò bonorum temporalium administrationẽ, circa quæ interrogabunt, an fideliter illa, & prudenter administrentur; an fiant sumptus inutiles, in conuiuijs, aut secularibus recipiendis; an seculares in locis Monasteriorum detineantur cum illorum detrimento; an Prælati per se ipsos immediatè bona Monasteriorum administrent; an sint in Monasterio ratiocinatores, seù computorum Reuisores; an singulis saltèm mensibus libros computorum, & introitus, atque expensas examinent, an Prælati bona mobilia, & immobilia frequenter visitent; an Monasterium aliquas graues lites habeat, & quo tẽpore,

pore, & à quibus illæ ſint inchoatæ; an iura Monaſterij diligenter defendantur; an ſcripturæ, & archiuum diligenter cuſtodiantur.

Altera ſeries perſonarũ has perſonas præſertim continebit; primò Viſitatores anni anteacti, circa quos inquirent; an anno præterito ſuo munere diligenter functi fuerint; an eiuſmodi interrogationes fecerint; an odio, vel alia cauſa ducti aliquem grauauerint; an præter taxas illis debitas aliquod munus ab aliquo acceperint.

Secundò Prælatum loci, circa quem interrogabunt, an verbo, & exemplo talis ſit, qualem Conſtitutiones requirunt; an diuinis officijs, & communi refectioni cum alijs frequenter interſit; an aliqua re particulari præter communem vſum Congregationis in victu, aut veſtitu vtatur; an infirmos frequenter viſitet, & ope, ac medicamentis iuuari procuret; an neceſſaria ſubditis quoad victũ, & veſtitum præbeat; an aliquem in ſuo Monaſterio ſcandaloſè viuere in habitu, & cõuerſatione patiatur; an regularẽ diſciplinã in Monaſterio faciat ſeruare; an cum grauitate manſuetudinem erga omnes ſeruet.

Tertiò Vicarium, circa quem inquirẽt, an conditionibus, & qualitatibus iuxta noſtras Conſtitutiones requiſitis præditus ſit; an ſuo muneri præſertim circa ea, quæ ſpectant ad ſeruitium Chori, & Eccleſiæ, diligenter ſatisfaciat.

Quartò Lectores ſtudiorũ, circa quos examinabunt, an ſint ſoliciti in ſcholaribus erudiẽdis; an ordinarias lectiones, & illarũ repetitiones abſque neceſſario

cessario impedimento intermittant; an illorum doctrina sit solida, & vtilis, & præsertim circa Theologos, an in profitendo viam D Thomæ sequantur.

Quintò Scholares, circa quos requirent, an studijs literarum pro viribus incumbant; an lectionibus, repetitionibus, & disputationibus assiduè intersint; an sint aliqui scientijs speculatiuis, vel ei facultati, cui operam dabunt, minus idonei.

Exinde circa Oeconomum, Procuratorē, & alias personas de ijs, quæ ad cuiusque officium spectabunt inquirere poterunt, ac demùm de tota familia in capite, & membris, an in Monasterio regularis disciplina ab omnibus obseruetur; an sit aliquod malum, vel scandalum, cui necesse sit occurrere: quòd si graue aliquod delictum, vel scandalum perpetratum fuisse ex huiusmodi generalibus Inquisitionibus deprehensum fuerit, aduertant Patres Visitatores, illos specialem inquisitionem, & processum desuper conficere de nouo oportere, testes iterum examinando, reum conueniendo, & alia oportuna, seruato iuris ordine quoad substantialia, exequēdo.

Caueant autem diligenter ipsi Visitatores, ne depositiones, quas contra quamlibet personam, siuè Canonicum, siuè Conuersum fieri cōtinget, aliquo pacto verbo, vel scripto reuelent, præterquam Abbati Generali, aut Visitatoribus; aliàs si nomina, vel cognomina deponentium reuelabunt scripto, voce, vel signo, per annum ab officio Visitationum suspendantur.

De

De modo terminandi visitationes. Caput LI.

PEracta visitatione, absolutòque Generali examine, si quid reformatione opus habere deprehensum fuerit, ipsi Visitatores communi consensu, & matura deliberatione de remedijs oportunis decernent. Si verò in aliquo decernendo non consentiant, tertium eligant, & sibi in decernendo adiungant, & illud pro rato habeatur, & fiat, quod à duobus fuerit definitum. Decreta verò, quæ pro reformatione fieri continget, in scriptis redigant, & illorum copias authenticas Prælatis locorum relinquant.

Studeant autem inprimis charitati, & concordiæ tùm inter se, tùm inter alios siuè subditos, siuè Prælatos, & etiam Prælatorum auctoritati, & apud subditos æstimationi, ac reuerentiæ quantum fieri poterit, seruandæ, & augendæ. Ac demùm ne ex nimia visitationum prorogatione Monasteria non leuia detrimenta sustinere cogantur, ipsas visitationes quàm citiùs poterunt, nitantur explere: quare prædictis omnibus absolutis iterum Capitulum conuocabunt, & singulorum culpis auditis iuxta antiquam consuetudinem nostram, maior ex Visitatoribus vnicuique salutarem pœnitentiam imponat. Si verò ob defectum peculiarem culpabilem, aut scandalum perpetratum alicui particularis pœna im-

na imponenda erit, in Capitulo coram omnibus publicari, & imponi debebit. Similiter Decreta, quæ pro morum reformatione facta fuerint, publicè in Capitulo legenda erunt.

Omnibus deinde genuflexis fiat generalis cõfessio, & à maiori Visitatore generalis absolutio. Postea cunctis surgentibus, & sedentibus vtilis sermo de regulari obseruantia, & spirituali profectu ab eodem maiori Visitatore habeatur. Demùm vterque eorum singulos Canonicos, & Conuersos ad pacis osculum recipientes cum Dei benedictione discedant, ad alia loca profecturi.

Si verò præter generalem visitationem, casus cõtingat, ob quem aliquod Monasterium particulari visitatione indigeat, ea toties fieri debebit, quoties ipsis Patribus Visitatoribus necessaria visa fuerit.

De subsidio Abbati Generali, & Visitatoribus pro viaticis exhibendo. Caput LII.

QVia necesse est, Abbatem Generalem, & Visitatores, tùm in itineribus, tùm in alijs rebus necessarijs, plures sumptus facere, ne propter huiusmodi sumptus aliqua Monasteria nimium grauari contingat; præcipitur, vt singula Monasteria pecuniarum quantitatem siuè pro Abbate Generali, siuè pro quolibet Visitatore in Capitulo Generali à Patribus Diffinitoribus taxatam, vel

vel pro tempore taxandam ipsis Abbati Generali, & Visitatoribus absolutis visitationibus statim persoluant. Si autem aliquod Monasterium casu aliquo tantam iacturam temporalium bonorum fecerit, vt ratam ipsum tangentem soluere non possit, de communibus cõtributionibus totius Congregationis supplenda erit; quod etiam fieri debebit in alijs omnibus expensis, quas pro communi causa totius Congregationis fieri oportebit.

Abbas Generalis, & Visitatores modesto, & cõuenienti famulatu, & equitatu contenti sint, & studeant visitationes quam celerrimè absoluere; ea tamen maturitate, vt si alicubi pro vtilitate Monasteriorum spirituali, vel temporali aliquod remediũ adhibere necessarium sit, nõ prius à loco discedant, quàm omnibus diligenter inspectis, opportunum remedium adhibuerint. Pręter taxam præscriptam nihil omninò ab aliquo exigant, neque dono oblatum accipiant, siuè nomine Monasterij, siuè alicuius particularis personæ illud donetur, neque inutilibus sumptibus Monasterijs sint graues. Contrafacientes ad restitutionem teneantur, & in generalibus Capitulis grauissimè puniantur.

Superiores omnes, etiam Generalis, qui redditus, aut præstationes, peculiares rationes officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios vsus, quàm ratione officij sui necessarios, quidquam expendant. Cum ve- Dec. Clem. PP. VIII de Refor reg. 11.

rò contigerit ipsos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

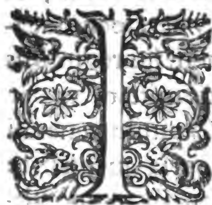
CON-

CONSTITVTIONVM CANONICORVM REGVLARIVM

ORDINIS SANCTI AVGVSTINI, Congregationis Saluatoris Lateranensis.

PARS TERTIA.

De Generali Capitulo singulo triennio celebrando. Caput I.

IVxta Constitutionem Sacri Concilij Lateranensis, & antiquam Ordinis consuetudinem, statuimus, vt generale Capitulum totius Cōgregationis singulo triēnio celebretur Locus verò, in quo celebrari debebit, nisi Abbati Generali, & Diffinitoribus aliter ex causa legitima visum fuerit, erit Monasterium nostrum Sanctæ Mariæ in Portu Ciuitatis Rauennæ; si autem alibi celebrandum erit, in Dietà ipsum Capitulum immediatè præcedente huiusmodi locus statuendus erit. Tempus celebran- c. in singulis de stat monac.

di Generale Capitulum erit Dominica tertia, post Pascha Resurrectionis. Ideò qui generali Capitulo interesse debebunt, Sabbatho immediatè præcedenti ipsam Dominicam tertiam post Pascha Resurrectionis in loco, vbi illud celebrandum erit, legitimo impedimento cessante, omnes personaliter adesse debebunt: non tamen ante illud tempus, ne Monasterium, in quo ipsum Capitulum celebrari debebit, superfluis expensis nimium grauetur, exceptis Abbate Generali, & Visitatoribus Congregationis.

Omnes in Capitulo generali votum habentes, teneantur ad illud debito tempore personaliter conuenire; qui autem sine legitimo impedimento nó conuenerint, per Patres Diffinitores grauiter puniantur, si quis ob legitimum impedimentum ipsi Capitulo interesse non poterit, eiusmodi impedimentum per suas literas significare teneatur; & si sit Prælatus alicuius Monasterij, per socium capitularem, vel alium resignationem sui regiminis eidem generali Capitulo in scriptis mittat, vt per illos eiusmodi resignatio in ipso Capitulo generali fieri posit. Fungatur tamen propria auctoritate Prælati tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus, donec nouus loci Prælatus accesserit, vel aliquem loco sui miserit, vel alicui per scripturam vices suas commiserit, & hoc semper seruetur siuè dum generale Capitulũ celebrabitur, siuè Dieta, siuè Prælatus ipse regimen resignauerit, siuè illius officiũ ob expletum triẽnium sui regiminis vacauerit.

Nullus

Nullus in Capitulo generali votum non habens abſque licentia ſpeciali Abbatis Generalis ad illud accedat. Sed nec Abbas Generalis abſque vrgenti neceſsitate eiuſmodi licentiam alicui concedat; excipiuntur Conuerſi, quos Prælati pro ſuis ſeruitijs ſecum ducent. Prædicatores verò, Lectores, vel ſtudentes ad conciones, & publicas diſputationes habendas quotquot neceſſarios viderit, aduocare poſſit. Canonici tamen in Capitulo generali votum non habentes, ſi ex aliqua cauſa rationabili ad illud vocentur, ad tractatus, qui in ipſo Capitulo fient, non admittantur ſine licentia eiuſdem Capituli generalis.

Si poſtquam Prælati locorum è Monaſterijs diſceſſerint ad Capitulum generale profecturi, caſu vrgentis neceſsitatis occurrat, ob quem neceſſe ſit aliquem ad ipſum generale Capitulum ire, non tamen ſine literis Vicarij, vel Capituli ipſius Monaſterij vadat, aliòquin tanquam fugitiuus puniatur, niſi Diffinitorium cauſam illius acceſſus probauerit. Idem ſeruetur cum cæteris omnibus ſine licentia Abbatis Generalis, ad generale Capitulum accedentibus.

De

De ijs, quæ à Prælatis fieri debent, antequam è suis Monasterijs discedant, ad Capitulum Generale profecturi. Caput II.

QVilibet Prælatus ad Capitulũ generale profecturus suum Monasteriũ circa spiritualia,& temporalia, in hunc modum prius disponat. Per aliquot dies antequam è Monasterio discedat, Capitulo congregato, suum discessum omnibus significet, & illos vt diuinum auxilium ad ipsum generale Capitulum rectè celebrandum assiduè precibus implorent, pro viribus adhortetur, Moneat etiam, vt singuli recogitent, si quid habeãt, quod pro Dei gloria, vel pro publica totius Congregationis, vel particulari alicuius personæ, aut loci vtilitate ipsi Capitulo generali in Domino significandum videatur. Si Abbas Generalis, vel Visitatores aliqua Decreta tempore Generalis Capituli seruanda illi dederint, vel transmiserint, publicè legi faciet, & Vicario, aut Proprælato ab ipso relinquendo, iuxta præscriptum Constitutionis secundæ partis in Capitulo de Vicarijs in fine, vt ea seruari faciat, coram omnibus tradet, cui Vicario, seu Proprælato curam totius Monasterij saltèm in spiritualibus tradet, donec expleto Capitulo ipse, vel alius ad Monasterium regendum redierit. Præcipiet etiã vt tres Missæ antequam Generale Capitulũ inchoetur,

tur, conuentualiter cantentur, prima de Spiritu sancto, secunda de Beata Virgine, tertia de D. Patre Augustino cum collectis pro Prælatis, & Congregationibus, vel pro pace in Congregatione seruanda.

Deindè cùm Vicario, & ratiocinatoribus singulas Monasterij officinas, & omnem illius supellectilem cum inuentario visitabit, incipiendo ab Ecclesia, & Sacristia, & singula cum ipso inuentario cõferendo, vt videatur, an aliquid in inuentario adnotatum desit, & singula particularibus officinarũ præfectis coram Vicario, & ratiocinatoribus resignando. Ipsum autem generale inuentarium apud Vicarium remanebit. Visitabit exinde omnia deposita coram eisdem Vicario, & Ratiocinatoribus; quæ in pecunia numerata boni põderis, & valoris in manibus Depositarij resignabit, & ab ipso Depositario singrapham quantitatis, & qualitatis eorundẽ depositorum apud ipsum relictorum accipiet, illius & Ratiocinatorum subscriptione firmatam, quam ad generale Capitulum ferre debebit; & clauem alteram capsæ depositorum, quam ipse Prælatus tenere solebat, Vicario resignabit.

Ea etiam, quæ post rationes pro alenda familia in annum sequentem solent relinqui, cùm eisdem Vicario, & Ratiocinatoribus videbit; siuè pecuniæ sint, siuè granum, vinum, & oleum, siuè aliud simile. Et omnium, ac singulorum quantitate, & qualitate adnotata Oeconomo, aut alijs Monasterij officialibus resignabit, singrapha illorum, & Ratiocinatorum manu subscripta, ab eis accepta, quam

simi-

similiter ad generale Capitulum ferre debebit. Postea libros rationum, seù computorum Monasterij cum eisdem ratiocinatoribus diligenter examinabit, omnes introitus, seù prouentus, exitus, & expensas singillatim perpendendo, ex quibus libris summam, vulgò capsam appellatam, tàm introitus, & prouentus, quàm exitus, & expensas distinctè, & fideliter continentem, manu ratiocinatorum firmatam accipiet ad generale Capitulum deferendam, & deputatis per ipsum Capitulum exhibendam.

Mercatores, & apothecarios, qui merces, vel cibaria Monasterio præbere solent, coram eisdem ratiocinatoribus accersiri faciet, & factis computis, si quid eis soluendum erit, statim persoluet, & singrapham veræ solutionis, & quietationis illorum, & ratiocinatorum manu subscriptam accipiet, generali Capitulo deferendam, & deindè Prælato, qui illi in regimine succedet resignandam, & ad propriũ Monasterium reportandã, & inter scripturas ipsius Monasterij registrandam.

De eligendo socio capitulari ad generale Capitulum mittendo. Caput III.

IN quolibet Monasterio, vbi septem Canonici conuentualiter degent, eligatur vnus Canonicus à Capitulo Monasterij, quem cum Prælato ad

ad generale Capitulum mittat, quique in ipſo generali Capitulo vocem habeat in omnibus electionibus,& determinationibus, quas per ipſum generale Capitulum fieri continget. Eligendus in ſociũ capitularem ſit Sacerdos, & de gremio Capituli,à quo eligetur, carens canonico impedimẽto,propter quod eligi non poſsit, prudens, & ſani conſilij,bonis moribus ornatus, & idoneus ad negocia, quæ publicam totius Congregationis vtilitatem ſpiritualem, & temporalem reſpicient, in ipſo generali Capitulo tractanda. Quamuis autem abſentes vocem actiuam in huiuſmodi,& alijs electionibus habere non poſsint, vocem tamen paſsiuam concurrentibus alijs requiſitis, habere poterunt.

Electio ſocij capitularis à Dominica prima Aduentus, vſque ad Vigiliam Dominicæ Natiuitatis generale Capitulum proximè præcedentis incluſiuè fieri debebit. Qui intra illud tempus eligere noluerint, vltra illud ad huiuſmodi electionem minimè procedent: vt tamen propria malitia non valeat alicui prodeſſe, ſi Prælatus noluerit intra illud tempus Capitulum congregare, vt ad electionem deueniatur, expletis Veſperis Vigiliæ Natiuitatis Domini Noſtri Ieſu Chriſti Vicarius, aut eo abſente, vel nolente maior de Capitulo ipſum Prælatum adibit, & videbit, an velit congregare Capitulum ad ſocium eligendum; & ſi Prælatus noluerit, tunc, & eo caſu ipſe Vicarius, vel maior de Capitulo (vt præfertur) ipſum Capitulum cõgregabit iuxta morem ſolitũ,

& sic Capitulum ad huiusmodi electionem deueniet, seruatis in reliquis seruandis, & dummodo electio aliter fuerit legitimè facta, taliter electus habeatur pro legitimè electo, & vocem habeat in Capitulo generali in omnibus, vt supra. In huiusmodi verò electione Prælatus Monasterij, nec vocē passiuam, nec actiuam habebit, nec ipse, nec alius quiuis Canonicus, aut Conuersus procurabit verbo, scripto, aut nutu, vt aliquis in socium capitularem eligatur, sub pœnis contra practicantes infra in capitulo sexto statutis. Vicarij verò locorum, etsi in electione socij capitularis vocem actiuam habeant, vocem tamen passiuam non habebunt, cum oporteat, illos tempore generalis Capituli ad Monasteria in absentia Prælatorum regenda, in ipsis Monasterijs residere.

Si contingat, eum, qui intra prædictum tempus electus fuerat, ante generale Capitulum ex hac vita migrare, alius eligi poterit, etiam extra illud tempus: si autem electioni de se factæ aliquis renuntiauerit, vt alius eligatur, intra prædictum tempus quod curret intra Dominicā primam Aduentus, & Vigiliam Natiuitatis Domini inclusiuè, alius loco eius eligi possit: extra illud tempus, nullus alius loco illius eligatur.

Munus socij capitularis erit, nomine proprij Capituli, ipsi generali Capitulo interesse in omnibus tractatibus, electionibus, & deliberationibus, & in illis votum suum dare, iura proprij Monasterij, & Capituli pro viribus tueri, literas eiusdem Capituli,

pituli, aut particularium illius perſonarum generali Capitulo, Patribus Diffinitoribus, alijſque Prælatis, & Iudicibus directas, fideliter ferre, & negocia proprij Monaſterij, & perſonarum de dicto Monaſterio ſibi commiſſa ſecundùm Deum fideliter tractare.

In electione ſocij capitularis talis modus ſeruetur; ſcribantur per aliquem, qui non ſit de gremio Capituli cedulæ, in quarum ſingulis ſint nomina omnium Canonicorum eligibilium in ſocios capitulares, quæ quidem cedulæ tot numero eſſe debebunt, quot erunt Canonici de gremio Capituli exiſtentes, in qualibet etiam cedula ſingula nomina Canonicorum eligibilium triplicata ſcribi debebunt, tali pacto, vt ſingula nomina ex dicta cedula per ſe excidi poſsint, vt ſi prima electio canonica non fuerit, ad ſecundam, & tertiam procedi poſsit; huiuſmodi autem cedulis ſic ſcriptis Prælatis congregato Capitulo, cuilibet canonico propriam cedulam diſtribuet, exciſo prius nomine illius Canonici, cui quælibet cedula diſtribuetur, quod nomen in principio eiuſdem cedulæ ſcribendum erit, ne quis ſibi ipſi votum, & ſuffragium ferre poſsit. Cedulis autem ſic diſtributis, quilibet ex propria cedula ſecretò excipiet nomen illius, quem in ſocium capitularem eligere voluerit, & plicatum, itaut tunc legi non poſsit, deferet publicè ad menſam coram Prælato poſitam, & propria manu reponet in vaſe ad hoc ſuper menſa præparato. Delatis autem omnibus votis, Prælatus aduocatis duobus, vel tribus

ex maioribus de Capitulo coram omnibus faciet ſcrutinium votorum, & ſi quis canonicè electus inuentus fuerit, itaut duas ex tribus votorum partibus obtinuerit, pronuncietur pro electo, ſi verò electio canonica non fuerit, ad ſecundam electionem eodem modo deueniatur; & ſi neque ſecunda, canonica fuerit, ad tertiam pari modo deueniendum erit. Facta tertia electione ille pro electo habeatur, & pronuncietur, qui plura vota obtinuerit, etiam ſi vno cæteros ſuperauerit. Si autem plures paria vota obtinuerint, is pro electo habeatur, qui ſit antiquior habitu in Religione.

Facta huiuſmodi electione ſinguli de Capitulo exiſtentes proprias cedulas à Prælato illis datas, cōplicatas, itaut legi non poſſint, ſtatim in vnum locum deferant, & cum ſuffragijs collatis coram omnibus ibi comburantur; vt libertas in electionibus, & pax fraterna ſeruetur; idque ſub pœnis contra practicantes infra ſtatutis.

De ijs, quæ à Prælato, & ſocio capitulari ad generale Capitulum ferri debebunt. Caput IV.

QVilibet Prælatus vt in Capitulo generali propriæ adminiſtrationis rationem reddere poſſit, hæc ad Capitulum generale ſecum ferre debebit; primò ſummam, ſeù capſam omnium

omnium reddituum, & expensarum cuiuslibet anni propriæ administrationis ex libris computorum fideliter extractam, & manu ratiocinatorum subscriptam: secundò summam omnium depositorum in Monasterio relictorum, depositarij, & ratiocinatorum manu similiter subscriptam; tertiò summam omnium creditorum, & debitorum proprij Monasterij præsertim quæ sub illius regimine facta fuerunt eodem modo subscriptam; quartò singraphas mercatorum, & apothecariorum, ex quorum apothecis Monasteria dietim merces, vel cibaria accipere solent, illorum, & ratiocinatorum manu similiter subscriptas.

Nomina etiam omnium Canonicorum, & Conuersorum, & totius familiæ in libello descripta secum feret, adnotatis cuiusque ordine, statu, & conditionibus, vt Patres Diffinitores cuiusque statum, & conditionem scire, & vnicuique oportunè prouidere possint. Ferat etiam paruum sigillum Monasterij, & eam pecuniarum quantitatem, quæ sufficiat pro expensis, quæ fient in eundo ad generale Capitulum pro se ipso, & socio capitulari, & in subsidio præstando ipsi Monasterio, in quo generale Capitulum celebrabitur, & etiam in redeundo, & reducendo nouum Prælatum; attenta in omnibus illius ætate, & dignitate.

Socius capitularis ferat literas proprij Capituli, per quas significetur electio de illius persona canonicè facta, & quod firmum, & ratū habebunt quidquid in Capitulo generali secundùm Deum, fuerit

defini-

definitum. Eiuſmodi autem literæ, per aliquem exiſtentem de gremio Capituli,& ſigillo Monaſterij ſcribi, & ſignari debebunt; quas literas ſocius capitularis, cum primùm ad generale Capitulum acceſſerit, Patribus Diffinitoribus, aut Notario generalis Capituli præſentabit, neque antequam eaſdē literas, vt præmittitur, præſentauerit, ad ferendum votum in Capitulo generali admitti poſsit. Si autē vltra prædictas literas Capitulum Monaſterij communi cōſenſu aliquid generali Capitulo ſignificare voluerit, id fiat per alias literas diſtinctas,& ſubſcriptas propria manu ſingulorū, qui tales literas ſcribere voluerint, idque ſemper ſeruetur cum aliquis literas Abbati Generali, vel Diffinitorio, vel alijs quibuſcunque ſcribere voluerit. Literas verò accuſatorias, aut infamatorias ſcribentes contra quaſcūque perſonas, pœnis in ſecunda parte ſtatutis irremiſsibiliter puniantur.

De ſubſidio pro expenſis generalis Capituli à ſingulis præſentando. Caput V.

NE Monaſterium, in quo Capitulum generale celebrabitur, nimijs expenſis grauetur, ſed quiſque ſuum onus in partes diuiſum leuius ferat, ſinguli ad generale Capitulum conuenientes certam portionem pecuniæ in generali Capitulo per Diffinitorium pro tempore taxādam

dam ſoluant ipſi Monaſterio, in quo generale Capitulum celebrabitur. Eiuſmodi pecuniæ colligendæ aliquis ex noſtris Canonicis per Vicarium Generalem deputetur, qui in libro ad hoc ſpiritualiter parato ſummam, & quantitatem à ſingulis acceptã ſcribat, & illam poſtea Diffinitorio exhibeat qui nõ ſoluerit integrè pecuniam per totã diem Lunę proximè ſequentis, ſoluat duplum, & de cætero non habeat vocẽ in illo Capitulo. Eiuſmodi pecuniæ portionem Abbas Generalis, & Viſitatores, qui ratione officiorum annuas præſtationes habent, pro ſe ipſis, & eorum ſocijs, famulis, & equis, quos ſecum ducent, ex dictorũ præſtationibus ſoluere debebunt. Prælati verò habentes adminiſtrationẽ pro ſe ipſis, & ſocijs capitularibus, famulis, & equis, quos ſecum ducent, ex pecunijs propriorum Monaſteriorum ratam illos tangentem ſoluent. Pro Prælatis verò non habentibus adminiſtrationem, & illorum Conuerſis, ſeù famulis, & equis, ſi illi Diffinitores extiterint, illorum Prouinciæ ſummam eos tangentem ſoluent. Si autem ob publica ſeruitia toti Congregationi exhibita priuilegio decorati fuerint, ratam illos tangentem tota Congregatio ex communibus contributionibus ſoluet. Si autem non fuerint Diffinitores, neque ſic priuilegiati, illorum Monaſteria nationalia pro portione illos tangente ſoluere debebunt,

Prælati adminiſtrationem habentes, præter ſociũ capitularem, vnum tantùm Conuerſum, aut ſi maluerint, famulum ſecularem, & totidem equos ad gene-

definitum. Eiusmodi autem literæ, per aliquem existentem de gremio Capituli, & sigillo Monasterij scribi, & signari debebunt; quas literas socius capitularis, cum primùm ad generale Capitulum accesserit, Patribus Diffinitoribus, aut Notario generalis Capituli præsentabit, neque antequam easdẽ literas, vt præmittitur, præsentauerit, ad ferendum votum in Capitulo generali admitti posit. Si autẽ vltra prædictas literas Capitulum Monasterij communi cõsensu aliquid generali Capitulo significare voluerit, id fiat per alias literas distinctas, & subscriptas propria manu singulorũ, qui tales literas scribere voluerint, idque semper seruetur cum aliquis literas Abbati Generali, vel Diffinitorio, vel alijs quibuscunque scribere voluerit. Literas verò accusatorias, aut infamatorias scribentes contra quascũque personas, pœnis in secunda parte statutis irremisibiliter puniantur.

De subsidio pro expensis generalis Capituli à singulis præsentando. Caput V.

NE Monasterium, in quo Capitulum generale celebrabitur, nimijs expensis grauetur, sed quisque suum onus in partes diuisum leuius ferat, singuli ad generale Capitulum conuenientes certam portionem pecuniæ in generali Capitulo per Diffinitorium pro tempore taxã-

dam

dam soluant ipsi Monasterio, in quo generale Capitulum celebrabitur. Eiusmodi pecuniæ colligendæ aliquis ex nostris Canonicis per Vicarium Generalem deputetur, qui in libro ad hoc spiritualiter parato summam, & quantitatem à singulis acceptã scribat, & illam postea Diffinitorio exhibeat qui nõ soluerit integrè pecuniam per totã diem Lunę proximè sequentis, soluat duplum, & de cætero non habeat vocẽ in illo Capitulo. Eiusmodi pecuniæ portionem Abbas Generalis, & Visitatores, qui ratione officiorum annuas præstationes habent, pro se ipsis, & eorum socijs, famulis, & equis, quos secum ducent, ex dictorũ præstationibus soluere debebunt. Prælati verò habentes administrationẽ pro se ipsis, & socijs capitularibus, famulis, & equis, quos secum ducent, ex pecunijs propriorum Monasteriorum ratam illos tangentem soluent. Pro Prælatis verò non habentibus administrationem, & illorum Conuersis, seù famulis, & equis, si illi Diffinitores extiterint, illorum Prouinciæ summam eos tangentem soluent. Si autem ob publica seruitia toti Congregationi exhibita priuilegio decorati fuerint, ratam illos tangentem tota Congregatio ex communibus contributionibus soluet. Si autem non fuerint Diffinitores, neque sic priuilegiati, illorum Monasteria nationalia pro portione illos tangente soluere debebunt,

Prælati administrationem habentes, præter sociũ capitularem, vnum tantùm Conuersum, aut si maluerint, famulum secularem, & totidem equos ad gene-

generale Capitulum ducere poſsint. Vbi verò ſocius capitularis electus non fuerit, Prælati aut Conuerſum, aut famulum ſecularem, & duos tantùm equos ducere poſsint, & ſimiliter Prælati adminiſtrationem non habentes. Nullus præter Abbatem Generalem, & Viſitatores, & illos, qui antea Abbates Generales extiterunt Conuerſum, & famulum ſecularem ad Capitulum generale ducere poſsit: cæteri, quos ad generale Capitulum ire continget, ſoli, & ſine equis ibunt.

De non procurandis ſuffragijs. Caput VI.

QVia nullus debet honores ſibi aſſumere, niſi tanquam Aaron à Deo vocatus, ideò iuxta antiquam Ordinis conſtitutionem ſtatuitur, vt nullus ſiuè Canonicus, ſiuè Conuerſus votum alterius quærat adulatione, verbo, aut quacunque promiſsione ſiuè per ſe, ſiuè per interpoſitam perſonam, ad effectum obtinendi aliquod regimen magnum, vel paruum, aut etiam mittendi, vel eundi ad Capitulum Generale, ſub pœnis contentis in dec. fel. rec. Clem. PP. VIII. confirmatis per ſanctiſsmum D.N.D. Vrbanum PP. VIII. ſebſequentis tenoris.

Vt omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione, tàm pro ſe ipſis, quã

pro

pro alijs, tùm in Capitulis locorum, tùm in cæteris, præsertim generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seù alibi: quicũque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur. Super quo cum eis dispẽsari à nemine posit, nisi à Nobis, vel successoribus nostris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porrò supradictas omnes pœnas ad cõplices, & simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus. Quòd si Conuersi huic Constitutioni contraire præsumpserint, habitu professionis priuentur per quatuor annos, à qua pœna, nec etiam Abbas Generalis, valeat dispensare. Quisque verò per duos contestes, vel tres testes bonæ famæ conuinci posit.

De nonnullis tempore generalis Capituli inuiolabiliter seruandis. Caput VII.

FEria sexta immediatè præcedente inchoationem Capituli generalis in loco, vbi Capitulum celebrabitur, Missa solemnis cantetur de D. Patre Augustino, & exposito sanctissimo Sacramento Eucharistiæ publica oratio inchoetur. Canonici bini, & bini maioribus incipientibus singulis horis coram eodem sanctissimo Sacramento

genuflexi assistant, Sabbatho sequenti Missa solemnis cantetur de Beata Virgine. Die verò Dominica, quæ erit tertia post Pascha Resurrectionis Missa solemnis de Spiritu sancto cantabitur, cui tàm Abbas Generalis, & Visitatores, quàm cæteri omnes Prælati, & alij in Capitulo existentes interesse debebunt.

Toto tempore Capituli omnes diuinis Officijs die, noctùque intersint: silentium in Dormitorio, & Refectorio statutis horis ab omnibus seruetur. Ad mensam non tumultuariè, & confusè, sed modestè, & ordinatè omnes accedant: in mensa, & in Capitulo, & in omnibus alijs locis suo ordine stent, vel sedeant. Contrafacientes per Priorem claustralem corripiantur, & si non emendauerint, faciant publicè disciplinam in Refectorio tempore communis refectionis. In sero tempore conuenienti fiat signum dormitionis, secundùm morem consuetũ, quo signo facto singuli siuè Prælati, siuè subditi, sine comitatu, ac strepitu cum silentio in suas cellas se recipiant sub pœna contrafacientibus comedendi in terra in Refectorio pro qualibet vice. Non ferantur ientacula in Dormitorium, nec ibi omninò fiant sub pœna faciendi pro qualibet vice disciplinam in Refectorio tempore communis refectionis. Prior claustralis diligenter curet hanc constitutionem executioni demandari.

De

De ingreſſu Generalis Capituli, & ordine in ſeſſionibus ſeruando. Caput VIII.

DOminica tertia poſt Paſcha Reſurrectionis poſt dictam Nonam ſigno facto cum campanula, omnes ad locum pro Capitulo celebrando paratum accedentes cum modeſtia, & grauitate in ſuis locis ſecundùm ordinem maioritatis, & minoritatis inter illos ſeruandum ſedebunt. Porrò in huiuſmodi, & alijs omnibus ſeſsionibus, & publicis conuentibus, & actibus hic ordo maioritatis, & minoritatis inter noſtros Canonicos ſeruabitur. In primo, & digniori loco ſẽper ſtabit Abbas Generalis tanquã Pater, & Caput totius Congregationis, poſt Abbatem Generalem ſtabunt quatuor Viſitatores, duo à dexteris ipſius Abbatis generalis, & duo à ſiniſtris iuxta ordinẽ maioritatis, itaut per ordinem maiores ſtẽt à dexteris, & minores à ſiniſtris. Inter ipſos autem Viſitatores ſi quis aliàs extiterit Abbas Generalis, is omnes alios Viſitatores præcedet; ſi autem plures ex Viſitatoribus fuerint Abbates Generales, ille præcedat, qui ſit antiquior habitu in Congregatione. Si nullus ex Viſitatoribus Abbas Generalis aliàs extiterit, illi per ordinẽ præcedent, qui erunt antiquiores habitu in Congregatione. Poſt Viſitatores in primo loco ſtabit Prælatus Monaſterij, in quo Generale Capitulum cele-

brabitur, deindè illi omnes, qui Abbates Generales, vel Visitatores aliàs extiterant, deindè alij omnes Prælati, inter quos maioritas ex sola prioritate susceptionis habitus Religionis attendi debebit, siuè actualem administrationem exerceant, siuè non exerceant, cùm dignitas det locum non administratio, itaut ille maior censeatur, qui prius habitum Religionis susceperit, quocumque titulo Prælaturæ nuncupetur. Post Prælatos stabunt priuilegiati non Prælati, post priuilegiatos sedebunt cæteri in ipso generali Capitulo votum habentes, inter quos sola prioritas, & maioritas ex prioritate susceptionis habitus erit attendenda. Et hic ordo seruari debebit à nostris Canonicis in omnibus alijs conuentibus, actionibus, & locis, excepto quòd Prælati in proprijs Monasterijs omnes alios præcedẽt, præter Visitatores quando visitationes actualiter exercebunt. Proprælati tamen etiam in suis Monasteris ipsos Prælatos forenses siuè administrationem habentes, siuè non habentes, nullo modo præcedant.

Omnibus igitur sic per ordinem cum silentio sedentibus Abbas Generalis, aut alius de ipsius mãdato, breuem aliquem, & efficacem sermonem habebit de diuino auxilio, & gratia S. Spiritus imploranda, de moribus reformandis, & regulari disciplina instauranda, de pace, & concordia in Congregatione seruanda. Et absoluto, qui votum in Capitulo non habebunt, statim recedent, illis solis remanentibus, qui votum, ac suffragium in ipso Capitulo daturi erunt, quos omnes Scriba, seu Notarius

tarius publicus Congregationis ex cedula, quam ſcriptam in manibus habere debebit, nominatim aduocabit. Qui aderunt, vocati reſpondebunt: qui verò non aderunt, ſigno aliquo notabuntur, vt numerus vocalium, qui præſentes erunt conſtare poſſit.

Omnibus deindè genuflexis ante ſacram Imaginem fiat breuis oratio, Abbate Generale incipiente Pſalmum, Ad te leuaui oculos meos, & cæteris proſequentibus cum Gloria Patri in fine, dicto deindè, Pater noſter, & reliqua ſecretè proſequendo; ipſe Abbas Generalis dicat verſiculum, Et ne nos, &c. alijs reſpondentibus, ſed libera nos, &c. Verſiculus, Saluos fac ſeruos tuos. Reſp. Deus meus ſperantes in te. Verſ. Mitte nobis Domine auxilium de Sancto. Reſpon. Et de Sion tuere nos. Verſ. Eſto nobis Domine turris fortitudinis. Reſp. A facie inimici. Verſ. Nihil proficiat inimicus in nobis. Reſp. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis. Verſ. Domine exaudi, & Dominus vobiſcum. Oratio. Mentes noſtras quæſumus Domine paraclitus, &c. in fine, per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen. Hic mos orandi ſeruetur quotidie antequam de quacunque re in Capitulo Generali tractetur.

Regu-

Regulæ generales in electionibus ſeruandæ. Caput IX.

IMplorata ſancti Spiritus gratia ad electiones deueniendum erit, in quibus faciendis, ſequẽtes Regulæ inuiolabiliter ſeruari debebunt, & primò in electione quorumcunque Superiorum, ſiuè Abbatum Generalium, ſiuè Vicariorum, & Viſitatorum, Prælatorum, Officialium, & aliorum quorumcunque: vt omnia rectè, & ſine vlla fraude, & liberè ſecundùm Deum peragantur, ipſæ electiones fiant per vota ſecreta, itaut ſingulorum eligentium nomina nunquam publicentur, nec publicari poſsint, aliàs electiones ſint nullæ.

nc. Tri. . 25. de ul. c. 6.

Electiones ita ſint liberæ, vt nullus metu, vel humano reſpectu adduci poſsit ad aliquem eligendũ, & electores ipſi cum in vnum locum conuenerint, in quo electiones fieri debebunt, inuocata Spiritus ſancti gratia perſonas idoneas eligant, ita liberè, vt ſemper quamdiu ad actualem electionem ventum non erit, valeant propoſitum, prout ipſis videbitur in melius mutare.

c. Bonæ m. de ctione.

Nullus votum habens in electionibus per malitiam, & contemptum emittatur alioquin electionẽ infringere valebit.

Electiones omnes tã Abbatis Generalis, & Procuratoris Generalis, quàm Viſitatorum, Diffinitorum, Superiorum, & aliorum quorumcunque, qui

ad

ad gradus, dignitates, & officia eligendi erunt, nec-non sociorum capitularium, tàm in Capitulis, & Dietis generalibus, quàm in Capitulis particularibus, alijsque Congregationibus, in quibus electiones huiusmodi fieri solent, canonicè fiant, & nemo verè electus, neque electio de eius persona facta valida censeatur, nisi duæ ex tribus votorum ipsorum eligentium partes interueniant; aliàs irritæ sint, & ad secundam electionem deueniatur. Quòd si neque prima, neque secunda electiones huiusmodi canonicè factæ fuerint, tunc, & eo casu volumus, vt ad tertiam electionem deueniatur; & ille electus censeatur, qui plura suffragia reportauerit, etiamsi in vno cæteros superauerit. Si facta tertia electione plures paria vota obtinuerint, neque alter alterum superauerit, tunc, & eo casu, nè electores frustra laborauerint, & Congregatio suo capite, & alijs Prælatis, & Officialibus destituta remaneat, inter plures paria vota obtinentes ille pro electo habeatur, qui sit antiquior habitu in Congregatione.

Paulus V. in breui edito anno 1615.

In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta à Sac. Conc Trid. & Ordinis Constitutionibus inuiolabiliter seruetur, iurētq; Electores secundùm veritatem cuiusque conscientiæ probiores, ac magis idoneos se electuros, ac propterea priusquam ad electiones deueniatur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum legendæ erunt. Qui contra aliquam personam excipere voluerit, antequam ad electionem faciendam deueniatur, excipere valebit, facta verò electione

Dec. Clem. PP. VIII. de Refor. Reg. 36.

ad excipiendum nullo modo admittatur.

Nati ex illegitimo thoro ad officia, gradus, & dignitates eligi non poſsint, niſi ſpecialem diſpenſationem obtinuerint, vel à Sede Apoſtolica, vel à Capitulo generali ad præſcriptum Conſtitutionis Sixti Quinti, & moderationis Gregorij Decimiquarti, iuxta quam moderationem Diffinitorium non poterit per ſe cum aliquo ſuper illigitimitate diſpenſare, ad effectum conſequendi officia gradus, & dignitates, in noſtra Congregatione, ſed huiuſmodi diſpenſatio toti Capitulo generali erit reſeruata; quam ipſum generale Capitulum cum nullo intelligatur feciſſe, vel facere, niſi prius expoſito eidem Capitulo vero impedimento eiuſmodi illegitimitatis, duæ ſaltèm ex tribus partibus dicti Capituli facto ſecreto ſcrutinio votorum cum illo duxerint diſpēſandum; aliàs tàm diſpenſatio, quàm electio de perſona eiuſmodi impedimentum illegitimitatis habente ſimiliter facta, nullæ ſint, & ad nullum effectum ſic electo valeant ſuffragari.

Ad officia, gradus, & prælaturas perſonæ eligantur, quæ Regulam, & Ordinis Conſtitutiones valeant obſeruare, præſertim quæ ad ſeruitium Chori & Eccleſiæ, & communem victum, atque veſtitum ſpectabunt; nulluſque ad aliquod munus, regimen, aut officium eligi poſsit, qui ijs requiſitis præditus non ſit, quibus ſui regiminis, aut officij munera per ſe ipſum laudabiliter valeat exercere.

eg. XIII. n. 1581. Eligendi ad publica, & generalia officia, ac regimina totius Congregationis non ſolùm ſacris literis.

teris, & probatis moribus exornati, & nullius delicti infamia notati, verùm etiam prudentia, & sacrarum literarum ſcientia præ cæteris inſignes, & eminentes eſſe debebunt.

Nullus verò, qui aliquod prædictorum officiorũ generalium, Abbatis ſcilicet Generalis, Viſitatoris, & Diffinitoris, in Diffinitorioq; iuxta Ordinis conſtitutiones ſuffragium tulerit, poſſit immediatè iterum, & de nouo ad aliquod prædictorum officiorũ, & ad vota ferenda in prædicto Diffinitorio, eligi, & admitti, niſi poſtquam aliquod prædictorum officiorum exercuerit, & vota vt ſupra in Diffinitorio tulerit, per ſex annos immediatè ſubſequentes à voto ferendo in Diffinitorio vacauerit, aliàs electiones factæ contra formam præſentis Decreti ſint ipſo facto nullæ; excipiuntur autẽ illi, qui non ad aliquod prædictorum officiorum exercendum, ſed tantummodo ad complendum numerum nouenariũ Diffinitorum ad ſuffragia ferenda in Diffinitorio iuxta conſtitutiones noſtras in locum quomodocunque deficientium fuerint ſubrogati. Dec. Cap. Gener. Bonon. celebrat. anno D. 1627.

Ad prælaturas non eligantur, neque de cætero promoueantur, qui non ſint literis exornati, iuxta Ordinis conſtitutiones aliàs electio ſit nulla.

Cùm æquum ſit, & rationi cõſentaneum, vt qui ſub eadem regula militant, & æqualiter onera ſuſtinent, æqualiter honoribus, & prælaturis gaudeant, Abbatiæ, & aliæ prælaturæ Congregationis cũ vacabunt, Canonicis cuiuſcũque nationis meritis ſuffultis, abſque aliqua nationum, & perſonarum exce-

ptione, vel acceptione aſsignentur, & ad eas Canonici virtute, ac meritis præſtantes, & idonei dumtaxat eligantur.

Vt in Diffinitorio æqualitas votorum reſpectu omnium Prouinciarum, & nationum ſeruetur; in quolibet Capitulo generali, ex qualibet Prouincia vnus Diffinitor aſſumatur, & eligatur, qui ſimul cũ quatuor Diffinitoribus anni præcedentis numerum nouem Diffinitorum conſtituent, & totum Diffinitorium complebunt; qui numerus Diffinitorum interuenire debebit in omnibus electionibus, & determinationibus faciendis in Capitulo generali, & in dietis.

Paul. V. Breue ann. 1606.

Electiones omnes Prælatorum ſiuè in Capitulo generali, ſiuè in dietis ita neceſſariò per nouem Diffinitores prædictos ſemper fieri debebunt; vt ſi aliquis eorum deceſſerit, aut abſens, vel infirmus, ſeù aliàs impeditus fuerit, cæteri ex dictorum nouem Electoribus alium eiuſdem Congregationis canonicum idoneum eorum arbitrio, quorum ſuper hoc conſcientiam oneramus, in defuncti, abſentis, infirmi, vel aliàs impediti locũ ſufficere poſsint.

Clemente VIII Breue editum an. 1598.

De electione Vicarij generalis. Caput X.

OMnibus igitur in Capitulo generali votum habentibus ſic, vt præmiſſum eſt, congregatis, Abbas Generalis electionem Vicarij Gene-

Generalis faciendam esse intimabit, qui toto tempore generalis Capituli, vsque dum nouus Abbas eligatur, ipsi generali Capitulo præsit. Eligendus verò in Vicarium Generalem Sacerdos professus nostræ Congregationis, & de gremio generalis Capituli, sacris literis exornatus, rerum gerendarum experientia probatus, & prudentia, ac morum grauitate insignis esse debebit, & illius Prouinciæ, ex qua Abbas Generalis assumendus erit.

In electione Vicarij Generalis talis modus seruabitur, singuli existentes de gremio Capituli scribent, vel scribi facient (non tamen ab aliquo alio existente de gremio Capituli) nomina eorum, quos ad officium Vicarij Generalis eligendos iudicauerint, secundùm veritatem vniuscuiusque conscientiæ, nomen tamen proprium eligentium tacendo, hoc pacto, videlicet; Ego eligo in Vicarium Generalem R.P.D. de tali Patria, siuè Natione. Caueant autem nè huiusmodi cedulas, vel ab aliquo existente de gremio Capituli accipiant, vel alijs scribant; sed quisque per se, vel aliquem non existentem de gremio Capituli, illas ita secretò scribat, vt iuxta Decretum Sacri Concilij Tridentini eligentium nomina nunquam publicari possint. Quilibet etiã scribat, vel scribi faciat in cedulis nomina eorum, quos ad officium Vicarij Generalis eligendos iudicauerit, triplicata, vt si prima electio canonica non fuerit, ad secundam, & tertiam deueniri possit, cedulis autem ita scriptis quisque ferat per se ipsum nomen illius, quem in Vicarium Generalem eli-

gere voluerit in cedula ita plicata, vt tunc minimè legi possit, & ipsum ponat in altero ex duobus vasculis super mensa posita ante Abbatem Generalẽ, & Diffinitores, existentibus. Omnibus autem votis delatis, & singulis Canonicis ad suas sedes reuersis, Abbas Generalis, cum quatuor Visitatoribus vota sic collata scrutabuntur, & si aliquem canonicè electum repererint, Abbas Generalis coram Capitulo generali illius electionem pronũtiabit. Si verò electio non fuerit canonica, dicat nullum electum fuisse; & ad secundam electionem deueniatur. Si autem neque secunda electio canonicè facta fuerit; ad tertiam simili modo deueniendum erit, & tunc facta tertia electione ille pro verè electo censendus, & pronuntiandus erit, qui plura vota obtinuerit, etiamsi in vno cæteros superauerit, si autem plures paria vota obtinuerint, facta tertia electione ille pro electo habeatur qui fuerit maior, & antiquior habitu in Congregatione.

Facta electione Vicarij Generalis, & absque alia solemnitate per Abbatem Generalem pronunciata, electus coram ipso Abbate Generali statim genuflexus, & se ipsum orationibus patrum plurimum cõmendãs, officium sibi commissum omni excusatione postposita promptè acceptabit, & ab ipso Abbate Generali eleuatus in eius loco sedebit. Ipse autem Vicarius Generalis ita electus toto tempore generalis Capituli cum omni reuerẽtia, ab omnibus pro Patre, & capite totius Congregationis habendus erit, donec ad electionem noui Abbatis Generalis deuenia-

deueniatur. Ad ipsum spectabit cum consilio aliorũ Diffinitorũ Sacerdotes deputare ad cõfessiones Canonicorum, & Conuersorum in Capitulo generali existentium audiendas; nullusque confiteri poterit, nisi Sacerdotibus per illum deputatis. Postquam autem nouus Abbas Generalis electus fuerit, vel eosdem confirmabit, vel alios pro suo arbitratu deputabit.

De renũciatione regiminum, & prælaturarum coram Vicario Generali per Abbatem Generalem, Visitatores, & alios Prælatos facienda. Caput XI.

Vicario Generali ita electo, & in suo loco sedente Abbas Generalis ante illum statim humiliter genuflectens proprij regiminis officium resignabit, præsentando, ac tribuendo eidem Vicario Generali Regulam, & Constitutiones nostri Ordinis, librum quoque gestorum, Capituli generalis, & dietarum, & sigillum nostræ Congregationis: qua renũciatione per Vicarium Generalẽ recepta, de omnibus culpis circa proprij regiminis executionẽ admissis se ipsum humiliter accusabit; deinde iubente Vicario Generali surgens apud illũ à sinistris sedebit. Postea Visitatores per ordinẽ maioribus incipientibus coram eodem Vicario Generali genuflexi propria officia pariter resignabunt,

& sic

& sic deinceps cæteri omnes Prælati monasteriorũ facient, de suis culpis circa propria officia, & regimina admissis se ipsos pariter accusantes. Qui postquam officijs, & prælaturis renuntiauerint, omnes ordinatè sedebunt iuxta ordinem maioritatis, vel minoritatis ex priore susceptione habitus Religionis attendendum; quod etiam in alijs locis, & monasterijs in tota Congregatione seruari debebit, præcedentibus tamen semper Sacerdotibus eos, qui fortè Sacerdotes non essent, etiamsi illi habitum Religionis prius suscepissent.

De electione Diffinitorum Capituli generalis. Caput XII.

DIffinitores Capituli generalis semper nouẽ esse debebunt. Primus erit ipse Vicarius generalis vsque ad electionem noui Abbatis generalis exclusiuè. Post Vicarium Generalem primus erit Abbas Generalis triennij præcedentis. Deindè quatuor alij noui Diffinitores statim eligi debebunt singuli ex singulis Prouincijs, ea excepta, ex qua Abbas Generalis assumendus erit. Hi erunt etiam Visitatores Congregationis toto triennio sequenti, vsque ad celebrationem noui Capituli generalis, qui cum Vicario Generali nouum Diffinitorium constituent; quibus alij quatuor maiores ex Diffinitoribus triennij immediatè præcedentis adiuncti videlicet Abbas Generalis, & tres ex maioribus

ioribus Visitatoribus triennij præcedentis numerũ nouem Diffinitorum complebunt. Qui numerus, integrum Diffinitorium constituet, & in omnibus determinationibus, & electionibus, quæ in Capitulo Generali, vel in diet s per Diffinitorium fient semper interuenire debebit.

Eligendi in Diffinitores, seù Visitatores has conditiones habere debebunt, oportebit enim illos esse Canonicos nostræ Congregationis professos, & Sacerdotes de gremio Capituli existentes, qui saltèm per triennium fuerint Prælati in nostra Congregatione, & in administratione prælaturæ se se laudabiliter gesserint, vitæ, & morum integritate conspicui, literis præsertim scholasticis exornati, vt spectantia ad reformationem studiorum rectè valeant exequi, & exercere; & in causis Regularium ita instructi, ac versati, vt proprij officij munera, laudabiliter per se ipsos exercere possint: In huiusmodi verò electionibus modus, & forma in electione Vicarij Generalis præscripta seruetur, ac iuxta Regulas generales in electionibus seruãdas, vt supra Cap. IX. descriptas.

Diffinitorum officium erit, quascũque personas de nostra Congregatione errantes, ac delinquentes iuxta illarum excessus, corrigere, & punire, in rebelles, & inobedientes censuras ecclesiasticas promulgare, & incorrigibiles, & alios grauiter delinquentes ad perpetuos carceres, vel etiam ad triremes deputare, sicut in nostris priuilegijs habetur. Ad ipsos etiam spectabit, particularium monaste-

riorum,

riorum, & personarum absentium literas generali Capitulo directas legere, & in eis contenta diligenter examinare, & quoscunque voluerint audire etiã illos, qui de familia monasterij, in quo generale Capitulum celebrabitur existent, omisso tamen generali examine familiæ. Culpas etiam Prælatorum, & aliorum quorumcunque audire, & illorum defectus iustè, & misericorditer corrigere.

Ad illos spectabit electio omnium Prælatorum, Confessariorum monialium, & Prædicatorum nostræ Congregationis, & similiter admittendos ad habitum Religionis siuè Canonicorum, siuè Conuersorum probare, & deligere, nullusq; nisi à Diffinitorio probatus, & delectus ad habitum nostræ Congregationis recipi poterit, & receptus statim à Congregatione eijci, & qui illum receperit, à prælatura deponendus erit, nec poterit super huiusmodi cum aliquo dispensari.

Spectabit etiam ad eosdem Diffinitores nonnullos Iudices ex Canonicis de gremio generalis Capituli existentibus constituere ad cognoscendum in causis ciuilibus, & criminalibus personarum de nostra Congregatione existentium, & ad videndas rationes, seù computa totius administrationis temporalis singulorum monasteriorum. Qui tamen Iudices si quid reformatione dignum inuenerint, ipsis Patribus Diffinitoribus referre debebunt, vt ab illis opportunum remedium adhibeatur.

In Monasterijs tamen de nouo acceptandis, aut dimittendis, vel nouis constitutionibus condendis,

vel

vel antiquis, & præsentibus, aut quas in posterum per generalia Capitula fieri continget mutandis, & alijs similibus, quæ ad totum Generale Capitulum spectare dignoscuntur, non poterunt ipsi Diffinitores etiam omnibus consentientibus per se ipsos aliquid diffinire, sed in eiusmodi diffinitiuam sententiam ipsius Capituli generalis expectare debebunt.

De eligendo publico Notario Capituli generalis. Caput XIII.

EX Visitatoribus sic electis vnus in publicum Notarium totius Capituli generalis, & Congregationis ab ipso generali Capitulo eligendus erit; cuius quidem Notarij sic electi scriptis plena fides in omnibus ad Congregationem spectantibus intra ipsam Congregationem iuxta Apostolicum priuilegium adhiberi debebit. Ad ipsum verò spectabit, acta generalis Capituli fideliter, ac diligenter scribere, distinctè notando ea, quæ per totum generale Capitulum fient, & distinctè alia, quæ per solum Diffinitorium, vel per alios Iudices, aut officiales à Capitulo, & Diffinitorio constitutos fieri, ac decerni continget. Illius etiam munus erit, omnes literas Capitulo generali, seù Diffinitorio præsentatas legere, & in eis contenta, quæ alicuius momenti erunt, per modum memorialis Pauli II. concessi anno 1464. 18. Ian.

adnotare, & toti Diffinitorio examinanda exhibere; eiſdem literis nomine generalis Capituli, vel Patrũ Diffinitorum reſpondere, copias Conſtitutionum editarum à Capitulo generali omnibus poſcentibus præbere, & demùm omnia acta, & ſtatuta per generale Capitulum, vel per Diffinitorium facta, antequam ipſum Capitulum generale abſoluatur, coram omnibus legere.

Quæcunque verò per generale Capitulum, vel per Diffinitores in Capitulo generali, vel dietis acta & diffinita erunt, in libro ad hoc ſpecialiter præparato per ipſum Notarium fideliter, integrè, & per ordinem regiſtrari debebunt, ac etiam quæcunque alia, quæ in particularibus Congregationibus, ſeù Conuentibus ad totam Congregationem ſpectantia fieri continget, iuxta ordinem temporum ipſorum geſtorum. Eiuſmodi autem liber apud Abbatem Generalem ſemper manebit, quem ne vitiari, vel abradi, aut alio modo deprauari contingat, ipſe Abbas Generalis inprimis curare debebit. Ne verò caſu aliquo contingat, ipſum librum apud Abbatem Generalem exiſtentem deperdi, alterum eiuſdem libri authenticum exemplum fiat, illudq; proprium in aliquo publico Archiuo Congregationis ſeruetur.

Singuli etiam Iudices à generali Capitulo, vel Diffinitorio conſtituti, vt inferius dicetur libellos eorum, quæ per illos decerni, & fieri continget diligenter conficiant, & in eis ſingula geſta, decreta, & ſententias diſtinctè, & per ordinem ſcribant,

eoſque

eosq; absoluto, generali Capitulo in manibus ipsius Notarij publici Congregationis relinquant.

De Priore claustrali, & œconomo generalis Capituli. Caput XIV.

QVia Vicarium Generalem, ac cæteros Diffinitores necesse erit circa plurima ad cōmunem vtilitatem, & refotmationem Congregationis spectantia occupari, Vicarius Generalis cum consilio Diffinitorum aliquem ex Patribus de gremio eiusdem generalis Capituli existentibus moribus, & ætate grauem eligat, illumq; reliquis Canonicis, & Conuersis tàm Monasterij, in quo Capitulum celebrabitur, quàm totius præfati Capituli præficiat; qui Prior Claustralis vocetur, eique omnes in Capitulo generali existentes, Diffinitoribus exceptis, humiliter obediant, & primum locum super omnes, Diffinitoribus similiter exceptis, tenet ipse Prior Claustralis toto tempore generalis Capituli, diuinis officijs die noctuq; interesse studeat, & vt alij omnes legitimo impedimento cessante intersint, exemplo, & mandato, cùm opus fuerit, solicitè procuret. Silentium statutis horis seruari faciat, præsertim in Dormitorio, & in mensa communi, cui semper interesse debebit, & absentibus Diffinitoribus in primo loco mensæ Superioris stabit. Qui domi egredientur, ab illo benedictionem, & licentiam accipere debebunt, non ta-

men in præſentia Diffinitorum aliquam iuriſdictionem exercebit.

Vicarius Monaſterij, in quo generale Capitulũ celebrabitur, ipſius prioris clauſtralis Vicarius erit, & in eius abſentia culpas ſubditorum ſui Monaſterij publicè audire poterit; ſtabit etiam ſuper omnes Canonicos durante ipſo Capitulo generali, & benedictionem, ac gratiarum actionem in menſa faciet ſicut prior clauſtralis.

Qui verò authoritas prioris clauſtralis tantummodo circa ſpiritualia, non autem circa temporalia ſe extendet, ab ipſo Vicario Generali cum conſilio Patrum Diffinitorum alius Canonicus fidelis, prudens, & diſcretus in œconomum totius generalis Capituli eligendus erit; ad illum verò ſpectabit ſolicitè procurare, vt omnibus in Capitulo exiſtentibus Canonicis, & Conuerſis, famulis, & equis neceſſaria ad victum, & accubitum oportunè cum charitate, & humanitate miniſtrentur. Ad ipſum etiam pertinebit, pecunias à ſingulis Capitulo generali interuenientibus pro rata ſingulos tangente ſoluendas colligere, & ſingulorum ſoluentium nomina, & quantitatem pecuniæ ſolutæ in libello diſtinctè adnotare, & ſic notata Diffinitoribus exhibere: ipſas verò pecunias ſic collectas Monaſterio, in quo Capitulum celebrabitur, tribuere debebit, aut in ſolutionem debitorum occaſione eiuſdem Capituli contractorum conuertere, iuxta voluntatem Patrum Diffinitorum.

De

De quibuſdam Iudicibus in Generali Capitulo conſtituendis. Caput XV.

QVò faciliùs citiùſque negocia Generalis Capituli tractari, & expediri poſsint, præter Diffinitores, qui totius Congregationis ſupremi erunt Iudices intra ipſam Congregationẽ, quidam alij Iudices per ipſum Diffinitorium creari debebunt, ac inprimis tres ſaltèm Iudices ad cauſas ciuiles audiendas conſtituendi erunt, qui lites, & cauſas inter Monaſteria, & perſonas noſtræ Congregationis cognoſcere, & debito fine valeant terminare; reſeruata nihilominus ipſis Diffinitoribus facultate, huiuſmodi ſententias moderandi, corrigendi, aut etiam caſſandi, prout illis videbitur magis expedire.

Tres quoque Iudices ad cauſas criminales cognoſcendas conſtituent, cum facultate, ipſas iudicialiter per diffinitiuam ſententiam terminandi, exceptis cauſis grauioribus ſoli Diffinitorio reſeruatis, ac etiam reſeruata ipſis Diffinitoribus facultate huiuſmodi ſententias corrigendi, confirmandi, aut etiam infirmandi, & caſſandi; quas ſententias, tàm ipſi, quàm alij Iudices ad cauſas ciuiles deputati antequam publicent, Patribus Diffinitoribus probandas exhibebunt.

Alios etiam Iudices deputabunt ad computa, ſeù ratio-

rationes, & administrationes temporales singulorũ Monasteriorum diligenter examinandas, coram quibus locorum Prælati, & etiam Procurator Generalis Romanus, & Venetus totius administrationis temporalium bonorum particularium Monasteriorum, & pecuniarum totius Congregationis exactã, rationem reddere debebunt.

Deniquè ipse Generalis in quolibet proximo Capitulo generali saltèm coram tribus Iudicibus ab ipso Capitulo ad hoc constitutis vniuersam suæ administrationis tàm publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum Sedis Apostolicæ Romam transmitti posſit.

:. Clem. VIII. Refor. §. 13.

Supradicti Iudices qualibet die mane, & vespere cum Diffinitores congregabuntur, statutis in locis ad sua munera exercenda conuenire debebunt. Singulis autem officijs singuli Conuersi, vel etiam plures pro ostiarijs deputentur ad eos vocandos, quos ipsi Iudices vocandos duxerint.

Constituent etiam Depositarium, apud quem locorum Prælati pecunias, quas pro viaticis ex proprijs Monasterijs detulerunt, deponent. Vt autem singulorum deposita facilius agnoscantur, singuli deponentes proprium nomen, qualitatem, & quantitatem pecuniarum depositarum in cedulis descripta cum ipsis pecunijs tradent, ac cum ipsis pecunijs quilibet Prælatus sigillum proprij Monasterij ipsi Depositario præbebit.

De

De ijs, quæ in generali Capitulo tractanda erunt, & qualiter grauia negocia in eodem Capitulo determinari debebunt. Caput XVI.

QVæ hactenus dicta sunt, ipsa prima die inchoati generalis Capituli, si posibile fuerit, omninò absoluenda erunt, vt diebus sequentibus negocijs in Capitulo tractandis, ac determinandis Patres faciliùs incumbere posint, quibus diebus mane, & vespere tùm Diffinitores, tùm cæteri officiales in suis locis semper congregari debebunt. Quæ verò in generali Capitulo tractanda erunt, ea præsertim sunt, quæ morum reformationem, & disciplinæ regularis instaurationem, nec nō totius Congregationis spiritualem, & temporalem vtilitatem respiciunt, in quibus tractandis talis ordo poterit seruari, vt in primis Vicario Generali cum cæteris Diffinitoribus simul congregatis legantur literæ Capitulo generali, vel Diffinitorio directæ, habitàque super singulis in eis contentis matura deliberatione, quid respondendum sit, per ipsos Diffinitores decernatur, & per Notarium generalis Capituli adnotetur.

Singulos deindè locorum Prælatos, ac cæteros Canonicos, & Conuersos, prout illis videbitur, ipsi Diffinitores aduocari facient, & de singulorum Monasteriorum statu tàm circa spiritualia, quàm circa tem-

temporalia diligenter inquirent, nec non de cuiusque Canonici, aut Conuersi vita, moribus, & conditionibus: & si quid animaduersione dignum reperetint, Notarius in particulari schedula adnotabit, vt circa illud conueniens tractatio, & deliberatio fieri posit; absoluto verò examine Vicarius Generalis, aut ipse Notarius singula proponet, circa quæ aliquid deliberandum erit. Habeatur verò circa vnaquamque rem propositam matura tractatio, & deliberatio, ipso Vicario Generali singulos Diffinitores interrogante, singulis verò modestè, & sine vlla prorsus contentione sententiam proferrentibus: Quæ per ipsos Diffinitores decerni poterunt, ab illis definiãtur, quæ verò ad totum generale Capitulum spectare dignoscuntur, ipsi generali Capitulo decernenda proponent, & reseruabunt.

Vt autem deliberationes, & determinationes, quæ per generale Capitulum fieri debebunt, postposito omni metu, & humano respectu liberiores secundùm Deum fiant, in huiusmodi deliberationibus hic modus seruari debebit; proposita per Vicarium, vel Abbatem Generalem, seù quemcunque alium ipsi generali Capitulo quacunque re, super qua deliberandum erit, habitâque circa rem conuenienti tractatione, duo ex Canonicis de gremio Capituli accipient de mensa Diffinitorum vascula, in quorum altero erunt signa fabarum, vel alterius materiæ alba, & nigra, singulis de gremio Capituli existentibus præbenda; in altero verò colligent vota singulorum, quæ quisque secretò per se ponet in

ipso

ipſo vaſculo, & ſignum album ponetur pro parte affirmatiua, nigrum verò pro negatiua: Omnibus autem votis ſic collectis, aperto vaſe coram toto Diffinitorio, fiet ſcrutinium votorum, & illud firmiter teneri debebit, & pro certo, ac definito, quod à maiori parte Capituli per huiuſmodi ſecretum ſcrutinium votorum fuerit approbatum, & obtentum, ſicut dictum eſt in ſecunda parte Capitulo trigeſimoprimo, hic modus deliberandi, & definiendi, de quibuſcunque rebus per Capitulum Generale definiendis, ſemper, & neceſſariò erit ſeruandus, prout dictum eſt in ſecunda parte loco citato, ad quod habeatur relatio.

De electione Abbatis Generalis. Caput XVII.

HIs peractis, quæ ad Ordinis reformationem, & inſtaurationem ſpectare videbuntur, die Iouis poſt horam nonam, omnibus de gremio Capituli exiſtentibus de more congregatis, Vicarius Generalis admonebit, vt ad electionem Abbatis Generalis deueniatur; omneſq; efficaciter hortabitur, vt eum eligant, quem ad tale munus obeundum magis dignum, & idoneum ſecundùm veritatem cuiuſque conſcientiæ iudicabunt. In electione verò ipſius Abbatis Generalis modus, & forma, quæ in electione Vicarij Generalis præſcribitur ſeruari debebit, pręmiſſa priùs oratione genib⁹ flexis

& litanijs ad diuinum auxilium implorandum deuotè recitatis.

Eligendus in Abbatem Generalem has præsertim conditiones habere debebit, vt nimirum sit Sacerdos nostræ Congregationis professus, qui saltem per viginti annos vixerit sub obedientia ipsius Congregationis, quique per sex annos fuerit Prælatus, & in suo munere se laudabiliter gesserit; nullius delicti infamia notatus; prudentia, & rerum gerendarum experientia, morum grauitate, & vitæ probitate, & sacrarum literarum, ac eorum omniũ, quæ ad suum munus laudabiliter exercendum necessaria erunt, scientia optimè probatus, & præ alijs eminens, & insignis.

Facta electione ipsius Abbatis Generalis, Vicarius Generalis illam toti Capitulo denunciabit, nomen tamen electi reticendo, donec in Ecclesia solemniter publicetur; statim verò omnes in Monasterio existentes bini, & bini processionaliter ad Ecclesiam procedentes per ordinem in suis sedibus stabunt, omnibusq; silentibus Notarius Capituli generalis ante maius Altare constitutus mandante Vicario Generali ipsam electionem sic solemniter publicabit: primò intonabit versiculum, Adiutorium nostrum in nomine Domini; & responso per Chorum, Qui fecit Cælum, & Terram. voce alta, & intelligibili ita prosequetur. Ego D.N. de tali patria auctoritate Sedis Apostolicæ, & vigore priuilegiorum nostræ Congregationi à Sede Apostolica indultorum, nomine totius Capituli nostri Generalis

ralis eligo, & electum pronuncio in Abbatem Generalem totius Congregationis, & Ordinis nostri Reuerendissimum Patrem D.N. de tali Patria, quibus dictis, omnes respondebunt. Deo gratias. Publicata verò electione, ipse electus humiliter genuflectens per Vicarium Generalem, vel maiores ex Diffinitoribus eleuetur, & ante medium altaris maioris per illos ducatur (vbi prostratus officium suum ac se ipsum ex corde Christo Domino comēdabit) Choro interim de more canente Hymnum, Te Deū laudamus. Et cum ibi aliquantulum orauerit, per eosdem maiores Diffinitores eleuatus ad Chorum ducatur, & in sede maiori collocatus, ac sedens regimen sibi commissum omni excusatione postposita sucipiet; Vicarius Generalis, vel maior ex Diffinitoribus Regulam, & Ordinis Constitutiones, & sigillum Congregationis illi præbendo dicat. Accipe Reuerendissime Pater Regulam, & Constitutiones nostri Ordinis, quas ipse, quantum humana fragilitas patietur, obseruabis, & ab alijs obseruari cum omni solicitudine procurabis: Accipe etiam sigillum Ordinis nostri, & custodi gregem tibi commissum, vt cum illo accipias vitam æternam.

His omnibus de manu maioris Diffinitoris susceptis Abbas Generalis singulos Canonicos, ac etiā Conuersos ad osculum pacis recipiet, maioribus incipientibus, & coram eo genuflectentibus, & eius manum osculantibus, ac dicentibus pax tecum, ipso verò respondente, Et cum spiritu tuo. Demùm ha-

bita per aliquem Canonicum graui, & eleganti oratione, vel in laudem, & congratulationem personæ ad tale officium assumptæ, vel de partibus, & officio ipsius Abbatis Generalis omnes cum religiosa modestia ad locum generalis Capituli redibunt, & Vicarius Generalis, nisi fuerit electus in Abbatem Generalem, statim coram ipso Abbate Generali, officium Vicariatus in manibus illius resignabit, qui nihilominus durante ipso Capitulo generali, post Abbatem Generalem primum locum super omnes tenebit; votum tamen in Diffinitorio nullo modo habebit.

De electione Procuratoris Generalis. Caput XVIII.

Electo Abbate Generali eiusq; electione solemniter publicata, Procurator Generalis totius Congregationis, à toto Capitulo generali statim eligendus erit, iuxta modum, & formam superiùs traditam in electione Vicarij Generalis. Eligendus in Procuratorem Generalem, ex ipsa Prouincia, ex qua Abbas Generalis triennij immediatè præcedẽtis extiterat, assumẽdus erit; cuius istæ præsertim erunt conditiones; nimirũ debebit esse Sacerdos, saltèm per viginti annos in nostra Cõgregatione professus, morib⁹ grauis, literis exornatus, valdè prudẽs, in reb⁹ agẽdis prouidus, qui saltèm per trieniũ fuerit Prælatus alicuius Monasterij, & in

& in suo munere, ac regimine se laudabiliter gesserit; quique triennio immediatè præcedenti Abbatis Generalis officio minimè functus fuerit.

Ipsi Procuratori Generali sic electo, sicut etiam Abbati Generali, mandatum generale Procurationis iuxta formam in Congregatione consuetam fieri debebit, cum hac tamen clausula, eidem mandato specialiter inserenda, quod vigore dicti generalis mandati nihil agere possit, vel impetrare contra Constitutiones, & laudabiles consuetudines nostræ Congregationis; quæ clausula in omnibus mandatis generalibus, quæ per ipsum generale Capitulum fient quibuscunque personis, ponenda erit.

De electione Prelatorum singulorum locorum nostræ Congregationis. Caput XIX.

Constituto per generale Capitulum publico, & vniuersali regimine totius Congregationis, ad electionem Prælatorum particulariũ locorum deueniendum erit, quæ quidem electio non ad totum Capitulum, sed ad solum Diffinitorium spectabit. Eligendi in Prælatos has præcipuè conditiones habere debebunt: nimirum erunt Sacerdotes nostræ Congregationis professi, qui saltèm annum quintumdecimum expleuerint in Cõgregatione, & per tres annos officium Vicariatus,

iuxta

iuxta modum traditum in ſecunda parte in Capitulo de Vicarijs, laudabiliter exercuerint in aliquo Monaſterio, in quo eligitur ſocius capitularis, & Horæ canonicæ in Choro conuentualiter quotidiè recitantur, vt ſupra in prima parte cap. 12. præſcriptum eſt, nullius criminis infamia notati, vel inquiſiti, de quo prius ſe ipſos canonicè non purgauerint, neque reddendis rationibus alicuius adminiſtrationis obnoxij, de legitimo thoro nati, virtute, & meritis ſuffulti, literis exornati, vt ſupra cap. 9. huius tertiæ partis præfinitum eſt, & tales, qu valeant Regulam, & Ordinis Cõſtitutiones præſertim quæ ſpectant ad officium Chori, & Eccleſiæ, & cõmunem victum, & veſtitum obſeruare, & ab alijs obſeruari facere, & ſui officij munera per ſe ipſos laudabiliter exercere; qui has conditiones non habuerint, in Prælatos eligi non poſsint.

Et quanquam prædictæ conditiones in omnibus ad prælaturas eligendis, debeant neceſſariò requiri: quia tamen non ſunt æqualia omnia regimina, Patres Diffinitores locorum, & perſonarum cõditionibus diligenter inſpectis, cuilibet Monaſterio illum præficiant, quem ad illud regendum magis idoneum iudicabunt: idq; præſertim in eligendis Prælatis Monaſteriorum, in quibus ſtudia literarum, vel Nouitiatus exiſtent, quæque Sanctimonialium curam adiunctam habebunt diligentiſsimè ſeruetur.

Et quia frequens mutatio Prælatorum de Monaſterio ad Monaſterium grauiſsima incommoda

ſpiri-

ſpiritualia, & tēporalia ipſis Monaſterijs afferre ſolet, iuxta antiquam Ordinis Conſtitutionem ſtatuimus, vt qui ſemèl alicui Monaſterio erit præfectus, integro triennio in regimine eiuſdem Monaſterij perſeueret, neque durante huiuſmodi triennio ad aliud Monaſterium regendum, niſi ex grauiſsima, & neceſſaria cauſà transferri poſsit. Expleto verò triēnio proprij regiminis, quilibet Prælatus ſaltèm per integrum annum ab omni regimine, & adminiſtratione vacabit, nec poterit quouis prætextu, vel titulo in eodem Monaſterio, vel alibi in ipſo regimine, & adminiſtratione cōfirmari, ſeù prorogari, niſi ex ſpeciali diſpenſatione Illuſtriſsimi D. Cardinalis Protectoris, iuxta facultatem à Sanctiſsimo Domino Noſtro ſibi factam, de qua in literis in forma Breuis.

In electione omnium Prælatorum talis modus ſeruetur; quilibet ex nouem Diffinitoribus nomen illius, quem eligendum iudicauerit, & eligere voluerit, ſcriptum in cedula ita complicata, vt tunc minimè legi poſſit, propria manu ponet in vaſe ſuper menſa coram ipſis Diffinitoribus præparato. Omnibus autem votis collatis, per ipſos Diffinitores fiat ſcrutinium ipſorum votorum, & quicunque canonicè electus inuentus fuerit, ita ut duas ex tribus ipſorum votorum partes obtinuerit, pro vere electo habeatur. Si autem prima electio canonica non fuerit ad ſecūdam pari modo deueniatur, quòd ſi neque ſecunda canonicè facta fuerit, ad tertiam ſimiliter deueniatur. Facta tertia electione, ille pro

verè

verè electo habeatur, qui plura vota obtinuerit, etiā si in vno cæteros superauerit: si autem plures paria vota obtinuerint, ille pro electo habeatur, qui sit antiquior habitu in Religione. Vt autem electiones secretè iuxta Sacri Concilij Tridentini decreta fiant; Constitutio facta in generali Capitulo anni 1594. & omnibus votis per scrutinium secretum in ipso Capitulo generali obtenta obseruetur, in qua præcipitur, quòd in electione Prælatorum seruetur mos, & forma antiqua, super addendo, quòd cedulæ, siuè bollettini, quibus facienda erit electio, qui prius fiebant manu propria cuiuslibet Diffinitoris, inposterum fiant manu tantùm vnius, qui non sit de gremio Diffinitorij.

De modo eligendi Confessarios Monialium, Prædicatores, Reformatores studiorum, & publicos Examinatores. Caput XX.

QVi in Confessores ordinarios Monialium erunt deputandi, per Diffinitores eligendi erunt, per vota secreta iuxta modum, & formam traditam in Capitulo præcedenti in electione Prælatorum seruandam, conditiones eligendorum in Confessores ordinarios Monialium, ex secunda parte, in proprio capite de Confessarijs Monialium, peti debebunt.

Facta electione Confessariorum Monialium, ad electio-

electionem Prædicatorum deueniendum erit. Eligendi in Prædicatores per Abbatem Generalẽ, vel alium ex Diffinitoribus toti Diffinitorio proponantur. Exhibeantur deinde ipsi Diffinitorio literæ testimoniales Reformatorum studiorum, & propriorum Prælatorum super requisitis eligendorum, & diligenter examinentur, vt videatur, an propositi re vera habeant requisita tã quoad mores, quàm quoad doctrinam. Si quis in aliquo ex requisitis defecerit, reijciatur, nec possit cum aliquo requisita non habẽre super ipsis requisitis dispensari. Qui requisita habuerint, singuli Diffinitoribus proponantur, & circa singulos fiat secretum scrutinium votorum, qui duas ex tribus votorum partibus obtinuerit, pro electo habeatur; qui verò saltèm duas ex tribus votorũ partibus, vt præmittitur, non obtinuerit, reiectus censeatur. Singuli verò per Diffinitorium sic electi, iterũ toti Capitulo generali proponantur; & si maior pars Capituli consenserit, pro Prædicatoribus à tota Congregatione habeantur; sufficiatq; cõsensus ab ipso Capitulo viua voce præstitus, absque secreto scrutinio votorum. Conditiones eligendorũ in secunda parte Capitulo de Prædicatoribus requirantur. Semel autem reiectus à Prædicatoratu iterum Patribus Diffinitoribus eligẽdus minimè proponi possit, nisi saltèm per duos annos expletos in aliquo studio formali Sacræ Theologię studijs operam dederit, & ab Examinatoribus, seù Reformatoribus studiorum, præuio examine iterũ probatus, suæ idoneitatis literas testimoniales eorum subscri-

ptione, & iuramento firmatas obtinuerint.

Demùm iuxta ea, quæ in ſecunda parte in Capitulo de Reformatoribus ſtudiorum, & publicis Examinatoribus traduntur; tres ſaltèm Reformatores ſtudiorum pro tota Congregatione, per ipſos Diffinitores eligi debebunt; nec non etiã publici Examinatores, ex qualibet Prouincia ſaltèm tres, qui per Diffinitorium electi, & per generale Capitulum, ſaltèm viua voca probati, in ſuis officijs ad beneplacitum ipſius Diffinitoris perdurabunt, quo cum maiori totius Congregationis profectu ſua munera exercere poſsint. Abbas verò Generalis, & Viſitatores ſemper in tota Congregatione Reformatores, & Examinatores cenſeri debebunt.

De diſtributione familiæ totius Congregationis. Caput XXI.

MVnus diſtribuendæ familiæ Congregationis per ſingula Monaſteria, ad Abbatem Generalem, & quatuor Viſitatores triennij anteacti præſertim ſpectabit, quippè qui ſingulorum locorum indigentias, & perſonarum qualitates nouerunt: in eiuſmodi verò diſtributione illud in primis ſeruandum erit, vt in ſingulis Monaſterijs, is tantùm conſtituatur perſonarum numerus, qui vel ex proprijs redditibus Monaſteriorum, vel ex conſuetis eleemoſynis commodè ſuſtentari poſsit.

Dec. Clem. P. VIII. de ref. reg. 4.

posſit. Diſtributores familiarũ vniuſcuiuſque Monaſterij familiam ita conſtituant, vt in omnibus pax, & charitas inter Prælatos, & ſubditos, & Regularis diſciplinæ obſeruantia, & cultus Eccleſiarum attendatur, & locorum, ac perſonarum conditionibus inſpectis quilibet ei Monaſterio deputetur, cui magis videbitur expedire.

Caueatur à frequentibus, & non neceſſarijs mutationibus, quæ non niſi ex cauſa vrgenti, ac neceſſaria fieri debebunt, cùm ex his Monaſteria inutilibus expenſis grauentur, & regularis diſciplina plurimùm relaxetur. Canonici, qui annum ætatis ſexageſimumquintum expleuerint, vnum Monaſterium eligere poſsint, in quo dies ſuos quietè agãt, vel ſaltèm de loco conuenienti per Patres Diffinitores illis prouideatur.

Quilibet Prȩlatus antequam è Capitulo diſcedat, vel alter loco ipſius abſentis, cedulam familiæ proprij Monaſterij per Abbatem Generalem triennij anteacti regiſtratam, & illius manu ſubſcriptam, nec non ſigilli minoris Abbatis Generalis impreſſione ſignatam accipere teneatur. Singularum autem familiarum cuiuſlibet Monaſterij, Catalogus in libro particulari deſcriptus apud Abbatem Generalem pro tempore exiſtentem manere debebit.

De nonnullis priuilegijs Abbatum Generalium, Visitatorum, & Prælatorum, qui proprijs officijs renuntiauerunt. Caput XXII.

QVicũque officio Abbatis Generalis functus fuerit, si postea in Visitatorem eligatur omnes alios Visitatores præcedere debebit; si plures Visitatores, Abbates Generales antea extiterint, ille præcedat, qui sit antiquior habitu in Religione. Si postquam Abbas Generalis officio Generalatus renuntiauerit, nullum regimen habuerit, sit Prælatus de titulo, vocem actiuam, & passiuam habeat in omnibus Capitulis generalibus, & ad ipsa interuenire possit, & debeat, & cum illius consilio, quæ spectant ad regimen totius Congregationis tractentur: quem voluerit Sacerdotem nostræ Congregationis in Confessarium sibi eligere possit; & etiam vnum Conuersum, qui in omnibus ipsi inseruiet, in quem tanquam proprius illius Prælatus, omnimodam iurisdictionem habeat, cui Cõuerso per Prælatum loci, in quo existet in omnibus ad victum, & vestitum spectantibus prouideatur; possitq; sibi deligere, quod voluerit Monasterium, in quo dies suos in Dei seruitio ducat.

Qui Visitatoratus officio functi fuerint, postquã eidem officio renunciauerint, si ad nullum regimen assumantur, similiter sint Prælati titulares, vocem

actiuam,

actiuam, & pasſiuam habeant in Capitulis generalibus, cæteros Prælatos extra illorum reſidentiam præcedant, Conuerſum vnum ſibi eligere posſint, qui illis in omnibus inſeruiat, & priuilegijs Prælatorum forenſium gaudeant. Prælati, qui in aliquo Monaſterio geſſerint inſignia pontificalia, cum à Prælaturis vacabunt, in eodem Monaſterio reliquos Canonicos excepto loci Vicario præcedant. Ipſi Canonici prælaturis vacantes, in villis, vel alio modo extra clauſtra minimè commorentur, niſi ſint officiales Monaſteriorum conſueti, ac neceſſarij, ſecus facientes à Patribus Viſitatoribus tempore viſitationum acriter corripiantur; teneantur etiam ſeruitio Chori; & Eccleſiæ, die, noctuq; intereſſe, aliàs ad gradus, officia, & dignitates in Congregatione obtinendas inhabiles erunt.

De abſolutione Capituli generalis. Caput XXIII.

NE ex nimia generalis Capituli prorogatione tota Congregatio graue diſpendium patiatur, curabunt inprimis Abbas Generalis, ac cæteri Patres, vt quàm citiùs fieri poterit, ipſum generale Capitulũ abſoluatur, ita tñ, vt grauia negocia imperfecta minimè relinquantur, ſed cũ debita maturitate tractentur; quã ob cauſam ipſũ generale Capitulũ ſaltẽ per duodecim dies durare debebit. Omnibus verò debito fine terminatis, toto

Con-

Conuentu congregato, Abbas Generalis singulis locorum Prælatis coram se genuflectentibus, literas patẽtes Capitulis suorum Monasteriorum directas, nec non sigillum Monasterij, cum pecunijs pro viatico à prædecessoribus depositis, præbendo dicat, Accipe Pater insignia officij, ac regiminis tui, & stude, vt gregis tibi commissi, ita curam habeas, quatenus cum eo vitam merearis æternam. In eiusmodi autem literis patentibus, significabit electionem de singulis canonicè factam, in Prælatos singulorum locorum, & Canonicos eorundem locorum, vt ipsis tanquam veris Prælatis in omnibus secundùm Deum obediant, admonebit.

Postea omnes de gremio Capituli existentes, coram ipso Abbate Generali genuflectentes, humiliter de consuetis defectibus suis se ipsos accusent. Ac deindè facta per illos generali confessione, ipse Abbas Generalis faciat generalem absolutionem, omnibus postea surgentibus, & cum silentio sedentibus, breui sermone ad votorum, & Regulæ, ac Cõstitutionum nostrarum obseruationem efficaciter hortetur omnes, tùm communes totius Congregationis, tùm particulares locorum Benefactores, orationibus Fratrum plurimum commendet, & ante omnia Sanctissimum D N. Illustrissimos DD. Cardinales Prælatos, & Principes orthodoxos, Statum Catholicæ Ecclesiæ, cæteros Religiosorum Ordines, & nostram Congregationem; Catalogum quoque eorum, qui triennio præcedente ex nostra Cõgregatione defuncti erunt, coram omnibus legi faciet,

ciet, vt ſingulis debita fiant ſuffragia; pro quibus etiam die ſequenti, in eodem loco generalis Capituli, ſolemnis Miſſa celebrabitur. Ac demùm, ſi ita Patribus placuerit, ipſum generale Capitulum abſolutum pronunciabit; & ſic data omnibus benedictione, ſinguli cum modeſtia diſcedent in nomine Domini, ac Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti ad ſua loca celeriter profecturi.

Qualiter Fratres de loco ad locum mitti debeant. Caput XXIV.

PRælati, cùm primùm poſt abſolutum generale Capitulum, ad propria Monaſteria peruenerint, cum gaudio, & charitate ab omnibus excepti Capitulum congregabunt: & literas Abbatis Generalis eidem Capitulo directas, publicè legi facient; eisq; lectis abſque vlla dubitatione, vel mora pro veris, & legitimis Prælatis ab omnibus recipi, & timeri debebunt.

Poſtea ſi qui aderunt, ad alia Monaſteria mittendi, eis ſignificabitur, vt ad illa quamprimùm vadant. Nullus verò ad Monaſterium, cui per obedientiam fuerit deputatus, ire recuſet, aliàs pœna carceris, & alijs etiam grauioribus puniatur, ita vt diſcat obedire. Quilibet Canonicus, & Conuerſus cum ſuis indumentis, & conuenienti ſupellectili mittatur, ne alteri Monaſterio, ad quem mittetur grauis exiſtat, nihil tamen ſecum feret, ſine ſcientia, &

tia, & licẽtia Prælati, ex cuius Monasterio discedet. Teneaturq; ipse Prælatus, aut Vicarius loci, ex quo quis discedet, Inuentarium totius supellectilis huiusmodi, quod quisque conficere debebit, & Prælato, siuè Vicario subscribendum exhibere, cum rebus descriptis conferre, & sic subscriptum Prælato loci, cui is erit deputatus, statim transmittere, qui illud seruet, & conferat cum ipsis rebus delatis. Qui plus, aut minus habuisse deprehensi fuerint, quàm in Inuentario scriptum erit, nisi rationem conuenientem reddiderint, voce actiua, & passiua per annum priuati existant. Prælati locorum, ex quibus Canonici, vel Conuersi discedent, teneantur eis prębere pecunias pro expensis, quas facient in eundō ad sua Monasteria, tàm pro ipsis, quàm pro conducendis rebus, quas secum ferent. Canonici nunquàm pedestres incedant. Qui mittentur, singulas expensas, distinctè scribant, & pecunias, quæ superfuerint proprio Prælato resignent, alteri Prælato, ex cuius Monasterio discesserunt, fideliter restituendas. Cùm quis à Monasterio discedet, ad aliud profecturus cum benedictione literas patentes à Prælato, vel ab eius Vicario accipiat, in quibus scribatur quod tali die, ex tali Monasterio, cum debita licentia discessit, ad tale Monasterium profecturus; quas literas statim, vt ad aliquod Monasterium perueniet, loci Prælato, aut Vicario præsentabit. Quilibet verò in itinere quoad habitum, & cætera omnia Regulas in prima parte Capite trigesimoquinto præscriptas diligenter obseruet, & recto tramite ad proprium

Mona-

Monaſterium vadat; ſi quis à recto tramite deflexerit, habeat clauſtrum per ſex menſes, & faciat diſciplinam publicè in Refectorio.

Hoſpites noſtræ Congregationis, qui ex obedientia de loco ad locum mittentur, in noſtris Monaſterijs cum omni charitate, & humanitate excipiantur, & tractentur, & quæ ad hoſpitalitatem ſpectant exactè erga illos ſeruentur; non tamen vltra duos, vel tres dies, niſi ex cauſa neceſſaria alicubi morentur. Solus autem Abbas Generalis, & Viſitatores, tempore viſitationum, aliquem de Monaſterio ad Monaſterium transferre poſsint.

De Dietis celebrandis. Caput XXV.

IN annis, quibus Generale Capitulum non celebrabitur, Abbas Generalis vnam Dietam congregabit tum ad electiones Prælatorum faciendas, tùm ad publica totius Congregationis, & priuata particularium locorum negocia tractanda; & alia peragenda, quæ pro bono totius Congregationis fieri debebunt; locus in quo Dieta celebrabitur, erit locus reſidentiæ ipſius Abbatis Generalis, aut alius, quem ille magis idoneum iudicabit: tempus verò eidem Dietæ celebrandæ, oportunum erit Dominica quarta poſt Feſtum Dominicæ Reſurrectionis.

Ad Dietas hi neceſſariò conuenire debebunt, vi-

delicet, inprimis Abbas Generalis cum quatuor Visitatoribus, & alijs Diffinitoribus triennij præcedentis, per quos numerus nouem Diffinitorum vocalium iuxta dispositionem literarum Clementis Papæ Octaui, & Sanctissimi D.N. Pauli Quinti cópleri debebit; necnon etiam Procurator Generalis totius Congregationis, & Abbas Sanctæ Mariæ Charitatis Venetiarum; & illi qui semel Abbates Generales extiterunt, quia secundùm antiquas Ordinis Constitutiones, ea, quæ ad regimen totius Congregationis spectant, cum illorum consilio, & interuentu tractanda sunt; aduocari etiam debebunt omnes qui semel fuerunt Visitatores, quia salus est, vbi multa consilia. Præter supradictos verò, alij ad Dietas vocandi non erunt, nisi ob causam grauissimam, & necessariam; nê inutilibus expensis tota Congregatio frustra grauetur. Poterit tamen ipsa Dieta tamdiu prorogari, donec quæ in illa erunt tractanda, commodè, ac debito fine valeant terminari.

Clem. VIII ann. 1602. Paul. V. 1606.

De modo eligendi Abbates, & Procuratores Generales, Visitatores, & Prælatos cum illorum officia extra tempus vacauerint. Caput XXVI.

Paul. V. an. 1615.

SI contingat durante triennio Abbatis Generalis illius officium per cessum, vel decessum aut alio quouis modo cessare, ille, qui ex Visita-

ſitatoribus fuerit maior, qui ſcilicèt Abbas Generalis aliàs extiterit, ſin autem inter Viſitatores nullus aliàs extiterit Abbas Generalis, tunc antiquior habitu; etiam ſi ſit alterius Prouinciæ ſtatim officio Vicarij Generalis, vſque ad proximam inde habendam dietam, ſeù proximum Capitulum generale fungatur. Et deinde in proxima ſequenti Dieta, ſeù Capitulo, Abbas generalis vſque ad finem integri triennij prædicti, & non vltra eiuſdem Prouinciæ, cuius Generalis anteceſſor extiterat, per eos, qui in dicta Dieta, ſeù Capitulo ſuffragium habere conſueuerũt, eligatur die Sabbathi immediatè antecedente Dominicam, in qua Capitulum, ſeù Dieta initium ſumit: ſicq; electus ad officium huiuſmodi Abbatis Generalis, etiam ſi vnica tantùm die in officio permanſerit, omnibus, & ſingulis priuilegijs, indultis, exemptionibus, præeminentijs, prærogatiuis, & anelationibus gaudere debeat, ac ſi integro triennio officium Abbatis Generalis exercuiſſet.

Decedente Procuratore Generali, aut eius officio quouis modo ceſſante, antequam ſuum triennium compleuerit, alius ex eadem Prouincia ad complendum dictum triennium in Procuratorem Generalem eligatur, prout de Abbate Generali dictum fuit; & quouſque dicta electio celebretur Viſitator dictæ Prouinciæ Procuratoris Generalis officium vſque ad proximam inde habendam Dietam exerceat.

Similiter ſi aliquis ex Viſitatoribus ante expletum

tum triennium proprij officij deceſſerit, vel eius officio intra ipſum triennium quouis modo ceſſante, alius ex eadem Prouincia eligendus erit in Dieta, vel in Capitulo generali Sabbatho immediatè præcedente Dominicam, in qua Dieta, vel generale Capitulum inchoari debebit, etiamſi ſit in ſuo officio vnico tantùm die duraturus; illius autem electioni octo Diffinitores actualiter votum habentes, iuxta diſpoſitionem literarum Sanctiſsimi Domini Noſtri Pauli Quinti, neceſſariò intereſſe debebunt.

Si durante triēnio cuiuſuis Prælati alicuius Monaſterij ipſe Prælatus ex hac vita decedat, ſeù eius officium quouis modo ceſſet, Abbas Generalis in eius locum Vicarium, ſeù Locumtenentem, qui officio Prælati, ſeù Superioris huiuſmodi vſque ad Dietam, ſeù Capitulum ex tunc proximè habendū fungatur, conſtituere poſsit; & deindè in Dieta, ſeù Capitulo huiuſmodi alius Prælatus, ſeù Superior in locum anteceſſoris per Abbatem Generalem, & Diffinitores prædictos eligatur. Electioque huiuſmodi in Dietis, ſeù Capitulis generalibus vnà cùm aliorum Superiorum electionibus fiat.

De

De vitanda constitutionum multiplicitate, ac nouitate. Caput XXVII.

QVia nihil humanæ Reipublicæ magis perniciosum esse dignoscitur, quàm superflua, inutilisq; legum multiplicitas, ac immutatio, primùm quidem statuimus, vt post præsens volumen cõstitutionum tribus libris, siuè partibus distinctum nulla noua constitutio aliquam vim obtineat, nisi toti generali Capitulo proposita, matura deliberatione discussa, per secretum scrutinium votorum duabus saltèm ex tribus ipsorum votorum partibus consentientibus, ab ipso generali Capitulo approbata fuerit, & canonicè obtenta. Decreta verò, quæ pro bono regimine Congregationis iuxta varias temporum, & rerum exigentias per Patres Definitores, siuè in Dietis, siuè etiam in Capitulis generalibus fient, nisi fuerint in aliquo Capitulo generali, sicut præmissum est, canonicè obtenta cum auctoritate conditorum spirare intelligatur.

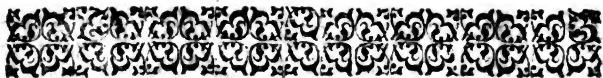
Aliæ quoque constitutiones siuè in Dietis, siuè etiam generalibus Capitulis, alijsq; Congregationibus editæ, & promulgatæ, quæ in præsenti volumine non comprehenduntur, cassatæ, & abrogatæ intelligantur, itaut omnes de nostra Congregatione ab illarum obseruatione inposterum absoluti cen-

censeantur. Constitutiones autem in præsenti volumine contentas omnes, & singuli de nostra Congregatione patres Canonici, & Conuersi ad vnguem seruent, & seruari procurent; expectantes à Deo, & Saluatore nostro Iesu Christo omnium operum suorum condignam, & amplissimam retributionem.

FINIS.

IN-

INDEX CAPITVLORVM, SEV TITVLORVM PRIMÆ PARTIS.

E totius Congregationis vnitate seruanda. Cap.1.pag. 1

De Regula, & Constitutione, et frequenti earum lectione, et meditatione. Cap.2. 3

De habitu Canonicorum. Cap.3 5

De habitu Conuersorum, et Oblatorum. Cap.4 9

De tonsura clericali. Cap.5 10

De studio perfectionis, et cura interioris hominis. Cap.6 11

De abnegatione propria voluntatis, et perfecta obedientia. Cap.7 12

De affectu proprietatis abdicando, et communi vita seruanda. Cap.8 16

De

De castitatis, & sensuum custodia. Cap. 9 16
De Ecclesia, & Oratorio. Cap.10 18
De assiduitate orationis, et meditationis. Cap.11 20
Qualiter Diuinis Officijs in Choro, et in Ecclesia interesse oporteat. Cap.12 22
De modo terminandi dicta officia, et quotidianis Capitulis culparum. Cap.13 27
De Antiphona quolibet sero, et Litanijs quolibet Sabbatho in honorem Beatæ Virginis cantandis. Cap.14 29
De quibusdam festis in nostra Congregatione specialiter celebrandis. et commemorationibus faciendis. Cap.15 30
De Sacramentorum Pœnitentiæ, et Eucharistiæ frequenti susceptione. Cap.16 32
De Missarum celebratione. Cap.17 35
De Catalogo obligationum, et frequenti commemoratione Benefactorum nostræ Congregationis Cap.18 36
De valetudinario, et cura infirmorum. Cap.19 38
De sepultura, et suffragijs Fratrum Defunctorum. Cap.20 41
De silentio. Cap.21 43
De reuerentia ad inuicem exhibenda: et modestia seruanda. Cap.22 45

De

De Refectorio, et communi refectione. cap.23 47

De Ieiunijs, & conſuetis abſtinentijs noſtræ Congregationis. cap.24 51

De diſciplina in ſero conuentualiter facienda. cap.25 53

De Veſtiario. cap.26 54

De communi dormitorio. cap.27 56

De exercitijs Canonicorum. cap.28 58

De exercitijs Conuerſorum, & oblatorum, & famulis ſecularibus. cap.29 59

De quibuſdam officijs per Patrem diſtribuendis. cap.30 61

De modo conueniendi ad communem calefactionem. cap.31 62

De clauſtri, & ianuæ cuſtodia. cap.32 63

De vitanda familiaritate perſonarum ſecularium, et vt noſtri ſecularibus negocijs ſe non immiſceant. cap.33 64

Qualiter Canonici extra clauſtra ſtatim reuerſi incedere debeant. cap.34 66

Qualiter incedere debeant, cùm longiùs proficiſcuntur. cap.35 68

De hoſpitibus recipiendis. cap.36 70

De eleemoſyna. cap.37 73

De ijs, qui inſolitum auſterioris vitæ genus eligere voluerint. cap.38 74

De Capitulo culparum singula hebdomada congregando. Cap.39 75
De admittendis ad habitum probationis. Cap.40 77
Regulæ instituendorum Nouitiorũ. Cap.41 81
De solemni professione. Cap.42 85
De Oblatis. Cap.43 89

Index Capitulorum, seù Titulorum Secundæ Partis.

D*E Abbate, seù Rectore Generali totius Congregationis. cap.1* 93
De quatuor socijs Abbatis Generalis Visitatoribus Congregationis. cap.2 97
De Procuratore Generali Congreg. cap.3 101
De Prælatis locorum. cap.4 103
De Prælatorum facultate circa administratiotionem bonorum mobilium. cap.5 106
De Praelatorum facultate circa administrationem bonorum immobilium. cap.6 109
De Vicarijs. cap.7 111
De Magistris Nouitiorum. cap.8 116
De literarum studijs. cap.9 118
Qualiter Canonici ad studia literarum sint admittendi. cap.10 124
De Lectoribus. cap.11 126

De

De Reformatoribus studiorum, et publicis Examinatoribus. cap.12 129
De nonnullis priuilegijs Lectorum. cap.13 131
De Praedicatoribus. cap.14 134
De admittendis ad sacros Ordines. cap.15 139
De admittendis ad exercendam curam animarum personarum secularium, & ad illarum confessiones audiendas. cap.16 140
De Confeßarij sanctimonialium. cap.17 142
De Sacristis. cap.18 144
De Bibliothecarijs. cap.19 147
De Infirmarijs. cap.20 149
De Oeconomis Monasteriorum. cap.21 150
De Oeconomis forensibus. cap.22 154
De Ratiocinatoribus, seù Reuisoribus computorum. cap.23 155
De Monasteriorum Depositarijs, & Depositis faciendis. cap.24 158
De Procuratoribus Monasteriorũ. cap.25 160
De Archiuis, seù Registris scripturarum. cap.26 163
De Inuentarijs. cap.27 165
De Ianitoribus Monasteriorum. cap.28 167
De fabricis construendis, vel reparandis. cap.29 169
De Monasterijs acceptandis, vel dimittendis. cap.30 170

De modo cõgregandi Capitulum ad grauia negocia Monasteriorum tractanda cap. 31 171
De excessibus corrigendis, & facultate ad hæc per Sedem Apostolicam Congregationi specialiter attributa. cap. 32 175
De culparum diuersitate. cap. 33 180
De pœnis vagantium, & Praelatorum non residentium. cap. 34 182
De pœnis ludentium. cap 35 185
De pœnis exercentium illicitam negociationem. cap. 36 186
De pœnis scribentium literas sine licentia, & aperientium, aut detinentium, aut falsificantium literas aliorum. cap. 37 188
De pœnis calumniatorum. cap. 38 189
De maledicis, et seminantibus discordias. cap 39 191
De pœnis blasphemantium. cap. 40 190
De pœnis proprietariorũ, & furum. cap. 41 194
De pœnis incontinentium, & laborantium vitio luxuriae. cap 42 196
De pœnis percutientium Fratres. cap 43 197
De contumacibus, & appellantibus à correctione. cap. 44 198
De fugitiuis, & apostatis. cap. 45 199
De pœnis reuelantium secreta Congregationis. cap. 46 202

De

De ijs, qui Congregationem extraneis subiugare tentauerint, vel per subreptionem contra illam impetrauerint. cap.47 203
De incorrigibilibus. cap.48 204
De generali visitatione Congreg. cap.49 205
De generali examine familiae. cap.50 210
De modo terminandi visitationes. cap.51 215
De subsidio Abbati Generali, et Visitatoribus prouiaticis exhibendo. cap.52 216

Index Capitulorum, seù Titulorum Tertiæ Partis.

DE generali Capitulo singulo triennio celebrando. cap.1 219
De ijs, quae à Praelatis fieri debebunt, antequam à suis Monasterijs discedant, ad Capitulum generale profecturi. cap.2 222
De eligendo socio capitulari ad generalem Capitulum mittendo. cap.3 224
De ijs, quae à Praelato, et socio capitulari ad generale Capitulũ ferri debebunt. cap.4 228
De subsidio pro expensis generalis Capituli à singulis praestando. cap.5 230
De non procurandis suffragijs. cap.6 232
De nonnullis tempore generalis Capituli obseruandis. cap.7 233

De

De ingressu Generalis Capituli, & ordine in sessionibus seruando. cap.8 235
Regulae generales in electionibus seruandae. cap.9 238
De electione Vicarij Generalis. cap.10 242
De Renunciatione Regiminum, & Praelaturarum coram Vicario Generali per Abbatem Generalem, Visitatores, et alios facienda. cap.11 245
De electione Diffinitorum Capituli Generalis. cap.12 246
De eligendo publico Notario Capituli Generalis. cap.13 249
De Priore claustrali, & Oeconomo generalis Capituli. cap.14 251
De quibusdam Iudicibus in Capitulo generali constituendis. cap.15 253
De ijs, quae in generali Capitulo tractanda erunt, & qualiter grauia negocia in eodem Capitulo terminari debebunt. cap.16 255
De electione Abbatis Generalis. cap.17 257
De electione Procuratoris Generalis. cap.18 pag. 260
De electione Praelatorum singulorum Monasteriorum. cap.19 261
De electione Confessariorum Monialiũ, Praedicatorum, Reformatorum studiorum, & Exa-

Examinatorum publicorum Congregationis. cap.20 264
De distributione familiæ totius Congregationis. cap.21 266
De nonnullis priuilegijs Abbatum Generaliũ, Visitatorum, & Prælatorum, qui proprijs officijs renunciauerunt. cap.22 268
De absolutione Capituli generalis. cap.23. 269
Qualiter Fratres de loco ad locum mitti debeant. cap.24 271
De Dietis celebrandis. cap.25 273
De modo eligendi Abbates, et Procuratores Generales, Visitatores, & Prælatos, cum illorum officia extra tempus vacauerint. cap.26 274
De vitanda Constitutionum multiplicitate, et nouitate. cap.27 277

F I N I S.

PAVLVS PP. III.

Ad perpetuam rei memoriam.

GRaue gerimus, & molestum cum sinistra nobis de quibusuis personis ecclesiasticis, præsertim Religiosis perferuntur; sed in Prælatorum excessibus eò grauiùs prouocamur, quò eorum culpæ remaneant incorrectæ: cum à subditis, quod ab eis agitur faciliùs in exemplum probatur. Sanè sicut ad nostri Apostolatus displicentia peruenit auditum. licèt Canonici Regulares Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranensis inter alia Paupertatis votum emittant, ac etiam iuxta Ordinis, & Congregationis huiusmodi regularia instituta proprietarij esse nequeant, & singulis annis in ipsa Congregatione, seù illius Capitulo generali censuræ, & pœnæ ecclesiasticæ contra eosdem proprietarios promulgentur : nihilominus nonnulli dictæ Congregationis Prælati paupertatis voto, & censuris huiusmodi spretis, ac depressa regularis disciplinæ norma, bona Monasteriorum Congregationis huiusmodi, vel ipsius Congregationis furtim sibi temeritate propria appropriare, & bona Christi, quæ necessitati in ipsis Monasterijs Domino seruientium, & reparationi Ecclesiarum illorum, ac inopiæ pauperum seruire deberent; in proprios vsus, seù potiùs abusus conuertere præsumpserunt hactenus, & præsumunt, censuras, & pœnas prædictas damnabiliter incurrendo in ani-

marum ſuarum perniciem, & Monaſteriorum eorundem ruinam, detrimentum, & deſolationem. Nos tàm improbæ ipſorum Prælatorum cupiditatis exceſſum reprimere, ac tanto ſacrilegio congruis remedijs obuiare, & dictorum Monaſteriorum indemnitati ſalubriter prouidere cupientes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, auctoritate apoſtolica, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, quòd omnes, & ſinguli Abbates, Præpoſiti, Priores, cæteriq; Prælati, & Superiores, necnon Canonici dictæ Congregationis, ac eorum Miniſtri, cuiuſcunque gradus exiſtant, qui bona dictorum Monaſteriorum, ſeù ipſius Congregationis hactenus furati, & ſibi appropriare, ac ſub quocunque prætextu ſine expreſſa totius Capituli generalis, vel omnium Diffinitorum Congregationis huiuſmodi licentia, vſurpare præſument, & qui ad præſens vſurpata detineant, & ea intra octo dies publicationem præſentium immediatè ſequentes non reſtituerint, vltra cenſuras, & pœnas in tales, etiam per regularia inſtituta Ordinis, & Congregationis prædictorum, ac priuilegia, & indulta apoſtolica illis conceſſa promulgatas, quas etiam per præſentes innouamus, & ipſos tranſgreſſores (ſi forſan illis per huiuſmodi inſtituta, & priuilegia excommunicationis, & anathematis pœna non ſit inflicta) excommunicamus, & anathematizamus eo ipſo omni regimine, & adminiſtratione omnium prælaturarum, & officiorum Ordinis, & Congregationis huiuſmodi, ac voce actiua, & paſsiua priuati, & ad illa, & alia quæ-

cunque

cunque dictæ Congregationis prælaturas, administrationes, & officia in posterum habenda perpetuò inhabiles sint, & esse censeantur, & deprehensi tanti furti rei, quando ciuili lege pœna mortis puniri mererentur, per Diffinitores pro tempore existentes ipsius Congregationis, eorum arbitrio (citra tamen vltimi supplicij, aut mutilationis membrorum pœnas) puniantur. Ac quæcunque bona, siuè pecuniæ, siuè aliæ, quæ pecunijs æstimari possint res existant sibi ab eis simili temeritate vsurpata apud ipsos, seù quoscunque alios eorum nomine existentia, etiamsi consanguineis suis, vel alijs quibuscunque donata, quantumlibet in bonis stabilibus commutata sine expressa Diffinitorum Congregationis huiusmodi licentia, statim Monasterijs proprijs, à quibus sublata fuerunt, sub eisdē pœnis eo ipso restitui debeant, nec cum eis desuper dispensari possit, nisi immediatè à Sede Apostolica, & Monasterio, à quo sublata fuerunt, vt præfertur, prius satisfacto. Sic tamen, quòd qui in præterito tanti criminis rei fuerint, si in Capitulo resipuerint, & de facto satisfecerint, vel quamprimùm potuerint satisfacere debitis cautelis promiserint, vel aliter ab ipso Capitulo, vel Diffinitoribus præfatis ordinatum fuerit, absolui possit, & absentes cum præsentes ad eorum notitiam peruenerint infra aliorum octo dierum spacium ab ipsorum Prælatis, vel ab illis, quibus per præfatos Diffinitores demandatum fuerit, facta satisfactione, vel promissione, vt præfertur absolui possint. Transacto autē

Capituli generalis tempore pro præsentibus, & octo diebus huiusmodi pro absentibus post præmissorũ notitiam illorum absolutio Sedi prędictæ dumtaxat reseruata sit, & esse censeatur, ac transgressores ipsis pœnis supradictis subiaceant. Districtiùs præcipiẽdo mandantes omnibus, & singulis, qui talium scelerum notitiam habuerunt, & habent, vel in futurum habebunt, vt illa Capitulo generali, vel Rectori, vel Visitatoribus Congregationis prædictæ manifestent, & reuelent. Ac inhibentes Rectoribus, & Visitatoribus præfatis sub eisdem pœnis, ne inconsulta Sede prædicta, casu aliquo cum illis dispensare necnon illis, ac eorum ministris ne contra Constitutiones Ordinis, & Congregationis huiusmodi bona Monasteriorum prędictorum distribuere, vel vsurpare, nisi ad summam in eisdem Constitutionibus taxatam, vel prout per Capitulum generale prædictum fuerit diffinitum quoquomodo præsumant. Ac etiam præcipiendo mandantes Rectori, Diffinitoribus, & Visitatoribus pręfatis, vt pręsentes literas in libro statutorum dictæ Congregationis adnotari, & inseri, ac vt moris est in singulis Monasterijs pluries legi mandent, & faciant cum effectu. Decernentes ipsas literas post decem dies à die earum publicationis in locis conuenientibus faciendæ, effectum habere, ac illarum transumptis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo ipsius Congregationis munitis eandem prorsus fidem in iudicio, & extra adhibendam fore, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Quo-

Quocirca dilecto filio nostro Herculi S. Mariæ Nouæ Diacono Cardinali Mantuano nuncupato, & pro tempore existenti dictæ Congregationis Protectori mandamus, vt præsentes literas, & in eis contenta quæcũque auctoritate apostolica firmiter obseruari faciat. Contradicentes quoslibet, & rebelles per supradictas, & alias formidabiliores, de quibus expediens sibi fore videbitur censuras, & pœnas, sublato diffugij, & appellationis obstaculo, compescendo. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & ordinationibus, nec non quibusuis priuilegijs, & indultis apostolicis tàm sub plumbo, quã in forma Breuis relatis Superioribus, Canonicis, Ministris, & alijs præfatis forsan sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & Decretis concessis, & approbatis, quæ eis aduersus præmissa nullatenus suffragari posse volumus, contrarijs quibuscunque. Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Dat. Romæ apud S. Petrum sub anulo piscatoris, die... Martij 1539. Pontificatus nostri anno 5.

Blosius.

CLE-

CLEMENS PP. VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PRo impositi nobis apostolici muneris debito inter Religiosos viros, quos honores, & dignitates non ambire, sed tamen promereri decet, æquam honorum, ac dignitatum eorundem in eorum Ordinibus distributionem, vt cuncti se ad illa assequenda per religiosas virtutum semitas aditum parare studeant, seruari cupimus, ac in his, cum opus est auctoritatis nostræ partes libenter interponimus, prout in Domino salubriter conspicimus expedire. Sanè cum sicut accepimus dudum in quo iam Capitulo generali Congregationis Lateranensis Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini Abbatiæ, Præpositurae, Prioratus, & aliæ prælaturæ dicti Ordinis, inter quasdam Nationes distributæ, harum Nationum aliquibus septem, aliquibus quattuor, & aliquibus tres, seù plures, aut pauciores Abbatiæ huiusmodi assignatæ fuerunt. In huiusmodi distributione plures Nationes, veluti Lucensis, Mantuana, Parmensis, Ianuensis, Neapolitana, & Alexandrina, ac aliæ in totum, aut in maiori parte exclusæ remanserunt in magnum earundem Nationum, in quibus viri pietate, doctrina, Religionis zelo, ac alijs regularibus virtutibus præstantes reperiuntur præiudicium. Cũ autem à Religione valdè alienum sit, vt inter ipsos Religiosos, Nationum, & personarum quodam-

modo

modo acceptio esse videatur, quinimò ipse rationis ordo requirat, vt qui sub eodem vexillo in Ecclesia Dei militant pari modo tùm onera sustineant, tùm honoribus perfrui valeant. Nos idcirco prædictarum Nationum, quæ ab assecutione Abbatiarum, Præpositurarum, & Prioratuum exclusæ remanserunt indemnitati prospicere, debitumq; cunctorum virtutibus honorem tribui volentes, ex sententia venerabilium Fratrum nostrorum Michaelis Episcopi Albanensis Alexandrini, & Antonij Mariæ Saluiati, necnon Camilli Burghesij, & Pompei Arigonij nuncupatorum S.R.E. Cardinalium, quibus hoc negocium examinandum, & nobis referendum commisimus. Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostra, deq; apostolicæ potestatis plenitudine diuisionem Abbatiarũ, & aliarum prælaturarum prædictarum inter prædictas Nationes, vt præfertur iam factam, auctoritate apostolica, tenore præsentium perpetuò cassamus, reuocamus, & annullamus, ac de cætero Abbatias, Præposituras, Prioratus, & alias prælaturas prædictas, personis quarumcunque Nationum, meritorum cuiusquam ratione habita conferri, & assignari posse, & debere decernimus, & declaramus. Ac propterea dilecto filio eiusdem Congregationis Generali in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, necnõ priuationis dignitatum, & vocis actiuæ, & passiuæ, eo ipso incurrendis pœnis præcipimus, & mãdamus, vt in Dieta generali prædictæ Congregationis quarta Dominica

post

post Pascha Resurrectionis Dominicæ præsentis anni M D XC VIII. facienda præsentes literas solemniter publicando iuxta earum seriem, facta inprimis per ipsum omnium Abbatum, Præpositorum, & Priorum, & Prælatorum prædictorum eiusdem Congregationis Abbatijs, Præposituris, Prioratibus, & Prælaturis prædictis illis assignatis reuocatione, prout nos, tenore præsentium, reuocamus, absoluimus, Abbatias, Præposituras, & Prælaturas prædictas non secundùm prædictarum Nationum, quibus in prædicto Capitulo generali assignatæ fuerunt; sed aliarum etiam Nationum, personis ad eas attinendas idoneis, sine vlla limitatione conferri, & assignari omninò curet, & faciat, seù distribuat, & assignet, atque ita inposterum cæteris futuris eiusdem Congregationis Generalibus, Diffinitoribus, & alijs in Congregationibus Generalibus interessentibus, ad quos spectabit sub eisdem censuris, & pœnis obseruari volumus, & mandamus. Cæterum, quia, vt etiam accepimus, Abbatias huiusmodi ex prædictæ Congregationis ordine, qui Prioris, seù Vicarij munere functus non est, assequi non potest, & personæ dictarum Nationum exclusarum forsan Prioris, Vicarij munere hucusque functę non sunt; nos illis, & cuilibet earum pro hac vice dumtaxat, vt, licèt Prioris, Vicarij, munere functę non sunt, nihilominus Abbatias, Præposituras, Prioratus, & Prçlaturas prædictas consequi, & obtinere perinde possint, & valeant, ac si Prioris, Vicarij etiam munere functæ fuissent auctoritate,

& teno-

& tenore præſentis concedimus, & indulgemus, & cum illis æqualiter illarum gratioſè diſpenſamus, non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus apoſtolicis, ac prædictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, literis apoſtolicis eidem Congregationi, illiuſq; Abbatibus, & Canonicis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis in contrarium, præmiſſorum quomodolibet conceſsis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſsis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq; contrarijs, quibuſcunque. Datum Romæ apud S. Petrum ſub anulo Piſcatoris die 27. Martij 1598. Pontificatus noſtri anno 7.

M. Veſtrius Barbianus.

CLEMENS PP. VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX iniuncto nobis apostolicæ seruitutis officio, ad ea sedulò intendere debemus, per quę Regularium Ordinum prospero regimini salubriter consulatur. Ad Congregationem itaque Canonicorum Regularium Lateranensium, sub Regula Sancti Augustini mentis nostræ aciem cõuertentes, & attentè prospicientes, quòd si Prælaturæ eiusdem Congregationis, quas numero sexaginta tres existere, & nunc ad vitam illas obtinentium contra antiqua regularia eiusdem Congregationis instituta concedi solere accepimus: de cætero non ampliùs ad vitam, sed de triennio in triennium concederentur, ex hoc profectò prospero regimini, & felici gubernio eiusdem Congregationis valdè consuleretur: quandoquidem ij, qui ad prælaturas eliguntur, cum paulò post se subditos fore animaduertent, suscepti regiminis curam rectiùs gerere curabunt: Idcirco motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, dèq; apostolicæ potestatis plenitudine, ex voto etiam venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super cõsultationibus, & negocijs Episcoporum, & Regularium Præpositorum, perpetuitatem dictarum prælaturarum eiusdem Congregationis Lateranensis, auctoritate apostolica, tenore præsentium, perpetuò abrogamus, ac huiusmodi prælaturas ex nunc

de cætero de triẽnio in trienniũ concedi, & eos, qui per triennium aliquas ex dictis prælaturis obtinuerint, saltèm per annũ integrum ab eisdẽ, quas dicto triennio obtinuerint, & alijs etiam prælaturis, itaut interim nec de vna ad aliam transferri possit, vacare omninò debere, auctoritate, & tenore præsentis statuimus, & ordinamus. Verùm, quia si vno, & eodem tempore omnes prædictæ sexaginta tres prælaturæ, quæ nunc perpetuæ, vt præfertur, existunt, vacare deberent aliqua in eligendis nouis Prælatis omnibus, confusio oriri posset; volumus, vt in proxima futura Dieta generali dictæ Congregationis, quæ Dominica quarta post Pascha Dominicæ Resurrectionis celebrabitur, tertia pars Prælatorum nunc existentium, hoc est ad numerum viginti vnius vacare, & in eorum locum alij noui Prælati vsque ad præfatum numerum viginti vnius, seruata tamen in electione nouorum Prælatorum forma nostrarum literarum in forma Breuis sub dat. die 27. Martij 1598. Pontificatus nostri anno septimo, expeditarum, super distributione inter omnes Nationes facienda indistinctè prælaturarum dictę Cõgregationis, quas literas nostras saluas esse volumus, eligi, & successiuè sequenti anno alia tertia pars, & tertio anno reliqua tertia pars omnium Prælatorum huiusmodi vacare, & ad illas nouos Prælatos eligi debere volumus. Nouorum autem Prælatorum in locis vacantium pro tempore, prælaturarum huiusmodi electiones per nouem Electores, prout in Capitulo generali fieri consueuit, in huiusmodi Dietis

generalibus pariter faciẽdas esse per Abbatem Generalem, & quatuor Visitatores tunc existentes, simul cum quatuor Diffinitoribus, qui in antecedenti proxima Dieta, seù Capitulo generali extiterint; ita tamen, vt si aliquis eorum decesserit, aut absens, vel infirmus, seù aliàs impeditus fuerit, cæteri ex dictis nouem Electoribus alium eiusdem Congregationis Canonicum idoneum eorum arbitrio, quorum super hoc conscientiam oneramus, in defuncti, absentis, infirmi, vel aliàs impediti locum sufficere posśint. Vtq; circa vacationem tertiæ partis prælaturarum, in proxima futura Dieta generali, & in alia sequenti quietè procedatur, eas prælaturas in prima, & secunda Dietis generalibus huiusmodi respectiuè vacare debere, quas suprascripti nouem Electores iuxta eorum conscientiam iudicauerint: sicq; vt præmissum est, & non aliter in omnibus, & per omnia obseruari debere, ac irritũ, & inane quidquid secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, ac priuationis dignitatum, ac vocis actiuæ, & pasśiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illas, & alias inposterum obtinendas dilectis filijs Generali, & alijs Abbatibus, & Prælatis eiusdem Congregationis, vt ad præmissorum executionem prompta, vt decet, obedientia, & humilitate procedant, eaq; perpetuò deinceps obseruent, & obseruari curent, & faciant, omni prorsus contradictione, & reclamatione cessante.

ſante. Non obſtantibus conſtitutionibus,& ordinationibus apoſtolicis,ac dictæ Congregationis etiam iuramento , & confirmatione apoſtolica , vel quauis firmitate , alia roboratis,ſtatutis , & conſuetudinibus , priuilegijs quoque, indultis , & literis apoſtolicis eidem Congregationi , illiuſq; Abbatibus , & Canonicis ſub quibuſcunque verborum formis, & tenoribus , ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus , & inſolitis clauſulis, ac irritantibus , & alijs Decretis in genere , vel in ſpecie , ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis , confirmatis , & roboratis , & approbatis : Quibus omnibus , & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſſis , & ad verbum inſertis habentes,hac vice duntaxat ſpecialiter , & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque , &c. Datum Romæ apud Sanctum Marcum ſub anulo Piſcatoris , die 27. Aprilis 1602.Pontificatus noſtri anno 11.

M. Veſtrius Barbianus.

P. A V-

PAVLVS PP. V.

Ad futuram rei memoriam.

PAstoralis nostri muneris ratio postulat, vt in illis auctoritatem nostram interponamus, per quæ Congregationum, & Ordinum Regularium quieti, & prospero statui oportunè consulatur, prout salubriter in Domino conspicimus expedire. Ad Congregationem itaque Lateranensem Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini mentis nostræ aciem conuertentes, ac attentè considerantes maximè conuenire, vt in electione Prælatorum, Superiorum, ac Officialium ipsius Cõgregationis omnes illius Canonici Regulares (nulla Nationum, aut personarum acceptione, vel exceptione habita) partem habere debeant, æqualitatem votorum, & suffragiorum in Diffinitorio tàm in Capitulo, quàm in generalibus Dietis stabiliendam duximus. Motu igitur proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, dèq; apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie statuimus, & ordinamus, vt de cætero pro huiusmodi votorum æqualitate in eodem Diffinitorio, vnus ex Marchiæ Ecclesiasticæ, alius ex Status, & Ducatus Mediolani, alius ex Marchiæ Triuisanæ, alius ex Principatus Pedemontium coniunctim vnà cum Monasterijs Placentiæ, Parmæ, Mantuæ, Mutinæ, Regij, & Vineolæ, & alius ex Hetruriæ; Regni

Nea-

Neapolis, & Genuæ Monasterijs eiusdem Congregationis, qui respectiuè sic ad hunc effectum pro vna vice ex dictis Monasterijs Hetruriæ,& Genuæ, & pro alia vice ex Regno Neapolis perpetuis futuris temporibus eligi debeat, eligendi Canonici vota in quibuscunque Capitulis,& Dietis generalibus dictæ Congregationis habeant: quæ quinque vota Diffinitorium nouum constituunt, quæ omnia interuenire debent in omnibus determinationibus in ipsis Dietis,& Capitulis generalibus faciendis. Prę-terea vt Abbas Generalis totius Cõgregationis iuxta formam literarum, in forma Breuis fel.rec. Gregorij Papę XIII. prędecessoris nostri ad triennium,& cum distinctione pręscripta in Constitutionibus dictę Congregationis, per dictas literas confirmatis, videlicet quòd pro vno triennio ex Prouincijs vocatis, iuxta antiquum vsum Marchię Ecclesiasticę, & Triuisanę, & pro alio triennio ex Prouincijs iuxta eundem antiquũ vsum nuncupatis Lombardię, videlicet Ducatus,& Status Mediolani, Pedemontium, Parmæ, Placentię, Mutinę,Regij,Vineolę, ac Hetruriae,Regni Neapolis,& Genuæ, & ex his Prouincijs respectiuè alternis vicibus, iuxta distinctionem prædictam perpetuò eligi debeat absque aliqua Nationum, aut Prouinciarum illius partis, ad quam pro tempore spectabit, exceptione. Procurator verò generalis, qui in Romana Curia residere solet, & insimul Abbas de S. Maria de Pace de Vrbe existit, semper eligatur pro vno itidem triennio ex altera parte duarum sumptarum, ex

qua

qua dicto triennio Abbas Generalis eligi non debet; illo autem triennio, quo Procurator Generalis, & Abbas dicti Monasterij de Pace ex Prouincia Lombardiæ extiterit, Prouinciæ Ecclesiasticæ, vnũ Monasterium paris qualitatis Monasterij prædicti de Pace arbitrio Diffinitorij assignari debeat. Cum autem æquum sit, & rationi consonum, vt ij, qui sub eadem Regula militant æqualiter onera sustineant, ac honoribus, & prælaturis fruantur. Nos menti, & intentioni recol. mem. Clementis Papæ Octaui, etiam prædecessoris nostri super hoc editæ inhærentes, diuisionem Monasteriorum, ac Abbatiarum, & prælaturarum, inter quasdam Nationes, vt accepimus, factam auctoritate apostolica, tenore præsentium reuocamus, cassamus, & annullamus; vtq; de cætero Monasterio, Abbatiæ, præpositurae, Prioratus, & cæteræ prælaturæ ipsius Congregationis Canonicis cuiuscunque Nationis, & Prouinciæ meritis suffultis absque aliqua Nationum, & personarum exceptione assignari, & ad eas Canonici huiusmodi virtute, ac meritis præstantes, iuxta dicti Clementis intentionem eligi debeant, perpetuò pariter statuimus, & ordinamus. Vlteriùs vt in quacunque Natione, & Prouincia Nouitij iuxta capacitatem, qualitatem, & redditus cuiuscũque Monasterij recipiantur, decernimus, vt inposterum in qualibet Natione, & Prouincia, is tantùm Nouitiorum numerus admittatur, & recipiatur, qui pro implemento cuiuscunque Monasterij præscriptus, & in tariffa assignatus fuit, ac in illis Nationibus, &

Pro-

Prouincijs,earumq; Monasterijs, in quibus numerus præfixus exceditur, recipi nequeant aliqui Nouitij, donec ad numerum præscriptum pro singulo Monasterio tàm Canonici,quàm Conuersi redacti fuerint. Verùm si in ipsis Prouincijs, & Nationibus, in quibus numerus præscriptus completus, & etiam vltra dictum numerum recepti reperiuntur alicuius personæ literarum, scientia, vitæq; ac morum integritate, ac sanctitate maximè præditæ, quæ in ipsam Congregationem admitti postulauerit, occasio oblata fuerit,illam cum voto Diffinitorum pro duabus saltèm partibus concordis, non tamen vltra sex personas in totum, donec Canonici, & Conuersi ad præscriptum numerum redacti fuerint, absque præiudicio Monasteriorum, in quibus numerus præscriptus, & assignatus completus non fuerit, recipiendi facultatem concedimus. Et ad hunc effectum Nouitiatus institutos, videlicet in Marchia Ecclesiastica,Cæsenæ, & Montisbellij,in Statu,& Ducatu Mediolani in Monasterio Casoreti, in Diœcesi Mediolanēsi sito;ac in Dominio Venetorum Veronæ, in Hetruria Fesulis, & in Monasterijs Neapolis, in Monasterio Beatæ Mariæ Pediscriptæ confirmamus, & approbamus; ac in illis Nouitios iuxta præsentium, & ordinationum Decretorum iussu dicti Clementis prædecessoris factorum tenorem, & numerum præscriptum recipi posse concedimus. Præterea non modernorum Abbatis, & Visitatorum, ac Procuratoris Generalium causa, qui alioquin, & præsertim ipse

Abbas Generalis eorum officijs hactenus laudabiliter functi sunt, neque propter aliqua eorum præterita demerita, sed vt hæc nostra constitutio in ipsa Congregatione de cætero perpetuò obseruanda hoc tempore sine alicuius exceptione initium sumat, volumus, & pari motu, & auctoritate statuimus, vt neque Abbas Generalis, qui pro tempore fuerit finito eius officio, & facta electione alterius Abbatis ad officium Generale, videlicet, Visitatoris, aut Procuratoris Generalis pro tempore in Abbatem Generalem, nisi absoluto triẽnio post peractum respectiuè vtrunque officium eligi possit: vtq; etiam nullus ex Visitatoribus Generalibus finito triennio sui officij visitationis generalis, in Abbatem Generalem pro sequenti immediato triennio eligi valeat: præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis eiusdem Congregationis Generali, ac alijs Abbatibus, Diffinitoribus, Prælatis, & Canonicis, cæterisq; ad quos spectat, & in futurum spectabit, vt præsentes nostras literas obseruent, & obseruari curent, & faciant, irritum nihilominus, & inane decernentes quidquid secùs super id à quoquam, quauis auctoritate, sciẽter, vel ignoranter contigerit attentari: non obstantibus quibusuis cõstitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis apostolicis, quibusuis eiusdem Congregationis Superioribus, & Canonicis

sub

ſub quibuſcunque tenoribus,& formis,ac alijs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & approbatis: Quibus omnibus, & ſingulis eorum tenores præſentibus pro expreſsis habentes,hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq; quibuſcunque, &c. Datum Romæ apud S.Petrum ſub anulo Piſcatoris die 30. Decembris 1606. Pontificatus noſtri anno 1.

M. Veſtrius Barbianus.

PAVLVS PP. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

INdemnitati regularium personarum ex iniuncto nobis desuper Apostolicæ seruitutis officio intendentes, quæ propterea facta fuisse dicuntur, vt firmiùs subsistant, & diligentiùs obseruentur, libenter approbamus. Dudum siquidem cum Congregatio Lateranensis Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini, ob sinistros illius euentus graui ære alieno grauata reperiretur, cuius causa magnam pecuniarum summam, etiam vltra onera eidem Congregationi Apostolica auctoritate imposita, & publicos ipsius Congregationis sumptus, singulo quoque anno soluere, & nouum æs alienum propterea contrahere cogeretur: fel. rec. Sixtus Papa V. prædecessor noster, incommodis huiusmodi obuiare cupiens, quinque super hoc Commissarios dicta auctoritate constituit, & deputauit; quibus omnia dictæ Congregationis Monasteria, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus visitandi, & vniuscuiusque Monasterij huiusmodi fructus, redditus, & prouentus, ac eorum veros etiam annuos valores minutim considerandi, numerum Canonicorum, ac Conuersorum limitandi, & alimenta vnicuique debita assignandi, & quod superesset ex fructibus cuiuslibet Monasterij huiusmodi sequestrandi, illudq; tàm in solutionem fructuum decursorum, ac in futurum decurrendorum, quàm

in

in extinctione censuum redimibilium nomine ipsius Congregationis conuertendi, aliàq; forsan desuper faciendi, & exequendi omnimodam auctoritatem, potestatem, & facultatem concessit, prout in suis desuper in forma Breuis confectis literis plenius continetur. Cùm autem, sicut nomine ipsius Congregationis Nobis nuper expositum fuit, dicta Congregatio, licèt magnam pecuniarum quantitatem Romæ, & Venetijs, ac in alijs Italiæ Ciuitatibus persoluerit, nihilominus eidem ferè, ac forsan maiori æri alieno, quo tempore deputationis dictorum Commissariorum erat adhuc obnoxia reperiatur, eòq; magis in dies crescente, in proximo præterito generali Capitulo Rauennæ ad præsentiam dilectorum filiorum Abbatis Generalis, necnon Diffinitorum, reliquorumq; dictæ Congregationis Vocalium habito, infrascriptum remedium ad Cógregationis huiusmodi onera subleuanda, eiusq; rationes iuuandas magis aptum, & efficax de vnanimi consensu eorum, qui in dicto Capitulo interuenerunt, excogitatum, & approbatum fuit, vt scilicet diuisio debitorum inter Monasteria fieret, tàm respectu capitalium censuum redimibilium, quàm respectu fructuum aliorum censuum vitalitiorum nuncupatorum, ac quorumcunque onerum, ac præstationum Sedi, seù Cameræ Apostolicæ, necnon dictæ Congregationis ærario pro sustinendis publicis expensis annuatim præstandorum, forma tamen, & modo diuisionis huiusmodi per idem Capitulum dilecto

cto

cto filio nostro Flaminio tituli Sanctæ Mariæ de Pace Cardinali Plato nuncupato, ac eiusdem Congregationis Protectori, remissis: qui quidem Flaminius Cardinalis, ac Protector, adhibitis calculatoribus, eorumq; necnon etiam dilecti filij Archangeli de Mediolano Monasterij eiusdẽ S. Mariȩ de Pace Abbatis, ac Congregationis prædictæ Procuratoris Generalis, ac aliorum peritorũ consilium, & relationem in hac parte secutus, omnium debitorum, & censuum tàm francabilium, quàm vitalitiorum vbìque existentium, ac fructuum, & onerum annuorum prædictorum summam in moneta Romana reductam, diuisit in infrascripta quinquaginta duo Monasteria, quãdoquidem reliqua alia duodecim dictæ Congregationis Monasteria adeò egestate premũtur, ac laborant, vt huiusmodi onus, vel minima ex parte ferre nequeant, suamq; vnicuique Monasterio portionem contingentem tàm sortis, quàm fructuum, & onerum præfatorum iuxta vniuscuiusque Monasterij vires, ac facultates, habito etiam respectu assignationis per dictos Commissarios aliàs factæ, distribuit, & assignauit, eamq; singulis Monasterijs, eorumq; Prælatis transmitti, et postquam transmissa fuit, ab eisdem diligenter, examinari voluit, et curauit, habitòq; respõso vniuscuiusque dictæ Congregationis Prælati, præfato Archangelo Procuratori Romæ per literas dato, nouissimè de mense Octobris proximè præterito in Conuentu Arimini coram eodem Flaminio Cardinale, ac Protectore, necnon Abbate Generali, ac Visita-

toribus

toribus præfatis, nonnullisq; alijs Congregationis huiusmodi Prælatis habito, accuratè examinata, discussa, & vnanimiter approbata fuit. Quibus sic se habentibus, id, quod opera dictorum Commissariorum assecutum non fuit, nunc ex diuisione, & asignatione huiusmodi eadem Congregatio consequi posse sperat. Ideò nomine dicti Flaminij Cardinalis, & Congregationis præfatæ fuit nobis humiliter supplicatum, quatenus compartimento, seù diuisioni, & asignationi huiusmodi pro illius firmiori subsistentia robur apostolicæ confirmationis adijcere, aliàsq; in præmissis oportunè prouidere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur, qui felicem huius Congregationis progressum spiritualem, & temporalem more maiorum nostrorũ Romanorum Pontificum synceris desideramus affectibus, omnes & singulas dictæ Congregationis personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes; necnon dictorum debitorum quantitates, qualitates, & causas, eorumq; instrumenta, & scripturas etiam priuatas, ac creditorum nomina, & cognomina, gradus, et ordines, ac literarum dicti Sixti Quinti tenores, perindè ac si de verbo ad verbum insererentur, pręsentibus pro plenè, et sufficienter expresis, et totaliter insertis habentes,

bentes,

bentes,huiusmodi supplicationibus inclinati,ex certa nostra scientia,cōpartimentum, seù diuisionem, & assignationem dictorum debitorum,prout in fine præsentium annotata, & descripta est, dicta auctoritate, earundem tenore præsentium in perpetuum approbamus, & confirmamus, illiq; perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adijcimus, omnesq; & singulos tàm iuris, quàm facti,ac solemnitatum desuper necessariarum forsan omissarum defectus, si qui, quomodolibet interuenerunt, supplemus. Præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ pœna, per contrafaciētes eo ipso incurrenda, Abbati Generali, Visitatoribus,& alijs eiusdem Congregationis Prælatis pro tempore existentibus, ac alijs quibuscunque dictæ Congregationis Superioribus, ac Ministris quocunque nomine nuncupentur, quatenus nullo alio à Nobis desuper expectato mandato,compartimentum, seù diuisionem, ac assignationem dictorum debitorum recipiant, omni, & quacunque appellatione,recursu,seù reclamatione postpositis, & vnusquisque illorum cum omni animi promptitudine partem eos tāgentem integrè,& realiter persoluat, ac debitæ executioni demandet.Mandantes Abbati Generali, & Visitatoribus, Prælatis, ac alijs prædictis, vt durantibus eorum officijs, omni,qua fieri poterit,diligentia procurent,vt vnumquodque Monasterium huiusmodi, seù illius Prælatus singulo quoque anno portionem fructuum sibi in compartimento, seù diuisione assignatam integrè soluat;

singulo

ſingulo verò triennio, quo prælationis munus durare dignoſcitur, congruam pro Monaſterij facultatibus portionem ſortis cenſuum francabilium extinguat. Quòd ſi Abbates Generales, & Viſitatores tàm moderni, quàm pro tempore exiſtentes, negligentes fuerint, in eorum debito officio circa præmiſſa exequendo, reliqui verò Prælati Monaſteriorum prædictas tàm fructuum, & onerum, quā ſortis portiones ſibi aſsignatas non perſoluerint, & reſpectiuè extinxerint, voce actiua, & paſsiua, ac cuiuſlibet prælaturæ gradus, dignitatis, & officij, tàm publici, quàm priuati in perpetuum eo ipſo priuati exiſtant, & in locum præmiſſa non adimplentium, ſeù adimplere recuſantium, aut differentium, & alij dictæ Canonici, vel Prælati arbitrio Abbatis Generalis, ſeù dictæ Congregationis Cardinalis Protectoris prædictorum, & pro tempore exiſtentium ſubrogentur, ac ſubſtituantur, de quorum diligentia, & ſolertia circa præmiſſa maior ſpes ſit: Inſuper prouidere cupientes, ne malitia, aut negligentia Prælatorum ac Miniſtrorum vnius, vel plurium Monaſteriorum, vel alicuius Nationis, aut Prouinciæ inpoſterum aliquo pacto cæteris Prouincijs, Nationibus, Monaſterijs, aut vniuerſæ Congregationi huiuſmodi noceat, vel detrimentum afferre valeat, diſtrictiùs inhibemus ſub prædictis vocis actiuæ, & paſsiuæ priuationis, & alijs pœnis, ne vllo vnquam tempore debita, ſicut præfertur, diuiſa, diſtributa, & aſsignata, aut alia etiam debita ab aliquo Monaſterio,

Natione, vel Prouincia ad præsens contracta, seu quouis modo inposterum contrahenda quauis causa, vel occasione, etiam necessitate vrgente, vel vrgentissima amplius ipsius Congregationis communia fiant, vel communicentur: sed propria, & particularia illius Monasterij, Nationis, & Prouinciæ remaneant, quæ ipsamet debita contraxerint, mandantes, vt de eorundem Monasteriorum, Nationis, & Prouinciæ bonis, quæ debita contraxerint, persolui omninò debeant. Si verò aliquod Monasterium, siuè Monasteria, ob grandines, seù alios quoslibet sinistros, & fortuitos euentus ratam suæ portionis, iuxta diuisionem, & assignationem prædictas persoluere non possint, tunc potiùs quæuis alia ineatur ratio, qua ei succurratur, quàm Congregatio onus soluendi portionem per dicta Monasteria non solutam subeat, neque debita particularium Monasteriorum, Nationum, aut Prouinciarum in se suscipiat, quinimò potiùs vbi aliter eis succurri, ac subueniri non possit, Canonicorum, ac Conuersorum numerus in præfatis Monasterijs, portionem eis distributam soluere non valentibus, vel noua debita contrahentibus commorari consuetus, quousque ad eum statum redacta fuerint, vt satisfacere possint, minuatur, & nihilominus Abbati Generali, ac Diffinitoribus præfatis, cum participatione tamen eiusdem Cardinalis Protectoris, & dúmodo nouum æs alienum non contrahatur, particularibus quibuslibet Congregationis huiusmodi Monasterijs prædictam portionem suam ob aliqua

infor-

infortunia soluere non valentibus, vel aliàs indigē-tibus, ex legitima causa, & ex ærario publico subueniri liceat. Prohibentes eisdem Abbati Generali, Diffinitoribus, Prælatis, Ministris, ac Canonicis præfatis quibuscunque sub priuationis, ac alijs pœnis præfatis, ne nouum æs alienum ex priuata cuiusuis Monasterij causa, etiam quantumuis vrgentissima, vt præfertur, contrahere audeant, quoquomodo, vel præsumant. Et vt faciliùs, ac quantociùs à quolibet Prælato, & Monasterio conueniens solutio sortis censuum eis assignatorum executioni demandetur, eidem Congregationi, & Prælatis cuiuslibet Monasterij Congregationis huiusmodi, quod de consensu, & participatione dicti Flaminij Cardinalis, ac pro tempore existentium eiusdem Congregationis Protectorum quascunque pecuniarum quantitates ad census annuos, minori tamen, quo fieri possit, dispendio, Romæ, Venetijs, Mediolani, Ianuæ, vel alijs Italiæ Ciuitatibus, aut Locis quibuscunque accipere possessiones, seù prædia Monasteriorum quorumlibet ad longum tempus, cum anticipatis solutionibus notabilis pecuniarum quantitatis locare, seù arrendare possint, & valeant, dummodo pecuniæ ex censibus nouis vigore præsentium respectiuè creandis, & arrendandis, prouenientes, in extinctionem antiquorum censuum cuilibet Monasterio huiusmodi assignatorum conuertantur, tenore earundem præsentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes dictam Congregationem, illosq; qui pecunias

 suas

ſuas ad cenſus dederint; ad verificationem præmiſſorum nullo vnquam tempore teneri, nec ad id obligatos exiſtere, præſentèsque literas de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, ſeù intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod intereſſe in præmiſsis habentes, vel prætendentes ad hoc vocati non fuerint, & cauſæ, propter quas præſentes emanarunt examinatæ non fuerint, notari, impugnari, inualidari, aut ad terminos iuris reduci, ſeù in ius, vel controuerſiam reuocari non poſſe; ſicque per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, ac diffiniri debere; necnon irritum, & inane quidquid ſecùs ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dicto Flaminio Cardinali, & alijs dictæ Congregationis pro tempore exiſtentibus Protectoribus præfatis, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per ſe, vel alium, ſeù alios præſentes literas, & in eis contenta quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, quoties pro parte dictæ Congregationis fuerint requiſiti ſolemniter publicantes, ac illi in prǽmiſsis efficacis defenſionis prǽſidio aſsiſtentes, non permittant dictam Congregationem deſuper à quoquam quomodolibet moleſtari, perturbari, aut inquietari; Contradictores

quoſ-

quoſlibet, ac rebelles, & premiſsis non parentes per ſententias, cenſuras, & pœnas eccleſiaſticas, aliaq; oportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo; inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. Non obſtante pię mem. Symmachi, & Pauli II. ac aliorum quorumcunque Romanorum Pontificum Prędeceſſorum noſtrorum de rebus eccleſiaſticis non alienandis, & malè alienatis recuperandis, alijſq; conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Congregationis, & Ordinis prædictorum, iuramento, confirmatione apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis apoſtolicis ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, & irritantibus Decretis, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis, approbatis, & innouatis: quibus omnibus illorum tenores præſentibus pro expreſsis habentes, illis ali:s in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, contrarijs quibuſcunque, aut ſi aliquibus communiter, vel diuiſim, ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſsint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem.

Volumus autem, quòd vnumquodque Monaſterium,

rium,

rium, onus ſoluendi tàm ſortem, quàm fructus debitorum, & onerum ſibi in prædicta diuiſione aſsignatorum quantocitiùs in ſe recipiat, illamque exequi promittat, necnon termino triennij à data præſentium computandi vniuerſam Congregationem pro dicta ſumma indemnem omninò reuelare teneatur; quodq; præſentium tranſumptis, etiã impreſsis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica cõſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quę præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Diuiſio autem, & aſsignatio, de quibus ſupra fit mentio, & ſumma ſcutorum integrè quotannis ab vnoquoque Monaſterio ſoluendorum, ſiuè Romæ, ſiuè in proprijs Ciuitatibus, ad rationem iuliorum decem pro quolibet ſcuto, ſiuè Venetijs, ad rationem librarum ſeptem monetæ Venetæ eſt vt infra, videlicet: Ex Prouincia Eccleſiaſtica, Monaſterium Sancti Ioannis Baptiſtæ Anconæ ſoluet ſcuta quinque centum. Monaſterium Sancti Ioannis in Monte Bononiæ ſcuta ſeptem centum, & ſolidos monetæ Romanæ ſeptuagintaquinque. Monaſterium Sanctæ Crucis extra Cæſenam, ſcuta mille. Monaſterium Sanctæ Catharinæ Firmi, ſcuta tercentum. Monaſterium Sancti Ioannis Baptiſtæ Ferrariæ, ſcuta quinque centum. Monaſterium Sancti Iuliani Imolæ, ſcuta ducentum quinquaginta ſeptem, & ſolidos, vti ſupra, quinquaginta. Monaſterium Sanctæ Mariæ Montisbelli extra Bononiã, ſcuta mille nouem centum, & ſolidos, vti ſupra,

 quin-

quinquaginta. Monasterium Sanctæ Mariæ in Portu Rauennæ scuta sex millia. Monasterium Sancti Marini Arimini scuta nouem centum, & solidos vti supra quinquaginta. Monasterium Sancti Caterui Tolentini, scuta centum quinquaginta. Ex Prouincia Ducatus Mediolani. Monasterium S. Mariæ de Castello Alexandriæ, soluet scuta septem centum. Monasterium S. Georgij de Brinate extra Mediolanum, scuta mille ducentum. Monasteriũ S. Mariæ Blancæ de Casoreto extra Mediolanum, scuta tercentum. Monasterium S. Petri apud Padũ Cremonæ, scuta duo mille quatuor centum. Monasterium S. Romani Laudæ, scuta centum, & octo. Monasterium S. Mariæ Passionis Mediolani, scuta tria millia, & ducenta. Monasterium S. Crucis Mortarij, scuta mille centum. Monasterium S. Mariæ Gratiarum extra Nouariam, scuta octo centum. Monasterium S. Petri in Cælo aureo Papiæ, scuta mille ducentum. Monasterium S. Epiphanij Papię, scuta quinque centum. Monasterium S. Matthæi Derthonæ scuta septuaginta vnum, & solidos, vti supra, viginti octo. Ex Prouincia Veneta. Monasterium S. Spiritus Bergomi soluet scuta tercentũ, & solidos, vti supra, quinquaginta. Monasterium S. Saluatoris Brixiæ scuta quinque centum, & solidos, vti supra quinquaginta. Monasterium S. Antonij de Conegliano, scuta quatuor centum, & solidos, vti supra, quinquaginta. Monasterium S. Benedicti Cremæ, scuta centum quinquaginta quatuor, & solidos vti supra, quinquaginta. Monasteriũ

S. Ioan-

S. Ioannis in Viridario Patauij ſcuta tria millia. Monaſterium Sanctorum quadraginta Martyrum Taruiſij, ſcuta octo centum. Monaſterium S. Leonardi extra Veronam, ſcuta ſeptuaginta, & ſolidos, vti ſupra, quatuor. Monaſterium Sancti Bartholomæi Vincentiæ, ſcuta quinque centum quinquaginta, & ſolidos, vti ſupra, quinquaginta. Monaſterium Sanctæ Mariæ Charitatis Venetiarum, ſcuta octo centum. Ex Prouincia Regni Neapolis, Hetruriæ, & Liguriæ. Monaſterium Sancti Modeſti Beneuẽti ſoluet ſcuta quinque centum, & ſolidos, vti ſupra, quinquaginta. Monaſterium Sanctæ Mariæ Nouæ Lanciani, ſcuta nonaginta tria, & ſolidos, vti ſupra, quinquaginta. Monaſterium Sancti Petri ad Aram Neapolis, ſcuta mille quatuor centum, & ſolidos, vti ſupra, quadraginta. Monaſterium Sanctæ Mariæ Pedis Cryptæ Neapolis ſcuta ſeptem cẽtum, & ſolidos, vti ſupra, triginta quinque. Monaſterium Sanctæ Mariæ ſupra paretem extra Nolam ſcuta nonaginta tria, & ſolidos, vti ſupra, quinquaginta. Monaſterium Sanctæ Mariæ Tremitarum, ſcuta ſex mille quinquecentum. Monaſterium Sancti Bartholomæi Feſularum extra Florentiam, ſcuta tercentum quinquaginta. Monaſterium Sanctæ Mariæ de Frixonaria extra Lucam, ſcuta mille octo centum. Monaſterium Sancti Frigdiani Lucæ, ſcuta mille ſeptem centum. Monaſterium Sancti Bartholomæi Piſtorij, ſcuta quinque centum. Monaſterium Sancti Michaelis Diſcalceatorum, extra Piſas, ſcuta centum quinquaginta. Monaſterium

Sancti

Sancti Theodori Ianuæ, ſcuta centum viginti. Ex Prouincia Pedemontana, & Monaſterijs ei vnitis, & annexis. Monaſterium Sanctæ Mariæ Nouæ Aſti ſoluet ſcuta tercentum quinquaginta. Monaſterium S. Sebaſtiani extra Bugellam, ſcuta quinquaginta quatuor. Monaſterium S. Mariæ Cretæ Montisferrati, ſcuta centum ſexaginta duo. Monaſterium S. Bartholomæi extra Mantuam, ſcuta tercentum. Monaſterium S. Trinitatis Mutinæ, ſcuta ducentum octuaginta ſeptem, & ſolidos, vti ſupra, quinquaginta. Monaſterium S. Auguſtini Placentiæ, ſcuta quinque mille ſexcentum. Monaſterium S. Sepulcri Parmę, ſcuta ſexcentũ, & ſolidos vti ſupra quinquaginta. Monaſterium S. Mariæ Gratiarum Reggij ſcuta tercentum, & ſolidos quinquaginta. Monaſterium S. Mariæ ſuper Podium, extra Vineolam, ſcuta centum quinquaginta quatuor, & ſolidos, vti ſupra, quinquaginta. Monaſterium S. Andreæ Vercellarum, ſcuta mille nouem centum. Dat. Romæ apud S. Marcum ſub anulo Piſcatoris, die 12. Aprilis 1608. Pontificatus noſtri anno tertio.

Scipio Cobellutius.

PAVLVS PP. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

ONeroſa paſtoralis officij cura meritis licèt imparibus Nobis ex alto commiſſa poſtulat, vt ad Religioſorum Ordines, in quorum inſtituto non mediocre conſtitutum eſt Eccleſiæ præſidium, & ornamentum mentis noſtræ aciem aſsiduè intendamus, vt quæ, hoſtis humani generis dolis,regularis diſciplinæ ſubrepunt corruptelæ, paſtorali vigilantia eliminentur; cum verò nulla maior vitæ, & obſeruantiæ regularis ſit pernicies, quàm ſecularibus deſiderijs inſeruire, eos, qui abnegantes propriam voluntatem Chriſti iugum ſubire, & ſeculo mori elegerunt, vento ſuperbiæ ſe abripi ſinere, & vt præſtare alijs poſsint honores, dignitates, & officia affectare, & per illicitos etiam tramites, quod grauius eſt, quærere; vt hoc malum è Congregatione Canonicorum Regularium Lateranenſium Ordinis Sancti Auguſtini fel. rec. Clemens Papæ VIII. Prædeceſſor noſter euelleret, per ſuas in ſimili forma Breuis expeditas literas,omnes, & ſingulos dicti Ordinis, & Congregationis Canonicos Regulares cuiuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis exiſtentes, qui ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, & adminiſtrationes, functiones, & alia officia dictæ Congregationis aſſequenda intenti ad Principum, & Prælatorum,ac

alia-

aliarum quarumcunque personarum, tàm secularium, quàm Ecclesiasticarum de gremio d. Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacunque seculari dignitate, & excellentia etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentiũ fauores recurrissent, vel etiam pactis, pollicitationibus, alijsq; vijs directè, vel indirectè, palàm, vel occultè ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspirassent, vel aliàs minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsijssent, aut etiã spontè oblatis, & minimè conquisitis vsi fuissent, illorumq; complices, & fautores ad quascũque prę-laturas, dignitates, & officia, gradusq; honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuò inhabiles declarauit, ac obtentis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officijs huiusmodi eo ipso priuauit, ac priuatos voce tã actiua, quàm passiua carere decreuit, & declarauit, ac in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis latæ sententiæ pœna omnibus Ordinis, & Congregationis prædictorum Canonicis, Superioribusq; & Pręlatis quocunque titulo nuncupatis etiã Abbati Generali præcepit, districtèq; mandauit, nè quemquam vllo tempore precibus, literis, vel fauoribus adducti, seù aliàs ad instantiam, seù requisitionem, vel contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliorum quorumcunque tàm secularium, quàm Ecclesiasticorum extra dictum gremiũ

existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum ad cuiusuis generis prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia prædictæ Congregationis promouere, vel pœnas aliquas remittere auderent, seù præsumerēt, & aliàs prout in dictis literis sub die octaua Maij M D XCIII. expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Quocirca, cum sicut accepimus ad celebrationem Capituli generalis dictæ Congregationis breui deueniendum sit, Nos, vt tanto diligentiùs omnis ambitus à prędictis Canonicis caueatur, & à dicto Clemente prædecessore salubriter constituta seruentur, quantò enixiùs ab Apostolica Sede procurari perspexerint, motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, dèq; Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas Clementis prædecessoris literas, omniaq; & singula in eis contenta quæcunque, tenore præsentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innouamus, illisq; inuiolabilis apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac ab omnibus, & singulis Superioribus quocunque nomine nuncupatis, necnon Canonicis, cæterisq; personis dictæ Congregationis, sub pœnis, & censuris in eisdem literis contentis, & eo ipso per contrafacientes incurrēdis omninò obseruari volumus, & mandamus: sicq; & non aliter per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales iudicari, & diffiniri

debere,

debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ d. Clemens prædecessor in dictis literis voluit non obstare, cæterisq; contrarijs quibuscunque. Aut si prædictis Canonicis, vel quibusuis alijs communiter, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, vel excommunicari non posfint per literas apostolicas non facientes plenam, & expressem, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Vt autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis, & Congregationis Canonicos faciliùs deueniat, volumus, illas in Capitulo Cōuentuali, cuiusq; Monasterij, cum primùm ad eos peruenerint, legi, & publicari, & postquam sic lectæ, & publicatæ fuerint perindè afficere, ac si personaliter vnicuique præsentatæ, & solemniter publicatæ fuissent, illarumq; exemplis etiam impressis manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Rectoris Generalis ipsius Cōgregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem adhiberi, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub anulo Piscatoris die 19. Martij 1615. Pontificatus nostri anno decimo.

Scipio Cobellutius.

PAVLVS PP. V.

Ad perpetuam rei memoriam.

CIrca pastoralis officij nobis, meritis licèt imparibus, diuina disponente clementia, commissi curam, quantum nobis ex alto permittitur inuigilantes, assiduè ad ea, per quæ Congregationum, & Ordinum Regularium quieti, & prospero statui oportunè consulatur, libenter intendimus, & in his nostræ vigilantiæ studium propensiùs impartimur, prout rerum, temporum, & personarum qualitatibus debitè pensatis conspicimus in Domino salubriter expedire. Dudum siquidem Congregationem Lateranensem, Ordinis S. Augustini Canonicorum Regularium in quinque Prouincias, Ecclesiasticam videlicet, Venetam, Ducatus Mediolani, Principatus Pedemontium, atque Ducalium annexorum, & demùm Hetruriæ, Regni Neapolis, atque Genuæ distinximus, aliaq; circa æqualitatem Votorum, suffragiorumq; Definitorij, tàm in Capitulo, quàm in Generalibus Dietis, ac tàm in electione Prælatorum, Superiorum, ac Officialium ipsius Congregationis, quàm in alijs quibusuis determinationibus, vtq; pro huiusmodi votorum æqualitate in eorum Definitorio, vnus ex Prouincia Ecclesiastica, alius ex Status, & Ducatus Mediolani, alius ex Marchiæ Triuisanæ, alius ex Principatus Pedemontium coniunctim vnà cum Monasterijs Placentiæ, Parmæ, Mantuæ, Regij, &

Vineo-

Vineolæ, aliusq; ex Hetruriæ, Regni Neapolis, & Genuæ Monasterijs eiusdem Congregationis, qui respectiuè sit ad hunc effectum pro vna vice ex dictis Monasterijs Hetruriæ, & Genuæ, ac pro alia vice ex Regno Neapolis perpetuis futuris temporibus eligi deberet, statuimus, & decreuimus, prout in nostris desuper sub anulo Piscatoris die 30. Nouembris anni Domini M DC VII. confectis literis pleniùs continetur. Nos prosperiori, & tranquilliori eiusdem Congregationis statui consulere volentes, supplicationibus dictæ Congregationis nomine Nobis desuper humiliter porrectis inclinati auctoritate Apostolica harum seriè etiam statuimus, & ordinamus, vt de cætero perpetuis futuris temporibus, ex supradictis quinque Prouincijs sic distinctis per turnum, infra dicto ordine seruato. Abbas, & Procurator Generales eiusdem Congregationis per Diffinitores, & alios, ad quos electio Abbatis, & Procuratoris Generalium huiusmodi spectat, & pertinet eligi debeat, itaut ex vnaquaque dictarum Prouinciarum successiuo ordine Abbas, & Procurator Generales prædicti, dummodo tamẽ eiusdem Prouinciæ in simul vnquam existant, eligantur. In electione autem Abbatis Generalis infrascriptus turnus seruetur, & Ecclesiastica Prouincia præcedat, quæ quia ad præsens Abbatem Generalem habet, suum turnum habuisse, & compleuisse censeatur; triennio autem præsenti elapso, ex Ducali, Principatusq; Pedemontis insimul; deinde ex Veneta; ac postea ex Mediolanensi; postremò ex

Regni

Regni Neapolis, & Hetruriæ, ac Genuæ vnitis, seu coniunctis, Abbas Generalis per turnum huiusmodi eligatur, semperq; hæc forma seruetur: itaut vnaquæque ex Prouincijs prædictis toto integro triennio, suum Abbatem Generalem habeat, & quia Regnum Neapolis, Hetruriæ, & Genuæ pro vna tantùm Prouincia enumerantur, primo triennio, quo Abbatem Generalem ex hac Prouincia eligi continget ex partibus Hetruriæ, vel Genuæ indifferenter, alio autem triennio, Prouinciam huiusmodi post electionem, ex alijs quatuor Prouincijs prædictis faciendam tangente, ex Neapolis Regno Abbas Generalis eligatur. Quod si durante aliquo triennio Abbatis Generalis cuiusuis Prouinciæ officium per cessum, vel decessum, aut aliàs quouis modo cesset, ille, qui ex Visitatoribus fuerit maior, qui scilicet Abbas Generalis aliàs extiterit, sin autẽ inter Visitatores nullus aliàs extiterit Abbas Generalis tunc antiquior habitu, & professione, etiamsi sit alterius Prouinciæ statim officio Vicarij Generalis vsque ad proximam indè habendam dietam, seù proximum Capitulum generale fungatur, & deinde in sequenti proxima dieta, seù Capitulo Abbas Generalis vsque ad finem integri triennij prædicti, & non vltra eiusdem Prouinciæ, cuius Generalis antecessor extiterat per eos, qui in dieta, seù Capitulo generali suffragium habere consueuerunt, eligatur die Sabbathi immediatè antecedenti Dominicam, in qua Capitulum initium sumit, sicq; electus officium huiusmodi Abbatis

Gene-

Generalis, etiamsi vnica tantùm die in officio permanserit, omnibus, & singulis priuilegijs, indultis, exemptionibus, præeminentijs, prærogatiuis, & antelationibus gaudere debeat, ac si integro triennio officium Abbatis Generalis exercuisset. Procurator autem Generalis ex illa Prouincia, ex qua immediatus Abbas Generalis deficiens extiterat, adeò vt nullo vnquam tempore Abbas, & Procurator Generales ex eadem Prouincia sint, eligatur. Quia verò Procurator Generalis Monasterij Sanctæ Mariæ de Pace de dicta Vrbe, quod inter alia Prouinciæ Ecclesiasticæ Monasteria annumeratur Abbas esse solet, ne dicta Prouincia Ecclesiastica, ex hoc aliquod detrimentum patiatur, volumus quòd Prouincia illa, ex qua Procurator Generalis eligi debet, Monasterium suæ Prouinciæ Monasterio Sanctæ Mariæ de Pace huiusmodi æquiualens, eidem Prouinciæ Ecclesiasticæ assignare teneatur, aliòquin Prouincia huiusmodi simile Monasterium quouis prætextu dare, seù assignare recusante, seù etiam nequeunte, Capitulum generale, seù Diffinitores, aut alij, ad quos electio Procuratoris Generalis spectat, Procuratorem Generalem ex alia Prouincia Monasterium, vt præfertur, assignãte, nullo distinctionis huiusmodi habito discrimine arbitrio dilecti filij nostri Iacobi tituli Sancti Georgij in Velabro Presbyteri Cardinalis Serræ nũcupati moderni, & pro tempore existẽtis apud nos, & Sedem Apostolicam eiusdem Congregationis Protectoris, dummodo tamen non sit ex eadem

Pro-

Prouincia, ex qua Abbas Generalis pro illo triennio extiterit pro ea vice dumtaxat eligere posſit. Finito verò triennio, ordo Prouinciarum huiuſmodi in priſtinum ſtatum reducatur perinde, ac ſi illa Prouincia ſuum Procuratorem Generalem habuiſſet. Decedente autem Procuratore Generali huiuſmodi, aut eius officio quouis modo ceſſante, antequã ſuum triennium compleuerit, alius ex eademmet Prouincia ad complendum dictum triennium in Procuratorem Generalem eligatur, prout de Abbate Generali dictum fuit, & quouſque dicta electio celebretur, Viſitator dictæ Prouinciæ Procuratoris Generalis officium, vſque ad proximam inde habẽdam dietam exerceat. Prælati autem, & Superiores dictæ Congregationis in Capitulis, ſeù Dietis Generalibus, prout eorum triennium expirare contigerit per Abbatem Generalem, & alios octo Diffinitores eligantur; ſi autem durante eorum triennio aliquis eorum decedat, ſeù eius officiũ quouis modo ceſſet, Abbas Generalis in eius locum Vicarium, ſeù eius Locumtenentem, qui officio Prælati, ſeù Superioris huiuſmodi vſque ad Dietam, ſeù Capitulũ ex tunc proximè habendum fungatur, conſtituere poſsit, & deindè in Dieta, ſeù Capitulo huiuſmodi alius Prælatus, ſeù Superior in locum Anteceſſoris per Abbatem Generalem, & Diffinitores prædictos eligatur, electioq; huiuſmodi in Dietis, ſeù Capitulis Generalibus, vnà cum aliorum Prælatorum, ſeù Superiorum electionibus fiat; poſtremò omnes tàm Abbatis, & Procuratoris Generalium, quàm

Viſi-

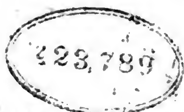
Visitatorum, Diffinitorum, ac Superiorum omniũ & aliorum quorumcunque, qui ad gradus, dignitates, & officia promouentur; necnon sociorum Capitularium, tàm in Capitulis, & Dietis Generalibus, quàm in Capitulis particularibus, alijsq; Congregationibus, in quibus electiones huiusmodi fieri solent, canonicè fiant, & nemo verè electus, neque electio de eius persona facta valida censeatur, nisi duæ ex tribus votorum ipsorum eligentium partes interueniant, aliàs irritæ sint, & ad secundam electionem deueniatur, quòd si neque prima, neque secunda electiones huiusmodi canonicè, vt præfertur, factæ fuerint, tunc, & eo casu volumus, vt tertiò ad nouam electionem deueniatur; & ille electus censeatur, qui plura suffragia reportauerit, & si in vno tantùm cæteros superauerit, prout hactenus consueuisse asseritur, præsentesq; literas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia fore, & esse, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit perpetuò, & inuiolabiliter obseruari, ac ita per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his, à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis,

& con-

& consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, eiusq; Abbati, & Procuratori Generalibus,& alijs quibusuis personis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs Decretis etiam per nos, & quoscunque Rom. Pont. Prædecessores nostros in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum omnium tenore præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habendis illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscunque. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis manu Abbatis, & Procuratoris Generalium dictæ Congregationis, subscriptis, sigillo eiusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ; vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub anulo Piscatoris die 25. April. 1615. Pontificatus nostri anno decimo.

Loco ✠ anuli Piscatoris.

Scipio Cobellutius.

ROMAE, Typis Reu. Cam. Apostolicæ 1629.

Superiorum Permissu.